

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

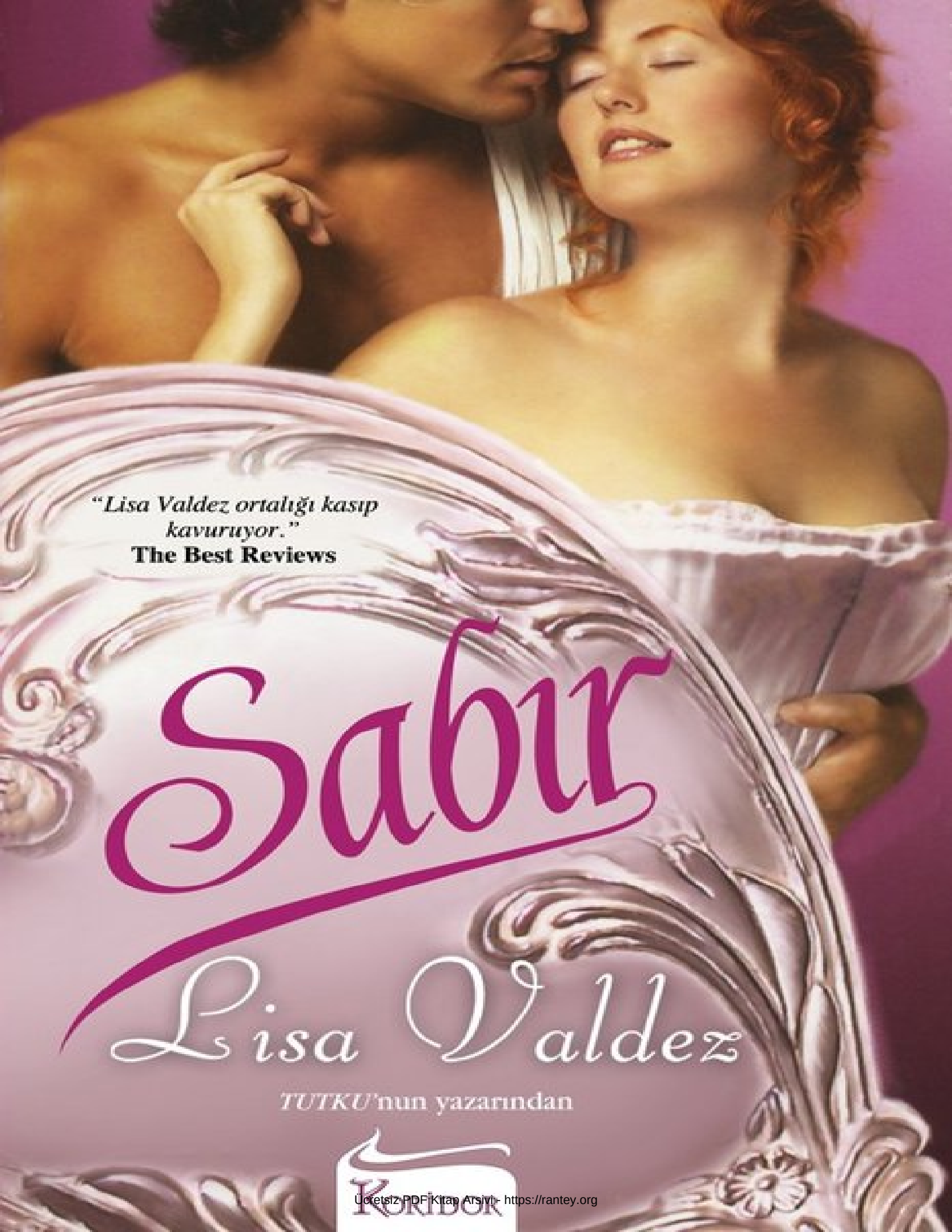
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*"Lisa Valdez ortalığı kasıp
kavuruyor."*
The Best Reviews

Sabır

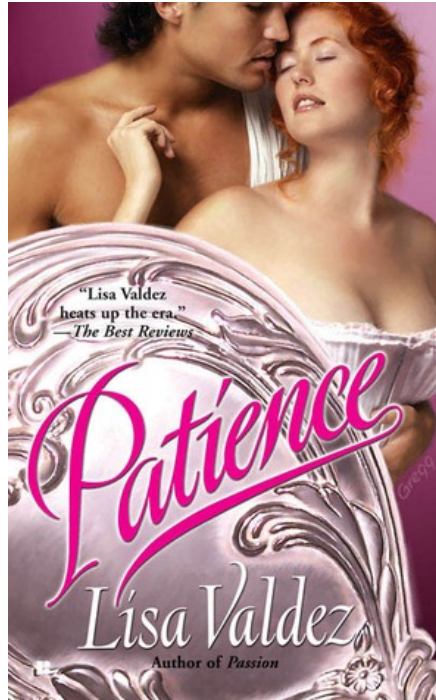
Lisa Valdez

TUTKU'nun yazarından

Tabir

Lisa Valdez

Düzenleme: minel

Önemsiz Bir Mektup

13 Haziran 1851

Sevgili Henrietta'cığım.

Ne skandallar patladığını bir bilsen! Her şeyi kaçırıyorsun! Tam İtalya'ya gidecek zamanı buldun! Sana söylüyorum, hayatım, bundan iyi eğlence olamaz. Bil bakalım bütün bu skandalların merkezinde kim var? Hayatta tahmin edemezsin. Zira adam nişanlanana kadar İngiltere 'nin en gözde bekarlarından sayılıyordu. Tahmin ettin mi? Bir zamanlar kızınla evlenmeyi arzu eden adamın ta kendisi. Evet, Matthew Morgan Hawkmore!

Ah, Henrietta, nereden başlasam acaba? Önce şunu söyleyeyim, ne olduğunu öğrendikten sonra Bay Hawkmore'un senin Amarantha'yı almamış olmasına şükredeceksin. Alsaydı, şimdi sen içinden çıkamayacağın bir skandala batmış olacaktın, inan bana bu skandal seni mahvederdi!

Hazır mısın, hayatım? (Ayaktaysan, otursan iyi edersin.)

Meğer bizim zengin, yakışıklı, çekici ve gözde Bay Hawkmore 'umuz gayrimeşru çocukmuş! Evet! İşin daha da beteri, onun gerçek babası bir bahçıvanmış! Evet, öyle! Ve her şey son derece şok edici ve nahoş bir şekilde gün ışığına çıktı.

Son mektubumda, Bay Hawkmore'un erkek kardeşi (aslında üvey erkek kardeşi demeliyim, değil mi?) Langley Kontu nun Charlotte Lawrence diye unvansız biriyle nişanlandığını yazmış-tım, hatırlıyor musun? Meğer kızın annesi konta kızıyla evlenmesi için şantaj yapıyormuş.Kadının elinde Bay Howkmore'un ebeveyni hakkındaki gerçeği açığa çıkaran birtakım mektuplar bulunuyormuş.Mektupların yazarı da kont ile Bay Hawkmore'un anneleri Leydi Lucinda Hawmore'dan başkası değil!Evet, hem kendisinin hem de gayri meşru çocuğunun başına bela olacak mektubu bizzat yazmış!

Henrietta, bir anne -bir leydi- nasıl böyle iğrenç mektuplar yazar aklım almıyor.Bir tanesi yayınlandı, hayatım ve bütün Londraya yayıldı.Leydi Winston'un evinde kendi gözlerimle gördüm, korkunçtu. Mektupta kontes ne halt karıştırdığını ve gayrimeşru oğlunu Hawkmore çarşafklarının içinde görmek ten ne büyük zevk duyduğunu marifetmiş gibi anlatıyordu.Onun

Düzenleme: minel

bir gün kontluğu miras alma ihtimalinden bile bahsedeyordu! düşünabiliyor musun?

Her neyse, bu şantaj olayı Times'ın sosyete sayfalarında yayınlandı. İsim verilmemesine rağmen herkes kimden bahsedildi-đini gayet iyi anladı. A, bir de bu gerçeğin ortaya çıkması Bay Hawkmore 'un kardeşi Langley Kontu için çok hayırlı oldu. Kimsenin aklına gelmezdi ki adam gerçekten bir unvansıza aşıkımış, yalnız bu unvansız Bayan Charlotte Lawrence değil, başkasıymış. Lincolnshire 'dan bir dul! Bayan Passion Elizabeth Reddington diye biri. (Hiç böyle acayip bir isim işittin mi?) Görünüşe göre kont ona sırılsıklam aşık ve önümüzdeki on beş gün içinde ev-lenecekler. Kimileri onun Bayan Lanrence'ın uzaktan akrabası olduğunu düşünüyorlar ama ben hiç sanmıyorum. Anlayacağın olay çok romantik ve

herkes bu kadınla tanışmaya can atıyor.

Fakat talihsiz bay Hawkmore'a gelince, nişanlısı Leydi Rosalind Benchley nişanı attı. Babası Lord Benchley ise bütün olanlardan dolayı çok sinirli. Bay Hawkmore'un gayrimeşru çocuk olduğunu baştan beri bildiğini düşünüyor, doğru olabilir.

Tabi bu durumda Bay Hawkmore sadece piş değil aynı zamanda yalancı ve dolandırıcı da olmuş oluyor.

Asıl gerçeğin ne olduğunu Tanrı bilir. Şu anda mesele üzerinde düşünceler bölünüyor. Bazıları Benchley'le aynı fikirdeyken, bazıları emin değil, ama herkes Bay Hawkmore'u misafir listesinden çıkartıyor, o yüzden sanıyorum bu gerçekten sorun değil. O şimdi istenmeyen kişi, bir sürgün oldu.

Eğer şimdi eve gelirsen, Henrietta, bundan sonra olacakları kaçırmazsın - henüz olayların dineceği yok. Kontun evleneceği bu kadın kimdir? Leydi Rosalind tekrar evlenecek mi? Kiminle evlenecek? Hepsinden önemlisi de, Bay Matthew Morgan Hawkmore'a ne olacak?

Sevgiler,

Augusta

BİRİNCİ BÖLÜM

PATIENCE

Ah, ne güzelsin, aşkım; ah ne güzel! Gözlerin birer güvercin

NEŞİDELER NEŞİDESİ 1:15

30 Haziran 1851

Wiltshire, İngiltere - Hawkmore Hanesi

Aleti sızlıyordu, kan o bölgeye hücum etmişti.

Matthew Morgan Hawkmore dişlerini sıkarak içine, ağır, ses-siz bir nefes çekti. Öfke ve garezden köpürmüş durmuştu. Ama sonra o gelmiş ve onun varlığı tutkularını büsbütün ayrı bir yöne çekmişti.

Yumuşak ve sedef rengi ay ışığı uzun resim galerisinin bir yanında sıralanmış pencerelerden içeri süzülüyordu o içeri girdiğinde. Ağır ağır yürüyor, artık akraba olduğu Hawkmore'ların çehrelerini incelemek için şurada burada durdukça saten sabahlığı hafifçe parlıyordu.

Patience Emmalina Dare, Matthew'ün baldızı.

Duyguları halihazırda coşmuş olan Matthew'ün, onun parlak ay ışığına girip çıkarak sergilediği güzellik karşısındaki tepkisi güçlü ve ivedi olmuştu. Onun galeride yavaşça yürüyüşünü arzulu bir şekilde takip etti. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Sürüden ayrılmış koyunu gözetleyen kurt gibi, o yaklaşırken, Matthew gölgelerin içinde sessizce oturuyordu. Onun başını kaldırıg iki tam boy tabloya -annesini ve daha önce baba dediği adamın tablolarına- bakışını seyretti.

Düzenleme: minel

Matthew'ün omuzundaki adeleler kasılmıştı.Ona engel olmalıydı.

Ama olmadı.Onun, kendi beynine kazınmış sözcükleri okuyuşunu seyrederken hiçbir şey söylemedi.

Ama olmadı.Onun, kendi beynine kazınmış sözcükleri okuyuşunu seyrederken hiçbir şey söylemedi.

Bunu yazmak zarımda kaldığım için müteessirim. Ama nişanımızın bozulması hususunda babamın sözünü kabul etmeye yanaşmadığınızdan size bu tatsız mektubu bizzat yazmak mecburiyetinde kaldım. Lütfen yazdıkları-mın hepsinde samimi olduğumu kabul ediniz.

Bir zamanlar şahsinıza karşı hissetmiş olduğum belli bir ölçüdeki hayranlığı artık duymuyorum.Doğrusu, sizin bana gösterdiğiniz ilginin benim size gösterdiğim ilgiden daima daha fazla olduğunu anlayacağınıza şüphem yok.Bu sebepten, belki de sizin utancınızın benim için talihli bir olaydır, zira beni -ve sizi- zamanla tatminkar olmadığı ortaya çıkacak bir evlilikten korudu.

Bay Hawkmore, sizden bana yazmamanızı ve ziyaretime gelmemenizi rica

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ediyorum.Babamında size bildirmiş olduğu gibi, ne sizin ne de mektuplarınızın kapımızdan içeri girmesine izin verilecektir.Daha fazla üsteleyerek beni mahcup etmeyin.

Saygılarımla,

Rosalind Benchley

Not:Anneniz, kaçtığını işittiğim Avusturya'da kalsa iyi eder.Sizde yanına gidebilirsiniz.

Patience nefesini koyuvererek Rosalind Benchley'in mektubunu indirdi.

Matthew mektubu onun elinden almadığı için pişmandı.

"Baktıysanız alayım."

Patience sığırayarak arkasına döndü ve gözlerini Matthew'ü sarmalayan karanlığa dikti.Başını yana eğdi ve Matthew karanlıkta onu seçtiğini anladı.Patience ona doğru bir adım attı.

Matthew kaşlarını çatmıştı karanlığa gözü alıştığı için onu rahatlıkla görebiliyordu.Ama yaPatience ne görüyordu?

Bir Piç mi?

Bir bahçıvanın centilmen rolü yapan oğlunu mu?

Patience bir adım daha yaklaştı.

Matthew'ün omuzları gerildi.Gitmesi gerekirdi.

Ama Patience ona doğru bir adım atınca, Matthew yerinden kımıldayamaz oldu.Beyni her ne kadar gitmesini söylese de vücudu gitmek istemiyordu.Dolgun ve yumuşak dudakları öpmeye ve başka şeyler yapmaya çağırıyordu.Kalın bir öbek halinde sırtından aşağı dökülen sık kızıl saçları ise eline dolamak için yalvarıyordu.

Güzelliği kabına sığmaz bir şehvetle yüklüydü.Bununla birlikte - o yaklaştıkça Matthew'ün aletinin sızlaması artıyordu - Patience son derece sakindi.Gözleri -Matthew'a kırılmamış çimenleri hatırlatan derin yeşil gözleri -başından beri ona bunu söylemişti.Ay ışığında gözlerinin rengini göremese de bu gözler dosdoğru, tereddütsüzce ona bakıyorlardı.

Patience aralarındaki mesafeyi kapatırken Matthew'ün kalp atışı hızlanıyordu. Patience onun karşısında durup mektubu ona uzattı.

Olmaz olasıca mektup. Matthew mektubu kaptığı gibi yanın-daki kanepenin yastığının arasına soktu.

"özel mektubunu okuduğum için özür dilerim, Matthew."

Matthew kadının sesinin yatıştırıcı etkisine hayran olarak ona bakıyordu.

"Sana Matthew demeyeyim mi?" diye sordu. "Seninle hiç doğru düzgün muhabbet etmedik. Ama kardeşin bu sabah kız kardeşimle evlendiğinden,heralde sana ilk isminle hitap etmem yakışksız olmaz."Öyle teklifsizce konuşuyordu ki sanki gecenin bi vakti galeride yalnız olmaları tuhaf değildi.

Kanepeye doğru adım atınca, Matthew'ün kolundaki bir kas titredi.

Onu seyrederken elleri seğiriyordu.Kulakları sabahlığının hışırtısını algıladı.Ağız sulanmıştı.

Patience onun yanına oturdu.Matthew gözlerini ondan alamıyordu.Aralarında bir kişilik yer ya vardı ya yoktu.Matthew derin bir nefes aldı.Ah , tatlı ve başdöndürücü şekilde gardenya kokuyordu.

Kanepenin yüksek arkalığına yaslandı ama Matthew'a bakmadı."Çok güzel bir gece değil mi?Uyuyarak harcamak yazık olur."

Matthew kanepenin kolunu kavradı. Uyunur mu hiç!

Patience saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Küçük kız kardeşim hep böyle gecelerin tam sırlara ve büyülere uygun olduğunu söyler." Bir an sustuktan sonra nihayet başını ondan yana çevirdi. Matthew onun gölgeler içindeki yüzünün güzelliğine bakarken kalbi güm güm atıyordu. "Haklı mı bilmem. Ama haklı olduğunu varsayalım, bana bir sır söyler misin?"

Başka zaman olsa Matthew gülümserdi. Ama şimdi gülümsemedi. Aleti sertleşmişti,

hazırdı ve vücudu yay gibi gergindi. Onu istiyordu. Onu henüz Rosalind'le nişanlı olduğu, ilk gördüğü andan beri istiyordu. Artık kimseyle nişanlı değildi. Artık kalbi patlamak üzere, vücudu ise ıstırap içindeydi.

Patience başını yana eğdi. "Söylemeyeceksin sanırım " Başını çevirdi.

O kalkmaya davranırken Matthew'ün vücudu titriyordu. "Gitme, Patience." Sesi sert çıkmıştı. Onun elini tuttu ve sığ bir nefes aldı. "Gitme," dedi daha yumuşakça.

Patience durdu, önce elinin üzerindeki ele baktı sonra gözlerini ona doğru kaldırdı. Ah, Matthew hiç bundan daha güzel bir yüze bakmamıştı. "Gitme." diye mırıldandı tekrar.

Patience gözleri onda, tekrar arkaya bırakmaktan ziyade parmaklarını onun eline sardı. Onun elini çekeceğini sanıyordu ama o çekmedi.

O başını kanepenin arkasına yaslayınca Matthew'de aynısını yaptı.Gözleri birbirine kenetlenmiş halde sessizce ve kımıldamadan oturdular.

Sessizlik uzuyordu.Matthew'ün teni ürperiyordu."Başka sırrım yok."Sesine sakinlik katmaya çalışsada öfkeside arzusu kadaryüzeye yakındı, bu da sözlerinin şiddetine tesir ediyordu."Bana ait, sır olarak kalması gereken her şey el aleme dedikodu malzemesi olmuş durumda."

Patience'ın pürüzsüz alını kırıışmıştı."Biliyorum."Onun elinin altındaki eli hafifçe kımıldandı."Ama dedikodulara fazla üzülmemelisin.Buda geçer.Dedikodu iyi insanların üzerine yapışıp kalmaz."

Matthew ona bakarken göğsünde bir sıkışma duyuyordu. "Benim iyi insan olduğumu nereden biliyorsun ?"

Patience ona uzun uzun sessizce baktı. Loş ışıktaki gözleri koyu renk görünüyordu." Ben anlarım," dedi nihayet. "Hem kız kardeşim de sana büyük saygı duyuyor." Bir an gülümsedi. "Passion senin iyi ve düzgün biri olduğunu düşünüyorsa öylesindir." Matthew'ün kalbi gümbürdüyordu. Madem sen öyle düşünüyorsun öyledir.

Gözlerini ondan ayırıp başıyla hep babası bildiği adamın portresin, gösterdi. "Büyüden bahsettin. Beni bu adamın oğlu kılacak bir büyü var mıdır?"

Patience'ın güzel, zeki gözleri ondan hiç ayrılmadı "İstediğin bu mu, Matthew? Tek bir dileğin olsa?"

Evet.

Ama sonra kardeşinin düğününü düşündü. Mark ile Passion her şeye göğüs germişlerdi. Aşkaları çok büyüktü. "Hayır. Aşk dilerdim -aşk ve sadakat." Baş parmağıyla Patience'ın elini okşadı. Teni yumuşacıktı. "O zaman her şeye tahammül edebilirdim."

"Dilerdim," diyorsun. "Artık dilemiyor musun?" Rosalind'in onu reddetmesinin acısı bir daha için, dağılmıştı. "Hayır, artık istemiyorum." Patience'ın sakın gözlerine baktı Omuzları gevşemişti. Şu anda sadece seni istiyorum. "Belki intikam dilerdim," dedi daha alçak sesle.

"İntikam mı?" Patience'ın kaşları hafifçe çatılmıştı. "Düşmanlarını sevmeli, sana zulmedenler için dua etmelisin... Böylece sen de yetkin olursun." Durdu. "Tanrı öyle diyor."

Gerçekten onun böyle bir iyiliğe yetkin olduğunu düşünüyor muydu? İçine huzur veren bir sıcaklık yayılmıştı. Ayrıca. üzerinde sabahlığıyla bunları söylerken ne kadar güzel olduğunu farkında mıydı? Matthew onunla yüz yüze olmak için ağırlığını kalçasının üzerine verirken aletinin sertliğini duyuyordu. "Ben bir aziz değilim, Patience." Aniden yaklaşmasının onu tedirgin ettiğini hissetti ama Patience ne kımıldamış ne de gözlerini kaçırmıştı. "Ben Aziz Matthew değilim, masum da değilim."

Patience kirpiklerini kırpıştırdı. "Hiçbirimiz değiliz. Ama yetkinliği arzulamalıyız." Ona bir an dikkatlice baktı. "İntikam almayacağını söyle bana, Matthew. İntikam asla karşılıksız kalmaz."

Matthew'ün avucunun içindeki eli sıcaktı, bakışında yumuşak bir ciddiyet vardı. Matthew onun dolgun, tatlı ağzına bakıyordu. Böyle güzel dudakları öpmek nasıl bir duyguydu, merak ediyordu. "Olur," diye mırıldandı. Onun tadına bakmak ve ona sarılmak nasıl bir histi acaba?

"Güzel." Bir nefes koyuverip galerideki resimlere göz gezdirdi. Matthew onu inceliyor, aralarındaki sessizlik uzadıkça uzuyordu. Yanağı görüldüğü kadar yumuşak mıydı? O yanağa dokunmak istiyordu.

Nihayet tekrar ona döndü. "Biliyor musun. Matthew, bence bir gün Rosalind senden ayrıldığına pişman olacak."

Matthew yan tarafta buruşmakta olan mektubu düşündü. "Bundan şüpheliyim." diye cevap verdi sesinde ki acılıkla.

"Hayır, bence pişman olacak." dedi Patience yumuşacık bir ısrarcılıkla. "Bir gün seni bir yerde göreceğim, hatta belki uzaktan ve durup seni seyredeceğim. Kafasında hatıralar

canlanacak.Seninle beraber olmanın nasıl bişey olduğunu -senin dokunuşunu, gülümsemeni-hatırlayacak.Sana hasret duacak ve "keşke"ler içinde kalacak.Çünkü kafasına dank edecek ki, eğer seni bırakmasaydı seninle birlikte olurdu."

Patience'ın gözleri uzağa dalmıştı.Sonra uzun kirpiklerini kırptırarak yeniden ona döndü.Hafifçe omuzlarını kaldırdı."Sen ise kaygısızca yoluna devam edeceksin -onu görmeden ama onsuz kurduğun haatından memnun."

Mattbew ona dikkatlice bakıyor, kaşlarının çatılmasını gideremiyordu. Patience'ın sözlerinde tecrübe vardı. Kimdi onu inciten? Ve kimdi onunla özel hatıralara -onun tebessümüne, onun dokunuşuna - sahip olan? Patience onu hâlâ özliyor muydu? Matthew yakıcı bir kıskançlık duydu.

Kaşlarını daha ziyade çattı, "öp beni, Patience."

Patience'ın gözleri süratle onun üzerinde dolaştı ve dudakları aralandı. Ağzından hafif bir nefes kaçtı.

Matthew'un kanı kaynıyordu.Kaşlarının çatıklığını zorla düzeltip buyruğunu tekrarladı."Gel.Öp beni ,Patience."

Patience'ın güzel gözleri arzu ve kararsızlıkla kararmıştı.Ne güzel bir tezatlık."Bence bu iyi bir fikir değil."

"Neden?"

"Çünkü sonradan bize sıkıntı yaratacak hareketlerde bulunmamalıyız.Sen benim kız kardeşimin kayınbiraderisin, Matthew.Pişman olacağımız bir şey yapmayalım."Sustu ve gözleri bir an Matthew'ün ağzında duraksadı."Hem ne zaman öpüşmek istesem, sonradan hayal kırıklığına uğruyorum."

Matthew onun elini bırakıp kolunu kanepenin arkasına uzattı. "Şu anda pişmanlıklardan bahsetmek istemiyorum. Sadece bir öpücük istiyorum. Patience." Onun kalın bir saç lülesini parmağına doladı. Yumuşacıktı. "Ve öpücüğümüz tatmin edici olmazsa, bir daha öpüşmeyiz, tamam mı?"

Patience ona dikkatlice bakarken sözlerini düşünüyor gibiydi. Matthew ise gergindi ve bekliyordu. Patience onu reddeder miydi? "Öp beni," diye fısıldadı.

Gözleri onun ağzına kısaca takıldı. Sonra yavaşça ona doğru dönüp uzandı.

Matthew'ün kalbi hızla çarpıyor, nefesleri sıklaşıyordu. Patience ona iyice yaklaşmıştı. Matthew ondan gelen gardenya kokusunu alabiliyordu. Onu ilk görüşünün üzerinden sadece üç hafta mı geçmişti? Neden şimdi Matthew'a onu ezelden beri istiyormuş gibi geliyordu?

"Niçin bekliyorsun?" diye sordu Patience'a.

Patience başını salladı. "Bilmiyorum. Beni öpmek isteyen çok erkek oldu. Birçok erkek de bana sormadan öptüler beni." Sustu, alnı hafifçe kıışmıştı. "Ama hiçbir benden onu öpmemi istemedi."

Matthew onun güzel yüzüne bakarken nefes almayı bırakmış olduğunu fark etti. Demek istemck gerekiyordu. Nefes aldı. "Hemen beni öp "

Patience'ın kararsızlığı kaybolmak üzereydi. Sonra eliyle Matthew'ün omzunu hafifçe okşayıp dudaklarını araladı. Kirpikleri inerken Matthew'ün kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. Patience'ın sıcak parmakları onun ensesine dokunup nazik bir kuvvet uygulayarak kendine doğru çekti. Sonra da dudaklarını onunkilere dokundurdu - büzüp uzatarak değil, tamamını, yumuşakça ve yoklayarak.

Matthew'ün vücudunda yakıcı bir sıcaklık dolaşıyor, derinlerdeki bir şeyi tutuşturuyordu. Fakat Patience yumuşak, aralık dudaklarını soluklanıp defalarca onun dudaklarına bastırırken o, heykel gibi hareketsiz oturuyordu. Gözlerini kapattı ve diğer kolunuda boynuna doladı. Patience ona biraz daha yaklaşıırken, Matthew derin bir nefes aldı, elleri titremeye başlamıştı.

İnleyerek kollarını ona dolayıp vücudunu kendine doğru çekti, ve ağzını, yumuşak dudaklarını yakaladı. Bütün vücudunu sıcak ve şiddetli bir arzu kaplamıştı. Ona karşı bastırmış olduğu arzuyla, adını bile koyamadığı duygularla kendinden geçiyordu. Dilini Patience'ın ağzına soktu. Ağzında çay ve limon - ve de arzu - tadı vardı. Matthew'üm yüreği yerinden oynamıştı. Patience'ın korsesi üzerindeydi ama Matthew yinede onun göğüslerinin baskısını ve göğüslerinin baskısını hissediyordu. Patience yumuşak ama sıkıydı ve Matthew onun dilini sıcak ağzının içine sokarak öperken, gardenya kokusundan başı dönüyordu.

Kanı damarlarında coşmuştu. Ona daha çok sokularak kalça kavislerini okşadı, onları kavrayarak vücuduyla ona abandı. Patience'ın açık ağzı ise onunkine kenetlenmiş, parmakları saçlarını kavramıştı. İnledi, sonra kısaca nefes aldı ama Matthew durmaksızın onu öpüyordu. Durmaksızın...

Zira o anda Patience onun sahip olamadığı her şeyi - Rosalind, babası sandığı adam, iyi gün

Düzenleme: minel

dostu arkadaşları, eski hayatı- dengeliyordu.Onu kuvvetlice kendine çekip kanepenin üzerine yatırdı.Vücutlarını birbirine yapıştırdı.Eğer onu elinde tutabilirse, belki o zaman...

Patience titreyerek inledi.Matthew ağzını ondan zorlukla ayırarak nefes nefese ona baktı.Onu altına almıştı.Patience'ın yarı kapalı gözleri arzuyla parlıyor. Öpüşmekten kabarmış , dudaklarından yumuşak ama sık soluklar girip çıkıyordu Her ne kadar Matthew'ün gömlek kollarını kavramış olsada onun altında. saçları başının etrafına saçılmış halde, gevşek ve nefessiz bir vaziyette yatıyordu. Matthew'ün onun uyluğuna dayalı aleti sızım sızım sızılıyordu. Patience derin bir nefes aldı ve kirpikleri titreşti

Matthew ona şimdi sahip olabilirdi Kanepenin üzerinde.

Kara bir şehvete kapılmıştı.

Durma! Ona hakimsin.

O da zafer de senin olsun.

İnleyerek biraz daha eğildi ve parmaklarını onun saçlarına geçirdi. Fakat tam o anda parmak eklemesinde keskin bir batma duydu. Şehvetini yarıveren acıyla kaskatı olmuştu. Patience'ın gür saçlarını kenara çekince Rosalind'in buruşmuş mektubunu ve mektubun, parmağını kesen keskin köşesini gördü. Tam o köşenin üzerinde onun o titiz ve mükemmel imzasını görmüştü

Adi kadın! -eklemeden geçemicem..bencede-

İçi öfkeyle dolmuştu. Eliyle mektubu ezerek gözlerini tek-rar Patience'a çevirdi. Ona baktığı an şehveti yeniden alevlendi Ama bu ancak öfkesini daha çok ateşliyordu. Kontrol elinde değildi. Kontrol basbayağı elinden gitmişti. Nasıl bu kadar zayıf olabilmmişti de kendini hemen bir kadının kollarına atmıştı? Mek-tubu elinin içinde sıkarak buruşturdu. Hiç ders almamıştı'

"Sana söylemiştim"-Patience'ın yumuşak sesi adeta fısıltı halinde çıkıyordu-"böyle bir şeye kalkışmayacaktık."

Matthew kaşlarını çatarak onun gözlerine baktı. Bu güzel gözlerde gerginlik vardı ama ufacık bir kınama yoktu Aleti sızladı, Matthew onu bu kadar çok istediği için kendinden netret ediyordu.

Patience'ın elleri yanlara düştü. "Git"

Evet.Git

Neden gitmiyordu?

O kendini ondan ayırmaya çalışırken, Patience bir an olsun gözlerini ondan ayırmıyordu.Vücudunun sesi olsaydı, Matthew onu Patience'den ayırırken inlerdi.Ve kendini geri çektikçe duygularıda aynı oranla artıyordu.Fakat ayağa kalkınca acı bir öfkeyle kaskatı oldu.

Yavaşça dönerek annesinin -daima onu sevdiğini iddia eden güzel,sahtekar kadının - portresiyle yüzyüze geldi.Bütün acılarının sebebi bu kadındı.Matthew o resmi duvardan alıp parçalamak istiyordu.

Annesinden nefret ediyordu.Onun tarafından "sevmek" onu tiksindiriyordu.Skandallardan öncede onun kişiliğı biliniyordu.Böyle bir kadın tarafından sevmek onu başlarının gözündeki kim bilir ne aşağılık bir konuma düşürüyordu.

Matthew hayatı boyunca annesi tarafından sevilmesini telan etmeye çabalamıştı. Dürüst, namuslu, iyi ve nazik bir insan olmuştu. Okulda derslerinde çok başarılıydı. Mezun olduktan sonra servet kazanmıştı. En yüksek sosyal çevreye girmişti. Bu esnada da güzel, asil bir aşk aramıştı. Sadık ve koşulsuz bir aşk.

Yumruğunu havaya kaldırıp Rosalind'in mektubunu sımsıkı bir top haline getirdi. Bütün varlığı ya sahip olduğu sevgiye karşı bir tepki ya da istediğı sevgiyi arayış olmuştu. Aşkın onu idare etmesine izin vermiş, aşk arzusunun kontrolüne girmişti.Buda ona hiç yaramamıştı.

Elini indirdi.Bir daha asla buna müsaade etmeyecekti.

Derin bir nefes alınca burnuna hafif bir gardenya kokusu geldi.

Patience için bile mi?

Kalbi durdu ve vücudu arzuyla titredi.

Gitsene be adam!Git ve arkana bakma!

Omuzlarını dik tutarak adım adım galeriyi ve Patience'i ardında bıraktı.

Patience yüksek tavana bakıyordu. Kollarıyla bacakları titriyor vajinası sızlıyordu. Göğüs uçlar, dikleşmişti, teni ürperiyordu'. Duyguların mahiyeti tanıdıktı ama yoğunluk olarak tamamen yabancıydı. Gözlerini kapatarak kımıldamadan yattı.

Her şey düzelecek. Yalnızsın ve her şey yolunda

Ellerini yumruklaştırdı.

Alt tarafı bir öpücüktü. Daha önce de birçok kereler öpüştün.

Öpücük işte...

Fakat ne yaptıysa kalbinin güm güm çarpışını dindiremiyor- du. Vücudu beyninin komutlarına cevap vermiyor gibiydi.Kendini zorlayarak doğrulup titreyen bacaklarını kapatırken bir yandan da şakaklarını ovuyordu. Duygularını anlamlandır-maya - onları anlaşılır parçalara ayırmaya - fiziksel olanı duygu-sal olandan ayırmaya çalışıyordu.

Ama beceremiyordu.

Yılgın bir edayla ayağa kalkıp kararlı bir şekilde galeriden çıktı. Uyluklarının ıslak olduğunu ve kamının titrediğini fark etti ama hissettiklerine aldırmamak için kendini zorladı. Sessiz balo salonuna bakan balkonları geçerek merdivenlere geldi ve sabit bir hızla iki kat aşağı indi. Giriş kata geldiğinde salona girdi ve müzik odasına açılan büyük çift kapıya sapana kadar yürüdü.

Ay ışığı büyük Paladyan pencerelerden geniş odaya doluyor-du. Patience çellosunu rahatlıkla görüyordu. Sedef rengi ışığın içinde uzanan çalgının akağaçtan omzu parlıyordu. Tam yanında

da çello kutusu duruyordu.

Gözlerini şöminenin üzerindeki büyük tabloda sakınarak

21

odanın diğer tarafına yürüdü.Terlikleri parke zeminde hafifçe tıkırdıyordu.Yere çöküp topuklarının üzerine otururken sabahlığı kabardı.Çello kutusunun kapağını açtı.İçindeki açık sarı astar eskimişti ama Patience zamanla oluşan bütün yırtıkları onarmıştı.

Biri hariç.

Parmaklarını yırtığın içine sokarak oraya yedi yıl önce koymuş olduğu bir kağıdı çıkardı.Sadece bi an duraksadıktan sonra epey yıpranmış kağıdın katlarını açıp mektubu ışığa tuttu.

Gözleri bin kere okumuş olduğu sözcüklerin üzerinde gezindi.

Patience,

Dün beni nasıl seyrettiğini gördüm ve son performansının neden o kadar kötü olduğunu hemen anladım. Saklamaya çalışsan da gözlerindeki aşk, gördün, Bu bana çok itici geldi. Senin bana duyduğun sevgi müziğini etkiliyor. Çalışın yumuşak ve sıkıcı bir hal aldı ve artık seni dinlemeye tahammül edemiyorum.

Öğrencim olduğunda sana sanatla aşkın birbirine ay-kırı olduğunu söylemiştim. Bunu anladığını sanıyordum. Fakat şu yaptığına bak. Kendi yeteneğini harcadın ve be-nim de hayatımdan bir senemi çaldın ki bu süreyi hak eden birine ders vererek değerlendirebilirdim

On beş yaşındaki bir genç kıza güvenmekle kendim hata ettim. Senin, kadınlarda çok görülen duygusal tepkilerin üzerinde olduğunu sandım.Belliki yanılmışım -sen de aynısın.

Yetkinlikten, dolayısıyla da mükemmellikten uzak olduğunu ispat ettiğine göre çalmayı tümüyle bıraksan ve peşini bırakmayan o hevesli delikanlılardan biriyle evlensen iyi edersin.Evet, aşkını onlardan birine ver ve cinsine has daha basit meşgalelerden -evlilik ve üreme- zevk almaya bak.

Henri Goutard

Patience aceleyle çiziktirilmiş el yazısına dalmıştı. Yıllar geçtikçe mektubun acısı hafifleyerek sonunda yok olmuştu. Ama bu gece o acıyı yine duyar gibi olmuştu. Hemen gelip

Düzenleme: minel

kaybolsa da üzerinde soğuk su etkisi yaratmış, Matthew'ün uyandırdığı sıcak

duyguları söndürmüştü.

Derin, yatıştırıcı bir nefes alarak yavaşça mektubu katladı. Mektubu gizli yerine geri koyarken Henri 'nin mektubunun Leydi Benchlcy'inkine ne kadar benzediğini düşünüyordu. Matthew bir süre acı çekecekti.

Kutunun kapağını kapattı. Ama nihayet toparlanacaktı - tıpkı onun gibi. Ve belki yeniden sevecekti. Zihninde bir anda, Matthew'ün yüzüz, siyah saçlı bir kadını kucaklayışının hayali canlanıverdi. Bu hayalin uyandırdığı tatsız duyguyla kaşlarını çatı. Düşüncelerinden sıyrılıp çellosuna baktı.

Enstrümanına aşıktı. Ayağa kalkıp ona bir süre daha baktı. O onun tesellisiydi. Oturup onu dizlerinin arasına yerleştirdi. Vakı geç olmuştı ama hafifçe çalarsa...

Derin bir nefes daha alıp verdikten sonra Matthew'ü aklından çıkardı ve Beethoven'in İmparator Konçertosu'nun açılış notalarını hatırladı. Uygun telleri çellonun sapına dikkatlice - titizlikle - bastırdı, sonra yayın, tellere sürttü. Kusursuzca çalman ilk notalar boş oday, sesle doldurdu. Patience bir notadan diğerine geçiyor, her bir notayı, saf ve kusursuz bir başarıyla yalıyordu. Müziği kulağıyla işitiyor ama aynı, zamanda adeta - her bin hataszca ve tabii doğru sırayla çözülmesi gereken -birtakım matematiksel işlemler gibi kafasının içinde görüyordu.

Çalarken parçanın mükemmelliğini bozabilecek hiçbir yanlış yada hesap hatası yapmıyordu.Kusursuzca çalabilmek ona muazzam bir zevk veriyordu..Gerçektende ne zaman çellosunu çalmaya otursa hedefi Henri'nin, onun yoksun olduğunu iddia ettiğı kusursuzluğa daha çok yaklaşmak oluyordu.

Çaldığı son notalarda durgun havaya karışıp dindikten sonra Patience keyifli keyifli iç çekti.Onun aşkı da buydu:Müziğı ve mükemmellik arayışı.

Enstrümanına baktı.Romantik aşk ona göre değildi.

Matthew'ün güzel, delici gözünde canlanıverdi.

Titredi.

Peki ya arzu?

Ayağa kalkıp çellosuna sehпасına koydu. Arzu sonsuza koyamayacağı bir fiziksel ihtiya hizmet ediyordu. Ve o. Matthew'ü başka hiçbir erkeği istemediği kadar çok istiyordu. İkisinin arasında kuvvetli ve kaçınılmaz bir çekim vardı.

Dönüp biraz önce bakmadan geçtiği gerçek boyutlu tabloya baktı. Matthew ellosuyla oturmuş, ona bakıyordu. Kardeşi ona Matthew'ün bu aleti mükemmel çaldığını söylemişti. Patience ona bakarken tenine hararet basıyordu.

Matthew sağ kolunu miskince sandalyenin arkasına atmıştı. Vay, gevşek parmaklarından sarkıyor ve diğer eli, genişçe açılmış bacaklarının arasına yatırılmış çellonun sırtında duruyordu..

Kanı ateşlenen Patience dudaklarını yaladı. Matthew avare ve şehvet uyandıran bir ifadeyle dosdoğru resminden dışarı bakıyordu. Ağzının dolgun kıvrımı güzel tasvir edilmişti ama kara

gözlerinin inanılmaz güzelliği ve derinliğini hiçbir şey aşamazdı. Bu gece bu gözler ona anlayan bir nazarla bakmışlardı, Bu gece bu gözler ona adeta, sen benimsin, demişlerdi.

Patience havayı, titreyen dudaklarından içeri çekti. Dudaklarına hafifçe dokundu.

Bu sadece bir öpücük değildi.

Hayır. Nefessiz kucaklaşmaları bir şeyin başlangıcıydı.

İKİNCİ BÖLÜM

BİR MASKE

Sevgilim şöyle dedi: "Kalk gel aşkın, güzelim."

NEŞİDELER NEŞİDESİ 2:10

Üç Ay Sonra

Wiltshire, İngiltere ~ Havkmore Hanesi'nde Bir Maskeli Balo,

Onu biran olsun yalnız bırakmıyorlardı. Hayranlar, bir ceylanın peşine düşmüş erkek geyikler gibi çevresinde zıplayıp duruyorlardı. Nereye gitse onu takip ediyorlar, onun dikkatini çekmek için itişip yarış ediyorlar, ondan - kısa da olsa - bir bakış almak için can atıyorlardı. Ve o gülümseyip başını, sallasa ve onları şımartsa da Matthew onun ilgisizliğini seziyordu.

Zavallı Patience 'im. Nasıl katlanıyorsun?

Matthew kolların, göğsünde kavuşturdu. Üst kat galerisinin karanlık bir köşesine yaslanarak gözlerini ona dikmişti. Güzel yüzünün yarısı, bir maskeyle kaplı olsa da güzel kızıl saçlar, onun kimliğini ele veriyordu. Sırtından aşağı kalın bukleler halinde dökülen saçları daha koyu tonlardan oluşan alacalı bir denizdeki alev rengicazibe gibiydi. Parlak başının tepesinde çiçeklerden bir taç vardı ve bir miktar çiçek de omuzlarından aşağı dökülen, ince belinde kabaran kat kat beyaz elbisesini süslüyordu.

Emsalsiz bir güzelliği vardı.

Öpüştüklerinden bu yana geçen üç aylık süre zarfında Matthew onu aklından çıkaramamıştı. Sorunlarına rağmen akli onun hayaliyle doluydu, önce buna direnmek istedi.

Düzenleme: minel

Ama zaman geçtikçe direnci kırıldı ve nihayet sabahtan uyandığında ilk onu düşünüyor, geceleri uyumadan önceki son düşüncesi yine ona dair oluyordu. Rüyaları ve hayalleri onunla doluydu. Onu düşündükçe daha çok arzuluyordu. Onu arzuladıkça, hem sosyal hem maddi açıdan onu yıkıma uğratmakta olan skandalın, Rosalind'in babası tarafından haince çıkartılmış skandalın üstesinden gelmeyi daha çok uğraşmaya değer görüyordu.

Allah 'ın belası Benchley. Benchley Kontu Archibald Philip Benchley'in soyu o kadar eskiye dayanıyordu ki soyadı ve unvanı aynen kalmıştı. Unvanı piç kanıyla lekelenmeyi kaldıramayacak kadar saf ve meşhurdu.

Matthew gözlerini kısarak aşağıdaki hareketli kalabalığa baktı. Bunlar ipek ve satenler giymiş olmalarına rağmen hayvan sürüsü gibiydiler. Üç ay boyunca Benchley'in onu pençesiyle lime lime edişini seyretmişlerdi. Ama o ölmemiş, hatta yaralarını da yalayarak iyileştirmişti. Onların arasındaki yerini alacaktı ve bunu hepsiyle mücadeleye girerek değil sadece bir tanesinin boynunu kopararak yapacaktı.

Evet Sürünün gözünün önünde Benchley'i alaşağı edecekti. Ortalığı da elinden geldiğince kana bulayacaktı. Böylece toz duman dindikten sonra kimse bir daha ona saldırmaya cesaret edemezdi.

Matthew neredeyse gülümseyecekti.Casusu iki haftadır Benchley Malikanesi'nde idi.

Yakında bilgiler gelmeye başlardı.

Gözlerini yine Patience'e çevirdi.Bu gece ana hedefi o idi.Heyecandan karnı karıncalanıyordu.İkisinin yarım kalan bir meselesi vardı- ve Morgan ona olan açlığını daha fazla bastırıyordu.

"Tanrım gerçekten sensin.Kalkmışsın."

Matthew Waverly Markisi'nin en küçük oğlu Roark Fitz Roy'un alaycı çehresine baktı.Söz gayri meşru çocuklardan açılmışken, bu markinin atalarının bir kolu II.Charles'in gayrimeşru oğullarından birine dayanıyordu."Fitz Roy."

Roark Fitz Roy kara kaşını kaldırdı."Senin hakkındaki dedikodunun tamamının uydurma olduğuna dair Hollingsworth'e yüz sterlin yatırdım."

Matthew omuz silkerek başını tekrar balo salonuna çevirdi.

"Dedikodulara asla prim verme."

"Evet, şey... ne yazık ki söz konusu sen ve Grand West Railway olunca, birçok insan dedikoduya prim veriyor."

Matthew gerilmişti."Hata ediyorlar."

"Kısa zaman içinde bu konuda bir şey yapmazsan sen de hata etmiş olursun."

Matthew Fitz Roy'a sinirli sinirli baktı.. Adam kraliçenin gözdesiydi ama Matthew iyilik için yaltaklanmayı gururuna yediremezdi "Gözden düştüğümden beri seni görmedim, Fitz Roy, şimdi de alışmış olduğum yalnızlığı bozuyorsun. O yüzden, söylemek istediğin bir şey varsa bir an önce söyle."

Fitz Roy elleri pantolonun ceplerinde olduğu halde dikiliyordu.Omuzlarını hafifçe kaldırdı. "Olur. ama ne yazık ki haberim kötü."

Matthew alaycı bir şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı."Gerçekten mi?Kötü haber, öyle mi?" bu ifadeyi yüzünden sildi."Annemin benim gayrimeşru doğumumdan aldığı zevki anlattığı mektubunun nüshaları hala Londra sokaklarının oluklarında pislikle birlikte akıyor. Kardeşime yapılan ve neredeyse hayatının aşkını kaybetmesine yol açan şantajı anlatan haberin yer aldığı gazete nüshaları bir zamanlar arkadaşım dediğim insanlarınnevlerinde elden ele dolaşüyor. Bunlar yetmezse, eski nişanlım ile babasının beni reddedişi herkesin dilinde. Benim ibretlik düşüşüm milletin ağzına sakız olmuşken "-sesi giderek sertleşiyordu-"bir de Lord Benchley ile kızı benim hakkımda atıp tutarak üstüne tuz biber ekiyorlar " öne doğru uzandı "Lord Benchley toplum içinde kişiliğime iftira ederken, kirli nüfuzuyla da işlerimi bilhasva baltalıyor. Son kuruşuma bahse girerim ki bahsettiğin çirkin dedikoduyu çıkaran da odur." Matthew geri çekildi "Kötü habermiş. Hayatım, baştan ayağa kötü haber benim."

Uzun bir sessizlik oldu, ama Fitz Roy'un kibirli ifadesi yerinde duruyordu "Eh madem öyle diyorsun... Lord Wollby az önce bana senin şirketindeki bütün hissesini satacağını söyledi" Kara kaşlarını kaldırdı. "Kulağına gelen söylentiye göre. Grand West Railway - yani sen - kısa bir süre sonra değerinin iki katını ödemeye razı olmadığı müddetçe Grand West Railway - yani sen - tek bir kömür parçası dahi alamayacakmış."

Kan Matthew'ün yüzüne hücum etti Zaten alabildiği kömür için fazla para ödemekteydi ve mali yıkımın kıyısında bulunuyordu. Wollby'nin hissesini satması önlenemez bir hisse satış

dalgasına yol açabilirdi. Yıkım.

"Adam buradayken bir şey yapacak değil.'" dedi Fitz Roy "Onu satmamaya ikna etmek için biraz vaktin var"

Matthew zihni altüst olmuş halde aşağıdaki kaynayan sosyete kitlesine baktı. Patience dans pistinin ortasında duruyordu. Aletinde bir kıpırdanma duydu. "Satmamaya mı ikna edeyim?Ne için?" Dans mazurkaydı ve Patience'in kavalcı Vikont Montrose'un neredeyse onun göğsüne dokunduğunu göcünce yüzü asıldı.

29

Ani bir sahiplenme duygusu onu etkisi altına aldı.Fitz Roy'a döndü."Hayır, Wollby'yi hiç bir şeye ikna etmeyeceğim.Grand West Railway'i ben kurdum.O benim ve tek hissedardan bile hoşgörü dilenmeyeceğim."Gerilimini azaltmak için omuzlarını kaldırdı."GWR'ye -ve bana- ister güvensinler ister güvenmesinler."Gözlerini tekrar Patience'a çevirdi.Pebisi zonkladı ve gidip onu, kulağına eğilerek bir şey söylemekte olan Montrose'un elinden alma arzusu şiddetli bir şekilde kendini gösterdi."Ne olursa olsun, bana ait olana sahip çıkarım."dedi yavaşça.

"Madem öğle, peki."Fitz Roy sustu."Ah, bir de, tahmin et, kim Cromley balosunda yanıma gelip senin hakkında ihtiyatlı sorular sordu."

"Umrumda değil,"diye mırıldandı Matthew, Patience'ın zarifçe dans edişini seyrederken, bir yandanda Montrose'un ellerini gözetliyordu.

"Evet, ehem, Leydi Rosalind."

Matthew Fitz Roy'a dönerken kaskatıydı."Rosalind mi?"diye gürlledi."Leydi Rosalind'in cehenneme kadar yolu var." -bence de..çalı süpürkesi nolcak-

"O halde gizlice sana vermemi söylediği hoş kokulu notuda görmek istemezsin."

Matthew Fitz Roy'a dik dik bakıyordu."Annemin aşagılık mektupları yüzünden olanlardan sonra Rosalind gizli bir notu kaleme alacak kadar aptal olamaz."

"Yamış işte."Fitz Roy göğüs cebinden küçük, katlanmış bir kağıt çıkarıp ona uzattı."Ben bunu çaresizliğe bağlıyorum."

Matthew katlanmış pembe kağıda bakıyordu.Kağıdı alması gerekirken, bu onu

iğrendiriyordu.

Patience'a göz attı.Parlak, güzel lüleleri ışıktta parlıyordu.Onun Montrose'un kolunun altından geçişini seyrederken Matthew'ün kalp atışı hızlanmış, hayaları kasılmıştı. Matthew onu istiyordu Arzuladığı o idi. Rosalind'in hiçbir önemi kalmamıştı.

Fakat mektupların düşmanlara karşı kullanılabilecek çok tesirli aletler olabileceğini de biliyordu.

Gözlerini Patience'dan ayırarak fikrini değiştirmeden mektubu Fitz Roy'un elinden çekip aldı. Fitz Roy giderken o kağıdı çabucak açıp okudu.

Matthew

Sevgilim, bana kızgın olduğunu biliyorum, o yüzden acı çektiğimi öğrenmek seni memnun edebilir. Fakat şunu bil ki babam her gün önümde talip geçidi düzenlerken ki hiçbiri senin kadar yakışıklı ve "cesur" değil, ben seni düşünüyorum.

Sevgilim, eğer sen de ayrıldığımızı benim kadar üzüldüysen, bana yaz. Bunu yazarken utanıyorum, ama evlenemememiz, birlikte olamayacağımız anlamına gelmez.

Sevgiler R.

Matthew başını sallayarak alaycı bir şekilde güldü. Eğer Rosalind'in küçük, sık el yazısına bakıyor olmasaydı, okuduklarına inanamazdı. Ah, aylar ne çok değişiklik getirmişti. Ah, bu beklenmedik mektup ne imkanlar doğurmuştu. Mektubu katlayarak göğüs cebine koydu. Hem mektubu hem de Rosalind'i en verimli şekilde kullanmanın yolunu düşünmek için zamana ihtiyacı vardı, şimdi - Patience'a baktı - zamanı değildi.

Patience'in onun elini bırakmak istemeyen Montrose'la dans pistinden uzaklaşmasını izledi. Hemen, bir erkek kalabalığı etrafını sardı. Hepsini tanıyordu ve Danforth Kontu'nun ona arkadan fazlaca yaklaştığını görünce sinirleri gerildi. Danforth'u Hanow Kolejinden beri tanırdı ama onu hiç sevmezdi. Arsız, küstah he-

Düzenleme: minel

rifin teki, sürekli kaybeden bir kumar düşünüydü.Eğer o sıksa elini Patience'a uzatırsa...

Uzun boylu kaba adam ansızın yüzünü buruşturup geriye sıçrayarak ayağını kaldırdı.Patience dönüp esefle başını sallayarak bir şeyler mırıldandı, özür diler gibi bir hali vardı.

Fitz Roy kıkır kıkır güldü."İnsanı alıkoyan geri zekalılara en iyi çare ayağının üzerine sertçe basmaktır."

Matthew suratını astı.Fitz Roy'un orada olduğunu unutmuştu.

"Bu arada" -Fitz Roy ona döndü- "Danforth'un haberini işittin mi?"

Yeter! "Ne haberi?"

"Şey, aslında hiçbirşey söylememem gerek.Danforth bu haberi sana bizzat iletmek umudunun heyecanıyla kendinden geçmiş haldedir."Fitz Roy kısaca tırnaklarını inceledi. "Ama ahmakların neşesini söndürmeye bayıldığımdan, sana ben söyleyeceğim."Kalçasını alçak galeri duvarına dayadı. "Maddi gücünü kaybeden Danforth Kontu, hoş kokulu mektubunu az önce göğüs cebine tıktırmış olduğun hanımla nişanlanmış bulunuyor."

Matthew bir şey hissetmeyi bekleyerek duruyordu fakat hiç bir şey hissedemedi. "Ne zaman oldu bu?"

"Tam bugün sonuçlandırıldı. Danforth bu birleşmeden son derece memnun zira müstakbel kayınpederi onun bütün borçlarını ödemeyi ve dökülen papaz evini yenilemeyi kabul etti."

"Öyle mi?" Matthew aşağıdaki Danforth'a baktı. Adam borçtan kurtulamıyordu. Benchley'nin üzerine büyük bir sorumluluk binecekti.Matthew kaşlarını çattı.Bu şerefsiz hala Patience'a çok yakın duruyordu."O zaman bu gece kesin kumar masasında olacaktır dedi sertçe.

Fitz Roy sesli bir şekilde güldü."Av köpeğini etten uzaklaştırabilir misin?.Tabii ki kumar masasında olacak."Kendini duvardan itip kol ağzını düzeltti. "Eh. ben gideyim. Şimdi başlayacak valsta Bayan Dunleigh ile onun iki yüz metrelik pembe tülüne eşlik edeceğim."

Matthew başını sallayıp Patience'a döndü. Kalbi hızlanıp aleti istekle sızladı. Onun gitme

vakti de gelmişti

"Ha"-Fritz bekledi-"biliyorum umursamıyorsun ama Leydi Rosalind sana Hilberts sonbahar av kulübünde olacağını iletmemi rica etti, belki onunla özel bir av düzenlemek istersin diye."

Matthew tiksintisini saklayarak Patience'a bakmayı sürdürdü. Artık Rosalind'i düşünmek istemiyordu. Artık onun için önemli olan tek kadın vardı, o da aşağıdaydı. "İyi akşamlar. Fitz Roy."

"İyi akşamlar, Hawkmore."

Matthew Patience'in hayranlarından biriyle konuşmak için dönerken kızıl lülelerinin çıplak omuzlarında hoplayışını seyretti. Vücudunun kavislerini gözleriyle takip etti. Derin bir nefes alırken, heyecanının, baskın tutkularını besleyen kontrollü bir ket vurmaya taşındığını duyuyordu.

Bu gece başlangıç - Patience'la yeni bir başlangıç - olacaktı.

Onu istiyordu. Onun için gelmişti.

Henüz kendi bunu bilme de Patience ona aitti.

"Yok canım!" diye haykırdı Lord Farnsby.

"Ben öyle işittim."

"Sizin öyle işitmeniz bunun doğru olduğunu göstermez, Danforth."

"Ben çalışıyor diyerek beş sterlin yatırıyorum," diye teklifte bulundu Lord Asher.

"Anlaştık," dedi Farnsby.

"İddia! İddia!" diye bağırdı diğer bazı adamlar.

Erkek kahkahası ortalığı inletti.

Düzenleme: minel

"O halde." Lord Danforth herkesi susturdu ve bütün gözler ona döndü."Size tekrar soruyorum, Bayan Dare.Çello çaldığınız doğru mudur?"

Patience yarım maskesinin altından onu çevreleyen centilmenlere gülümsedi.Kimi kostümlü kini kostümsüz, hepside maske takmıştı.Fakat şimdi hepsi maskelerini çıkarmış, ona bakıyordu.Patience büyük balo salonunun ışığında hepsini görebiliyordu. Çoğu zararsızdı ama sıcaklık maskesi altında çapkınlık, cazibe kılığında kibir, cesaret gösterisi altında güvensizlik ve -gözlerini tekrar Lord Danforth'a çevirdi.- basbayağı meydanda olan bir yırtıcı hayvan görüyordu.

"Haklısınız, Lord Danforth.Çello çalışıyorum.İki hafta içinde Londra'da meşhur Fernando Cavalli ile çalışmaya başlayacağım.Ondan ders almayı başaran ilk hanım olmak benim için büyük bir gurur kaynağı."

Gruptan koro halinde çıkan "ooo"lar havada uçuşur ve iddialarla ilgili şakalar yapılırken Lord Danforth ona doğru eğildi. "Sizin büyük bir enstrümanı bacaklarınızın arasında tutabilecek bir kadın olduğunuzu anlamıştım."

Patience bunu yüz kere işitmişti. Gözlerini devirip izin isteme arzusunu susturdu. Erkekler her yerde aynıydı - unvan taşımaları bile onları farklı kılmıyordu. Hafifçe gülümseyip sesini alçaktı. 'Beni yaralamaya çalışıyorsanız, lordum, ne yazık ki küçük ale- tiniz yetersiz kalır."

Lord Danforth'un kaşları yavaş yavaş çatıldı. "Affedersiniz?"

Patience masumca kaşlarını kaldırdı. "Hayır, asıl siz affedersiniz, lordum."

Napolyon gibi giyinmiş Lord Farnsby, Patience'ın koluna dokunarak, onu sevimsiz Lord Danforth'dan kurtardı."Hayretimi mazur görün, Bayan Dare.Sırf güzelliğiniz her türlü müzikal mahareti tamamlar."Yeleşini şişman göbeğinin üzerine çekti.

"Ama şu var, çello şok büyük ve idaresi gök bir alet. bu yüzden de hanımların narin ve duyarlı yapısına uygun değil"

Patience başıyla onayladı. Bunu da daha önce birçok kereler duymuştu. Kadın milleti hiç çello çalmak yahut erkek gibi ata binmek gibi bacaklarını aŗmasını gerektirecek bir şey yapabilir miydi? Orada duran bütün erkeklerin birer kadının bacaklarının arasından doğmuş olmasını karıştırma. Acaba bu, hanımların hassas ve duyarlı yapısını nasıl etkiliyordu?

Gülümsedi. "Sizi şok iyi anlıyorum, lordum. Fakat çelloya kkk yaşta başladım ve yapımda hassaslıktan eser yoktu ve duyarlılıklarım da gayet belirliydi. Babama sorabilirsiniz."

Erkekler gülüp kendi belirlenmiş çocukluklarından bahsederken Patience arkasındaki bir sohbete kulak misafiri oldu.

"Matthew Hawkmore'un bu gece burada olduğuna inanamıyorum."

Patience durdu. Mathhew orada mıydı? Onun sıcak pşn hatırlayınca yanakları kızarmıştı.

"Matthew Hawkmore mu? Hani şu Matthew Bahŗıvandan mı söz ediyorsun?"

Kadınlar glşrken Patience'in sinirleri gerildi.

"Ay, inanamıyorum," diye devam etti birinci kadın. "Kibar sosyeteye tekrar kabul edileceğini mi zannediyor? Ah yani... Hepimize yalan söyledikten sonra en azından uzak durma efendiliğini göstersin."

"Ama, hayatım, onun gayrimeşruluğundan haberi yokmuş kı."

"Sen yle san. Lord Benchley bana Hawkmore'un ta baştan beri bildiğini söyledi. Bir kere ben soysuz bir bahŗıvanın eniği tarafından kandırılmış olmaktan dolayı şok müteessirim

Patience artık hayranlarının sonu gelmez şakalarını duymaz olmuştu, artan bir kızgınlıkla sadece arkasındaki kadınları dinli-

mağrur, kötü niyetli kalabalık aşırıydı.Bu muydu soyluların inceliği?

"Biliyor musun, kocamdan işittim, kimse Hawkmore'la iş yapmayacakmış.O da Hawkmore'un tren yolu şirketindeki hissesini satmayı düşünüyor."

"Satsın tabii.Yalancı ve sahtekar bir adamla kimse iş yapmak istemez.Bu söylediğimi unutmayın hanımlar.Kısa bir süre içinde Matthew Hawmore Hem pç hemde fakir olacak."

Patience eteklerinin katları içindeki ellerini yumruk yaptı.Hiç sevmediği bir şey varsa o da acımasızlık ve haksızlıktı.Tam o hassa kadınlara dönüp iki çift laf edecekken VIII. Henry gibi giyinmiş uzun boylu zayıf bir beyefendi adamların arasından çıkıp karşısında dikildi ve elini tuttu.

Patience irkilerek geri çekildi.

"Bayan Dare, burdasınız! Her yerde sizi anyordum.Bence bu dans bize ait."

Pâtience valsa giriş çalındığını işitti. Omzunun üzerinden arkasına bakınca üç adamın bir araya toplanmış olduğunu gördü. O korkunç kadınlar neredeydi?

Hüsrânını giziyemeyerek elini kibarca karşısındaki hevesli admdan kurtanp belinden sarkan dans kartına baktı. "A evet Lord Fenton."

"Ne kabasın, Fenton, Bayan Dare'i bizden ayırıyorsun," diye şikayet etti Lord Farnsby.

"Hakikaten," dedi Lord Montrose onu uzaklara götürme, Fenton," diye uyardı Lord Danforth, giysisinden bir ipliği silkekyerek .."Sonraki dans benidir."

"Ondan sonraki de benim"diye seslendi Lord Asher.

Hevesli Lord Fenton ise onu hayran çemberinden çıkarıp dans-

36

pistine götürürken yalnızca maskesinin altında ağzını çarpıtarak gülümsemekle yetindi.

Patience iç geçirdi. Matthew gerçeklen orada, dans edenlerin arasında mıydı? Dans pistini kaçamak bakışlarla taradı ama son ra kendine kızdı. Matthew onu arayıp bulmamıştı, o halde

burada olup olmaması ne fark ederdi?

Vals başlayınca Lord Fenton'a zoraki gülümsedi ama adam biraz sonra durmadan ayağına basmaya başlayınca suratını astı "Çok özür dilerim, Bayan Dare. Binlerce özür." Adam Patience'in dekoltesine öyle dalmıştı ki hakimiyetini kaybetmişti. Bu durumda Patience'in dengesi de bozulmuştu.

"İşte böyle," dedi Lord Fenton sırtarak. "Şimdi yöntemini bulduk."

"Bulduk ya," dedi Patience.

"Biraz zaman alabilir ama sonunda her şeyin yöntemini bulurum ben."

"Öyle mi?" dedi Patience dalgınca. Kendini kandırmaya ne gerek vardı? Eğer Matthew oradaysa, en azından onu bir an da olsa görmek istiyordu.

Öpüştükleri gecenin sabahında Matthew Hawkmore evinden ayrılmıştı. Üç gün sonra da o babası, küçük kız kardeşi ve kuzeniyle birlikte papaz evine dönmüştü. Matthew'ü aklından çıkarmaya karar vermişti ama ne kadar direnirse dirensin, özellikle de gecelerin sessizliğinde düşünceleri hep onunla meşguldü. Esasen onun yakışıklı yüzü hatırına o kadar sık geliyordu ki bu yüz - keskin hatlı çenesi ve ağzının yumuşak kıvrımları ve tabii kara, anlamlı gözlen - hafızası-

na kazınmıştı. ...

Patience kaşlarını çatarak düşündü. Onu düşünmeden

günü geçmiş miydi? Geçmemişti.

37

Neredeydi?Patience valsini zorlayıcı hareketlerini yaparkençenesini kaldırarak kalabalığı taradı.

Ortalık maskeli yüzlerle doluydu.Yarı açık, yarı saklı, bir renk cümbüşü halinde etrafında dönüyorlardı.Diğer maskeli eğlence düşkünleri debüyük balo salonunun dans pistinin etrafında sürekli hareket halinde bir dalga oluşturuyorlardı.Ünüformalı ve yarım maskeli hizmetkarlar bile ellerinde fışkırdayan şampanya kadehleriyle dolu tepsileriyle devingen kalabalığın içinde adeta dans ediyorlardı.

Ama Matthew neredeydi?

Müziğin sesi yükselmişti.Patience'in içinde birden bir sezgi uyanmıştı.Arkasına döndü.

Matthew.

Matthew siyah, delici gözleri ona dikilmiş dosdoğru ona yürüyordu.

Patience ciğerlerine hava çekti.

Öpüşmelerinden sonra altında kaldığı çaresizlik hissini, - ve sıcak, yoğun arzuyu - şimdi daha güçlü duyuyordu.

Gözlerini ondan alamıyordu. Son gördüğünden beri zayıflamış mıydı? Uzun bedeni simsiyah bir elbisenin içindeydi. İnsanın aklını başından alan yakışıklı yüzünde maske yoktu. Patience bunun hesaplanmış bir hareket olmadığını anlıyordu. Matthew'ün yüzündeki sert ve eleştirilmez ifade şöyle diyordu: Hepinizin canı cehenneme, ben buyum ve saklanmayacağım.

Patience'in içi hafiften titredi. Gunıru muydu bu?

Matthew, yaklaşıyordu.

Dans ederek önüne geçen bir çift onu görmesini engellemişti.

"Bayan Dare, söylediklerimin tek kelimesini bile işittiğinizi zannetmiyorum."

"Patience dikkatini tekrar Lord Fenton'a çevirdi."Affedersiniz, Lordum."-gözlerini kırptırdı.-"ne diyordunuz?"

38

"Diyordum ki çok uyumlu dans ediyoruz, o yüzden belki diğer etkinliklerde de birbirimize eşlik etsek fena olmaz " Çekici olduğunu sandığı bir şekilde gülümsedi. "Bence birbirimize çok uygunuz."

"Bence siz hiç uygun değilsiniz." Matthew'ün boğuk sesi onları ansızın durdurmuştu. Matthew kalbi durmuş olan Patience'ın elini tutup Fenton'a soğuk soğuk baktı "İzin verirsiniz, keseceğim."

Lord Fenton'un yüzü asılmıştı. "Ben bütün gece Bayan Dare ile dans etmek için bekledim, Hawkmore."

Matthew sıcak parmaklarını kadının parmaklarına geçirdi. "O zaman beklemeye alışmışsınızdır."

Lord Fenton maskesini geriye iterek öfkeli gözlerini ortaya çıkardı. "Allah belanı versin, Hawkmore. Kesmek de tam bir bahçıvanın oğluna yakışır bir hareket."

Çok sinirlenen Patience, Matthew'dan yana çıktı. "Aklınız sıra kinaye mi yaptınız, lordum? Pek de iyi değildi. Şimdi bize izin verirsiniz, kayınbiraderimle aynı fikirdeyim. Sizinle ben birbirimize uygun değiliz."

Lord Fenton, konuşan o imiş gibi, hışımla Matthew'a döndü. "Seni hiç sevmem, Hawkmore. White's'tan atılmanı istemekle iyi etmişim."

Matthew onu duymazdan gelerek Patience'ı kollarına aldı ve onu vals yapan kalabalığın içine soktu. Yüzü sinirden gerilmişti, bu sebeple Patience gözlerini indirerek ona kendini toplaması için biraz zaman verdi.

Nahoş atışmaya rağmen, Patience'in içi sevinç ve mutlulukla dolmuştu. Hem destek olmak hem de destek almak üzere ona iyice sokuldu. Matthew da onu o kadar yakındı ki yoğun ve ormansı vetiver kokusunu alıyordu. Vücudunun alt

39

kısmını ona doğru bastırıldığını, bacaklarını bacaklarına sürttüğünü hissediyordu. Kendinden emin bir şekilde onu yönlendirirken, elinin altındaki omuzu güçlüydü. Onu saran kolların ve vücudun kuvvetini hissettiği an geldi aklına.

Gözlerini kapattı, başını omzuna yaslamayı ne kadar çok isterdi. Ne kadar yorgun olduğunu farketmemişti- erkeklerin sonu gelmez ilgisi onu yormuştu. O erkeklerin ilgisini istemiyordu.

"Bana bak, Patience."

Onun sesiyle vücudunda tatlı bir ürperti dolaştı. Onun kalın kirpikli kara gözlerine baktı. Şimdi ne görüyordu? Karanlık? Gurur? Arzu?

Gözleri hatırladığından da güzeldi. O hatırladığından da güzeldi. Ensede kısa kesilmiş, üstleri daha uzun bırakılmış, kahverengi saçlarının arasından sarı kıvılcımlar ışıldıyordu. Alnından arkaya doğru yatırılmıştı ve Patience birden bu saç bozmak, ay ışığının

aydınlattığı o gece olduğu gibi şakaklarına doğru düştüğünü görmek istedi.

"Neden bu kadar geciktin?" diye sordu. "Seni bekliyordum."

Kendi sözlerine şaşırmış olan Patience yine de bu sözlerindöğru olduğunu biliyordu. Matthew'ün burnunun kanatları dalgalandı ve gözleri daha dakarardı. "Geldim ya." Parmaklarını onun sırtına bastırdı. "Bana istediğimi vermeye hazır mısın?"

Sesinin derin, titreyen dalgaları Patience'ı bir el gibi okşuyordu.

"Ah, bilmiyorum," diye cevap verdi. "En son sana istediğini verdiğimde çekip gitmiştin."

Matthew'ün güzel kestane rengi gözleri onunkilerden bir an olsun ayrılmıyordu. "Bir günüm geçmedi ki o gece seni bıraktığım için pişman olmayayım. Bana şimdi istediğimi verirsen, pişman olmayacaksın."

40

"İstediğin nedir?"

Matthew cevap vermedi. Gözlerini onun çiçekler serptirilmiş derin dekoltesine indirdi. "Elbisen çok güzel. Kim gibi giyindin?"

Patience sığ bir nefes aldı. "Persefone"

"Ah, ne kadar uygun. Persefone, baharın müjdecisi - tanrıça." Onu müzikle uyumlu bir biçimde çevirirken, alçak sesiyle Sabrina'yı büyülüyordu. "O zaman ben de yer altı tanrısı Hades'im ve seni istiyorum. Seni kaçırıp karanlığımın içinde saklayacağım. Seni kendime zincirleyip bana boyun eğmeni isteyeceğim. Senden her şeyi alacak ve bunu yaparken de arzuladığın her şeyi vereceğim."

Patience'in yüreği, karanlık ve gizli bir duyguyla dolmuştu. Bu duygu akort çatalına vurulan bir darbe gibi dalgalar halinde yayılarak şiddetli ve ona yabancı bir açlıkla vajinasını, rahmini ve bacaklarının arasında atan yüreğini doldurdu. Dudaklarının arasından sessizce bir nefes dışarı kaçıverdi.

Matthew onun ağzına bakıyordu. "Ve sen sen benim karanlık dünyamı aydınlatacaksın."

Patience kadınların acımasız sözlerini hatırlayınca yüreği sıkıştı. "Bunu nasıl yapacağım,

Matthew?"

Matthew anlaşılmaz gözlerle ona baktı. "Bilmiyorum, belki az önceki gibi ismimi söyleyerek." Bir kıvılcım yüreğinden rahmine düştü. Sesi o kadar tatlıydı ki. "Belki yolumu kaybetmişimdir." Sustu, sonra hafifçe geri çekilip onu döndürdü. "Önemli mi. ben sana arzuladığımı verdikten sonra'."

"Benim için önemli" Matthew cevap vermeyince Patience iç geçirip ona hafifçe gülümsedi. "Benim arzularımı bildiğim söyledin. İyi ama nasıl bilebilirsin?" Başın, salladı. "Sadece öpüştük."

41

Matthew onun tebessümüne karşılık vermedi."O sadece bir öpücük değildi, sen de biliyorsun."

Patience'in kanı coşmuştu."Evet."diye itiraf etti yavaşça "Ama bu benim arzularımı tanıdığın anlamına gelmez."

Matthew onu gözlerinin hapsine almıştı."Seni izliyordum, Patience.Sen balonun en güzel kadınısın.Buradaki bütün erkekler seni istiyor.Sana ulaşmak için birbirlerini çiğniyorlar.Doğru değil mi?

Patience onun uzun kirpikli gözlerine baktı."Evet."

"Soytarı hayranlarının seni etkilemek için adeta rahatsız edici bir şekilde etrafını çevirdiği de doğru değil mi?Seni anlamsız bulduğun iltifatlara boğdukları doğru değil mi? Seni zararsız ama sonu gelmez alakayla bunalttıkları doğru değil mi?"Kara gözleri sanki onun içini görüyordu."Doğru değil mi, Patience?Hep böyle olmadı mı?"

Patience onun hipnotize eden bakışlarına karşılık kaşlarını çatarak bakıyordu. "Evet" Sözcüğü fısıltı halinde söylemişti. Matthew işitmiş miydi?

Ona doğru eğildi. "Ve sen gülümseyip onların kalplerini çalsan da..."

Patience vetiver kokusunu içine çekti.

".. bence hiçbirisi sende tutku uyandırmıyor..."

Yanağını onun şakağına sürdü.

".. hele aşk, hiç uyandırmıyor."

Patience titredi.Aşk mı?Aşk ona göre değildi.

Peki ya tutku?Fiziksel ihtiyacı genel olarak çok kuvvetlisi ve kendi kendisinin sevgilisi olmaktan sıkılmıştı.

Matthew'ün gururlu,yakışıklı çehresine baktı."Hemen hemen herşeyde haklısın.Ama ne romantik aşk yaşamak ne de evlenmek arzusundayım.Ailemi seviyorum, çellomu seviyorum.Bunlar bana yeter.."

42

"Gerçekten mi?» Kara kaşını kaldırdı. "Emin misin?

Patience içine nefes çekti ama sonra durdu. Neden dudaklarından "evet" cevabı çıkmıyordu'.Matthew'ün meraklı bakışıyla karşılaşınca kaşlarını çattı. "Aşkla sanat birbirine aykırıdır. Biri varsa, diğeri olamaz."

"Bunu sana kim söyledi?"

Sevdiğim adam. "Eski müzik hocam."

"Buna inanıyor musun?"

"İnanmayı geçtim, biliyorum."

"Nasıl biliyorsun?"

"Tecrübeden."

"Çok esrarlı konuşuyorsun."

"Evet."

Matthew'ün ağzının köşeleri çok hafifçe yukarı kıvrıldı "Pekâlâ. Buna şimdilik müsaade ediyorum."

Patience'in teninde tatlı bir ürperti dolaştı. Kaşlarını kaldırdı. "Müsaade mi edeceksin?"

Düzenleme: minel

Matthew başıyla tasdik etti. "Evet. Şimdilik." Patience'ın yorumda bulunmasına fırsat vermeden sözlerini sürdürdü. "Yazık ki bütün hayranların çelloyu onlara tercih ettiğini bilmiyor."

Patience omuz silkti. "Onlara söyleseydim de fark etmezdi ki. Bana asla inanmazlar."

"İnanacaklarını ben de sanmam. Her biri senin kalbini ka-zanan erkek olacağına inanmak istiyor." Güzel gözleriyle onun gözlerinin içine bakıyordu. Umut tükenmeyen bir pınardır. Patience."

"Evet." Çok çekici, öpülesi dudakları vardı. "Umut tükenmeyen bir pınardır."

"Zavallılar, umutsuz umutlar bağlamışlar" Başını ona biraz daha yaklaştırdı. "Hiçbiri sana sahip olamayacak, değil mi?"

43

"Hayır."

"Hayır.Çünkü onlar senin ihtiyaçlarını bilmiyorlar."Matthew onun belini daha sıkı sararak dans edenler arasında döndürdü."Ama ben senin neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

Patience'ın kalbi güm güm atıyordu.Onun kara gözlerine baktı -ne kadar da derin,büyüleyiciydiler.Onu baştan çıkarmıştı, hemde onun dayanma sınırını aşacak ölçüde, zira görünüşe göre onun bilmediği bir şey -ona anlaşılmaz ve tarif olunmaz bir kuvvetle tesir eden bir şey- biliyordu.

Yine de elinde olmadan galeride ki gergir ayrılışlarını unutamıyordu.Rosalind'in yedeği olmak istemiyordu."Aşkın peşine düşmüş hiç iyi bir şey değildir, Matthew.Ve dediğim gibi, sana aşkımı veremem.O yüzden belki de başkasıyla denemelisin."

Matthew'ün ağzının duruşu yumuşadı ve kirpikleri yavaş bir gözkırpmayla titredi. "Bu tamamen zaman kaybı olur, Patience. Sen istediğim tek kadınsın - beni memnun edebilecek tek kadın." Kara gözlerini dikerek ona biraz daha yaklaştı. "Sen benim için yaratılmışsın. Ve benim olacaksın."

Patience'ın ağzı kurumuş, bacaklarının arası ise sırlıslıkla olmuştu. Bugünün geleceğinden hep emin olmuştu. Ama şimdi o an geldiğinde cesaretini kaybetmişti.

"Bunu sen de hissediyorsun," dedi Matthew yavaşça. "Galeride öpüştüğümüz gece de

hissediordun. Şimdi de hissediyorsun."

"Ben seni görüyorum. Seni hissediyorum "

"Evet."dedi Matthew nefes nefese."Ama neden ben?Neden başkası değil?Neden Montrose yahut Asher yada seni isteyen düzinelerce adamdan biri değil?"

Çünkü sen bana hitap eden adamsın.

"Neden sadeee ben, Patience"

Gözleri o kadar büyüleyiciydi,ki Patience başka tarafa bakamıyordu. "Nedenini bilmiyorum. Ama öyle "

Matthew eliyle belini okşuyor, onu daha yakma çekiyordu Alçak ve yumuşak sesle konuştu. "Bu gece - sadece bu gece - bana müsaade edersen, sana nedenini gösteririm."

Bu gece! Patience'ın vajinasına sıcak bir dalga yayılmışı,, kalbi küt küt atıyordu. Gözlerini gözlerinden ayırdı. O da onu istiyordu hem de çok. Ama... Ya bu yanlış bir kararsa?

"Patience?"

Yeniden Matthew'ün yakıcı gözlerine baktı.

"Bir gün insaf edeceksin." dedi müşfikçe. "Çünkü sen insafa gelene kadar ben senin peşini bırakmayacağım. O zaman neden bu gece tadabileceğin zevki engelleyesin?" Sanki sıradan bir şeyden bahsediyordu. "Senden aşkını istemiyorum, Patience. Elini de istemiyorum." Omuzlarını hafifçe kaldırdı. "Sadece bu geceyi istiyorum." Onun kulağına eğildi. "Bana sadece bu geceyi ver."

Patience titrek bir soluk aldı. Matthew haklıydı. Bir gün insafa gelecekti. Ama Patience onun bunu bilmesini istemezdi.

Matthew onu döndürerek pistin kenarına getirdi, ardından bi-leğini tuttu. "Gel."

Patience gerilmişti, durdu. "Nereye?"

Matthew'ün parmakları Patience'ın eteklerinin katlarının arasında onun avuç içini okşuyordu. "Ben nereye istersem oraya "

Patience hızlı hızlı nefes alıp vererek onun gözlerine bakarken sırtında bir ürperti dolaşıyordu. Beklediği cevap bu değildi. Onunla gitmek isliyor, onunla gitmek için yanıp tutuşuyordu. Adeta aralarında görünmez bir tel vardı ve Matthew bu teli çekiyordu. Ama bu işin sonu nereye varacaktı? Etrafla-

45

larında dönmekte olan çiftlere baktı ve son itirazını dile getirdi."Nasıl gelirim?"

Matthew ona doğru eğildi; sesi alçak ama kararlıydı."Geleceksin çünkü anlamadığın birşeye karşı açlık duyuyorsunO şey ki tanımaya bile korkuyorsun.Ama ben onu senin için basit ve getireceğim çünkü senin ihtiyacın olan şey istenmez; o ancak alınır.Onu alacak olanda benim.Ben."Geri çekildi."Artık tek kelime istemiyorum."Sonra elini beline koyarak onu önüne itti, bel çukuruna uyguladığı hafif baskıyla onu kalabalığın içinde yönlendirdi.

Patience'ın damarlarındaki kanı coşmuştu.Matthew'ün sakın emirleri şaşırtıcıydı, bununla birlikte onun bu emirlere tepkisi daha hayret vericiydi.Bir yanı dönüp ona karşı koymak isterken, daha güçlü bir yanı -yoksa daha zayıf olan mı?- itaat etmenin heyecanına kapılmış bulunuyordu.

Matthew onu koluna alarak rahat bir tavırla yürüyordu ve bu esnada ikisi de gelip geçenlere selam veriyorlardı, insanlar onlara kaşlarını kaldırarak ve merakla bakıyorlardı. Patience korkunç dedikoduları düşünerek çenesini kaldırdı. Onunla görülmekten utanmıyordu. Esasen o yanında olmayı istediği tek erkekti. O halde neden bir arada görünmeyeceklerdi? Zaten kayınbiraderiydi.

Ama salonun büyük kapısına yaklaştıkça Patience'ın kalbi daha hızlı çarpıyordu. Şüphe ile arzu, belirsizlik ile güven, hepsi üste çıkmak için mücadele ediyordu. Kapı açıldı. Patience'ın ayakları duraksadı.

Matthew parlayan kara gözleriyle ona baktı. "Gel, Patience."

Ne bir tatlı söz, ne ikna çabası.Kolunu sıkınca, Patience'ın bacaklarının arası şiddetle kasıldı.İlk buyruğu onun direncini hiçbir tatlı sözün beceremeyeceği kadar kırmıştı.Kızıışmış ve şaşkın bir şekilde dışarı adımını attı.

46

Geniş salonu geçip üçüncü kata çıkan merdivenleri tırmandılar.Maskeli misafirler yanlarında inip çıkıyor, balo salonuna yukarıdan bakan galeriye çıkıyorlardı.Müziyenlerin galerisinden başka bir valsın notaları süzölürken onlar sahanlığa çıkıp koridora girdiler.Ailenin yaşama alanı olarak kullandığı kanada gelmişlerdi.

Matthew onun kolunu bırakıp, yüzünde sıradan bir ifadeyle ve alçak sesle konuştu. »Kız kardeşinin özel salonunun bitişı- ğindeki koridorun sonunda üzerinde ayaklı vazo içinde çiçekler bulunan bir masa var. Nereden bahsettiğimi anladın mı?"

"Evet."

"Güzel. Oraya gidip beni bekle." Sonra ona iyi geceler diler gibi eğilerek selamladı.

Patience kızarak başını salladı ve koridora döndü. Duvar şamdanlarının titrek ışıktan yolunu aydınlatıyor ve balonun gürültüsü azalıyordu. Sessizlik çoğaldıkça Patience'ın sinirlen geriliyordu. Geri dönmeyi düşündü ama artık bu korkaklık olurdu Hem ona duyduğu arzu heyecanına baskın çıkıyordu, nitekim odasının da bulunduğu koridoru geçip devam etti. Bu yoldan birçok kereler geçip ablasının yanına gitmişti. Ama bu gece nihai durağı... neresiydi''

Ablasının misafir salonunu geçer geçmez karşısına vazolu masa çıktı ve Matthew hemen arkasındaki bir kapıdan dışarı adım attı. Patience ne olduğunu anlayamadan Matthew elini tutup onu çekti. Onu başka bir koridora sokup tanıdık yollardan uzaklaştırırken Patience heyecandan bayılacak gibi oluyordu Evin bu bölümüne hiç gelmemiştı. Burası boş ve sessizdi. Balonun sesi duyulmaz olmuştu, şimdi tek işittiği kendi nefesi idi.

Matthew'a baktı. Dalgalı saçının nispeten uzun bir tutamı al-nına düşmüştü. Fakat güçlü çehresinden kararlılıktan başka bir ifade okunmuyordu. Konuşmuyordu da. Bir köşeyi daha döndük-

47

ten sonra Patience'i önüne çekip bıraktı.Patience büyük duvar halısına baktı.Kısa koridorda yalnızca karşılıklı iki kapı vardı.

Arkasına döndü.

Matthew eldivenlerini çıkarırken kara, kısık gözleriyle ona bakıyordu.Çekici ağzı aralıktı ama gülümse miyordu."Eldivenlerini çıkar, Patience."

Patience bileğinin iç tarafındaki küçük düğmeyi açarken ona itaat edip etmeyeceğini durup bir an olsun düşünmediğini farketti. Beyaz oğlak derisini parmaklarından yavaşça çekerek önce bir kolunu, sonra diğerini uzun eldivenlerden çıkardı. Matthew ona bakıyor, o ise olduğu yere çakılmış gibi dikiliyordu. Fakat Matthew yavaşça yaklaşırken parmakları titremeye başlamıştı.

Pantolonunun ürkütücü bir ereksiyonla gerilmiş olduğunu farketti. Ağzına biriken suları yutarak sinirlerini yatıştırmaya çalışırken o da gelip önünde durmuştu. Hiçbir şey söylemeden elini uzattı. Tereddütlü Patience eldivenleri onun avucuna koydu. Matthew eldivenleri katlayıp cebine koydu. Ona biraz daha yaklaşp ellerini kaldırdı.

Patience ona sarılacağını zannetti ama o, maskesinin kurdelelerini çözüp maskeyi çıkardı.

Matthew onun yüz hatlarını hiçbir ayrıntıyı atlamadan dikkatle incelerken Patience sığ nefesler alıyordu. Adeta zaman durmuştu. Onu öpecek miydi, kucaklayacak mıydı? Patience gerilmiş bir halde duruyordu.

Fakat Matthew nihayet hareket ettiğinde de bu sefer Patience'ın solunda kalan kapı sövesine yaslandı. Kapı koluna Uzanıp aşağı indirdi ve kapı açıldı. Patience onun kara gözlerine, ardından da karanlık odaya baktı. Titrek bir ışık duvarda loş gölgeler oluşturunuyordu. Fakat Patience koridorda durduğu yerden, başka bir şey göremiyordu.

48

Onun sözleri aklına geldi. Seni karanlığımın içinde saklaya-cağım... Kendime zincirleyeceğim... Arzuladın her şeyi vereceğim. Klitorisi sızlamaya başladı.

Aydınlık koridora baktı. Fikrini değiştirmek için başka şansı olmayacaktı. Ama döneceği yerde ne vardı? Ona aptal aptal bakmaktan doğru düzgün kavalyelik yapamayan adamlarla dans mı edecekti? Onu tanımaktan ziyade durmaksızın kendi fikirlerinden bahseden adamlarla sohbet mi edecekti? Sadece bacak arasına girmek isteyen adamlarla arkadaşlık mı edecekti?

Matthew'a baktı. Tabii o da onun bacaklarının arasına girmek istiyordu. Bunu ona nasıl verirdi? Kız kardeşini düşündü. Afrodit gibi giyinmiş kız kardeşinin kumaş eklenmiş elbisesi beş aylık hamileliğini pek saklayamıyordu. Bu balo ve av, lohusalıktan önceki son sosyal etkinliği olacaktı.

Patience elini düz karnının üzerine koydu. Bir gece için bir çocuğu riske atamazdı.

Matthew'a baktı. Güzel gözleri onu yüreklendirir gibiydi. Fakat gitmeye mi yoksa kalmaya mı yüreklendirdiğini bilmiyordu. Telaşla, "Ben bakireyim," dedi. "Öyle de kalmak istiyorum."

Matthew kaşlarını kaldırdı. "Hep mi?"

"Şimdilik."

Matthew gözlerini indirdi ve uzun uzun düşündükten sonra başını salladı. "Peki. Sen aksini söylemedikçe bekaretini bozmam."

Patience diğer sorununu düşünmesine rağmen başını salladı. "Ve bu kapıdan içeri girersem, her şeyin ikimizin arasında olacağına dair bana söz verir misin? Rosalind'i düşünmeyeceğine-

Matthew hiç düşünmeden cevap verdi. "Rosalind de kim?"

"Çok komik ama ben ciddiym."

"Ben de."

Patience onun sabit gözlerine baktı, ama orada şakadan eser

49

bile yoktu.Gözlerini tekrar karanlık odaya çevirdi.Ne çok reddedip ne az güvenmişti.

Git.Saklayacağını iddia ettiği sırrı keşfet.

Sadece bir gece.

Gözlerini kapatarak derin bir nefes aldı.Tanrı ve Aziz Matta beni korusun.Sonra ihtiyatlı bir kararlılıkla onun yanından geçip son kapıdan içeri adımını attı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BÜTÜN ARZULAR

Sol eli başımın altında, sağ eli sarsın beni.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 2:6

Ardında kapı kapanarak odayı karanlık içinde bıraktı. Patience korkarak arkasına döndüğünde Matthew'ün hayalet gibi gölgelerin içinden çıktığını gördü.

"Yeraltına hoş geldin, Persefone." Patience'ı kendine doğru çekti, kolunu beline doladı elini saçlarının arasına soktu. Ağzını onunkine yapıştırmadan önce Patience ancak nefes alabilmişti. O, dilini aralık dudaklarının arasından içeri sokarken Patience'ın gözleri kapandı. Matthew'ün. başının arkasını kavrayan eli hararetli öpücüğünden kaçmasını engelliyordu. Artık kaçamazdı. O ihtimal artık yoktu. Patience da inleyerek ona daha sıkı sarıldı. Matthew diri vücudunu ona yaslamış, diliyle üst damağına darbeler buruyor, dişlerinin üzerinde kaydırıyordu. Patience ağzından hafif bir konyak adı alırken, yoğun ve güzel kokusunu da duyuyordu. Matthew kollarıyla onu destekliyor, güçlü varlığıyla onu adeta sanp sarmalıyordu.

Bacaklarının arası sıırılsıklam olmuştu ve Matthew dilini ağzına sokarken, o yalnızca sığ nefesler alabiliyordu. Bütün duygular

Matthew'ün ağzından onunkine bir akarsu gibi çağılıyor, sonra önüne geçilmez bir kuvvetle kadının vücudunun kaynayan pınarına akıyordu.

Patience öpücüklerle öpücükle karşılık verirken çılgın bir şehvet içinde vücudula ona sokuluyordu.Bu sonsuz kucaklaşmadan daha önemli bir şey yoktu o an.Nefes almak bile ikinci plandaydı.Başı dönmeye başlamıştı ve kulaklarındaki uğultuya rağmen onun boğuk ve alçak sesle inlemesini işitiyordu.Matthew bir eliyle onun saçlarını kavrarken, diğeriyle çenesini tutuyordu.Ağzını daha çok açarak, derinliklerini keşfetmek istiyor gibi, dilini daha derine sokuyordu.Kan klitorisine hücum etmişti, başı dönüyordu.Matthew ağzını çekip ondan ayırdığında Patience inledi.

Hızlanmış sıcak nefesleri birbirine karışırken Matthew parmağını onun aralık dudaklarından içeri kaydırıldı.Patience içgüdüsel olarak dilini kıvrıp erotik bir keşif içinde emmeye başladı.

"Oh Patience, çok güzel,"diye fısıldadı Matthew, bir parmağını daha içeri sokarak."Bakalım ağzın ne derece sıcak ve ıslak olabiliyormuş." Kalçalarını ona doğru itti.

Patience heyecanla titriyor ve onun uzun parmaklarını emerken klitorisi yürek gibi atıyordu. Kız kardeşleriyle birlikte, uşakları Wilson'un her gün üst kat hizmetçileri Mary'nin ağzına boşalmasını izledikleri zamanları hatırladı. Bu hepsini büyülüyor ve çok heyecanlandırıyordu ama en çok kendinden geçen o idi. Hizmetçinin yerme geçmekten bahsetmek cesaretini gösteren de o idi. Arzuyla izledikleri o hareketi kahkahalar eşliğinde tatbik etmek için mutfak finden küçük salatahklan aşırıp odalarına getiren de o idi.

Şimdi Matthew'ün onun ağzının nemli kuytu köşelerine sokmuş olduğu parmaklarını emerken, heyecandan nefesi kesiliyor, şehveti giderek artıyordu.

52

Matthew'ün ona doğrulttuğu gözlerinde kendi şiddetli arzunu gördü. »Ne istediğimi anlıyorsun, değil mi? Aslında sen de buna susamışsın, değil mi?"

Evet! Patience yavaşça gözlerini kırptı.

Matthew'ün sesi ona diktiği sert bakışlarının aksine alçak ve yumuşaktı. "Güzel. Ama merak ediyorum"-parmaklarını, biraz daha içeri itti-"bakire bir papaz kızı böyle şeyleri nereden bilir?" Ağzını ona yaklaştırdı. "Sen ne işler karıştırdın, güzel bakirem? Senin adın Patience (Sabır) değil mi?"

Patience cevabını, Matthew'ün geri çektiği parmaklarını diliyle yavaşça yalayarak verdi.

Düzenleme: minel

Matthew'ün hemen dudaklarının ucundaki ağzı o dudakları kaplayarak nefes kesici bir şekilde öptü. Patience'ın bacaklarının arasındaki zonklama giderek şiddetleniyor, dizleri titriyordu.

Patience artık onun ayaklarının dibine yığılma derecesine gelmişken Matthew dudaklarını ondan ayırarak ağzının içine doğru konuşmaya başladı. "Erkekleri tahrik eden bir güzelliğin var, Patience. Söyle bana kaç penisin tadına baktın?" Gözlerindeki alevler sesinin sakinliğine tezat oluşturuyordu.

Patience'ın vajinası kasıldı. Birçok talibiyle birlikte defalarca fırsatı da olmasına rağmen, Patience hiçbirini değerlendirmemişti. Hiçbir fırsatı değerlendirmemişti çünkü kimse onu böyle heyecanlandırmamıştı. "Hiç," dedi nefes nefese. "Hiç."

Matthew'ün yüzünde öfkeli bir ifade belirdi ve saçlarının arasındaki elini sıktı. "Bana yalan söyleme. Aramızda ne olursa olsun, bana hiç yalan söyleme."

Patience onun kara gözlerine baktı. "Yalan söylemiyorum " Yanaklarına ateş basmıştı. "Ama yapılışını gördüm, hem de defalarca. Uşağımızla... üst kat hizmetçisi..."

53

Matthew'üm hemen yumuşadı."Ah, hizmetkarlar.Ne iyi öğretmenlerdir onlar, değil mi?"Onun ağzının ucunu öptü,"Söylesene, onları seyrederken heyecanlanıyor muydun?"diye fısıldadı.

"Evet."Matthew adeta başladığı gibi derin saondajlı bir öpücükle daha onun ağzını doldururken, Patience kalçalarını yana çevirdi.

"Hiç hayalini kurdun mu?"diye sordu Matthew."Tatlı vajinayı okşarken hayal kurdun mu?Dudaklarının arasında güzel, sert bir alet olduğunu hayal ederken geldin mi hiç?"

Patience inliyordu.Bacaklarının arasındaki goncası patlayacak gibiydi.

"Geldin mi?"

Patience onun kara gözlerine baktı."Evet."diye itiraf etti fısıltıyla."Evet..defalarca."

"Çok güzel."Matthew'ün çenesi kasılmıştı, onun elini tutarak bacaklarının arasına götürdü."O güzel ağzına bunu alabilir misin?"

Düzenleme: minel

Patience eli onun sertleşmiş aletine değince ufak bir inilti koyverdi. Matthew'ün penisi sert, ağır ve son derece kalındı. Wilson'unkinden kalın olduğu kesindi. Hayattaki en büyük zevki Lincolnshire'ın genç hanımlarına heybetli aletini teşhir etmek olan, çömlekçinin oğlu Jeremy Snap'inkinden bile kalındı. Hayır. bu iri erkeklik organlarının hiçbirisi şu an elinin altındakiyle mukayese edilemezdi. Ağzı sulanmıştı ve onu yoklarken vajinasının suyu da sızıyordu.

Matthew çenesini sıkarak kalçalarını ona doğru itti. "Onu istiyor musun?"

"Evet." Patience onun dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Evet. lütfen."

54

Matthew onun çiçek tacını başından nazikçe alırken diğer eliyle saçlarının diplerine masaj yapıyordu. "Ne kadar kibarsın," diye mırıldandı. "Ama ne yazık ki seni memnun edemeyeceğim."

"Ne?" Patience şaşırarak geri çekildi. "Ama ben...ama ben istiyorum."

"İstiyor musun?" Kara kaşlarını havaya kaldırdı. "Sevgili Patience, burda bulunmamızın nedeni senin isteklerin değil. Benim isteklerim."

Patience şaşkın şaşkın bakıyor, onu etkisine almış baş döndürücü duygularından bağımsız düşünmeye çalışıyordu. 'Ama benim arzularımı tanımaktan bahsetmiştin...'

Matthew'ün dudakları yumuşacık, güzel bir tebessümle kıvrıldı. "Evet, bahsetmiştim." Dudaklarını Patience'ın dudaklarına sürttü. "Tam bir muamma, değil mi?"

Patience onun yakışıklı yüzüne bakarken göğüs uçları sızlıyordu. "Anlamıyorum."

Matthew onu şöminenin sıcaklığına doğru çekti. "Anlayacaksın," diye mırıldandı. Çiçek tacını şöminenin üzenne yerleştirdikten sonra eldivenleri de oraya bıraktı. Yeniden ona döndüğünde elinde parlayan bir şey vardı. "Zamanla, her şeyi anlayacaksın. O kadar basit ki gerçekten." Ona yaklaştı.

Patience ondan gelecek öpücüğü bekleyerek başını kaldırdı. Ama öpücük gelmedi. Bunun yerine elbisesinin önünün aşağıya doğru kuvvetlice çekildiğini hissetti. Dekolteli korseseinin

birden gevşeyerek omuzlarından düşmesiyle küçük bir nida kopardı. Korsesini tutarak aşağı baktığında Matthew'ün onun taşra tarzındaki kostümünün bağlarını kesmiş olduğunu gördü.

Matthew kollarını beline dolayarak belindeki bağları da kesti ve Patience tutana kadar etekleri de yere yığıldı.

55

Matthew geriye doğru bir adım atarak ince bir bıçağı katlayıp ceketinin cebine koydu.Sonra elini Patience'a uzattı."Elbiseni bana ver," diye buyurdu alçak sesle.

Şaşırان Patience elbisesinin üzerinden sarkan korsesine ve ayaklarının dibindeki eteğine baktı.Reddetmeyi düşündü, fakat neye yarayacaktı? Elbisesi kullanılmaz hale gelmişti.Odadan ayrılmak için onu tamir etmesinin yolunu bulması gerekecekti.

Titreyerek korsesinin ve eteğinin içinden çıktı.En azından iç çamaşırı üzerindeydi.Çıkarmış olduğu elbise parçalarını ona verdi.Matthew hepsini ateşe atınca neredeyse akli başından gidecekti.

Küçük bir çığlık atıverdi.Oda birden kararmıştı.Sadece kendi hızlı soluğunu duyuyordu.

Derken ateş parladı, Matthew oradaydı.Elini uzatıp serçe onu sertçe kendine çekti ve tutup kombinezonunu yırttı.Buda açgözlü alevler tarafından yutuldu.

Patience hem şok olmuş hem de büyülenmiş bir şekilde, güzel giysisinin küle dönüşünü seyrediyordu.Fahat Matthew paçalı kilotuna uzanınca Patience hemen külotunu tuttu."Hayır" dedi telaşla.

Matthew kaşlarını kaldırdı. "Hayır mı?" Onun gözlerine bakıyordu. "Bana 'hayır' dememen gerekiyor, Patience. "Eğer gerçekten dayanamayacağın bir şey olursa, ama gerçekten diyorum, o zaman, Çok üzgünüm ama bu sefer sana itaat edemeyeceğim, diyeceksin. Anlaşıldı mı?"

"Evet," dedi Patience, sonra da cevabının çabukluğuna hayıflan-dı Cevap vermeden önce biraz düşünmesi gerekiyor muydu?

"Çok güzel," dedi Matthew tatlılıkla. Sonra da paçalı külotuna uzanıp kumaşı ortadaki dikişinden ikiye ayırdı.

Patience'ın ürkek inlemesini yatıştırıcı bir öpücükle bastırdı.Son derece yumşak ve nazik olan bu öpücük yaptığı şeyle

56

tamı tamına zıt görünse de bir o kadar da doğru geliyordu.Patience inledi ve kollarını ona doladı.Kabarık etekleri olmadan Matthew'ün aletinin sertleğini daha çok duyuyordu.

"Bak, gördün mü?" diye mırıldandı Matt."Her şey yolunda."Geri çekilip ona baktı ve parmaklarıyla onu okşadı."Değil mi?"

Gerçekten de öyleydi. "Evet."diye itiraf etti Patience.

Matthew hafifçe gülümsedi"Evet. tabı, ki öyle." Sonra, bıçağın yardımıyla külotunu parçalara ayırdı.

Patience huşu içinde duruyordu, külotunun son parçası da gidince elleriyle bacaklarının arasındaki üçgen şekilli kıvrıl tüylerinin üzerini kapattı. Şimdi korsesinin altından sarkan birkaç kumaş parçasından başka bir şey kalmamıştı. Kombinezonunun askıları kesilip dolgun göğüsleri ortaya çıkınca gözlerini açarak Matthew'e baktı.

Ona bakarken kendini şaşkınlıkla kaşlarını çatmaktan alamadı. Ateşin sıcaklığı çıplak tenini ısıtsa da o titriyordu ama soğuktan değil, şehvetten. Matthew'ün yaptığı her şeyin onun arzularını daha çok şahlandırması ve nihayet onu tutulmuş bir yay gibi titretmesi hayretini uyandırıyor.

Matthew geriye çekilip ona baktı. Yakışıklı yüzü şehvetle gerilmişti ve kara gözlerinde yansıyan alevlerin ışığı onları içten içten yandırıyor gibi gösteriyordu. "Ellerini çek," diye buyurdu.

Patience kanının yanaklarına hücum ettiğini ve şişmiş haldeki klitorisine indiğini duydu. Zonklayan goncasının üzerindeki parmakları koruyucu bir şekilde titredi. Bir türlü kollarını kenara çekemiyordu. Daha önce kimse onu böyle çıtırçıplak bırakmak şöyle dursun üzerini dahi dağıtmamıştı.

Onu işte bu yüzden istiyorsun. O başkalarının cesaret edemeyeceği şeyleri yapabiliyor.

57

Yine de...

"Yapamam." Sesi çatlamıştı. Ne onu tamamen reddetmek istiyordu ne de yerinden kımıldayabiliyordu.

Matthew ona baktı ve gözleri yumşayı verdi. "Maalesef yapmak zorundasın Patience, yoksa zorla yaptırırım."

Patience gözlerini sık sıkı kapattı. Ona kızgınlıkla bağırması gerekirdi. Ama kızgınlığı neredeydi? Öfkelenmeye çalıştı ama yakıcı, inkar edilemez bir tutkudan başka bir şey hissedemiyordu. Buna karşın -ellerine baktı- kımıldayamıyordu.

Matthew ona yaklaştı. "O kadar zor mu?" diye fısıldadı.

Patience'ın birden gözleri dolmuştu. Ama o hiç ağlamazdı ki! Ama yarı çıplak ve aciz durumdaydı. Bunun güzel bir his olmaması gerekirdi.

Ama bu güzel bir histi.

Müthiş, nefes kesici bir histi.

"Evet" Gözyaşlarını tutarak ona baktı. "Evet, zor."

Hafif bir inüti Matthew'un boğazında takılmış kalmış, güzel gözleri mest olmuş gibi onun yüzüne dalmıştı. Bu bakış Patience'ın nefesini kesiyordu. "Ah, benim tatlı Patience'ım, gözlerindeki kararsızlığa ve tuttuğun gözyaşlarına tapıyorum çünkü kolayca verilmeyen şeyler benim için çok kıymetlidir." Pantolonunun üzerinden aletini kavrayarak yavaşça okşadı. Patience'ın bu görüntü karşısında vajinası kasılmıştı, Matthew sözlerine devam edince tekrar onun gözlerine baktı. "Emirlerimi yerine getirirken hissettiğin bütün duygular benim için değerlidir. Hepsini aziz tutarım. Ama sonunda"-elini üzerinden çekip Patience'ın alına bir öpücük kondurdu-"çaban daima itaat etmek yönünde olmalıdır. Şimdi, çek ellerini."

Patience'ın bacaklarının arası derin, adeta sancılı bir arzuyla ürperdi; ona her zaman zevk vermiş olan zonklayan goncası şim-

58

di serbest kalmak için yakıcı bir arzuyla ona işkence ediyordu. Matthew'ün söylediği her söz onu daha çok ateşlendiriyor, arzularının kabarmasına yol açıyordu.

Düzenleme: minel

Ne olmuştu ona böyle?Niçin itaat etmesi gerekiyor, dahası bunu neden istiyordu?Duyguları içeride birbirleriyle mücadele ediyordu fakat nedense bu savaş ancak onun heyecanını arttırmaya yarıyordu.

Yine ellerine baktı ve büyük bir çaba sarf ederek bu sefer onları yanlarına çekti. Adaleleri gerilmekten kaskatı olmuştu, parmaklarını bacaklarına bastırdı.

"İşte böyle," diye fısıldadı Matt.

Bu övgü öyle alçak sesle söylenmişti ki Patience'ı yatıştırıp ısıtmıştı. Fakat hemen ardından, onun en basit sözlerinden bile bu derece etkilendiği için yine gözleri doldu.

Başını eğdi.

"Hayır, Patience. Benden hiçbir şey saklama." Başını kaldırıp dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Anlamıyor musun? Senin bütün tepkilerini şiddetle arzuluyorum. Senin vereceğin en küçük tepki bile bana hediyedir." Kara gözleri Patience'ın hiç görmediği bir enerjiyle yüzünde dolaşıyordu. Kimse ona böyle tutkulu bir dikkatle bakmamıştı. "Senden ne istediğimi anlayabiliyor musun?" Sıcak elleriyle kollarını onu titretecek kadar tatlı bir dokunuşla okşadı. "Bana istediğim her şeyi vermeni istiyorum. Ve benden hiçbir şey saklamamanı istiyorum."

Parmaklarını omuzlarının üstlerinde gezdirip daha sonra boynundan çenesine çıkararak başını kendine doğru kaldırdı. "Bütün çaba ve başarılarını görmek istiyorum. Her biri ayrı kıymetli gözyaşını ve muhteşem tebessümü görmek istiyorum." Ellenni indirip onun arkasına geçti. Parmaklarıyla onun çıplak kalçasın, kavrayıp hafifçe sıktı. "Senin her parçanı ayrı istiyorum." Kulağının arkasındaki

59

yumuşak bçlgeyi öperken Patience gözlerini kapatarak içini çekti."Bunu neden istediğimi biliyor musun, benim tatlı Patience'ım?"

Ona kollarını dolayarak arkasından sarılınca Patience inledi.

"Biliyor musun?."

Evet...

Parmaklarını onun kızıl üçgeninin lüleleri arasına sokunca, Patience kendisini geriye doğru itti.Kalçalarına değen aleti sert ve güçlüydü.

"Söyle bana, Patience."Parmakları biraz daha aşağıya kaymıştı.Patience'ın vajinası zonkluyordu."Söylersen sana arzuladığın gibi dokunacağım."

Patience'ın ağzından yumuşak, ince bir ses çıktı ve kalçaları titredi.

"Söyle."dedi Matt.

Patience'ın nefesi kesilmişti."Çünkü bende bunu istiyorum.Bende bunu arzuluyorum."

"Evet."dedi Matthew nefes nefese. "Peki nedir senin arzuladığın?" ____

Bu işkenceye dayanacak gücü kalmayan Patience kalçalarını ileri geri hareket ettiriyordu.

"Neyi arzuluyuyorsun, Patience? Bana zaten bildiğim sırrı söyle. Haydi söyle."

Patience dudağını,ısıyor, kalçalarını kıvırıyordu. Söyleseydi ya şu sözleri. O sözleri söylemesi yeterliydi. Ama hangi sözlerdi bunlar? -Daha çok hissetmek istiyorum," diye fısıldadı. "Arzum benim arzum. ."Ne idi?

"İtiaat etmek."Matthew sözcüğü onun kulağına fısıldamış ama sözcük beyinde yankılanıp büyümüştü.

Matthew ön tarafa geçip "İtiaat etmek." Diye tekrarladı ciddiyetle.

Evet.Patience onun gözlerine bakarken kendi gözlerini kır-

60

pıştırarak yanmayı gidermeye çalışıyordu. "Evet"dedi heyecan içinde.

"Söyle."

"İtiaat etmek." Sesi titriyordu. "İtiaat etmek istiyorum "

Matthew'ün gözlerinde alevler parıldıyordu. Onu kollarına alıp vahşice öptü. Patience vücuduyla ona abanarak öpücüğüne karşılık verdi. En sonunda vücudu baştan ayağa ürperiyordu zira Matthew'ün parmakları onun şaha kalkmış şehvetini besleyen şişmiş, zonklayan goncasını okşamaya başlamıştı.

Ağzını geri çekti. "Tanrım, klitorisin ne kadar dolgun ve vajinan sıırılsıklam."

Onu belinden sıkıca kavrayarak parmaklarını sıırılsıklam kıvrımlarına defalarca sokup çıkardı. Sonra dairesel hareketlerle onun hassas goncasını ovmaya başladı.

Patience'ın vücudu kavurucu hazla kıvranıyordu. Matthew'ün amansız gözlerine bakarak inledi. Parmaklarını onun ensesindeki kusa saçlara geçirmişti. Dudağını ısırarak kalçalarını sallamaya başladı.

"İşte böyle," diye onu teşvik etti Matt. "Benim için gel." Kalın aletini ona kısa ve sert darbelerle değdirip çekiyordu. Patience titremeye başlamıştı. "Aferin, güzelim. Gel, benim için - gel."

"Evet," dedi Patience nefes nefese. "Matthew!" Göğsü kabardı, vajinası kasıldı. Matthew vücudunu ona dayamıştı. Parmaklarıyla onu okşuyordu. Patience'ın içindeki her şey gerilmişti. Adaleleri kasıldı. İçine sarsıntılı bir nefes çekti. Ve ardından arzuları boşaldı.

Çıglıkla birlikte başını arkaya anı, kalçalarını öne doğru iterek geldi. Hızlı biçimde soluyarak ve titreyerek, parmaklarıyla bacaklarının arasını ateşe veren Matthew'e doğru yükseldi.

Üzerine yıkıldığında, neyse ki Matthew'ün kolları beline sarılarak onu yere düşmekten kurtardı.

61

Matthew onun nefesi düzene girene kadar bekledi.Sonra eğilip onu kucakladı.Patience başının onun amzuna dayadı ve birlikte odanın öbür ucuna yürüdüler. Patience şaşkınlık içerisindeydi.

"Teşekkürler Matthew."

Matthew onu yatağa yatırırken gözlerinin içine bakıyordu.Dilini ağzına sokuyor , alt dudağını ısırıyor emiyordu.Kalbi güm güm atan patience kollarını ona dolamıştı.Sonra birden Matthew geri çekiliverdi.

Ateşi sönmeden yeniden alevlenen patiebecce yan tarafına dönerek onun odanın diğer tarafına gidişini seyretti.Ne kadar asil bir yürüyüşü vardı.Bir kapı açıp bir an görünmez oldu.

Patience bekliyordu.Orası Matthew'ün soyunma odası olsa gerekti.Üzerini mi çıkarıyordu?Patience'in nabızı yine yükselmeye başlamıştı.

Matthew üzerinde uzun, koyu renk bir robdöşambırla ortaya çıktı.Elinden beyaz atkı yahut kravatlar sallanıyordu.Kendinden emin bir şekilde ona doğru yürüyüp yatağın kenarına oturdu.

"Ellerini bana ver," diye buyurdu nazikçe.

Patience'ın gözleri büyümüş, klitorisi sancımıştı.Matthew'ün niyeti onu bağlamak mıydı?Patience yine donup kaldı.

Matthew hafifçe kaşını çattı."Ellerini bana ver," dedi yine, bu sefer daha sertti.

Patience kalbi göğsünden fırlayacak gibi çarparak doğruldu.Buraya kadar ona güvenmişti, bundan sonra niye güvenmeyecekti?Yavaşça ellerini birleştirip ona uzattı.

Matthew onun itaatinden memnun avucunu öptü."Aferim sana."

Ellerini çabucak bağladı.Patience kollarındaki sıkılığı hissedince titremeye başlamıştı.

"Çok iyi gidiyorsun," diye mırıldandı Matt.

62

Bağlı ellerini başının üzerine kaldırıncaya Patience sırt üstü düşerek Matthew'ün onu yatağın başına gevşekçe bağlayışını seyretti.

Patience'in vücudu gerilmişti ve sertleşen göğüs uçları korsesine değiyordu. Ah. ne yapıyordu bu adam?

Bıçağın parıltısını, görünce az kaldı bağınacaktı. Matthew bıçağı onu bağladığı karyola direğine saplayınca ufak bir çığlık attı. Matthew tek kelime etmeden onun ayak bileklerin, yatağın ayak kısmındaki karşılıklı direklere yine gevşekçe bağladı. Geri çekilip de ateşli gözlerini ona dikince Patience her yanını kaplayan şehvet içinde kıvrandı.

Matthew bir süre onun çırpınışını izleyerek orada durduktan sonra gidip yanına oturdu. Elini onun kabaran göğsüne koydu, oradan karnına ve kızıl tüylerin üzerine kaydırıldı. "Bir

zamanlar güzel bir melek bana böyle gecelerin tam sırlara ve büyüye göre olduğunu söylemişti. Sana bir sır vereyim mi?"

Patience nefesini tuttu. "Ver."

Kara gözleri ateşin loş ışığında parlıyordu. "Sen harikulade ve çok güzelsin. Beni baştan çıkaran bir çekiciliğin var. Hiçbir kadını senin kadar istemedim." Hafifçe kaşlarını çattı. "Beni duydun mu? Hiçbir kadını."

Patience'ın kalbi göğsünden fırlayacaktı.

Matthew ona doğru eğildi. "Başkasıyla nişanlıyken bile, seni istiyordum. Senden uzak durmaya çalışırken bile, seni istiyordum." Sustu ve parmağını onun kaşının üzerinde gezdirdi. "Sen benim gördüğüm tek kadınsın. İstedğim tek kadınsın." Eğilip dudaklarına yaklaşarak konuştu. "Ve itaatin çok kuvvetli. Bundan korkma."

Patience yumuşak bir iniltiyle onu öptü ve dilini onun sıcak ağzına daldırdı. Onun sözleri adeta fiziksel temas etkisi uyandırıyor, Patience'ın vücudu haz ve istekten sarsılıyordu

63.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Gitmek mi, Kalmak mı?

Nereye gitti sevgilin...

NEŞİ DELER NEŞİDESİ 6:1

Matthew ancak birkaç adım gitmişti ki durup duvara dayandı. Kalbi yerinden fırlayacak gibi atıyor, bütün vücudu titriyordu. Koşmuş gibi nefessiz kalmıştı ve o kadar sertleşmişti ki canı yanıyordu. Sancıyan aleti yüzünden kıvranıyordu.

Koşarak Patience'a dönmek ve giysilerini parçalayarak çıkarıp üzerine atlamak istiyordu. Onun gardenya kokusunu solumak ve aletini sıcak, ıslak ağzına gömmek istiyordu.

Ama şu anda bunu yapamazdı. Ondan emin olması gerekiyordu. Patience'a ona sunduğu şeyi reddetme - onu reddetme - fırsatını sunmak zorundaydı.

Doğrulup elini saçlarının arasından geçirdi. Ona gitme imkanını da sağlamıştı ama onun bunu anlaması biraz zaman alabilirdi. Eğer döndüğünde onu orada bulamazsa, o zaman...

Göğsü sıkışıyor. Eğer döndüğünde onu orada bulamazsa, o zaman...

Göğsü sıkışıyor. O zaman ne olacaktı?

Patience onu bekleyecekti.

65

Omuzlarını dikleştirip yürümeye başladı. Patience'ın onun gücüne, onunda Patience'ın teslimiyetine ihtiyacı vardı. Zira Patience onun ayrı ayrı ve güzel parçalara bölen bir kristal prizma gibiydi. Matthew hem onu aynı anda istediği her şekilde, hem de o atzuyu -tam

hakimiyeti- bütün olarak görebiliyordu.

Onun, yatağına bağlı halini düşününce kendinden emin bir şekilde hafifçe gülümsedi.O ne büyüleyici kadındı!Kızıl saçları ipek gibiydi ve değişken ifadelerle ona bakan berrak yeşil gözleriyle onu hapsediyordu.

O, hayallerinden dsaha güzeldi.Ana koridora döndü.Hayallerinde onu...Hay aksi!Kardeşi Mark karşıdan geliyordu.İkisi göz göze geldiklerinde Matthew hızlı bir nefes aldı.

Kardeşi gözlerini çabucak, hala belirgin olan ereksiyonuna indirip kaldırdı."Matt."Mark kollarını göğsünde kavuşturarak duvara yaslandı."Patience ile çıktığını gördüm.O nerede?"

Matthew de ellerini cebine sokup duvara yaslandı."Onu yatağa götürdüm."

"Onunkine mi seninkine mi?"

"Seni ilgilendirmez."

Mark başını salladı."Hiç akıllıca değil Matt."

"Nedenmiş?"

"Çünkü Patience sıradan bir kadın değil."

"Onun sıradan sıradan bir kadın olmadığını biliyordum.Bende onu sıradan bir kadın olmadığı için istiyorum."Matthew sebepsizce sinirlendiğini hissediyordu."Birde sana mı kendimi savunmam gerekiyor?"

Mark kaşlarını çatı."Senden kendini savunmanı istemiyorum.Her zamanki gibi kardeş kardeş konuşuyoruz."

66

Matthew yüzünün sert ifadesini yumuşatarak Mark'a baktı."Onu ilk gördüğün andan beri istiyorum.Yani skandaldan öncede istiyordum.Onu karşı konulamaz bir biçimde arzuluyorum."

"Evet."

"Ama o zaman ona sahip olamazdım, değil mi?"Omzundaki bir kas seğirdi.Vücudu yay gibi gergindi."O yüzden ondan uzak durdum çünkü onunla konuşursam, ona yaklaşırsam, Rosalind'i

rezil edecek bir şey yapmaktan korkuyordum."Boşuna korkmuşum, diye düşündü.Mark'a baktı"Ama Rosalind beni rezil etti."Bastırıldığı duygulardan elleri titriyordu."Yine de uzak durdum.Ne kadar zorlandığımı bilemessin.Senin düğününde ona sahip olabilirdim, ama çekip gittim."

"Neden?Neden çekip gittin?"

Matthew bir süre cevap vermedi, sonra Mark'ın mavi gözlerine baktı."Çünkü onu bu kadar istemek bana ağır geliyordu.Hiç bir kadını bu kadar çok istemiyordum."

Mark yavaşça başını salladı."Ama onu hala çok istiyorsun."

Matthew yüzünü asmıştı. "Doğru, çünkü son üç ay boyunca, sen, sana tapan kadınla tutkulu bir kan koca saadeti yaşarken ben harem ağası gibi yaşadım. Yetti artık. Patience burada, ben de buradayım. Artık beni bağlayan bir Rosalind de yok. Hiç üstüme gelme." Ceplerinin içindeki ellerini yumruk yaptı. "Hayatım mahvolmuş olabilir ama ben daha ölmedim. Erkeklerin ihtiyaçları vardır. Benim de var/'

Mark kaşlarını kaldırdı. "Evet, ben senin ihtiyaçlarını biliyorum. O senin ihtiyaçlarını karşılayabilir mi?"

Matthew Patience'in güzel, nemli gözlerini, yüzündeki tatlı zorlanma ifadesinden sonra orgazm oluşunu hatırladı. "O benim tam ihtiyacım olan kadın."

"Gerçekten mi?"

67

Matthew kaşlarını çattı."Evet, gerçekten.Eğer yanılmıyorsam o da bana aynı ölçüde ihtiyaç duyuyor.O yüzden bizi rahat bırak."

"Bırakamam, Matt.O Passion,2'ın kardeşi."

"Matthew sinirlerine zor hakim oluyordu."Evet , sende benim kardeşimsin, sanıyordum."

"Ben senin kardeşimim."

"O zaman kardeş gibi davranarak bana biraz güven."

" Güvenirdim, ama sen kendinde değilsin ki."

Matthew kardeşinin üzerine saldırmamak için kendini çok zor tutuyordu.

"Herkes, sen bile üzerime gelirken nasıl kendimde olabilirim?" diye tersledi onu.

Mark ona uzun uzun baktı. "Tamam Matt. Ama unutma, Patience benim çatım altında, yani ondan ben sorumluyum. Ve sen ne kadar birbirinize uygun olduğunuzu söylesen de o, Bay Stone'un kadınlarından değil. Tecrübeli bir kadın da değil."

Matthew sinirli olmasaydı gülecekti. "Söyleyene bak! Beş ay önce Passion'a karşı koyamayan sen değil miydin?"

"Passion'a hâlâ karşı koyamıyorum." Mark susup kaşlarını kaldırdı. "Ama, artık ona karşı koymak zorunda değilim, yanlış mı?"

Matthew kendini duvardan itti. "Müsaadenle aşağı inip iskambil oynayacağım." Mark onun önünü kesti. "Sana güveniyorum, Matt. Her şeye rağmen sana güveniyorum, çünkü senin aynı Matthew olduğunu biliyorum."

Hayır. O artık aynı Matthew değildi. O bir piç, kesesi gittikçe küçülen, topğlum dışı bırakılmış bir adamdı. Son iki durumu düzeltebilirdi ama birinci sorun baki kalacaktı. Çenesini sıkıttı. "Sadece şunu bil, Patience ile olan münasebetimi sadece kendi arzularıma göre idare edeceğim." Mark'a dik dik baktı. "O yüzden beni zorlama."

68

Mark onun yolundan çakildi ama omzunu dürttü. "Ben senin ağabeyimim. İstersem seni zorlarım."

Matthew ağabeyini daha sertçe ittikten sonra yoluna devam etti.

"Bu arada," diye seslendi Mark arkasından. "Ben senin aşka tövbe ettiğini sanıyordum."

Matthew ne durdu, ne arkasına döndü. "Ettim."

Patience'ın Matthew'ün gittiğini anlaması biraz zaman almıştı. Matthew'ün onu denediğini, hemen döneceğini düşünmüştü. Gelgelelim yatağın başucundaki saatte dakikalar tıkr tıkr ilerledikçe onun doğruyu söylemiş olması giderek daha mümkün görünüyordu. İtaat edip bekleyecekti.

Ama buna nasıl dayanabilirdi? Klitorisi acı verecek kadar zonkluyor, Patience kıvrandıkça, ona daha çok eziyet ediyordu. Matthew'ü derhal geri istiyordu! Onu nasıl böyle bırakabilmişti?

Patience yatağın üzerinde hopluyor, bağlarını çekiyordu. Esefle inleyerek başını arkaya atıp düğümlere tekrar baktı. Çözülecek gibi görünmüyorlardı. Bıçak gözüne takıldı, fakat o da uzaktaydı.

Biraz daha bakınca bıçağın o kadar uzakta olmadığını anladı. Eğer karyola başına doğru çıkarsa...

Vücudunu mümkün olduğu kadar arkaya iterek bıçağa uzandı. Vücudunu tamamen esneterek kollarıyla bacaklarındaki bağları son raddede gerdi, ama ancak parmak uçlarını bıçağın sağına değdirebiliyordu. Biraz daha uğraşırsa bu işi becerebilirdi.

Bıçağın parlayan metaline bakarken elleri düştü. Matthew bunu neden bırakmıştı? Onun kaçmasını mı istemişti? Odaya göz gezdirdi. Siyah kadife robdöşambır sandalyenin üzerinde duruyordu. Patience üzerine giysin diye mi bırakmıştı?

69

Peki ya kapı kilitli miydi? Patience loş ışıktaki kendini zorladı ve tam anlayamayacağını düşünürken şöminenin ateşi parlayıverdi. Kısa süren aydınlıkta kapının üzerindeki anahtarı seçebilmişti.

Kaşlarını çattı. Bu kadar basit miydi, neden bu kadar basit olmuştu?

Hayal kırıklığına uğramıştı. Demek Matthew onun gitmesini istiyordu.

Yine gözleri dolmuştu. Neden bu kadar sulu gözlü olmuştu? İlk defa hayal kırıklığı yaşamıyordu ki, ayrıca kendi ihtiyaçlarını karşılama konusunda hayli iyiydi. Gözyaşlarını geri göndererek bıçağa uzanmaya çalıştı. Fakat hareket ettikçe şişmiş klitorisi şiddetle zonkluyordu. Gözlerini sıkıca kapatıp bu sancılı hazzın geçmesini beklemeye başladı. Ah, bu ne

tatlı bir işkenceydi!

Gözlerini açıverdi.Tatlı işkence -Matthew'ün istediğide buydu.Kolaylıkla verilmeyenin onun için çok değerli olduğunu söylemişti- Patience bıçakla robdöşambra baktı. Onlar kaçması için değil, onun bağlılığını sınamak için kullanılan aletlerdi.

Rahatlamıştı, kalmak istiyordu. Mesele de onun kalıp kalmayacağıydı

Ah, belki de baştan beri mesele buydu. Tekrar bıçağa baktı.Patience gitmek isterse, imkanı vardı.

Eğer bağlarını kesip serbest kalırsa robdöşambırı giyip kendi odasına geçebilir, orada kendini tatmin edip hemen uykuya dalabilirdi. Her şey iyi olur, hayat normale dönerdi.

Ama kalacak olursa, hiçbir şey belli değildi. Belli olan tek şey Matthew'ün kalın aletinin ağzına girecek olmasıydı.Heyecandan vajinası kasıldı.Kim bilir ona daha neler gösterecekti?Beklentisiyle bile göğüs uçları sertleşmişti.Ama epey zorlanacağı aşıkardı.

70

Eğer kolay olanı istiyorsa, bıçak robdöşambır, kapı oradaydı.Onları kullanması yeterliydi.

...

Matthew insanların ona bakmasına tahammül edemiyordu. Oyun salonuna geçerken varlığının yarattığı etkinin gayet farkındaydı. Bazısı belki onlarla konuşur diye gözlerini kaçırıyordu ama böyle bir tehlike yoktu. Ama bazısı da ya açıkça ya da kararsızca onun gözlerine bakarak başlarıyla yahut sözle selam veriyordu: Herhalde, onu takip eden meraklı ve eleştiren gözleri hissediyordu.

Kaşlarını çattı. Bir zamanlar arkadaşlığı, varlığı - hatta misafir listelerindeki adı - değerliydi. Bir baba ne büyük fark yaratıyordu.

Üç genç kadının yanından geçerken nefeslerini ensesinde hissetti. Sohbet konusu olmaktan nefret ediyordu; bu. aleni kötü muameleden bile beterdi.

Oyun salonuna yaklaşırken çenesini kaldırıp omuzların, dikleştirdi. Fakat amansız dedikodu dalgasına engel olamadığı için bunu kendi lehine çevirecekti. Onlara müthiş bir dedikodu malzemesi verecekti: ilk darbesini karşılması için Benchley 'in orada bulunmasına

bile lüzum yoktu. Parmaklarını esnetti ve Danforth'un horultulu kahkahasını işitince içi sevinçle doldu Ah, aşağılık herif tam olması gerektiği yerde bulunuyordu.

Oyun salonuna girdiğinde Matthew'ün karşısına çıkan ilk yüz Danforth'unki olmuştu. Ortadaki masada oturmakta olan uzun boylu, dar omuzlu kont sandalyesinin arka bacaklarının üzeri, de dengede durmaya çalışıyordu. Matthew'ü görmesi üzerine al yanaklı yüzünde kibirli, aşağılayıcı bir ifadeyle sandalyesini düzelterek oturdu.

"Bakın, meşhur Bay Hawkmore geldi," diy bütün salona duyuracak şekilde bağırdı.

Sanki bütün gözler ona dönmüştü. Matthew yüzüne kayıtsız bir anlatım vermeye çalışarak orta masaya yürüdü. Masada ki adamları başıyla selamladı. "Beyler," Burası ağabeyinin eviydi, onu geri çevirmeye cesaret edemezlerdi. "Size katılabilir miyim?"

Lord Hillsborough başıyla tasdik etti.

Yaşlı Lord Rivers, Danforth'un karşısındaki boş masayı işaret etti. "Tabi, otur, oğlum. Oyun 21."

"Peki. On bin, o halde," dedi Matthew, yerini alarak. Bilançosu böyle bir parayı çekmeyi kaldıramazdı ama Matthew zayıflık belirtisi gösteremezdi. Kazanmaktan başka seçeneği yoktu.

Lord Rivers ona fişlerini verip bahis defterine hesap açarken Danforth yine sandalyesini arkaya doğru yatırarak uzun bıyığını sıvazladı. "Söylesene Hawkmore Bayan Dare'ye ne yaptın? Araya girerek Fenton'u çok sinirlendirmişsin, onu dans pistinden uzaklaştırmakla da tüm erkeleri sinirlendirdin. Şimdi geri geldin." Kartlar dağıtılırken öne doğru eğildi. "O da döndü mü?"

Matthew masaya bir fiş bırakıp eline baktı. Nihayet, başını kaldırıp boş boş baktı. "Pardon, ne dedin, Danforth?"

Kont gözlerini kıstı. "Bayan Dare nerede, dedim."

Matthew'ün zihninde öpülmekten şişmiş yumuşak dudaklar canlanmıştı. Patience kalacak mıydı, gidecek miydi? Kart çekeceğini gösterip omuz silkti. "Şu anda Bayan Dare'in nerede olduğunu bilmiyorum. Başının ağrıdığını söyledi, ben de onu yukarı çıkardım". Açılış bahsini ortaya koyduktan sonra Danforth'un soğuk gözlerine baktı. "Belki senin kavaliteliğinden fenalık gelmiştir."

Danforth eline bile bakmadan bahsi arttırdı."Seninle salondan ayrılırken ne düşük bir arkadaşlığa girdiğini belki anlamamıştır.

72

Salon sessizleşmişti. Sinirden kaskatı kesilen Matthew dişlerini sıkarak masanın ortasına uzun bir fiş kulesi itti."Belki de benim keyifsiz arkadaşlığımı senin kaba tavırlarına tercih etmiştir." Bir an kaşlarını çattı."Hatırlıyorum da, okuldayken de kızların gözdesi değildin."

Masanın etrafını saran kalabalık yoğunlaşırken Danforth ileri doğru uzandı.Dudaklarını büktü. "O zaman kendini altın çocuk sanıyordun, değil mi?Ama şimdi bak kendine," dedi alayla. "Bir zamanlar gözdesi olduğun yemek salonlarına bugün artık tabakları yalamaya bile çağırılmıyorsun ve azıcık şerefli olan hiçbir centilmen seninle iş yapmaz." Ortadaki fiş tepesine bir sıra fiş fırlattı. "Kimmiş gözde şimdi?"

"Danforth, kartlarına bak barı!" diye haykırdı seslenenlerden biri, Lord Rivers ile Lord Hillsborough oyundan çekilirlerken.

Şimdi sadece ikisi kalmıştı.

Kont kartlarını masadan alıp göz attı.

Matthew onu dikkatlice gözleyip ortaya bir deste fiş daha sürdü. "Kimin gözde olduğunu bilmiyorum, ama sen olamazsın, çünkü sende ne cazibe ne yetenek var. Birincisinin eksikliği yüzünden hanımlar için uygun değilsin. İkincisinin eksikliği yüzünden de iskambil oyunlarına uygun değilsin." Kaşını kaldırdı. "Bırakıp bana yenildiğini itiraf etsene."

"Haydi oradan, Hawkmore! Eğer hanımlara uygun değilsem, o zaman nasıl senin eski nişanlıyla nişanlandım?" Salon huşu içinde dinliyordu. "Evet," dedi Danforth, gururdan bıyığı titreyerek, "sevgili Leydi Rosalind benim olacak."

Matthew cebine sıkıştırılmış notu düşündü. Danforth Rosalind'e sahip olabilirdi. Zihninden bir çift ışıltılı yeşil göz geçti. Patience. Onun tek ihtiyacı Patience'tı.

Danforth, Matthew'ün suskunluğuna çok sevinmişti.

73

"O yüzden" -son fişlerini ortaya sürdü- "sen bana yenildiğini itiraf etsene."

Matthew yüzüne sahte bir kızgınlık ifadesi verdi."Neden yenildiğimi itiraf edeyim?"Ortaya biraz daha fiş sürdü."A, ben senin nişanlandığını zaten duymuştum."Yine fiş sürdü."Kusura bakma, daha önce behsedemedim," dedi kayıtsızca ve iki fiş kulesini daha ortaya itti.Nihayet arkasına yaslanıp Danforth'a baktı."Tebrik ederim.Birbirinizi bulmuşsunuz."

Danforth masanın ortasında ki yüksek fiş kulesini görünce birden alnından terler boşandı.Salonu mırıltılar doldurmuştu ve Lord Rivers öne doğru uzandı."Bu elden önce zaten fazla içeri girmiştin, Danforth.Bence fazla açıldın."Yaşlı ellerini masanın üzerine koydu."Galiba bu akşam tutkular sağduyunun yerini aldı.Bay Hawkmore'dan rica etsen de çekilsen.Eller gizli kalsın."

Bütün gözler Danforth'a dönmüştü.Göğsünü şişirip yüz ifadesini sertleştirdi."Olmaz!Blöf yapıyor."Göğüs cebinden katlı bir katlı bir kağıt çıkarıp fiş tepesinin üzerine attı."Bu, Gwenelly'deki, müstakbel kayınpederim Lord Benchley'den yeni aldığım kömür madeni."Zorla sıırıttı ama yüzü kızarmıştı."Elini göster de bize, Hawkmore, bu iş burada bitsin."

Kartlar gösterilmeden şu kağıdı imzalamanız gerekiyor, lordum." dedi Rivers.

Danforth biraz duraklasa da senedi ve bahis defterini imzaladı. Kalemı masaya atıp başını kaldırırken seyredenlerin çoğu ona hayretle bakıyordu. "Sorun değil," dedi aldırılmazca. "Bir saniye içinde geri alacağım."

Matthew önce ona sonra senede baktı.Kaderin bu güzel cilvesi karşısında zevkten dört köşe olmuş, kımıldamadan oturuyordu.Her zaman insanın eline böyle aynı anda hem kılıç hem kalkan geçmezdi.Hele de düşmanın elinde böyle bir hediye

74

almak insana kaç kere nasip olurdu? Danforth Kontu gibi hiç umulmadık bir yönden böyle bir bağış gelmesi ancak Tanrı'nın bir lütfü olarak addedilebilirdi.

Hayat bir yandan insanı süründürürken, diğer yandan gönlünü yapmasını biliyordu.Patience'tan sonra bir de bu!Esasında Matthew onu almak için baloya gelmeseydi şimdi bu masada oturuyor olmayacaktı. Patience onun şans meleği idi

Matthew'ün sessizliği üzerine Danforth'un yüzüne geniş bir sırıtma yayılmıştı. Onları seyredenlere kendinden emin bakışlar fırlatıyordu. Nihayet rahat bir tavırla ileri uzandı.

"Evet, Haekmore? Aç şu kartlarını masaya."

Matthew hiç tereddüt etmeden sinek onlusu, kupa sekizli ve karo üçlüden oluşan elini masaya açtı. "Yirmi bir" dedi.

Bütün gözler yüzü kıpkırmızı bir maskeye dönüşmüş Danforth'a dönmüştü. Kont ayağa fırlarken Matthew'ün gözüne bir onlu bir de resimli kart ilişti. "Adi herif!"

Haydi oradan! Danforth masanın etrafından dolaşırken Matthew sandalyesini geriye fırlattı.

"Senin gibi biriyle oynayanda hata," diye bağırdı kont. "Sen üçkağıtçı bir sürtüğün üçkağıtçı pişinden başka bir şey değilsin." "Sen-"

Matthew'ün kontun çenesiyle temasa geçen yumruğu dile getirilmekte olan hakareti yarıda kesmişti. Uzun boylu adam geriye doğru sendelerken kimse onu yakalama gayretinde bulunmamıştı. Kont tepesinde bronzdan Athena heykeli bulunan bir mermer sütuna doğru yıkıldı. Savaş tanrıçası sallanıp büyük bir gürültüyle yere düşerek parçalandı.

Takip eden kısa sessizlik anında Matthew yumruklarını sıktı. Ardından, Danforth'un çılgın gibi yumruklarını sallayarak ileri doğru atılmasıyla birlikte ortalık birbirine girdi Matthew, irkilen

75

Lord Rivers'ı önünden çekti ama bu çabası karşılığında çenesini sıyıran bit yumruk aldı. Arkasına dönerek, salondaki diğer adamlar üzerine atılıp onu durdurmadan evvel Danforth'un karnına bir yumruk gömdü. Danforth'u da tuttular; hareket edemeyen Danforth hızlı hızlı nefes alıyor, meydana okuyan gözlerle bakıyordu.

"Neler oluyor burada?" Mark, Matthew'ü görünce hemen yanına gitti. Matthew'ü tutan adamlar onu bıraktılar.

Matthew omuzlarını toplayıp üzerini düzeltti. "Ona sor," dedi ve yerden senedi aldı.

Mark Danforth'a döndü. "Evet?"

Danforth nemli gözleriyle kırmızı yüzünü ona çevirdi. "Üvey kardelşin beni hileyle yendi, Langley." Onu tutan adamların elinden kurtulup saçlarını arkaya itti. "Bahsin geçersiz

sayılmasını talep ediyorum."

Matthew ağabeyinin sinirlendiğini farkettili."Benim kardeşim hile yapmaz, Danforth," dedi Mark sertçe."Talebin reddedildi."

Matthew senedi göğüs cebine koyup Danforth'un gözlerindeki panik ışığının yanıp sönüşünü seyretti.

"Sana hile yaptı diyorum!"

"Bende sana bu imkansız diyorum."

"Bir bahçivanın sözünü bir kontunkinden üstün mü tutuyorsun?"

"Ben kardeşimin sözünü bir aptalinkine üstün tutuyorum."

İyi espri.Matthew hafifçe güldü.

"Onun tarafını tutarsın tabi," dedi Danforth alayla."Zaten hamile karısının kostüm giyerek hoplayıp zıplamasına izin veren adam centilmen değildir."

"Hoplayıp zıplamak mı?Sen benim leydimden mi bahsediyorsun?" diye gürledi Mark."Bu akşam bir kere bile dans pistine çıkmamış olan hanımımdan?Bir edep ve hanımefendilik timsali olan karımdan ?"

76

Matthew ağabeyine bakarken bütün uyarı işaretlerini görüyordu: yanaktaki tik, lakılmış omuzlar ve sağ elin iki kere seğirmesi."Biliyorsun Danforth, seni hiç sevmem.Burada ne işin var senin?Seni davet etmedim."Matthew'ü döndü."Sen mi davet ettin?"

Matthew başını salladı."Hayır.Hayır, ben davet etmedim."

"E, ben de davet etmedim."Mark aşırı derecede terleyen - adamın bıyığı bile ıslanmıştı-Danforth'a doğru yürüdü."Ah, evet.Seni karım davet etmiştir.Lohusalığından önceki bu son balodan zevk almamı isteyen benim güzel ve zarif karım."Danforth'un parıldayan yüzüne doğru eğildi."Koruyacağıma yemin ettiğim kadın, seni ahlaksız herif."

Danforth'un hiç şansı yoktu. Yakalarından tutularak salonun öbür ucuna doğru sürükleniyordu. Mark onu oyun salonundan yaka paça çıkarıp merdivenlerden aşağı çekerken gürültülü bir kalabalık da peşlerinden gidiyordu.

Matthew sahanlık tırabzanından uzanarak Danforth'un kapı dışarı edilmesine baktı. Elini göğsünün üzerine koyup Rosalind'in mektubuna eşlik eden senedi yokladı. Gece beklediğinden daha iyi geçmişti.

Biri hafifçe koluna dokunmuştu. Ağabeyinin karısının güzel yüzüne gülümsedi ve onu aşağıdaki manzaradan nazikçe uzaklaştırdı. "Merhaba, Passion."

Matthew onu uzaklaştırırken Passion omzunun üzerinden geriye baktı. "Ne oluyor, Matt?"

Matthew onun koluna girerek, seyredenlerin arasından çıkardı. "Her şey yolunda. Kocan bir sıçanı kapı dışarı ediyor, o kadar "

"A, canım. Sıçan davet ettiğimizi bilmiyordum " Passion gülümsediğinde Matthew bir an Patience'in aksine baktığını zannetti.

77

Ona gitmek istiyordu.Merdivenlere baktı.Bu kadar beklemek yeterdi.

"Matt?"

Passion'a döndü.Büyük salonun önündeki sessiz bir noktada durmuşlardı."Efendim?"

"Kız kardeşimin seninle birlikte çıktığını gördüm."

Matthew ona dikkatlice bakarken boynu kasılıyordu."Evet.Onu odasına geçirdim."

"Anladım."Passion ona yumuşak gözlerle bakıyordu."Biliyor musun, hep ikinizin arasında bir şeyler olduğunu düşünürüm."

"Ben de."

Passion'ın kestane rengi gözleri onunkileri yakaladı."Matthew, Patience her ne kadar kendinden emin ve kuvvetli biri olsa ve peşinde birçok aşık koşsa da, çok kırılgan bir kalbi vardır.Kişiliğinin derin ve tukulu yanını saklar ki o yanı zamanında bir darbe yemişti.O yüzden ona karşı dikkatli ol.Kız kardeşimin kalbini kırma."

Matthew kaşlarını çatı. "Ne darbesi? Biri ona bir şey mi yaptı?"

"Evet."

Matthew'ün kaşlarının çatıklığı artmıştı. "Kim? Ne oldu?" Passion'ın bakışları yumuşadı; Matthew'e dikkatlice bakıyordu. "Daha fazlasını söyleyemem. Patience istemez."

Matthew gerilmişti, ona doğru eğildi. "Kimdi o, Passion? Eski müzik hocasıydı değil mi?"

"Bunu sana ben söyleyemem, Matt." Passion kestane rengi kaşını kaldırdı. "Ama eğer Patience sana anlatırsa, o zaman sana güvendiğinden emin olabilirsin."

Matthew geri çekildi. Her şeyi öğrenmek istiyordu, hem de hemen.

78

Passion elini onun koluna koydu. "Ona karşı nazik ol, Matt. Ona iyi bak."

Patience'ın kıvranan vücudunu hatırlayınca aleti uyandı. Passion'ın tatlı gözlerine baktı. "Marmelat mı reşel mi?"

Passion kaşlarını kaldırdı. "Ne?"

"Kız kardeşin çöreğine marmelat mı yoksa reşel mi sürer?"

Passion tatlılıkla gülümsedi. "Marmelat."

"Burada miydin, Hawkmore?" Lord Rivers bastonuna dayanarak yanlarına gelip Passion'ın eline bir öpücük kondurdu. "Leydi Langley, adeta, Afrodite'nin yeniden hayat bulmuş hali."

Passion ihtiyar lorda gülümsedi. "Teşekkür ederim Lord Rivers. Eğleniyor musunuz? Sizin için getirtmemi istediğiniz birşey var mı?"

"Hiçbir şey, leydim. Buraya Hawkmore'a oyun salonunda beni koruduğu için teşekkür etmeye geldim."

Passion Matthew'e baktı. "Kayınbiraderimin insanları koruma konusunda özel yeteneği olduğunu düşünüyorum, Lord Rivers."

"Beni gayet iyi koruduğunu söyleyebilirim. Sen olmasaydın. Hawkmore, oyun salonunun yerlerine serilmiş olurdu."

"Ah olamaz, oyun yüzünden itiş kakış mı oldu?" Lord Rivers elini salladı. "Küçük bir şey

canım." Passion kaşlarını çatarak yaşlı adama baktı. "Hay Allah, iyi misiniz?"

"Evet, evet. Çok iyiyim. Endişelenmenize gerek yok. Kocanız sorun çıkaran kişiyi ustaca kapı dışarı etti."

"Ah"-Passion Matthew'e döndü-"sıçan?"

Matthew başıyla tasdik edip tekrar merdivenlere baktı. "Ta kendisi."

Lord Rivers güldü. "Çok komik. Ta kendisi. Gerçekten sıçan yani." Romatizmalı parmaklarını yanağına götürüp bıyıklarını gösterdi. "O bıyıklar ne öyle?"

79

Passion gülerken alnı şiddetle kırışmıştı.

"Danforth Kontu," diye açıklama yaptı Matt."Eminim kocan onu misafir listenden çıkarmanı isteyecektir."

"A!Müsadenizle gidip misafirlerimizi bu tatsız durumdan çıkarayım.İyi akşamlar."

Passion gidince Lord Rivers, Matthew'e döndü."Ne hoş hanım.Ama bana bak oğlum.Adil bir oyundu ve ben senin kazandığını almanı istiyorum.Oyunun ve bahislerin nizamiliği konusunda şahitlik yapmaya gönüllü bir çok lord var.Benimle gelsene, her şeyi not edelim de unutmayalım."

Matthew adamın yaşlı gözlerine baktı.Hatırladığı kadarıyla Lord Rivers uzun zamandır duldu.Oğlu at binerken veya bir araba kazasında ölmüştü.Matthew hangisi olduğunu hatırlayamıyordu.

İç geçirerek merdivenlere son bir bakış attı. Patience gitmişse Matthew'ün ne kadar geç gittiğinin önemi kalmıyordu. Kal-dıysa da aynı şekilde. Zita işi ne kadar uzun sürerse sürsün onu beklemeyi öğrenmesi gerekiyordu. Matthew'ün de onun cazibesi ne kadar kuvvetli olursa olsun işiyle ilgilenmeyi öğrenmesi gerekiyordu.

Matthew tekrar Lord Rivers'a döndü. "Gidelim, lordum."

Patience belki de gitmeliydi.

Yan dönüp karyola başına dayamayı başardığı yastıklara yaslandı. Hareket ederken

klitorisini hafifçe titredi. Önceleri klitorisinin şiddetli zonklamasından mustaripken ve bu yüzden hareketlerini katlarken, şimdi o sızı haline gelmiş zonklamayı hissetmek için kımıldanıp duruyordu. Hafiflemiş olsa da bu onun kalma sebebinin güçlü bir hatırlatıcısıydı.

Hem doğrusu kalmak istiyordu. O halde neden gitmeyi dü-

80

şünecekti? Öyle düşünmesi gerektiği için mi? Bu "gerçeği" kim belirliyorsa artık?

İç geçirdi. Bağlarının gevşekliği sayesinde kollarıyla bacaklarını bükebiliyordu. Kollarını önündeki yastığın üzerine koymuştu. Bağlı bileklerine bakıyordu. Beyaz ipek sıkıydı ama rahatsız etmiyordu. Elleri biri diğerinin üzerinde duruyordu. Bağları birden Patience'a güzel göründü ve baktıkça daha güzelleşiyorlardı. Ama neden?

Klitorisinin hafif pıtırtısı ona cevabı verirken kalçalarını sallayıp gözlerini kapattı. Çünkü bağları onu tutuyordu. Çünkü bütün kararları geçersiz kılıyorlardı. Çünkü Patience'ın onu oraya bağlayan adamı beklemekten başka bir şey yapmasına gerek yoktu.

Matthew'ü...

Matt'in ona bakışını hatırlayınca yüreği pır pır etti. Koyu ve anlamlı gözleri onun bütün duygularını görüyordu. Taleplerini dile getirirken onu dikkatlice gözlüyordu. Patience onun vücuduna dokunurken onu büyük bir ilgiyle seyretiliyordu. Adeta Patience'ın bütün tepkileri onun için önemliydi.

Klitorisini sızladı.

Adeta Matthew ona ihtiyaç duyuyordu.

Patience güzel bağlarına baktı ve üzerine fiziksel bir yorgunluk çöktü.

Matthew nerede kalmıştı? Ne yapıyordu? Hâlâ oyun masasında olabilir miydi?

Patience onun dönüşü konusunda endişelenmiyor, özgürlüğünü kıskanmıyordu. Esasında, onu kalabalık balo salonunda yürürken hayal ederken ellerini kendine doğru çekip keyifle yastığa sokuldu. Lord Farnsby, Asher, Danforth ve dans kartını dolduran diğer sayısız lord ve beyefendiyle dans etmesine gerek yoktu. Onların sorularına yahut iltifatlarına cevap vermesine de lüzum

81

yoktu.Gölümsemek zorunda değildi.Gölmesi gerekmiyordu.Onlara hitap etmeyede mecbur değildi.

Gözlerini kapayarak odanın sessizliğine kulak verdi.

Tek yapması gereken kalmaktı, kalıp onun için önemli olan adamı beklemektir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

İLK TESLİMİYET

Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım, tadı damağımda kalır meyvesinin.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 2:3

Matthew kararlı bir şekilde merdivenlere doğru yürüyordu.

Rivers ile işi bitince bu sefer de Hillsborough tarafından esir alınarak at yetiştirme üzerine ilginç fakat uzun bir sohbete girmek zorunda bırakılmıştı. Adam şirketinin ortağı ve şirketi için güvenilir bir meclis oyu olduğundan Matthew kendine hakim olmak için büyük çaba sarf ederek sohbeti akışına bıraktı.

Dayanma sınırını çoktan aşmış halde Patience'ın yanına gidiyordu.

Acaba bekliyor muydu?

"Hawkmore, bu akşam oyun masasında iyi gösteri yaptın," diye seslendi Farnsby.

Matthew durdu. Tam da kurtulduğunu sanırken. Patience.

Patience'a sahip olmalıydı.

"Allah'ın belası Danforth'ın bana Haziran'dan beri yirmi pound borcu var," dedi Farnsby elini uzatarak Matthew da durup elini uzattı. Skandal patladığından beri bu ona uzatılan ilk eldi.

83

"O parayı ondan alabileceğimi hiç sanmıyorum ama." diye devam etti Farnsby.

Matthew acıyan parmak eklemlerini büktü."O zaman akşam kazandığım beş bin poundu

unutayım ben."

Farnsby kaşlarını kaldırdı."A, evet.Çok doğru."

"Bak sana ne diyeceğim, Farnsby."Matthew saatini çıkardı.Sabahın ikisine geliyordu."Paramı alırken, seninkinide almaya çalışırım.

"O, çok nazıksın, Hawkmore.Baksana, neden Asher ve benimle ava gelmiyorsun?"

Matthew duraksadı.Farnsby eski çevresinden mühüm bir hayal kırıklığıydı.Ama bu uzun zamandır aldığı ilk davetti."Teşekkür ederim, Farnsby, ama katılmasam daha iyi."

"Katılmanı isterdim. İyi akşamlar, Hawkmore."

Matthew başını salladı. "İyi akşamlar. "

Bir saniye kadar bekleyip merdivenlere döndü. Nabızı hızlanıp aleti sızlasa da acele etmemeye çalışıyordu. Disiplin önemliydi. Patience'a hükmetmek için çok yüksek bir itidal göstermesi gerekiyordu.

Nitekim sakın, ölçülü adımlarla merdivenleri çıktı. Bu esnada da Patience'ın gür kızıl saçlarını, yeşil gözlerini ve yaydığı gardenya esansını hayal ediyor, uzun, biçimli bacaklarını ve dokunduğu ıslak, şişmiş klitorisini düşünüyordu.

Her yeni düşünce onu aceleye sevk ediyordu. Her yeni düşünce onu daha çok sertleştiriyordu. Buna rağmen hızını kontrol altında tutuyor, ne artıyor ne azaltıyordu.. Pantolonun sertleşmiş aletinin üzerindeki baskısı penisinin hassas başına eziyet ediyordu ama o buna katlanıyordu.

Katlanmak zorundaydı çünkü Patience için güçlü ve sarsılmaz olması gerekiyordu.

84

Odasına giden yolu takip ederken bir yandan acıyan elini sallıyor, diğer yandan Patience'ı itaat ettirecek yollar düşünüyordu.

Odasının kapısına yaklaşırken birden kaygıyı kapıldı.Hemen bu kaygıyı bastırdı. Patience orada onu bekliyor olacaktı. Mecburdu.

Kapının kolunu kullanmayarak anahtarı kilide sokup çevirdi. Kilidin tıkırdayıp tıkırdamadığına dikkat etmeden kapıyı iterek açtı.

Patience oradaydı.

Yastıklara dayanarak yan yatmıştı ve sırtı ona dönüktü -ama oradaydı.

Matthew derin derin soludukça öfkesinin yerini vahşi ama sakin bir egemenlik duygusu alıyordu.

Kapıyı sessizce kapayıp ceketini çıkardıktan sonra ateşe bir odun daha attı. Kravatını çözerek yatağa yaklaştı. Patience'ın sık kızıl saçları sırtına dökülmüştü. Alevlerin ışığında saçları akışkan ateş gibi parlıyor, teni solgun bir aydınlık yayıyordu.

Matthew ayakkabılarıyla yeleğini çıkarırken Patience'ın vücudunun kavislerini omzundan, korseli beline, kalçasına, oradan da çıplak bacağına doğru takip etti. Kalçasında duraklayıp ne kadar sıkı ve esnek olduğunu hatırladı ve aleti karıncalandı. Sert bir tokatla kızardığında ne kadar güzel gözüktü.

Gömleğinin düğmelerini açarak yatağın etrafından dolaşıp başucu lambasını yaktı. Yumuşak ışık Patience'ı sarınca nefesi kesildi. Küçük bir bukle Patience'ın alnına düşmüştü ve uzun kirpiklerini uykusunda titretiyordu. Yanakları solgun ama dolgun, tatlı dudakları kırmızı ve aralıktı. Elleri ise önünde ve biri diğerinin üzerinde olmak üzere hâlâ sımsıkı birbirine bağlıydı.

Matthew başını salladı. O kadar güzeldi ki ona bakmak adeta insanın canını yakıyordu.

85

Matthew parmak uçlarını nazikçe ona dokundurdu. Onu reddeden ne gerizekalı bir adamdı, kim bilir? Ve ne olmuştu da Patience hem aşktan hem evlilikten vazgeçmişti? Her şeyi öğrenmek istiyordu. Ama önce onun tam güvenine layık olduğunu ispatlamalıydı.

Masadan sürahiyi alıp bir kadehe biraz konyak doldurdu. Konyağı yudumlarken Patience'a bakmaya devam etti. Uykudayken güzelliğinin, hareket halinde olduğunda fark edilmeyen kırılgan bir yanı vardı. Gerçi bunu daha önce onun yaşlı gözlerinde kısa bir an için görmüştü.

Dikkatlice yanına otururken aleti karıncalanıyordu. Bu kırılganlığı ortaya çıkaracak, sonrada ona bunu kabullenmeyi öğretecekti. Kalbi gümbürdüyordu. Bunu başarırsa güvenini - daha fazlasını - de kazanırdı.

Yavaşça eğilerek dudaklarını öptü, sonra da dilini içeri soktu.

Uyandığını anladı. Patience bir an kasılıp ardından küçük bir hayret nidasıyla gevşedi. Ağzını daha fazla açarak vücudunu ona yasladı. Matthew inleyerek dilini daha derine soktu. Tadı öyle güzeldi ki.

Dilini onun dilinin altına sürüp ağzının içine doğru konuştu. "Uyan, uyuyan güzel. Sana söylediğim gibi beni beklemişsin, çok memnun oldum." Onu tekrar öpüp geri çekilerek ona baktı. Patience'ın iri yeşil gözleri arzuyla bakıyordu. Bu çok iyiydi.

Ona bir yudum konyak içirdi ve yutarken boynunun hareketini izledi.O da bir yudum alıp parmaklarını bacaklarının arasına sokup okşamaya başladı."Zor muydu, beklemek?"

Patience biraz kıvrandı ve yanaklarına allık geldi zira Matthew onun yumuşak kuytularını keşfediyordu."Evet," dedi nefes nefese."Ve hayır."

Matthew daha önce onun klitorisinin "tanıdığı" çoğu kadının-

86

kinden biraz daha büyük olduğunu fark etmişti.Şimdi eline daha küçük gelmişti ama bacaklarının arasını ıslatıp orayı ovaladıkça yeniden büyüyordu. "Nasıl evet? Ve nasıl, hayır?"

Patience nefesini tutup kalçalarını itiyordu."Evet çünkü kendime dokunamıyordum. Bir de başta beni bıraktığın için sana kızmıştım." Kalçaları titredi.

Matthew daha hızlı ovuyordu. "Peki hayır?"

Patience titredi. "Ve hayır, çünkü... Çünkü kalmak istedim ve bir süre sonra keyfim yerine geldi"

"Ah." Şimdi klitorisi şişkin ve dolgun olmuştu.Böyle ağız sulandırıcı bir klitorisi ne zevkten ne cezadan uzak tutması imkansızdı."Keyiflenmen güzel bir şey.Bu çok iyi bir başlangıç oldu. Şimdi," dedi, onu yavaşça okşamaya devam ederek "daha önce olduğu gibi, sana söylediklerimi harfiyen yapmalısın " Patience'ın gözlerinin ardında bir gurur ifadesi belirip kayboldu. "Niçin?"

Matthew elini hemen onun bacaklarının arasından çekti. Bu sadece küçük bir cezaydı, arkası gelecekti. "Çünkü bu beni memnun ediyor. Ve ben memnun olursam sen de memnun olursun." Patience onun eline baktı ve kalçalarını ona doğru itti. Matthew elini aletinin

üzerine koyup pantolonunun üzerinden kendini okşamaya başladı. Kanı ısınmıştı ama sesini dengede tutmaya dikkat etti. "Bu sana adil gelmiyor mu?"

Patience dudağını ısırıp yan dönerek onu seyretmeye koyuldu. Alnını kırıştırmıştı. "Hayır. Gelmiyor."

"Sana neden adil olduğunu anlatayım." Sancıyan aletinin ucunu sıkarken kısa bir nefes verdi. Patience bağlarını çekip kalçalarını havaya kaldırdı ama Matthew onun sessiz yakarışına aldırmadı. "Bu adildir, çünkü seni reddetmek de dahil yaptığım her şey, senin iyiliğin için. Otoritemi senin üzerinde uygulayacağım."

87

Ama bu otoritenin varlık sebebi sana hizmet etmektir, itaat zor geldiğinde bunu hatırlarsın." Matthew onu gururuyla arzuları arasındaki mücadeleyi görmüştü. "Ne düşünüyorsun, söyle."

"Sen yokken, kolay görünmüştü, itaat etmek istiyordum." Ona öyle içten, ciddi bakıyordu ki Matthew'ün yüreği çarpıyordu. "Fakat sen geldin, şimdi kararsızım. Söylediğin şeye içerlemem gerekir gibi geliyor. Ama nedense bunu yapamıyorum. Bu da beni korkutuyor." Gözleri parıldadı. "Ve bu duygulara rağmen bana dokunmazsan öleceğimi sanıyorum. Bana dokunman için her şeyi yapacağımdan eminim. Yine de bunu bilmek bana ancak daha fazla işkence oluyor."

Matthew onun yanağına dokundu. "Ama bu güzel bir işkence, değil mi?"

Patience alnını kırıştırdı. "Evet," dedi soluğu hızlanarak.

Matthew'ün aleti heyecanla zonkluyordu. "Ve sen buna katlanacaksın, çünkü bu beni memnun ediyor."

Patience'ın gözleri ıslak çimen rengindeydi. Matthew hem yüzünü onun bacaklarının arasına gömmek istiyor, hem de aletini onun dolgun, nemli dudaklarının arasına sokmak istiyordu.

Fakat bunun yerine ayağa kalkarak, onun ellerine yakın bir yerde dikildi. "Pantolonumun önünü aç ama beli kapalı kalsın," diye emretti alçak sesle.

Patience bir an duraksadıktan sonra onun buyruğunu yerine getirdi. Matthew bir yandan içkisini yudumluyor, bir yandan da onun düğmelerini açarken yanaklarına gelen hafif

pembeliğe bakıyordu. Patience uğraşırken onun ereksiyonuna bastırıyor, bu da ona terler içinde dişlerini sıktırıyordu. Nihayet aleti çamaşırıyla pantolonunun önünden dışarı fırlayınca hayli rahatladı.

Patience manzara karşısında soluksuz kalmıştı. Sınırlarından kurtulan penis büyüyerek tam boyuna ulaşmıştı. Kalın ve ağır alet kızarmış başını ona doğru uzatıyordu.

88

Patience gözlerini kırpmadan ona bakıyordu. Dudaklarını yalayarak biraz daha yaklaştı. Onun yüzünün aletine yakınlığı bile Matthew'ün menisinin hayalarının içinde kaynamasına yol açmıştı.

Elini sokup şişmiş, gergin hayalarını dışarı çıkardı "Hoşuna gitti mi?"

"Evet." Patience gözlerinde ışıldayan bir hayranlıkla ona baktı. "Çok kalın." Gözlerini yine ona çevirdi. "Bu kadar kalın olduğunu bilmiyordum."

Onun bu heyecanı karşısında Matthew de heyecanlanmıştı ve penisinin ucundan şeffaf sıvı aktı. Konyağını bırakıp kalçalarını öne doğru itti ve ona dokunamasın diye bağlarını tuttu "Ağlıyor," dedi. "Yala."

Patience başını kaldırıp ona baktı ve gözleri karardı.

"Yala," diye emretti yumuşakça.

Patience gözlerini indirdi ve pembe dilini çıkararak, insanın uzun zamandır büyük bir lezzeti tatmayı özlemiş birinden bekleyeceği türden bir şevkle sıvıyı yaladı.

Matthew onun dilinin sıcak, yumuşak darbesiyle kasılarak onun bu tadı değerlendirdiğini seyretti. Beğenmediğini gösteren bir işaret bekledi ama Patience gözlerini kapatmış dudaklarını yalıyordu. Yeniden ona baktığında gözleri parlıyordu.

Matthew nefesini içine çekti ve bir tuzlu damla daha pınarın ucunda birikip aletinden aşağı süzülüyordu. "Yine geldi. Hepsini yala." O buyruğu yerine getirirken - hem de bu sefer duraksamadan - Matthew nefesini tutuyordu. Şişmiş başına dilini uzun uzun hafifçe sürtüşü aklını başından almıştı. Ve her dokunuş penis ucundan daha fazla sıvı getiriyor, Patience da hepsini hiç beklemeden yalıyordu. Bir kase kaymağa yumulmuş aç bir kedi yavrusu gibiydi. "Çok güzel," dedi boğulurcasına. "Şimdi ucundan başlayarak em onu ."

Dişlerini sıkarak Patience'ın dolgun dudaklarını aletinin alev alev ucuna kaydırışını seyretti.Patience dilini başına sürerken gözleri kapandı.Matthew derin bir nefes aldı, kulakları uğulduyordu.Ama Patience aletini ağzının içinde ileri geri hareket ettirmeye başlayınca Matthew fazla ileri gittiğini anladı.

İnleyip geri çekildi ama geç kalmıştı.Aletinin kökünü kavrayarak sıktı ve kalçalarını ileri doğru itti."Aç!"

Patience derhal onu sıcak ağzının içine aldı ve biraz içeri iterek arzulu bir şekilde emmey başladı.

"Hayır," dedi Matthew," kımıldamal!"Patience ağzında aletinin ucuyla donup kaldığında, inleyerek aletinin dibini biraz daha sıktı.Menisinin yukarı doğru tırmandığını duyuyordu.Sonra inleyerek Patience'ın Ağzının içine tek bir atımlık boşaldı.Patience şaşalayıp irkildi ama geri çekilmedi.

Matthew titreyerek, bekliyordu. Ama başka bir şey gelmedi. Gerisini tutmuştu.

Derin derin nefes alarak Patience'a baktı. Patience'ın gözleri kapalıydı ama ağzında aletinin başıyla çok güzel görünüyordu. Yine ondan kötü bir tat aldığına dair bir işaret bekledi ama böyle bir işaret gelmedi. Onun boynuna dokundu. "Yut," diye fısıldadı. Parmaklarının altında onun yutuşunu duyumsadı, sonra Patience dilini aletinin hassas başında çevirmeye koyuldu. Matthew ölüp de cennete gittiğini düşünmeye başlamıştı.

"Çok güzel, Patience," diye mırıldandı, onun saçını arkaya doğru iterek. 'Harika'

Patience gözlerini ona kaldırdı ve o gözler arzuyla o dere kaymışlardı ki Matthew içinde şiddetli bir şehvetle sarsıldı.Hareketsiz kalmak için kendini zorlamaktan kalçalarındaki ve uyluklarındaki adeleler kasılmıştı.Geri çekilmeliydi ama kımıl-

dayamıyordu. "Hoşuna gidiyor, değil mi?" diye sorarken buldu kendini."Ne kadar hoşlandığını göster bana."

Patience gözlerini kapatıp ağzını biraz daha açarak onu içeri aldı. Matthew onun

dudaklarının aletin i kavrayışını yutkunarak seyrediyordu. Sonra Patience onu biraz daha alıp diliyle altını okşamaya başlayınca Matthew bir inilti koyverdi.

Hemen geri çekildi. Patience hafifçe sızlandı.

Matthew konyak kadehini kapıp üç büyük yudum aldı.Kontrolünü kaybetmemesi lazımdı. Biraz yavaşlaması gerekiyordu.

Patience'a baktı. O da ona bakıyordu! Matthew elini onun başının arkasına koyarak kadehi ağzına dayayıp kalan konyağı içine döktü."İç"dedi sertçe.

Patience Matthew'ün kara gözlerine bakarak konyağın hepsini içti. Hemen içi ısınmıştı. Matthew bardağı komodinin üzerine bırakmak için döndüğünde, gözleri kapanıverdi.

Zevke gelmiş bir halde dilini yavaşça alt dudağının üzerinde dolaştırdı. Konyağın sıcak tadının altında Matthew'ün menisinin keskin tadını duyuyordu. Meninin tadı beklediği gibi değildi : tuzlu ve biraz acıydı. Babasının evindeki üst kat hizmetçisi Mary bir keresinde bu tadın sonradan alındığını söylemişti. Olabilirdi ama Patience meniye yutarken erotik bir kuvvetle dolduğunu hissetmişti. Sanki sıvı şehvet yutmuştu. Daha fazla istiyordu.

Gözlerini açtığında Matthew'ün ona dikkatle baktığını gördü. Soluğu yavaşlamıştı. "İşte," dedi, alçak sesle. "Beni memnun ettin."

Bu övgünün sevinci anında klitorisinde yankı bulmuştu. Ama bunu düşünecek zamanı bulamadı zira Matthew bıçağa uzanmıştı.

Patience çok hafif bir korku duydu. Fakat Matthew, bıçağı onun bağlarını kesmek için kullandığında ansızın ve anlaşılmaz bir biçimde telaşlandı. Bağlarından kurtulmak istemiyordu.

91

Matthew onun gözlerindeki sıkıntıyı görmüş olacaktı."Korkma."Bıçağı karyola başının tepesine sapladı."Seni yeniden bağlayacağım."

Patience adeta rahatlayarak soluğunu koyuverdi.Matthew ipeği bileğine dolarken, o, tam bir zevk içinde seyradiyordu.

"Bağlar her şeyi kolaylaştırıyor, değil mi?" dedi Matt.

"Evet," Patience onun kara gözlerine baktı. "Neden öyle?"

"Bunlar seni tutuyor -bir anlamda destekliyorlar. Yatağın ortasına kay ve yastıklara dayan," diye nazikçe yönlendirdi Matt.

Patience itaat etti.

"Hem bağlar tam teslimiyetin yükünü alırlar," dedi kumaş, karyolanın başına bağlayarak. "Teslimiyetini iyice öğrendikten sonra bağlara ihtiyacın kalmayacak. Ama şimdilik ellerini benim önümden çekmeye yarıyorlar, sen de ihtiyaç duyduğunda fiziksel olarak mücadele edeceğin bir şeye sahip oluyorsun."

Evet. Daha önce, ellerini yanlarında tutmasını söylediğinde, bu ona çok zor gelmişti; zira itaat etme arzusuna rağmen, karşı koyma isteği çok güçlüydü. Ve şimdiye kadar bağlanmamış olsaydı, kim bilir neler yapardı?

"Oldu işte." Matthew son düğümü de atmıştı.

Patience gerilmiş koluna sonra da ona baktı. "Diğer kolumu da aynı şekilde mi bağlayacaksın?" "Evet."

"Bacaklarımı?"

Matthew kalın, ağır aleti önünde sallanarak yatağın diğer yanına yürürken kara gözlerini Patience'tan ayırmıyordu. "Bacaklarını dizlerinden kaldırıp kollarına bağlamam gerek."

Patience'ın gözleri irileşti.

Matthew gülümsedi. "Ama bu senin ilk seferin olduğu için bacaklarını serbest bırakacağım."

92

Patience rahatlayarak soluğunu bırakırken Matthew eline kravat aldı. Onu Patience'ın bileğine dolarken Patience da hayran hayran onun aletini seyrediyordu. Derisinden sıyrılmış başı nispeten kaygan ve ince olsa da şişmiş sınır çizgisinin altında aleti köke varıncaya kadar inanılmaz bir kalınlığa ulaşıyordu. Patience hayli kalın olmasına rağmen onun bir salatalıktan

daha kolay emildiğini fark etmişti.ayrıca tadı da daha güzeldi.Dudaklarını yalarken vajinasının ıslanıldığını hissediyordu.Matthew olağanüstüydü.

Matthew onun avuç içine yumuşak bir öpücük kondurarak bileğini bağladı. Sonra da gözlerini ondan bir an olsun ayırmadan yatağın ayakucuna gitti.

Patience kolları iki yana açık haldeyken kendini savunmasız hissediyordu.

"O kadar güzelsin ki." Pantolonunun belini de açıp iç çamaşırıyla birlikte aşağı indirdi. Aleti gömleğinin uzun eteklerinin arasından dışarı sarkıyordu. "Seni bağlı görmeye bayılıyorum."

Patience dudaklarını yalıyor, kızardığını hissediyordu, "Öyle mi?"

"Tabii ki." Kol düğmelerini çıkardı. "Bağlar kim ve ne olduğunun bir simgesi."

Patience başını yana yatırdı. "Kim ve ne olduğumun mu?"

Matthew gömleğinin düğmelerini açarken ona bakıyordu.

"Bir gün anlarsın."

Bir gün?

"Çok esrarlı konuşuyorsun," dedi Patience yumuşak bir sesle.

Matthew gömleğini üzerinden çıkararak gülümsedi. "Evet"

Patience onun çıplak vücudu karşısında yavaşça nefesini koyuverdi. Neresine bakacağını bilemiyordu zira Matthew'un her yeri çok güzeldi, tıpkı muhteşem bir başmelek gibiydi. Geniş omuz ve göğüslü, ince belli, dar kalçalıydı ama çok da zayıf gö-

93

rünmüyordu.Yapılıydı ama şişman değildi.Omuzlarından kollarına, göğüsünden karnına, kasıklarından bacaklarına kadar her yanı adaleliydi.Kalın ve ağır penisi koyu renk tüylerinin arasından dışarı uğramıştı.Damarlar penisini sarmıştı ve onun altındaki hayaları iri ve gergin görünüyordu.

Patience bakarken o aletini kavradı.Bir eliyle okşarken diğeriyle testislerini tuttu.

Patience Matthew'üne bakarken yutkunuyor, vajinasının ağırlaştığını duyuyordu.

Matthew'ün gözleri ona sabitlenmişti."Ağzın çok tatlı ve sıcacık, aletime değdiğinde ölüp cennete gitmiş gibi hissediyorum."Hala kendiyle oynuyordu.

Patience titreyerek bağlarını çekti."O zaman yine tadına bakayım."

Matthew'ün çenesi kenetlendi ve kendiyle oynamayı bıraktı. "Ben söylediğimde."

Yatağın üzerine diz çökerek ona doğru ilerledi. Kestane saçı şakaklarına dökülüyordu. Patience arzuyla titredi, Matthew onun çenesini tutup dudaklarını hararetle öperken, vücudunu ona doğru kaldırdı. Ah, ona yaklaşıp aletini bacağına hissedebilseydi. Matthew dilini daha derine itince Patience inledi ama sonra Matthew birden öpüşmeyi keserek Patience'ı nefes nefese bıraktı. "Beni o güzel ağzına aldığında bu sefer içeri iteceğim." Patience hızlı hızlı soluk alıp veriyordu. Wilson'un aletini Mary'nin ağzına çılgınca sokup çıkarışın, hatırladı.

"Bunu yaparken senin rahat olman lazım. Sen rahat olursan nefesin de tıkanmaz. Çok ileri gidersem ki büyük ihtimalle giderim, bacağıyla bacağıma dürt, geri çekileyim.Anlaşıldı mı?"

Patience yutkundu."Evet."

"Ve çok önemli, Patience - dişlerini kullanma."

94

Patience başını salladı.Mary ona söylemişti, o da boston salatalığını yeşil kabuğunu soymadan emme konusunda hayli uzmanlaşmıştı.

"Güzel." Matthew geri çekilip bıçağı karyola başından çekti."Şimdi, kımıldama."

Matthew çabucak korsesinin bağlarını keserken Patience titriyordu. Bıçağı kapatıp komodinin üzerine attı.Korseyi çıkarıp kombinezonunun kalan parçalarını alırken Patience nefesini tuttu.

Birden utanan Patience yanaklarının kızardığını duydu.Ailesinden gelen bir özellik olan göğüs uçları çok kalın ve belirgindi. Onlar, ancak kalın korselerin arkasında saklayabiliyordu. Şimdi heyecanlandığı için utanç verici ölçüde belirgindi. Matthew onlara bakarken Patience kıvranıyordu .

Ama sonra Matthew yutkunarak kara gözlerini onun gözlerine kaldırdı. "Senin hiçbir yerin yok mu ki, Patience, Tanrı güzellik bahşetmemiş olsun?"

Patience'ın vücudunda sıcak bir ürperti dolaştı, ardından Matthew parmaklarını göğüslerinin dış yuvarlaklığının üzerinden geçirirken titredi.

"Hiçbir yerin yok mu ki," diye mırıldandı Matthew. "Tanrı benim arzularım için yaratmamış olsun?"

Matthew parmaklarını onun dikleşmiş göğüs uçlarına sürterken Patience'in teni şiddetle ürperdi. Sonra Matthew aşağı eğilip bir tanesini ağzına alarak emmeye başladı. Bu yoğun zevk karşısında Patience inleyip soluyarak vücudunu yay gibi büküyordu Matthew adeta o zevki onun içinden bir yerden çekip çıkarıyordu. Ve o çektikçe, Patience daha çok zevkle doluyordu. Titriyor, kıvranıyordu ama o emmeye devam ediyordu; nihayet ağzından kayarak çıkana kadar ıslatıp emmeyi sürdürdü. Şimdi Patience'ın göğüs ucu hiç olmadığı kadar kalın ve belirgindi. Matthew onun-

95

diğer göğsünüde kaldırarak onun ucunu da çabucak aynı hale getirdi.

Patience inleyerek bağlarını çekiştirdi. Vajinası şiddetle kasılıyordu. Bu muhteşem histi. Matthew'ün becerikli ağzı onu yiyip bitirse Patience'ın itirazı olmazdı. Sanki bu düşüncesine cevaben, Matthew onun göğüs ucunu ısırtıyor, diğer elinin parmaklarıyla da öbür ucu sıkarak büyütüyordu. Bu hafif acı doğrudan klitorisine bir haz dalgası göndermişti. Patience'ın gözleri büyüdü ve kalçaları yukarı doğru sıçradı.

Matthew geri çekilerek ağır hayalarını onun uyluklarının içine dürtünce Patience'ın irileşmiş göğüs uçları sızladı.

"Şunlara bak." Matthew dudaklarını yaladıktan sonra gözlerini ona çevirdi. "Cezayı hak ediyorlar, değil mi?" Ardından eliyle göğös uçlarına birer kere hafifçe vurdu.

Patience hafif bir çığlık koyuverdi. Bu temas onda yıldırım çarpma etkisi yaratmıştı. Göğüs uçları ısınmıştı, teni karıncalanıyordu.

Matthew yine ikisine de birer birer hafifçe vurdu. Patience inleyerek göğüslerini ona doğru kaldırdı. Göğüs uçları sanki şişiyordu. "Lütfen." diye yalvardı, bağlarını gerip göğsünü mümkün olduğunca ona doğru kaldırarak. Duyduğu his inanılmaz ve akıl almazdı.

"Evet " Matthew'ün sesi gergindi. "Çünkü çok tatlı yalvarıyorsun."

Matthew onun göğsünü tutarak parmaklarıyla ucuna vurdu. Bunu defalarca tekrarlarlarken

Patience'ın nefesi kesiliyordu. Sonra Matthew onun diğer göğsünü tuttu. Her bir darbenin sesi Patience'ı bir öncekinden daha çok heyecanlandırıyor, zira heri biri vücuduna güçlü bir zevk akımı yayıyordu. Kalçaları sıçramasıyla birlikte Patience bacaklarının arasında sıcak ve yapışkan, yoğun bir ıslaklık hissetti.

96

Matthew durduğunda Patience kendi soluk alıp verişini işitmeye başladı. Matthew'ün gözleri alev almış gibi görünüyordu ve ıslak aletin kan hücum etmiş başından Patience'ın bacağına serbestçe dökülüyordu.

"Şimdilik bu kadar yeter," dedi. Ama sonra göğüs ucunu da uzun uzun ve sertçe ovdu.

Patience sert iri göğüs uçlarının sıkıştırılmasının verdiği hazla inledi. Matthew'ün altında kıvranıyordu. Renkleri koyulaşan ve irileşen uçları yanıyordu. Bir an önce rahatlamalıydı "Lütfen, Matthew..."

Matthew dolgun penisinin gövdesini onun bacağına sürttü. "Biraz daha yalvar."

Patience'ın kalbi güm güm atıyor kalçaları kıvranıyordu. "Lütfen! Lütfen, Matthew - her şeyi yaparın. Söz! Dokun bana- orama dokun - yalvarırım!"

"İşte böyle."

Parmaklarını Patience'ın bacak arasına soktu. Patience inleyerek kalçalarını kaldırdı. Rahatlamayı hiç bu kadar istememişti

"Her yanından şehvet akıyor. Gördün mü, Patience? İtaat etmek tam sana göre." Bakışlarıyla onu dağlıyordu. "Sana arzularını bildiğimi söylemiştim. Seni tanıyorum, Patience. Ben tam sana göreyim."

Patience'ın kalbi deli gibi atıyordu. Matthew bütün eliyle kaygan tenini ovarken inleyerek kalçalarını çevirdi. Serbest bacağına kaldırarak bağlarına asıldı. O sırada Matthew elinin ayasıyla onun ıstırap içindeki klitorisine bastırdı ve parmaklarını dış dudaklarının içine sokarak vajinasının ağzını okşadı. Yakıcı, sarsıcı bir tutku onu sardı. Ona doğru yükseldi. "Matthew'! Lütfen?"

Matthew'ün gözleri karanlık ve vahşi bir ışık yayıyordu. "Neden? Neden yapayım?"

97

Çünkü o bunu istiyordu!Hayır, böyle diyemezdi.Aklına bir şey gelmiyordu.Cevap neydi?"Bilmiyorum!"

Matthew elini çekiverince Patience neredeyse ağlayacaktı.

"Evet biliyorsun," dedi kalçalarını yana yatırıp ağlayan aletini şevkle ovarak.Patience kalçalarının dalgalanmasını durduramıyordu.Birden gözlerine dolan yaşlar akmasın diye gözlerini sımsıkı kapattı.Cevap neydi?Rahatlamak için her şeyi yapardı!

"Kimin zevkine hizmet ediyorsun, Patience?"

Patience gözlerini açarak onun karanlık gözlerine baktı."Senin!"

"Peki benim zevkime hizmet ederek sen ne kazanıyorsun?"

"Kendi zevkimi!"

"Evet." diye inledi ve bacaklarının arasına yüzükoyun uzanarak onun ıslak dudaklarını ağzına aldı.

Patience şaşkınlık ve şok içinde irkild. Ama Matthew yüzünü ona daha çok bastırarak onu bağırttı. Dudakları, burnu ve çenesiyle onun ısınmış kadınlığını ovuyordu. Patience kalçaları seğirir, vücudu sarsılırken bile ona bakıyordu. Kaçış yoktu. Güzel ve büyüleyici bir savunmasızlık beynini ele geçirmiş kalbine dolmuştu.

Sonra Matthew ağzıyla dosdoğru klitorisini kavradı. Patience inledi ve orasına daha çok kan gitmesi için bacaklarını kaldırdı. Titriyor, sarsılıyordu ve Matthew onu durmaksızın yalarken parmaklarını sırlıklam vajinasının içine sokup çıkarıyordu.

Düşünceleri uçup gitmişti. Kalçalarını yataktan kaldırıyor, bağlarını çekiyordu. Baş dönmeye, vücudu kasılmaya başlamıtı.Matthew ise onu yalayıp okşamaya devam ediyordu.Nefesler ve inlemeler arasında yay gibi gerilen vücudu giderek daha hızlı sığıyordu.

Önemli olan tek şey rahatlamaktı.

98

Önemli olan tek şey Matthew'di.

Bağlarına asılıp kalçalarını yataktan kaldırarak utanmazca ona sürtündü.

Ve o anda Matthew'ün ona yapmış olduğu her şey -okşayıp geri çekilmeler, göğüs uçlarına vurulan fiskeler, lezzetli sıkıştırmalar ve onun sıkı, sarsılmaz kontrolü- hepsi Patience'ın bacaklarının arasında birbirine karışıp sıcak, harika bir şenlik haline gelmişti.Gök gürlemesi gibi patladı.

Kör edici bir mutlulukla yıkılırken kulaklarında uğultuyla gözlerini sımsıkı kapatıp dişlerini sıkıyordu.Derken bu mutlulukla sinirleri binlerce mutluluk zerresine ayrılarak vücudunun her yanına dağıldı.

Bacakları yavaşça ve güçsüzce yatağın üzerine düştü ve -nihayet- gözyaşları döküldü.Rahatlama, sevinç ve korkutucu fark edişin gözyaşlarıydı bunlar.

Matthew onun bacaklarının arasında kalarak uzun bir süre uyluğunun içini emdikten sonra ellerinin üzerinde yukarı çıktı. Yakışıklı ve sert çehresiyle ona bakarken Patience idarecisinin yüzünü görüyordu. Ama ondan ürkmekten ziyade yüreği sevinçle doluyordu. Bu da onu daha ziyade ağlatıyordu zira olmaması gereken duygulardan korkuyordu.

Matthew o gözyaşı dökerken damla damla akıtan aletini sıvazlıyordu. "Evet Patience. Çok güzel. Gözyaşların aksın." Gözlerinde karanlık bir ateş alev aldı. "Gözyaşlarını tutma. Çünkü sen, soktuğum yolda yönünü ancak gözyaşı dökerek bulabilirsin"

Onun ateşli nazarına hapsolan Patience gözlerini ondan ayıramıyordu. Sözleri onu utandırırken heyecanlandırıyor ve gözyaşı pınarlarını daha da coşturuyordu. Gözyaşları dökülürken henüz anlayamadığı ama istediği, derin bir şey oluyor gibi geliyordu. 'Evet. Bırak, aksın," dedi Matthew nefes nefese. Üzerinde

99

durarak onu karyola başına doğru kaldırdı ve kollarına hapsetti.Kolları ve bacaklarıyla ona sarılarak aletini karnına sürterken onun saçlarını öpüyordu.

Patience onun öpücüklerine karşılık veremiyor, sadece onları kabul ediyordu -okşamasını, öpücüklerini, korumacı ve sahiplenici biçimde üzerine kapanmış vücudunu.O güçsüzdü, ama tamamen güvendedi, tamamen emniyetteydi.

İnleyerek ağzını açtı ve Matthew'ün boynunun gergin tenini dilleyip emdi.

Matthew inleyerwk ona daha sıkı sarıldı.Ama sonra ihtirasla parlayarak geri çekildi."Yüreğimi inletiyor, aletimi sızlatıyorsun."

Onu ateşli bir biçimde öperken parmaklarını vajinasının ıslak girişine soktu. Patience nefesini tutarak kalçalarını yukarı doğru itti ama sonra Matthew doğrulup onun üzerine ata biner gibi oturarak ıslak parmaklarını dilinin üzerine sürttü.

Ellerini onun saçlarının arasına sokup eğilerek iri aletiyle şiş hayalarını gözyaşıyla ıslanmış yüzüne sürtmeye başlayınca Patience'ın kanı damarlarında coştı.

Vücudu bir titremeye sarsıldı; ardından utanması ve yasağı olmayan hayvani bir arzu onu ele geçirdi. Onun sert aletinin damarlı gövdesinin dokunuşuyla hayalannın yanaklarına, burnuna, çenesine yumuşak baskısından büyük zevk alıyordu. Onu kokluyor ve ağzını açarak tadına bakıyordu. "Evet, ağzını kullan," diye soludu Matt.

Patience derhal itaat ederek ıslak dilini aletinin gövdesine sürttü. Gövdeden aşağı akmış tuzlu sıvıya susamış gibi defalarca yaladı ve kaynağını dudaklarıyla sardı. Ama Matthew ona teslim olmadı. Bir elini saçından çıkarıp hayalrını tutup onun ağzına koydu. "Hayalarımı yala."

100

Bu gergin emir Patience'ın klitorisine bir zevk oku göndermişti. Hiç duraksamadan onu yalamaya başladı.

Matthew gözleri parlayarak onu seyrediyordu. "Çok güzel, şimdi de em."

Patience vajinası kasılarak hassas teslislerden birini ağzına aldı. İnlerken onun titrediğini hissediyordu

Matthew damlayan aletini vücuduna yapıştırmıştı ve Patience'ın onun etini dilleyişini seyrediyordu. İnleyerek aletini sıvazladı.

Klitorisi yanan Patience diğer testisi ağzına aldı. Onu diliyle okşuyor, emiyordu zira üzerinde damla damla sıvı akıtan penisin görüntüsü onun aklını başından alıyordu.

"Çok güzel," diye methetti, gözlerini ondan bir an olsun almadan. "Harika."

Patience dilinin sert darbeleriyle onu yalıyordu. Sırılsıklam vajinası alev almıştı. Matthew kalçalarını öne doğru iterek eliyle aletini hızlı hızlı sıvazlamaya başladı. Bir damla zevk suyu Patience'ın kaşına damladı. Patience'ın kalçaları seğirdi. Ama onun asıl istediği üzerinde şahlanmış olan kırmızı ve ağlayan şeydi.

"Ne arzuladığını biliyorum, Patience," diye soludu Matt "Onu sana vereceğim." Saçını tutan elini sıktı. "Sana söylediğim şeyi unutma." Sonra testisini çekip daha Patience doğru düzgün nefes alamadan aletinin mor başını ağzına verdi.

Patience minnet duygusu içinde gözlerini kapatarak yılların hasretiyle ıslak başı emmeye başladı. Yumuşacık vc kadifemsiydi. Onun diline teması, yumuşaklığının altındaki sertliği ve ucundaki açılmış yarıktan akan tuzlu sıvıyı yalamak çok hoşuna gidiyordu

Matthew inledi. "Bana bak, Patience."

Patience gözlerini kaldırdı. Matthew aletini ağzının içine itip geri çekti, sonra daha derine itti ve orada kaldı.

101

Patience inleyip titriyordu.

"Çok güzel," dide soluk soluğa."Şimdi ağzını iyice aç."

Sözleri ile sesinin tonu Patience'ın üzerinde afrodizyak etkisi yaratıyordu.Patience tam bir teslimiyet içinde ağzını daha çok açtı.

Matthew yüzünü buruşturarak yavaşça içeri girdi.Patience ise onun kalın penisini ağzının içine alırken titriyor,kasıkları geriliyordu.Artık daha fazla alamayacağını düşündüğü anda, Matthew geri çekildi.Tam Patience nefes alırken yeniden içeri itti.Bunu defalarca tekrarlardı ve Patience her seferinde ağzının daha çok sulandığını, çenesinin giderek gevşediğini hissediyordu.Matthew her seferinde daha derine ulaşıyordu ve pürüzsüz başı boğazına dayandığında, bu sefer geri çekmedi.

Patience burnundan nefes almaya başlamıştı. Dudakları iri aletin etrafını saran Patience meninin geçtiği kanalın diline baskı yaptığını duyuyordu. Ağzı onunla doluydu ama o daha çok istiyordu.

Matthew dışarı çıktı ve Patience'ın yüzünü kendine doğru kaldırdı. Gözleri şehvetten kararmış görünüyordu ve sert, güçlü ifadesi Patience'ın kalbini titretip vajinasını kızıştırıyordu. "Çok güzel, Patience." Parmaklarını onun ağzına sokup dudaklarına sürttü. "Harika. Şimdi biraz daha."

Çenesini tutup yukarı kaldırarak boynunu uzattı. Sonra da bir eli saçlarının içinde, diğeri aletinde, tekrar ağzının içine girdi ve ucu boğazına değene kadar itti.

Patience, klitorisi yanıp, vajinası ağlarken, inliyordu ve gözleri sulanıyordu.

Matthew onu tutuyor, bir yandan da, "Evet, evet," diye mırıldanıyordu.Sonra kalçalarını hafifçe itip çekerek aletinin ucuyla Patience'ın boğazının hassas bölgesine kuvvetli darbeler vurma-

102

ya başladı.Patience'ın salyası boğazından aşağı süzülüyordu.

"Aferin, güzelim,"dedi Matthew boğuk sesle."Şimdi benim talimatlarımı hatırla."Sonra kalçalarını çevirerek aletini boğazının kavisinden aşağı doğru zorladı.

O kısa ve sıkı hareketlerle gidip gelirken Patience'ın vücudu sığıyor ve kalçaları kontrol edilemez bir istekle havalanıyordu.

Matthew inleyerek tamamen dışarı çıktı ama ona ancak bir kere nefes alacak zaman tanıdı. Sonra tekrar derine gömerek gidip gelmeye başladı. Hem hareketleri hem soluğu giderek hızlanıyordu. Sonra hayvani inlemeler geldi.Düşmüş bir melek gibi eğilerek ve parmaklarına doladığı saçlarına asılıp titreyerek aletini sert bir yırtıcılıkla itti.Altındaki direnci, yasakları ve gururu yerle bir edilip itiaati, şehveti ve teslimiyeti beslenmiş Patience ise kıvranıyor, titriyordu.

Matthew'ün vahşi çılgılığı ortalığı inletti.Patience onun menisinin aletinden fışkırıp boğazından aşağıya aktığını duydu.Ve efsanevi cehennem nehrinin kara suları gibi onun menisinin meddüceziri de şiddetli olmuştu.

Ama bunun önemi yoktu, zira Patience artık ona ait bir mahluktu.Sıcak ve yapışkan tohumunu boşaltırken Patience'ın kanı gürlüyor, kalbi gümbürdüyordu.Ve Matthew onun klitorisine hiç dokunmamış olsa da Patience onun erkeklik sıvısını kana kana içerken kendini vecd içinde buldu.

ALTINCI BÖLÜM

KARDEŞLERİN FİKİRLERİ

Ben uyuyordum ama kalbim uyanıktı: Dinleyin! Sevgilim kapıyı vuruyor...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 5:2

Bir melek onu yanlarından ayrılmasın diye giysilerine ve saçlarına asılan hayranlarının elinden çekip aldı. Göz devirmeleri ve kızgın bağırımları onu korkuttuğu için uzaklara uçan meleğe sıkıca yapıştı. Güçlü kanatlarını çırparak onu göklere çıkardı, şimdi tek görebildiği gezegenler, aylar ve parlak yıldız ışığıydı.

Sonra her yanından ve içinden onun sesini işitti. "Seni aldım. Şimdi kime hizmet edeceksin?"

"Sana hizmet edeceğim," dedi.

Melek onu daha sıkı kucakladı. "Peki ben kimim?"

"Matthew. Başını kaldırarak onun kara gözlerine baktı.

"Evet " Onu dudaklarından müşfikçe öptü. "Ve bana hizmet edersen seni iyileştiririm."

"İyileştirmek mi?"

Bakışları nazikti. "Bazen canın yanar, ama acının senin iyiliğine olduğunu anlayacaksın."

"Ama ben yaralı değilim "

Göğsünde ani ve derin bir sancı duydu.Ya da ani miydi?Zira sancıyı hemen tanımıştı.Evet acı hep vardı.

"Görüyorsun ya, dedi Matthew."Eğer sancın geçirilmezse, seni yiyip bitirecek."

Patience onun sıcak kollarında titriyor ama bakışını onun gözlerinden ayırmıyordu.

Matthew'ün alnı hafifçe kırıştı"Sen bakmak istemiyorsun diye yüreğin kanamıyor sanma.Bak ona."

Bakmayacaktı. Bakamıyordu. Matthew 'ün yüzüne yumuşak bir anlatım geldi."Korkma."

Onun yanağına dokundu. "Her şeyi bana bırak.Ben senin bakmanı sağlarım."

Sonra onu kolundan attı ve Patience düşmeye başladı...

Patience sıçrayarak uyandı. Sanki rüyadan dosdoğru yatağa düşmüştü.

Onun yatağı mıydı bu? Rüyasına dair düşüncelerini dağıtarak doğrulup odasında göz gezdirdi. Matthew'ün kollarında ve onun yatağında uykuya dalmıştı. Şimdi ise burada ve yalnızdı.

İç geçirdi. Matthew onu ne zaman odasına getirmişti? Pencere perdeleri kapalı olsa da aralarından sızan gri gün ışığı görülüyordu. Öğle saatleriydi. Yatağının diğer yanına baktı, örtüsü bozulmamıştı. Bir süreliğine olsun onunla kalmış olmasını isterdi.

Tekrar yastığının üzerine düşerek uyusukça gerindi. Neden kalmamıştı? Onu yine bağlayıp ona yine sahip olurdu. Onu tekrar tekrar orgazma ulaştırışını hatırlayarak ürperdi. Başını arkaya yatırarak elini boynuna koydu. Düşüncesi bile ağzını sulandırmıştı. Aletini ağzında duyumsamak onu ateşliyordu.

Ama asıl her şeyi güçlü ve mükemmel kılan şey uyguladığı kontroldü.

Uzun bi iç geçirişten sonra yan tarafına döndü ve gözlerini perdelerinin arasından sızan ışığa dikti.

Uyanmıştı.Sanki bir anda gizli ve akla gelmedik zevkler odasının -onun daima içinde olan ama sadece Matthew aracılığıyla ulaşabildiği odanın- anahtarını ele geçirmişti.

Yüreği pır pır etti.

Nasıl bir gecede - bir adam- böyle bir özlem uyandırıyordu?

Bir gece?

Kaşlarını çattı.Matthew sadece bir gece istemişti. Ama sözleriyle bir başlangıç olduğunu defalarca ima etmişti.

Yeniden doğruldu ve ellerini saçlarının içine sokarak gözlerini bir an kapattı. Bir gece - veya iki yahut üç - ne fark ederdi? Nasıl olsa hiçbir şey sonsuza dek sürmüyordu.

Hiçbir sey.

Yorganını üzerinden atıp yataktan kalktı. Sabahlığını üzerine geçirirken çellosu gözüne ilişti. Çalınmaya hazır halde sehpasında ona dönük duran çellonun üstteki iki ses deliği bir çift göz gibi ona bakıyordu. Bir an çellonun onu izlediği garip hissine kapıldı. Bu aptalca bir düşünceydi ama içine yayılan huzursuzluk çok sarihti.

Normalde bu saate kadar çalışmaya başlamış olması gerekiyordu, özelliklede bu akşam çalması gerektiği için. Alt dudağını ısırıldı. Şu vardı ki içinde çalma isteği duymuyordu. Esasında enstrümanının boş yüzüne bakarken tek duygusu belirsiz bir güceniklikti.

Tuhaf duygularını bir yana bırakarak tekrar saate baktı.Saat geç olmasına rağmen yine de ablasının ziyaretinden önce tam iki saat çalışabilirdi."Endişe etme," diye mırıldandı çellosuna."Birazdan yanına geleceğim."

Sabahlığının düğmelerini ilikleyerek şömineye geçti. Rahat okuma koltuğunun ateşin önüne çekilmiş olduğunu fark etmişti ve bunu yapanın hizmetçi olup olmadığını merak ediyordu. Ama büyük koltuğun çevresini dolaşınca birden durdu.

Yeni odun atılmış ateşin yanındaki masadaki, tepsinin üzerinde bir porselen demlikle çay fincanı duruyordu. Küçük bir şeker kasesiyle krema sürahisi cam kasedeki marmelat ile tereyağının yanındaydı. İçinde iki tane çörek olan tabağın kenarına bir kağıt parçası dayalıydı.

M 'den ~ P 'ye

Patience karmakarışık duygular - önce mutluluk, sonra hızlı ve artan bir huzursuzluk - içinde kımıldamadan tepsiye bakıyordu. Matthew niçin böyle bir şey yapmıştı? Bu çok gereksizdi. Onun tutkularına hizmet etti diye kahvaltısını, da vermesi gerekmiyordu. Patience böyle şeyleri tek başına gayet güze, yapabiliirdi.

Saçını kulağının arkasına sıkıştırıp iç geçirdi.

Tatsız duygular içindeydi.

Memnun olması gerekirdi. Çoğu insan memnun olmaz mıydı? Bir an için memnun olmuştu.

Masaya biraz daha yaklaşınca tıpkı nottaki gibi tereyağının üzerine de minik bir P harfi kazınmış olduğunu fark etti.

Göğsü sıkışıyor, gözleri yanıyordu. Ağlamak üzere olduğunu şimdi fark ediyordu. Gözyaşlarının akmasını engellemek için başını arkaya yatırarak ciğerlerine ağır ağır derin bir nefes çekti. Nefesini dışarı verdiğinde midesi guruldadı. Elini guruldayan bölgeye bastırarak gözlerini kırptırdı.

Kendine neler olduğunu anlamıyordu. Gözlerini masaya çevirdi- Her şey çok lezzetli görünüyordu, o da çok açtı.

107

Yavaşça oturdu. Altı üstü bir kahvaltıydı, büyütecek bir şey değildi.

Peçetesini alıp kı-ucağına yaydı. Sonra ellerini kavuşturup öne doğru uzatarak küçük tepsinin üzerindeki lere yeniden göz gezdirdi.

Hmm.

Daha önce kimse tereyağının üstüne isminin baş harfini yazmamıştı.

Peki ya Matthew onun marmelatı reçele tercih ettiğini nereden öğrenmişti?

"Ee"-Matthew ekmeğinin üzerine reçel sürdü-'anlat bakalım. Benchley Malikanesinin hizmetçilerinin arasında neler öğrendin? Bana Bencley'lerin kullanabileceğim bir sırrını ver. Şöyle büyük ve karanlık olsun."

Mickey Wilkes sıırıttı. "A, sırları var - hem de herhalde birden fazla - hissediyorum. İş onları ortaya çıkarmakta. Bu da biraz vakit alır, çünkü pek konuşkan değil bunlar."

Matthew kaşlarını çatı. Kömür madenini kazanmakla Benchley'lere bir darbe indirmişti, onun için de büyük bir nimet olmuştu ama bunun yeterliliğinden emin olamıyordu. Ancak Benchley'nin mahvını gördüğünde zafer kazanmış olacak ve toplum içindeki eski yerini alacaktı. Ekmeğini bırakıp dirseklerini masaya dayadı. "Benim boşa harcayacak vaktim yok."

' Tamam canım, biraz vakit alır dedim, çok değil. Güzel bir

kıza göz koymuşum. Asıl bilgi o kızıdan çıkmaz, anladınız mı, ama işimize yarayacak kişiye yakın "

Matthew parmaklarını kule gibi birleştirdi. 'Kimmiş o 'işimize yarayacak kişi?"

"Bayan Biddlewick, baş aşçı.On dokuz yıl önce -ihtiyar

108

kont öldüğünde yani - Benchley, Bayan Biddlewick hariç bütün hizmetçileri değiştirmiş. Bunu da yavaşça yapmış ama çokta yavaşça değil. Demek ki gerçekten çok acelesi varmış ve bunu saklamaya çalışmış."

Matthew kaşlarını çatı."Bunu sana Bayan Biddlewick mi söyledi?"

"Yok canım."Mickey içlerimeş gibi baktı."Evdeki bütün hizmetkarlarla rastgele sohbet ettim.Bunuda kendim çıkardım, kafamı kullandım yani."

Matthew kaşlarını kaldırdı."Kusura bakma.Devam et.

"Evet, işte, Benchley bir tek Bayan Biddlewick'i tutmuş. Onu da en sevdiği çilekli turtaları pişirdiği için tutmuş."Mickey kendinden emin bir tavırla arkasına yaslanıp fark etmeden Matthew'ü taklit ederek parmaklarını uçlarından birleştirdi. "Tabii ki bir sebebi var - esrarlı bir sebebi - yoksa neden durup dururken bütün çalışanlar, değiştiresin?" Susup gözlerini kıstı. "Değil mi? Büyük bir iş, ayrıca iyi hizmetçi bulmak zordur."

Matthew başını salladı. Bu tuhaftı. Soylular arada bir, bir iki hizmetkar değişikliği yaparlardı ama çoğu elemanlarını muhafaza ederdi. Hatta çoğu aynı ailenin nesillerini işe alırdı.

Matthew bir kase hoşafı Mickey'nin önüne itti, sonra arkasına yaslanıp kahvesini yudumladı. Peki, Benchley neden böyle yapmıştı? On dokuz sene önce ne olmuştu? İhtiyar kont ölmüştü ama bu nasıl bir ehemmiyet taşıyabilirdi? Matthew'ün bildiği kadarıyla adamın son derece sıradan bir yaşantısı olmuştu. Muhtemelen başka bir şey vardı. "Bunun on dokuz yıl önce olduğundan emin misin?"

Mickey kaseden başını kaldırdı. "Evet, eminim 1832'nin Nisan ile Ağustos ayları arasında Bayan Biddlewick hanriç herkesi kovdu."

109

Matthew kaşlarını çatı. "Leydi Rosalind 1832'de doğdu -5 Kasım 1832."Bir ağız dolusu hoşaf tanesini çiğnemekteyken duruveren Mickey'e baktı."Yani Benchley müteveffa Leydi Benchley hamileyken evinin çalışanlarını başından atmış.Tam da en son böyle bir şey yapılacak vakit."

Mickey ağzındakileri çiğneyip yutarak başını salladı."Aynen öyle.Daha Leydi Benchley hakkında çok şey bilmiyorum.Ama şunu biliyorum, Benchley'in kızı çok cilveli."

Matthew'ün kaşları daha çok çatılmıştı."Gerçekten mi?"Halbuki onun hiç dikkatini çekmemişti.

"Evet, güzelliğini sergileyerek uşaklara ilişmeyi sevdiği belli canım. Biraz bacak, biraz göğüs."

Matthew'ün şaşkınlıktan kaşları havaya fırlamıştı. "Tabii, hep kazara açılmış gibi davranıyor. Ama uşaklar onun sürekli kazara kendini sergilediğini söylüyorlar."

Matthew kahve fincanını masaya bırakırken acı acı gülüyordu. Rosalind'e evlenme teklif etmeden önce Benchley Malikanesi'nin uşaklarıyla görüşseymiş, kendini büyük oranda korumuş olurmuş. Parmaklarını saçlarından geçirdi. Şimdi kendini onun babasının alçaklığına karşı savunmak zorundaydı.

Muhasebe defterinin alt tarafındaki rakama bakınca sinirleri gerildi. Mickey'e baktı. "Bana Benchley Kontu'na diz çöktürecek bir bilgi getirene kadar aramaya devam et. Beni anlıyor musun? Bütün zayıf noktalarını bul, kızıyla ilgili olanları bile. Çünkü bana çok önemli bir açık lazım"

Mickey başını salladı. "Bulacağım, Bay Hawkmore. Bulacağım."

Kapıda hafif bir tıkırtı oldu ve Mark başını içeri uzattı. "Ah, burnuma pastırma kokusu geldi. Pastırmanın olduğu yerde mutlaka kardeşimde vardır." İçeri girip kapıyı kapattı. "Bay Wil-

110

kes de buradaymış. Öok iyi görünüyorsun," dedi kahve tepsisine doğru yürüyerek.

Delikanlı elinde kasesiyle ayağa kalkıp selam verdi. "Teşekkürler, lordum."

Matthew, Mickey'in kasedeki son haşlanmış meyve tanesini bir çırpıda yiyişini seyretti. Mark haklıydı. Kaşığının çangırtısı ile ağzının şapırtısı olmasaydı bu on yedi yaşındaki çocuk gayet saygın bir görünüşe sahipti. Yeni saç kesimi ve yeni takım elbise ve pabuçlarıyla Benchley Malikanesi'nde hemen iş bulmasına şaşmamak gerekirdi. Seven Dials'ın haşın sokaklarından geldiği altı ay öncekinden çok farklı bir görünüm sunuyordu. Mark onu Lawrence ların evinde hafiyelik yapsın diye tuttuğu dört ay önceki halinden bile çok farklıydı.

O zamanlar etrafı hırsız ve katillerle çevrili birine has fıldır fıldır gözleri vardı. Halbuki şimdi omuzları daha dik duruyordu ve Matthew'e dosdoğru bakıyordu. Bu iyi bir şeydi.

Mark yanlarına gidip Matthew'ün masasının kenarına oturarak Mickey'e baktı. "Bay Pinter ahırda senin yokluğunu duyuyormuş. Senin atlarla aranın iyi olduğunu söylüyor."

Mickey gülümseyerek kasesini bıraktı. "Doğrudur. Bay Hawkmore'la buradaki işim biter bitmez oraya döneceğim.

Mark kahvesinden bir yudum aldı. "Çok güzel."

"Tamam o zaman." Mickey, Matthew'e baktı. "Yarın gidiyorum."

"Gitmeden beni gör."

Mickey başını salladı ve cebinden kasketini çıkararak hızla odadan çıktı.

Mark kapalı kapıya ardından da Matthew'e baktı. "Ne yapıyorsun sen, söyle bakayım."
"Söylemem."

111

"Söyle, dedim."

Matthew kaşlarını çatı. "Olmaz."

Mark kahvesini masaya koydu. "Baksana Matthew ben senin ağabeyim. Bırak, sana yardım edeyim."

Matthew yüzünü daha çok astı. "Sen benim üvey ağabeyimsin ve sesin yardımını istemiyorum." Çatalını bir sosise sapladı. Biraz kabalık etmişti. Mark ona öfkeli bakıyordu. "Teşekkür ederim ama kendim hallederim."

"Gerçekten mi?" Mark kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Benchley senin kömür alımını engellemiş durumda. Kömüre değerinin iki katı para ödüyorsun. Makineler yatıyor, mallar geç varıyor. Batıyla alım satım işi yapanlar Marchford Demiryolu'nu kullanıyorlar. Bu şartlarda ne kadar dayanabilirsin?"

Omuzları gerilen Matthew çatalı daha sıkı kavradı. Mark'ın birçok yaraya aynı anda parmak basabilmek gibi sinir bozucu bir yeteneği vardı. "Devam edeceğim. Devam edip kazanacağım," dedi dişlerinin arasından.

Mark başını salladı. "Grand West Railway'in kayıplarını tek başına telafi etmeye çalışıp durma. İcap ederse Angel's Malikanesi'ni satmaya hazır mısın? Peki ya hissedarlar fiyatları düşürürlerse? Bu meseleler çözülmezse yönetim kurulunun seni destekleyeceğini mi sanıyorsun? Ya oybirliğiyle seni başkanlıktan alırlarsa? Ya seni GWR'den istifaya zorlarsa?"

"Aman ya!" Matthew öne doğru uzanırken boynunun kasları kasılarak sancıyordu. "Peki ya bütün yatırımlar batarsa? Ya bütün mülküm yerin dibine gömülürse? Ya Benchley beni yavaş yavaş zehirletiyorsa? Aman ya, felaket habercisi misin?"

Mark omuz silkip az önce Mickey'nin kalktığı koltuğa çöktü."Ben senin iyiliğin için söylüyorum."

"Eksik olma." Matthew çatalını masaya çarptı. "Şunu bil ki,

112

Grand West Railway'i kurtarmak için ne gerekirse yaaparım."Benchleyyahut başkasının zoruyla iflas etmeyecekti."Ne gerekirse..."

Mark başını sallayarak kahvesini aldı."Güzel.Anlaşılan planın var; senin şu genç Bay Wilkes'in yeteneklerini kullanacaksın."

Matthew durdu. Eskiden olsa Mark'a her şeyi anlatırdı.Ama bu onun kendi savaşıydı ve bu savaşı tek başına göğüslemek istiyordu buna ihtiyacı vardı. Ayrıca, gayrimeşruluğunu öğrendiğinden beri üvey ağabeyiyle aralarına bir mesafe girdiğini hissediyordu.

Elini göğüs cebine soktu. Elbette gizli tutamayacağı şeyler vardı. Madenin tapusunu çıkarıp masanın üzerinden ağabeyi ne uzattı. "Kimse bana kömür satmazsa, ben de kendi kömürümü çıkarırım."

Mark tapu senedine uzanırken dudakları hafif bir tebessümle kıvrıldı. "Ben de senin bu konuda bir şey söylemeni bekliyordum. Herkes dün gece kumar masasındaki kazancından bahsediyor"

Matthew arkasına yaslandı. Güzel. Ne kadar çok konuşurlarsa o kadar iyiydi.

Mark başını sallayarak tapu senedinin üzerinden bakıp Matthew'e sırtıttı. "Benchley bunu duyunca suratının ne hal alacağını düşünebiliyor musun? Yarın Times'da Danforth'un bir cinayete kurban gittiğini okursan hiç şaşırma." Matthew kaşlarını kaldırdı. "Çok sevindim." Mark tapuyu katlayıp masanın üzerinden Matthew'e geri gönderdi. "Altı kişinin imza atarak oyunun geçerliliğine şahitlik ettiklerini işittim."

"Evet." Matthew tapuyu cebine koydu. İmzaların her birini zafer addediyordu. "Times'tan bahsetmişken, bu sabah erkenden

113

Londra'ya bir haberci gönderdim.Biri avukatıma, diğeri Times'a olmak üzere gönderdiğim

iki mektupta madeni kazandığım yazıyor.Bay Banks Gwenelly'in iktisabıyla alakalı işlemlere başlarken, gazetede çıkacak haberin de hisse satışlarının önüne geçecektir."

Mark başını salladı. "Biliyorsun. Benchley senin madeni almana itiraz edecektir."

Matthew suratını astı."O zaman beni dava etsin.Elini de çabuk tutsun çünkü GWR'nin idarecilerinden biri olan Bay Penworthy'ye mektup gönderdim.Ona Gwenelly'n'e gidip defterleri almasını ve GWR makinelerine derhal kömür yüklenmesini söyledi."

Mark ona gülümseyerek bakıyordu."Benim yardımımı istemediğini söyledin.Ama maden ocağın için yatırımcı istersen ben varım."

Matthew başını salladı ve omuzlarını gevşek bıraktı. "Teşekkür ederim. Bu madenin bir köyü geçindirecek büyüklükte olduğundan başka bir şey bilmiyorum. Defterler elime geçince daha çok şey öğreneceğim."

Çatal bıçağını alarak yemeğine döndü. Önündeki fırsatlar onu heyecanlandırıyordu. Demiryolu sahipleri uzun süredir maden işletmecilerinin elindeydi. Matthew bu durumu değiştirecekti.

Sosisini çiğnerken Mark'ın kahvesini yudumlayışını seyrediyordu. Passion'la evlendiğinden beri ağabeyinin yüzündeki sert ifade yumuşamıştı. Sakin ve mutlu görünüyordu. Passion'ın aşkı ona iyi geliyordu.

Matthew içinde kabaran kıskançlığı bastırdı. "Kütüphane nasıl gidiyor?"

"Arsayı temizliyorlar. İnşaat baharda başlayacak "

"Ulusal Kütüphane'nin mimarı olmak nasıl bir duygu?"

114

"Müthiş. Özellikle dc bebek doğana kadar inşaatta bana ihtiyaç olmayacağı için. Mark'ın bakışları yumuşamıştı."Doğumun yaklaştığı şu vakitler Passion'ın yanında olmak istiyorum."

"Ah, evet." Matthew bir sosisi daha şişledi.Ağabeyi bir erkeğin isteyebileceği her şeye sahipti; itibar, şeref, meslek ve bütün bunları anlamlı kılan bir kadın, onu seven, yanında olma ve onun çocuğunu taşıyan bir kadın.

Matthew gözlerini tabağına indirdi. Bir andagözünde Patience şiş karnıyla canlanmışı,. Kalbi hızlaçarpmaya başladı.Hepbir eşi, çocukları, ailesi olsun istemişti. Skandaldan önce

koca ve baba rolü hayatıyla alakalı hayallerini süslüyordu.Ama şimdi ailesine verebileceği çalıntı bir isimden başka neyi vardı?

"Dün gece ne kadar güzeldi, değil mi?" diye sordu Mark.

Evet.Matthew başını kaldırdı. "Passion mı?Evet, evet, çok güzeldi." Peçetesini masaya koydu. "Sevgili yengem çok güzel idare ediyor."

"Öyle." Mark kaşını kaldırdı. "Söylesene, sevgili baldızım nasıl?"

Matthew Patience'ı bıraktığı halde hayal etti: Derin uykuda, parlak saçları yastığına yayılmış, ince kolu başının üzerinde kıvrılmış. Matthew'ün göğsü sıkışmıştı. Onu istiyordu. "Çok iyi."

Mark fincanını alarak ayaklarını Matthew'ün masasına dayadı. "Çok güzel bir kız. Montrose ona sırılsıklam aşık. Ama doğrusu onu isteyen birçok kişi var."

Matthew ağabeyine baktı ve içi arzuyla karışık yoğun bir sahiplenme hissiyle dolup taşıtı. "Hiçbiri ona sahip olamaz "

"Sen hariç mi?"

Matthew başını salladı. "Evet."

"Bunun sonu nereye varacak?" Matthew fincanını aldı. "Patience'a sahip olmaya varacak."

115

"Peki bu sahipliğin sonunda evlilik teklifi var mı?"

Evet.

Matthew duraksadı ve fincanını tekrar masaya bıraktı.

Evet.Onunla evlen.

Derin bir nefes alarak omuzlarının gevşediğini duydu.

Onunla evlen, sonsuza kadar senin olsun.

Matthew ağabeyine baktı, sonra omuz silkti. "Olabilir. Ama o evlenmek istemiyor."

Mark kardeşine sessizce bakıyordu. Nihayet konuştu. "Passion onunla evlenmek istiyorsan

Patience'ın aşkını kazanman gerektiğini söyledi."

Patience'in aşkı. Matthew arkasına yaslandı, bunun düşüncesi bile kalbinin atışını hızlandırmıştı. Patience'a sahip olmak nasıl bir şeydir acaba, diye düşündü.

"Onun aşkını kazanmanın kolay olmadığını da söyledi."

Kazanabilir miyim?

"İkimizin de aradığı aşk değil."

"Aramıyor olmanız, karşınıza çıkmayacağı anlamına gelmez."

Matthew kaşlarını çatı. "Karşıma çıktı diyelim, karşılık vermem gerekmez."

Mark kaşlarını ve ayaklarını indirerek öne doğru uzandı Karşına çıkar da sen karşılık vermezsen, bu sefer Patience incinir." Ağabeyinin çenesi kasılmıştı."Eğer Patience'ı incitirsen, Passion da incinir.Sana söylüyorum:Karımı incitme."

Matthew ağabeyinin uyarısına şaşırmasada sinirlenmişti.

"Beni uyarman çok komik.Hafizam beni yanıltmıyorsa, ben de daha bir kaç ay önce seni Passion'a karşı uyarıyordum."

"Hakkın vardı."Mark arkasına yaslandı."Şimdi benim de seni uyarmaya hakkım var."

116

Matthew oturduğu yerde öne doğru çıktı."Passion'ı, daha kim olduğunu, bu işin nereye varacağını bilmeden, Kristal Sarayda'ki panonun arkasında görmüştün, neden yaptın bunu?Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştın."

"Çünkü..."Mark'ın gözleri dalmıştı."Çünkü ona dokunduğum an, onun kokusunu duyduğum, tenine dokunduğum an, onu istedim -daha önce hiç kimseyi istemediğim kadar."Bekledi."Başta yüzünü bile görmemiştim.Ama bana baktığı an dünya durdu sanki."Bir süre suskun kaldıktan sonra Matthew'e baktı."Çekip gitmek istedim.Gittim de.Ama uzak kalamadım."Başını salladı."Ona sahip olmam gerekiyordu."

Tam kapıya vardığında ağabeyinin sesi onu durdurdu "Onun aşkını istediğini biliyorum, Matt. Onu nasıl kazanacağı da biliyor olabilirsin. Ama onun aşkını ancak karşılık vermek

suretiyle

koruyabilirsin."

Aşk. Matthew bu kelimenin ondaki çağrışımlardan nefret ediyordu.

İçinde uyanan kızgınlıkla topuklarının üzerinde ağabeyine döndü. "Biliyorsun ki, Benchley'lerin beni istememesi toplum gözünde mahvımı körüklese de Rosalind'in benden ayrılmasına üzülmедim. Aslında, ona minnettarım - ona ve iğrenç babasına. Onun beni terk etmesi sayesinde sonradan nefret edeceğim bir evlilikten kurtulmuş oldum. Ve onun soğuk reddi gösterdi ki, aşk hülyası yüzünden zavallı bir aptala dönmüşüm." Patience beni istediğı kadar baştan çıkarsın! "Bana aşktan bahsetme." Kapıya döndü.

"Niye? Aşk senin de hakkın değil mi?"

Matthew durdu ve kaynayan bir öfkeyle yavaş yavaş ağabeyine döndü."Canın cehenneme."

117

Mark kara kaşını kaldırdı."Ah, zülfüyara dokundum sanırım."

Matthew bütün vücuduyla titremeye başlamıştı ve ağabeyine yakıcı bir öfkeyle bakıyordu."Ne cüretle haktan bahsedersin!Sen her şeye sahipsin:İsim,mevki,talih.Sen ki aşkı hep küçümsedin, şimdi neredeyse aşktan boğulacaksın!"Matthew'ün midesine keskin bir acı saplanarak geride nahoş bir acılık bırakmıştı."Çocukken bile sen evimizdeki iyi ve asil babanın sevgisine sahiptin. Doğrusunu istersen. Mark sen daima her şeyin en iyisine sahip oldun."

Mark kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "Mesele isim yahut servet değil. Matt. Mesele kişiliktir; dürüstlük, namus, asalet ve sevme isteğidir. Bunu bana sen öğrettin - sen ve Passion."

Matthew ellerini yumruk yapmıştı. "Evet, ismimle servetim elimdeyken bunu söylemek benim için kolaydı. Şimdi de senin için kolay, öyle değil mi?"

Mark ona dik dik bakıyordu. "Evet. Ama bu sözlerimin doğru olmadığını göstermez." İleri doğru bir adım attı. "Ben senin mutlu olmanı istiyorum. Matt. Patience sana uygun biriyse, o zaman onunla birlikte mutlu olmanı isterim." Başını salladı. "Ama eğer onu sevmeyi reddedersen, sonunda onu kaybedersin."

"Yeter.'" Matthew hışımla dönüp kapıyı, açtı. "Ona hükmetmek için onu sevmek zorunda değilim. Ona hükmedeceğim!" Kapının çarpmasıyla duvardaki tablolar sallandı.

"Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir.Öğrenci öğretmeni, hizmetkarın efendisi gibi olması yeterlidir."Patience huzursuz olmuştu, yirmi altıncı dizeye geçti."Bu yüzden onlardan korkmayın:Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbirşey yoktur."

118

Tuvaline çizim yapmakta olan Passion göz ucuyla ona baktı."Biz de yaptıklarımızı anlamayanların biziküçümsemelerinden ve suçlamalarından korkmamalıyız. Biz Tanrı'nın buyurduğu gibi itaat ve hizmet etmeliyiz.Kurtuluş -hemde sadece senin değil, başkalarının da kurtuluşu- buradadır."

Patience kız kardeşine baktı.Bir taburenin kenarına ilşmiş çalışmakta olan Passion'ın kestane rengi saçları açık yeşil sabahlığının üzerine dökülmüştü.Güzel ve huzurlu görünüyordu.Muhtemelen sözlerinin hangi yerlere dokunduğunu bilecek değildi.

"Bugün neden özellikle o kısmı okumayı tercih ettin?" diye sordu Patience

Passion resmine devam ediyordu. "Balodan Matthew'le ayrıldığını gördüm."

Birden Patience'ın nabızı yükseldi. Ablası onun Matthew'le alakasına karşı mı çıkacaktı?
"Evet."

"Ve gece geç vakit odan boştu."

"Evet," dedi Patience soluksuz.

Passion sıcak kestane gözleriyle ona baktı. "O iyi bir adam, Patience. Eğer sana uygunsa, sevinirim. Şimdi çellonu alır mısın? Bir poz seçmek istiyorum."

Patience eteklerinin katlarını mor elbisesinin altına ittikten sonra enstrümanını bacaklarının arasına aldı. İhtiyatlı bir şekilde Passion'abaktı. "Ama...?"

Passion onun gözlerine bakıp kalemini bıraktı. "Matthew'e güveniyorum, sana da

güveniyorum. Bugün bu yüzden bu bölümü seçtim. İkinizin de diğeri için bir gayesi var bence. Tanrı bilir nedir."

Patience bekliyordu. "Uyarı ne zaman geliyor'"

Passion ona bakarak iç geçirdi. "Benim tek korkum senin iki-

119

nizinde aklınıza dahi gelmeyecek tehlikeli bir duruma girmen."Başını salladı."Yakınlık iki insan arasındaki bazı şeyleri değiştirir, Patience.Ben seninyeniden incinmeni istemiyorum."

Patience gözlerini indirip yayını tellere rastgele vurdu.Passion, Henri'yi bilen tek kişiydi.Fakat Patience belli aralıklarla geçmişini hatırlamanın gerekli olduğunu düşünmesine rağmen, bu hatırlatmanın ablasından gelmesinden hoşlanmamıştı."Bu seferki öncekinden tamamıyla farklı," dedi sessizce."Artık yetişkin bir kadını ve aklım başımda."

"Sen daima akli başında biri oldun, canım.Ben senin kalbin için endişeleniyorum."

Patience rüyasını ve yüreğindeki sancıyı hatırlayarak mahzunlaşmıştı. Parmağıyla birkaç nota çaldı. "Biliyorsun, benim kalbim çelloma aittir."

"Ah. Patience, Matthew gibi bir adama vücudunu verip kalbini kendine saklayabileceğini mi sanıyorsun?"

Patience kaskatı kesilmişti. Kalbi kendine aitti. Onu daha önce hoyrat ellerden kurtarıp tamir etmişti. Ablasının gözlerine baktı."Kendi kalbime sahip çıkamayacağımı mı düşünüyorsun? Vücudumu tatmin ediyorum diye kalbim de kör bir dilenci gibi onun peşinden gidecek mi sanıyorsun?"

Passion üsteliyordu. "Hayır. Bence sen kalbinin etrafına uzun ve sağlam bir duvar ördün. Peki ya Matthew o duvarı yerle bir edecek kadar kuvvetliyse? Bu olasılığa hazır mısın?" Patience kaşlarını çatı. "Bir dakika. Duvar ördüğümü söylerken neyi kastediyorsun?"Göğsü sıkışıyor, çellonun boynunu tutan parmakları sıkılıyordu."Hayatta farklı bir yol seçmiş olmam kalbimin kapalı olduğu anlamına mı geliyor?"

"Şu var ki Henri'den sonra-"

"Henri'den sonra," diye ablasının sözünü kesti Patience,

120

"kendimi yine de aşka açık bıraktım.Bunu sende biliyorsun.Kaç talibim olduğunu, kaç evlilik teklifi aldığımı sende biliyorsun."Başını salladı."Bir zaman geliyor ki insan yanlış bir şeyin peşinde olduğunu anlıyor.Ben de onun peşini bıraktığım zaman kendimi özgür hissettim.Kendimi bütünüyle enstrümanıma verebiliyorum ve kararımdan memnunum."

"Memnun musun?" Passion'ın alnı hafifçe kıvrılmıştı."Çünkü bana hiç öyle söylemiyorsun."

"Söylüyorum."

"Hayır." Passion başını salladı "Hayır. Söylemiyorsun."

"Söyleyecek ne var ki? Eğer kararım beni memnun etmeseydi, o kararı vermezdim. Hayatımdan memnun olmasaydım da hayatımı farklı bir şekilde yaşardım."

Passion onu uzun uzun inceledi. "Çok mutlu görünmüyorsun da o yüzden sordum. Uzun zamandır gerçek anlamda mutlu görünmüyorsun. Ben sebebin Henri olduğunu düşünüyorum."

Patience ablasına bakıyordu. "Öyle mi?" Tek suçlu Henri değil. Birden gözleri dolmuştu, onları yere indirerek çellosuyla yayını kenara koydu. Yüreğinde - rüyasındakine benzer - derin bir sancı duydu.

Bu kararından da, onun uyandırdığı duygulardan da nefret ediyordu. Kendi ergenlik aptallığına dair düşüncelerden de nefret ediyordu. Eteğinin mor ipeğine baktı. "Sürekli Henri'den söz etmek zorunda mıyız? Bu sohbetin Matthew hakkında olduğunu sanıyordum."

"Ah canım, affedersin." Passion onun yanına gitti ve Patience ablası onun çenesini tutup yukarı kaldırıncı mecburen ona baktı. "Hayatta kendi yolunu kendin çizmeye ve o yolda tek başına yürümeye alışık olduğunu biliyorum. Güçlüsün, kendi kararlarını kendin verebilirsin, bunu da biliyorum. Ama ben seni sevdi-

121

ğim için bu kadar titizleniyorum.Babamız daima ne der bilirsin, "Tanrı'nın koyduğu kurallar bozulunca-"

"-bütün dünya ıstıraba düşer."Patience babalarının sık sık tekrarladığı cümleyi tamamladı.Passion'ın elini tutup gözlerini aşağı indirdi.Üzgündü ve sebebini bile bilmiyordu.Matthew'ün yanında olmasını isterdi.Acaba neredeydi?

Ablasının elinin üstündeki kemiklere dokunuyordu. "Bu ilişkinin mahzurlu görüldüğünün

farkındayım, bana da öyle geliyor.Ama sana şunu da söyleyeyim, bu ilişki kaçınılmazdı. Senin söylediğin gibi, Matthew ile aramızda reddedilemeyecek bir şey var "

"Bu bir ilişki mi?"

Birden bu kelime Patience'a yanlış geldi. Başka bir sözcük aradıysa da aklına hiçbir şey gelmedi. Tek düşünebildiği şehvet dolu kara gözler, güçlü, kararlı eller, bir de üzerine harf kazınmış tereyağı ile marmelattı. Patience ablasına baktı. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum." Başını salladı. "Ama ne yapalım? Sırf aramızdakinin ne olduğunu anlamak için evlenelim mi? Ne ben onu seviyorum, ne de o beni seviyor. Bir yalanla evliliğin kutsallığını lekelemektense zina suçu işlemeyi tercih ederim."

Passion kız kardeşine uzun uzun baktıktan sonra eliyle yuvarlak kamını okşadı. "Eğer eve benim gibi dönersen babam seni asla affetmez, biliyorsun."

Patience ablasının karnına dokundu ve bir an Matthee'e bekaretini vermediği için pişman oldu. Ama bu düşüncüyü hemen kafasından uzaklaştırdı, "öyle bir şey olmayacak." Hafifçe te-bessum ett i"Senin de bildiğin gibi, zevke götüren başka yollar da var."

Passion'ın tebessümü yumuşaktı."Demek sana zevk veriyor."

122

Passion'ın sözcük seçimi Patience'ı utandırmıştı.Matthew'ü - onun tenini, onu ikinci kez doruğa ulaştırırken gözlerindeki vahşi şehveti - düşününce teninde ürpertiler duyuyordu.sıcacık bir hisle ablasına baktı. "Bana fazlasıyla zevk veriyor."

Passion kardeşinin alnındaki saçı kenara çekti."O zaman kalbinin sesini dinle, Tanrının dileği doğrultusunda hareket et ve başkalarının şüpheleri seni yolundan vazgeçirmesin."Passion onu kendine doğru çekti.

Patience yanağını ablasının şiş karnına yaslayıp gevşeyerek iç çekti.

"Seni seviyorum, canım." Passion'ın yumuşak sesi Patience'ın yüreğini okşadı. "Bana ihtiyacın olursa yardıma hazırım."

Patience'ın yine gözleri dolmuştu, kapattı. Ablasının kollarına kendini pek nadiren bırakıyordu Bir zamanlar birlerinden ayrılmazlardı. Ama bu çok uzun zaman önceydi.

"Kızlar! Neredesiniz siz?" Halalarının tanıdık ve aheksız sesi yan odadan kulaklarına

ulaştı.

Patience şaşkınlık içinde ablasının kollarından çekildi. Passion gülümsedi. "Bu sabah geldi - her zamanki gibi bir gün erkenden. Hâlâ iki hafta sonra onunla birlikte gitmeyi düşünüyor musun?"

Londra ve yeni müzik eğitimi onu Matthew'den koparacaktı. İçinde kabaran üzüntüyü hemen bastırdı. "Düşünüyorum tabii." Ayağa kalkarak çabucak kapıya gitti. "Matty Hala!"

Babasının ablası Mathilda Dare dantel başlığı dalgalanarak ve tombul yanakları hoplayarak, ileri uzanmış kollarıyla ona doğru koşarken Passion gülümsüyordu. Matty Hala yaşından beklenmeyecek bir kuvvetle Patience'a sarıldı.

"Ah canım!" diye haykırdı, Patience'ı tutup uzaktan bakarak. yüce Rabbim, erkekler sana ulaşmak için birbirlerini eziyorlar-

123

dır hayatım."Passion'a baktı."Öyle değil mi, Passion?Onun için çıldırıyorlardır."

Passion hüznü bir gülümsemeyle halalarına bir fincan çay doldurdu."Ne yazık ki öyle."Patience'a baktı."Baloda bir çok centilmen ve lord sen gittikten sonra seni sordu, canım.Özellikle Lord M. sana fena tutulmuş."

Odanın öbür ucuna doğru yürürlerken Matty Hala heyecanlı heyecanlı sırıtarak Patience'ın kolunu pışpışladı."Bak gördün mü?"

"Tabi," diye devam etti Passion, "ben onları senin kız kurusu olmayı aklına koyduğunu, hi boşuna evlenme teklif etmemelerini söyledim."

Matty Hala elini göğsüne bastırarak bir nida koyuverdi."Yok canım, gerçekten öyle bir şey yapmadın ya?"

Patience ablasıyla karşılıklı sırıttı."niye yapmasın Matty Hala?Doğrusu bu değil mi zaten."

"Aman!"Matty Hala masaya oturdu."Başlama yine, Patience.Daha yeni geldim.Canımı sıkamak için daha çok zamanın olacak."

Patience gülmemek için kendini zor tutarak halasının alnından öptü.

"Ve bana sevgi gösterisiyle yağ çekmeye alışma."Matty Hala fincanındaki ayı gayretle alkalarken Patience ile Passion yerlerine oturdular."Sen söyle ona Oassion.birinin ona söylemesi gerek.Aman tamam ben söylerim."ayını alkalamayı kesip Patience'a döndü."Patience, bir tanem, artık tohuma kaçıyorsun."

"yle mi?"Patience ayını yudumladı.

"Evet.Maalesef yle.Ve bu konuda yakın zamanda bir şey yapmazsan çürük şeftaliye döneceksin."

Patience ağzındaki ayı pskrtmemeye çalışırken, Passion elini ağzına kapatarak güldü.

124

Matty Hala geri çekildi."Bu gülünecek bir şey değil.çürük şeftaliye mi dönmek istiyorsun?"

Patience nefesini tutarak gülmemeye çalıştı."Yok.Ama...şey...sen de evlenmedin, Matty Hala.Hiç de çürük şeftaliye benzemiyorsun."

Passion gözlerini halasına çeviriyor, gülmesini bastırmaya çalışırken ağzından boğuk bir ses çıkarıyordu.

Matty Hala gözlerini kısıtı."Dikkati kendinden uzaklaştırmaya alışma, Patience.Tabii ki ben çürük şeftali değilim."Parmasını salladı."Ben hiç şeftali olmadım ki çürüğü olayım.Ama sen tam bir şeftalisin."İşte o kadar dercesine başını sllayıp çayını yudumladı.

Patience şaşkılık içinde Passion'la bakıştı.Passion da kaşlarını kaldırmış başını sağa sola sllıyordu.

"Hem sonra," diye devam etti Matty Hala, fincanını masaya koyarak, "büyük ulusumuza çocuklar doğurmakla sorumlusun."

"ğle mi?"

Matty Hala Passion'a bunun nesi var dercesine bir bakış attıktan sonra tekrar Patience'a döndü.

"Öyle tabi, hayatım.Kraliçeye ve ülkeye karşı güzelliğini gelecek nesle aktarmakla mesulsün.Britanya'nın en güzel yüzünün tıprak olup kaybolmasına müsaade mi edeceksin?Hayret verici, bu budur.Yok, vatan hainliği!"

Patience çenesini eline yaslayarak halasına baktı.Ona ne söyleyeceğini bilemiyordu.Kısa bir sessizlik oldu."Ee.."kaşlarını kaldırdı.."Londra'dan rahat geldin mi?"

"A!" Matty Hala ellerini çırpıttı."Şunu söyleyeyim, trenin yatakları şahaneydi.Bay Hawkmore'a bizzat böyle dedim."

Patience oturduğu yerde doğruldu."Bay Hawkmore'a mı?"

"A, evet, hayatım.İstasyondan buraya kadar beraber geldik.

125

Tesadüf eseri, o da orada genç bir haberciyle bir kaç mektup gönderiyordu.Nezaket gösterip beni arabasına davet etti de bavullarımla hizmetçilerimden geçici bir süre için kurtulmuş oldum.Fanny'nin o biteviye sessizliğiyle beni nasış yordüğünü biliyorsunuz."

"Evet, Fanny'nin sessizliği insanın sinirlerini bozacak cinsten," dedi Passion gülümseyerek.

Matty Hala başıyla tasdik etti. "Öyle. Ama Bay Hawkmore'la çok güzel vakit geçirdim " Adeta şefkatle gülümsedi. "O delikanlı hoşuma gitti.Babasının gerçek babası çıkmamasına Çok üzüldüm." Başını salladı ama sonra hafifçe omuz silktti. "Aman neyse. Bizi ilgilendirmez değil mi?"

"Tabii ki ilgilendirmez," diye Passion onu tasdik etti.

"Bayan Swittley dedi ki," diye Matty Hala konuşmasını sürdürdü. "Bay Hawkmore memleketin en zengin adamıymış. Bu da bizi ilgilendirmez ya."

"Ah, hayır," dedi Patience alayla, "bu bizi hiç ilgilendirmiyor."

Matty Hala Patience'a mağrur bir bakış attı, hemen ardından yüzünde sevgi dolu bir ifade belirdi. "O kadar yakışıklı ve hoş ki. Ve biliyor musunuz, insanı dinliyor. Dinliyor." Matty Hala salatalıklı sanviçinin ucunu ısırdı."Daha hoş bir yol arkadaşı bulamazdım.Öyle çok konuştuk ki"-gözleri bir an Patience'a kaydı- "aman ne konuştuk, ne konuştuk'"

Patience çayından bir yudum aldı.Halasının Matthew'le kendisi hakkında konuşmamış olmasını umdu."Bay Hawkmore'la hangi konularda konuştunuz?"

Matty Hala gri gözlerini Patience'a dikti."A, senin hakkında konuştuk, hayatım."

Olamaz.Patience yutkundu."Benim hakkımda mı?"

126

Matty Hala sevinçle güldü."Seni övüp durdum, hayatım.Güzelliğini saydım, ne kadar güzel çörek pişirdiğini anlattım, sonra ona el yazının güzelliği konusunda malumat verdim.A, şimdiye kadar birçok evlilik teklifini geri çevirmiş olduğunu fakat ablan kontes olduğundan beri daha üst düzeyde tekliflerin adeta yağmur gibi yağdığını da söylemeden geçemedim."

Patience yüzüne ateş bastığını hissediyordu."Bu kadar mı?"

"A, hayır.Ona kendine bir zevce arıyorsa şansını kaybetmeden derhal sana evlenme teklif etmesini öğütledim."

Patience inleyerek yüzünü elleriyle kapattı.

"Üzülme, hayatım"-Matty Hala onun kolunu okşadı- "çürük şeftaliler hakkında tek kelime söylemedim."

127

YEDİNCİ BÖLÜM

EĞİTİM

Ben sevgilime aidim, o da bana tutkun.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 7:10

Patience sabahlığını üzerine geçirip odasının bitişiğindeki banyodan aceleyle çıktı. Şöminenin karşısındaki koltukta bir karaltı görünce korkuyla irkilip sabahlığının önünü kapattı. Matt!

Matthew koltuğun bir koluna yaslanmış, elini başına dayamış, bacakları iki yana açılmış ve rahat bir şekilde oturuyordu. Diğer elinin parmaklarının ucundan bir kadeh konyak sallanıyordu. Güzel kara gözlerinde hayranlık ve arzuyla Patience'a bakıyordu.

Patience'ın kalbi önce tekledi sonra hızlı hızlı atmaya başladı.

"Hizmetçini gönder." Sesi alçak ama toktu.

Patience'ın tenini sıcaklık sarmıştı. "Ama benim giyinmem.." Matthew'ün kaşlarının çatılması üzerine sözlerinin gerisini getiremedi.

"Hizmetçini gönder."Emrini bu sefer ağır ağır, tane tane tekrarladı.Patience üşümemesine rağmen ürperdi.Çabucak kapıya giderek onu araladı ve hizmetçisini gönderdi.Kız selam verip çekil-

128

dikten sonra Patience kapıyı kapatıp kilitledi.Matthew'e döndü.Kapıya yaslanarak onun güzel kara gözlerine bakarken tüyleri ürperiyordu.

"İçeri nasıl girdin?"diye sordu."Kapı kilitliydi."

Matthew içkisini koltuğun kenarındaki sehpanın üzerine koydu."Varlığım seni rahatsız mı ediyor?"

"Hayır!" Bütün gün onu beklemişti.

"Hemen arkamdaki duvarda gizli bir kapı var.Oradan benim odamın önündeki duvar halısının arkasına çıkılıyor.Orayı kullanmamı istemiyorsan şöminenin üzerindeki oyma erosa basarak kilitleyebilirsin. Bekledi. "Kilitleyecek misin?"

Kilitleyecek miydi? Onu bu kadar çok,isterken ne diye kilitleyecekti? "Hayır, kilitleyeceğimi sanmıyorum."

Matthew elini pantolonunun içine sokarak kendine çeki düzen verdi. "Gel, Patience."

Heyecandan soluk alıp veriş hızlanan Patience sadece bir anlık tereddüitten sonra onun yanına gitti.

"Biraz daha yaklaş."

Patience onun sadece bir iki adım ötesinde durmuştu. İki adım daha atarak onun açık bacaklarının arasında durdu. Cesaret bularak ona baktı. Matthew'ün saçları ateşin ışığında parıltıyordu. 'Sabahlığını çıkarıp kollarını bana doğru aç," diye buyurdu Patience'ın klitorisi heyecanla sızlamasına rağmen cesareti hemen sönmüştü. Bu kadar kolay bir talimat neden bu kadar zor geliyordu? Dün gecenin ardından kolay olması gerekirken hiç de öyle olmuyordu. Matthew de onu rahatlatacak tek bir kelime söylememişti ki.

Kollarını zorla kımıldatarak krem rengi kadifeyi omuztandan yavaşça kaydırđı. Sabahlık yumuşak bir ses çıkararak yere yğıldı. Patience kendini zorlayarak ellerini yanlarına koyup kalçalarına bastırdı.

Matthew'e bakarken kalbinin küt küt attığını hissediyordu. Matthew'ün ise ise gözleri onun üzerinde dolaşırken burun kanatları titriyordu. Onun bu dikkatli inceliyişi karşısında Patience'ın göğüs uçları sertleşip vajinası titredi.

Matthew parmaklarını yalayıp öne doğru uzatarak elini Patience'ın bacaklarının arasına soktu. Patience kuvvetlice okşanırken nefesini tutuyor, ürperiyordu. Matthew onun dudaklarının arasına girip vajinasının ağzına dokunurken, Patience kendi vücudunun sıcak ıslaklığını duyuyordu. Sonra Matthew elini yine öne çekerek kaygan parmaklarını çabucak şişiveren goncasına sürtmeye başladı.

Patience inliyordu. Bütün gün bunu - onu - arzulamıştı. Ellerini Matthew'ün geniş omuzlarına dayayarak destek aldı. Matthew'ün parmakları giderek artan bir şiddetle daireler çizerek ovuyordu. Patience'ın damarlarından kanı coşmuştu. Matthew başını kaldırıp ona baktığında gözlerindeki kapkara yırtıcılık Patience'ı zevkten titretti. Matthew hızını arttırmıştı. Patience gerildi, bacakları titredi. Nihayet. Nihayet! Matthew gözlerini kısmıştı. Patience kalçalarını öne doğru itti. O anda Matthew elini çekti.

Patience az kaldı bağırarakken nefesini içine çekerek kendine hakim oldu. Ellerini bacaklarının arasına sokup bacaklarını iki yana açmış olduğunun şimdi farkına varıyordu. Puslanan gözleriyle Matthew'e baktı.

Neden hiç kızgınlık duymuyordu? Vücudu tatmin olmak için feryat ederken Patience onu zevkten mahrum eden adama sadece arzuyla bakıyordu.

Aslında Matthew'ün yaptığı onu zevkten mahrum etmek değil zevkin dorruğuna ulaşmasına mani olmaktı.

Matthew gözlerindeki ifadeyi yumuşatarak ayağa kalktı. Ve-

tiver kokusu havayı dolduruyordu. Patience ona doğru uzandı ve Matthew yine onun ellerini tutarak vücuduna yapıştırdı. Patience azimle kasıklarını onun sert kabartısına bastırarak titreyen dudaklarını onunkilere doğru uzattı. Matthew onu mutlaka rahatlatacaktı.

Matthew onun bileklerini kavrayarak kollarını vücuduna sardı ve ellerini belinde tutarak

onu nazikçe öptü. Patience ona yaslandı. Matthew'ün yumuşak öpücükleri onun ateşini yükseltmekten başka bir işe yaramıyordu. Patience nefes nefese onun aletine sürtündü.

Matthew ağzını onun dudaklarının hemen üstüne kaldırdı. "İşte," dedi nefes nefese. "Bir daha sana hizmetçini göndermeni söylediğimde e - sana herhangi bir şey yapmanı söylediğimde - hemen itaat edeceksin."

Evet, elbette. Dudaklarına hafifçe sürtünen dudaklar Patience'a iç geçirtti.

"Peki, Matthew," diye yönlendirdi onu, ellerini bırakarak. "Peki Matthew, de."

Patience kollarını onun boynuna dolayıp parmak uçlarında yükseldi. "Peki, Matthew," dedi dudaklarını dudaklarına yaklaştırarak.

Matthew ona sarılarak dilini açık ağzının içine daldırdı. Patience da ona abanarak daha sıkı sarıldı. Matthew'ün elinin kalçasına kayarak sıkıca kavradığını duydu. Dilini dişlerinin üzerinde dolaştırırken kasıklarını ona doğru vererek aletini ona sürtüyordu. Patience arzuyla inleyerek ona doğru yükseldi - bir bacağına kalçasına sararak adeta vücuduna tırmandı.

Onun titrediğini duyuyordu ve sonra sıcak elini uyluğunun içlerine doğru kaydırıldığını hissetti. Fakat tam dayanma sınırını aştığını düşünürken Matthew elini çekti ve geri çekilerek Patience'ı ondan sertçe uzaklaştırdı.

131

Gözleri arzudan kararmıştı fakat Patience ona bakarken yüzünün geri kalan kısmının sakin bir görünüm almasına şahit oluyordu. Bir saniye içinde bu sakinlik Matthew'ün gözlerine de hakim oldu.

"Gel şimdi," dedi teklifsizce. "Yemek için giyinme vakti." Patience ona nutku tutulmuşçasına bakıyordu. Matthew ise onun yanına geçip elini beline koyarak tuvalet masasına doğru itti.

Patience attığı her adımda klitorisinin sancıldığını duyuyordu. Bu ona işkence ediyordu, yine de...çok hoş bir histi. Matthew'e kaçamak bir bakış attı. Yüzündeki ifade iyiden iyiye gevşemişti, Patience onun irade gücüne hayran oldu.

Tuvalet masasına geldiklerinde Matthew eliyle Patience'ın kalçasını okşayıp onu kendine doğru çevirdi. Patience onun gözlerine doğrudan bakınca içlerinde yanan ateşin orada fakat kontrol altına alınmış halde durduğunu gördü. Matthew alçak ama buyurgan sesiyle, "Uslu ol

ve ellerini yanında tut," dedi. "Zira tutmazsan seni yeniden cezalandırmak zorunda kalırım."

Patience'ın kalp atışı hızlanmıştı. Sırf onun ne yapacağını merak ettiği için kendine dokunmayı düşündü - ama bacaklarının arası zaten fena sızladığı için fikrini değiştirdi. Hem itaatinin sonucunu da merak ediyordu. "Peki, Matthew."

Matthew onaylar tarzda başını salladı.

Patience'ın giyeceği giysilerin serili olduğu yatağına doğru yürüdü. O onun giysilerine bakarken Patience onun sertleşmiş aletini hayranlıkla seyrediyordu. Aleti pantolonundan çıkıntı yapmıştı ama Matthew hiç orali değildi. Acaba onun aleti de Patience'ın klitorisi kadar acı veriyor muydu? Patience onun kaygan başını ağzına alışının hatırasıyla yutkundu. Ona tekrar dokunmayı, onu yeniden ağzına almayı ne çok istiyordu.

132

Patience'ın gözleri onun üzerinde dolaşırken Matthew onun ipek çorap ve jartiyerlerini aldı. O kadar yakışıklıydı ki -yüz hatları şefkatle güzelleşiyor, şehvetle vahşileşiyordu. Ve bakışında daima karanlık bir derinlik vardı, sanki onu bütün duygu ve düşüncelerinde samimi olduğuna ikna etmeye çalışıyordu.

Jartiyerlerle çorapların birini omzuna atıp diğer çorabı parmaklarıyla toplayarak ona doğru döndü. "Otur" dedi onun önünde diz çökerek.

Patience bir an durdu. Her şeyini kendi yapmaya alışkındı. Hizmetçisini bile korsesinde iplerini bağlamak ve odasını toplamak için kullanırdı.

Ama tabii ona karşı koyamadı ve tuvalet masasının pufuna oturarak ayağını kaldırdı. Matthew sanki tecrübeden gelen bir rahatlıkla çorabı onun bacağına giydirip eliyle üzerinden düzeltti.

İkinci çorabı alırken Patience kaşlarını çatı. Matthew kaç kadının önünde diz çöküp giyinmesine yardım etmişti? Bunu Rosalind'le de yapmış mıydı?

Patience'ın içinde ufacak bir kıskançlık kıvılcımı yanmıştı

Ne fark edecekti? Fark etmemesi gerekirdi. Ama fark ediyordu işte. "Matthew?"

"Efendim?" Çorabı onun parmaklarına geçirdi.

"Kaç tane...? Yani ne sıklıkta...?" Nasıl söyleyeceğini bilemiyordu.

Matthew gözlerini kaldırarak ona müşfikçe baktı.

Patience kızarmıştı. "Yani kaç kadına-"

"Önemli değil," diye Matthew onun sözünü kesti. "Senden önceki herkes birer uvertürdü - senin gibi olağanüstü bir varlık için elzem bir hazırlıktı." Güzel gözlerini ona dikmişti. "Seni

133

herkesten üstün tuttuğumdan asla şüphe etme, Patience." baldırına hafifçe vurdu. "Kalk bakalım."

Patience ona bir an öylece bakakaldı, sonra titreyen bacaklarının üzerinde doğruldu. Matthew ona hiç beklemediği bir anda en sersemletici şeyleri söylüyordu. Patience'ın karnı karıncalanıyordu. Aslında iltifattan hazzetmezdi ama bu farklıydı. Böyle kolayca dile getirilen bu sözler onu yumuşak ve tarifi zor bir duyguya salmıştı. Bu duygu gurur ve belki mutluluktan.

Jartiyerlerin ipleri bağlanırken elini onun sık saçlarının arasına soktu. Kulağının kıvrımını takip ederken Matthew bir an gözlerini kapattı, sonra ağzını elinin içine çevirerek öptükten sonra ayağa kalktı.

Yeniden kollarını nazikçe yanlarına bıraktı. Halbuki Patience onun her yerine dokunmak istiyordu. Karşısında dikilen Matthew'ün gözleri onun yüzünde dolaştı, sonra göğüslerine indi. Patience derin bir nefes aldı, göğüs uçları sertleşmişti. Düşünceden, omuzlarını geriye çekip göğsünü kaldırdı. Hemen ardından ne yaptığını fark ederek kızardı. Ama utancına rağmen onun dokunmasını öyle çok arzuluyordu ki duruşunu bozmadı.

Matthew'ün gözleri kararmış ve dudağının kenarları hafif bir tebessümle kıvrılmıştı. "Ah, çok tatlı. Bu tam da senden beklediğim karşılık, Patience." Parmaklarının sırtlarını onun belirginleşmiş göğüs uçlarına sürttü ve onları sıkarak Patience'ı inletti. "Arzularını bana daima bu şekilde gösterebilirsin, ben de istersem seni tatmin ederim."

Göğüs uçlarını parmaklarının arasında çevirirken Patience dudağını ısırды. O kadar güzel bir duyguydu ki omuzlarını biraz daha geriye atarak daha fazlası için yalvarıyordu. Hemen ardından-

dan Matthew üç kere sağ, üç kere de sol uca hafifçe vurduğunda Patience soluksuz

kaldı.Acıyla hazza eş yakıcı bir duygu her ya-

134

nını sararak vajinasını sulandırdı.Ama o anda Matthew arkasını döndü ve Patience hayal kırıklığı içinde nefesini salıverdi.

Matthew konuşarak onun yatağına geçti."Az önce nasıl karşılık verdiysen, bütün isteklerime anında karşılık vermeyi öğreneceksin."Paçalı külotunu yukarı kaldırdı."Artık bunu giymek yok.Vajinanla kalçalarına istediğim zaman ulaşabilmeliyim."Külotu kenara atıp kombinezonuyla korsesini aldı."Cinsel açıdan sadece bana yönelik olarak hazır bulunmayı öğreneceksin."Ona dönüp giysilerini pufun üzerine bırakırken onu gözlerinin hapsine almıştı."Bunun için gözetim altında eğitim alacaksın. Ama korkma, çünkü kendimi senin eğitime adayacağım."

Nedense bu bilgi onu heyecanlandırmış ve memnun etmişti

"Ama bunu niçin öğreneceğim?"

Matthew onun yüzünü inceliyordu. "Çünkü bu beni memnun edcek." Onun uzun buklelerinden birine parmağını geçirdi. "Ama aynı zamanda seni de memnun edecek ve bu da aynı derecede önem taşıyor. Bu senin mutluluğun ve tatminin için çok önemli, Patience. Senin güçlü bir yanın var ki boyun eğmek ve itaat etmek istiyor. Her şeyin bu kadar kolay olmamasını istiyor. Bu parçan yaslanacak bir omuz istiyor."

Patience'ın boğazı düğümlenmiş, gözleri dolmuştu. "Evet," diye fısıldadı.

Matthew ona yumuşak ve sabit gözlerle bakıyordu. "Ah, Patience, sen çoğu insanın ulaşmak şöyle dursun, anlayamayacağı neviden bir vecdi arzuluyorsun. Bu öyle bir vecd halidir ki ancak kendini senin tatminine adanmış birine tam teslimiyetle elde edilebilir."Onun yanağına dokundu ve gözleri onun yüzünü araştırdı "Ve en büyük tatmini mücadeleyle elde edersin. Zahmetsiz bir şeye saygı göstermezsin. Dolayısıyla teslimiyet için döktüğün tere sadece ben değil sen de bayılıyorsun." Gözleri kararmıştı.

135

"Ve ben seni sıırıslıklam terleteceğim -terletecek,kıvrandıracak, inletecek veya doyuma ulaşmak yahut soluklanmak için dizlerinin üzerinde yalvartacağım.Sana zevk verirken de seni cezalandırırken de bundan büyük haz duyacağım çünkü o hazzı senin de duyuyor olacağını biliyor olacağım."

Patience titriyor, gözyaşları akıyordu.Bunlar sevinç gözyaşları mıydı?Onları silerken, Matthew elini bacaklarının arasına sokarak klitorisini okşamaya başladı.Aklı başından giden Patience kalçalarını öne doğru itti ve üç darbe sonunda Matthew'e doğru gidip gelmeye başladı.

"Görüyorsun ya," dedi Matthew soluk soluğa, "Öğrenme yöntemlerinden biri de tahriktir - düzenli ve kesintisiz bir şekilde uyarmaktır."

Dokunuşunun uyandırdığı titreten gerilimle gözlerini kapatıp inledi.

Ama hemen o anda Matthew elini çekti ve Patience'ın gözünün ıslak köşesini öptü. "Yarım bırakılan tahrik."

Patience tam nefesini koyuverirken Matthew kabaran göğüs uçlarını sertçe sıkıp hafifçe tokatlayınca, tekrar içine çekti. Bütün vücudu bir titremeye sarsılmıştı. Bacakları titriyor, sanki bütün kanı göğüslerine ve bacaklarının arasında atan yüreğine hücum ediyordu. Matthew ise sürekli onu seyrediyordu.

Dudaklarında tatlı bir tebessümle kombinezonunu alıp ona giydirdi. "Bu başta acımasızca gelebilir - ama istediğin yüzeysel teslimiyetten daha anlamlı bir şeyse öyle olmak zorundadır."

Patience ince kumaş kabarmış göğüs uçlarına değince titredi. Sözleri onu büyülüyor ve mutlu ediyordu. O her şeyde mükemmeliyeti arıyordu. Bu da farklı olmayacaktı.

Matthew kombinezonunun ipini göğüslerinin altından bağladı."Senden fevkalade teslimiyet bekliyorum. Yani ne kadar ba-

136

şarı gösterirsen daha iyisini isteyeceğim.O yüzden daha baştan güçlü bir ele alışman iyi olur."

Parmakları ince damarlı göğüs uçlarına sürterken Patience inliyor ve dişlerini gıcırdatıyor, göğsünü dışarı uzatıyordu.Matthew konuşurken kalın, hassas goncaları sıkıştırarak, bastırarak, çekiyordu."Ah, Patience, senin cinsel azabını seyretmek o kadar güzelki.Bu beni çok memnun ediyor ve sana sunduğum bütün leziz sına ve ödüller için beni gayrete getiriyor."

Patience'ın teni ürperiyor, zihnine düşünceler üşüşüyordu.Aldığı haz daha ne kadar

artabilirdi?En iyisi Matthew onu şimdi sınasın ve ödüllendirsin.Patience daha fazla bekleyemeyecekti!

Matthew onun gonca halindeki etini sertçe sıkıp onu bağırttıktan sonra bıraktı. Patience belirginleşmiş göğüs uçlarına baktı. Göğüsleri ağırlaşmış dolgunlaşmıştı ve vajinası bütün damarlarına kan hücum etmişçesine sancıyordu. Çok lezzetli bir duygunun doruklarında dolaşıyordu. Bu bir uçurumun kenarında sallanmak gibi, aynı zamanda hem korkunç hem harika bir histi.

Matthew onun korsesini eline aldı. "Kollarını kaldır, güzelim."

Patience onun sevgi dolu sözleriyle kendinden geçerek dediği gibi yaptı.

Matthew korsesini onun beline sararak ön taraftan kopçalamaya başladı. O bunu yaparken Patience onun artık pantolonunu iyice zorlayan sertliğine bakıyordu. Onun o kalınlığını ağzında duyumsamak için neler vermezdi? "Karyola direğine tutun," diye buyurdu Matthew nazikçe. Patience her adımda duyduğu tatlı sızıyla oraya gitti. Uyluklarını ıslatan yapışkan nemi duyuyordu. Bacaklarını biraz aralayarak direği tuttu, Matthew de onun korsesinin bağlarını kavradı. Birkaç kuvvetli çekişle korsesi bedenine iyice oturmuştu.

137

Matthew ona biraz daha yaklaşıncı Patience arkasında onun vücudunun sıcaklığını ve aletini sertliğini duydu."İyi mi?" diye mırıldandı.Matthew onun kulağına.Nefesi Patience'ın tüylerini diken diken etmişti.

"Evet."

Matthew kombinezonunun üzerinden kalçasını kavrayarak bie süre okşadı.Patience yanağını karyola direğine dayayıp poposunu çıkararak kendini onun kuvvetli kavrayışının verdiği harika hisse bıraktı.

Ama Matthew yine duruverdi ve kaşkorsesini getirmeye gitti. Patience derin derin iç geçirdi. Poposu karıncalanıyordu, göğüsleri şişmişti, vajinası sancıyordu ve klitorisi durmaksızın nabız gibi atıyordu.

"Gel. güzelim." dedi Matthew alçak sesle.

Patience onun yanına gidip ince işli kaşkorsesini kollarından geçirdi. Matthew kaşkorsenin önünü iliklemeden önce uzanıp onun ağzının köşesini öptü ve parmaklarını korsesinin üstünden

içeri kaydirdı. Bir yandan dudağını dişler, diğer yandan kabarık göğüs uçlarını sıkarken Patience da inleyerek onu öpüyordu.

Patience kasıklarının onun aletine doğru itti. Aleti çelik gibi sertti ama o yine çabucak geri çekildi. Patience titredi. Matthew onun kaşkorsesinin önünü kapatırken, o, gözlerini olağanüstü çıkıntısından alamıyordu. En azından dokunabilseydi. Fakat Matthew onun gözünün nereye kaydığının gayet iyi farkında olsa da kesinlikle aldırılmıyordu.

Onu tuvalet masasına geri götürdü. "Otur," diye mırıldandı.

Patience itaat etti, otururken şişmiş kadınlığının pufa tatlı temasıyla bir parça kıvrandı. Matthew'ün eline fırçayı alıp dağınık saçlarını taramaya başlaması onu şaşırtmıştı. Onun işine dalmış olması fırsat bilerek aynadan onun yüzünün yumuşak kavisleriyle köşelerini inceledi.

Alın pürüzsüzdü. Burnu, onu mükemmelen tamamlayan hafif çukurluk olmasa dümdüzdü. Büyük, çekici ağız Patience'da onu öpme isteği uyandırıyor, sert köşeli çenesi baskın kişiliğini yansıtıyordu. Bir de o Patience'ın içini gören, uzun kirpikli, anlamlı gözleri vardı.

"Tanrı seni melek gibi yaratmış." Patience, o, kirpiklerini kaldırana kadar bu sözleri dile getirdiğinin farkında bile değildi; şimdi onun kara gözbebeklerine bakıyordu.

Matthew'ün gözlerinde bir duygu titredi. "Emin ol, ben melek değilim."

Patience rüyasını hatırladı. "Belki bemim için meleksin."

Matthew onun tarak şeklindeki tokalarını alıp bir süre inceledikten sonra saçlarını yüzünün iki yanından geriye doğru toplayarak tokaları taktı. Aynada gözleri buluştu "Halan senin bir melek olduğunu söylüyor." Ellerini onun omuzlarına koydu ve uzun parmaklarıyla köprücük kemiklerini okşadı. "Ben de ona inanıyorum."

Patience onun, kendi beyaz tenine tezat oluşturan bronz ellerine hayranlıkla bakarak, Matty Hala'nın onu övüşünü hayal ederek tebessüm etti. "Halamın söylediği her şeye inanma. Onun biraz abartma huyu vardır."

Ona bakarken Matthew'ün dudaklarının köşeleri de yavaşça yukarı doğru kıvrılıyordu. Sonra ona iyice yanaşarak kasıklarının kürek kemiklerine yasladı ve ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirdi. "Yani dünyanın en iyi kroket oyuncusu değil misin?"

Patience omzuyla onu hafifçe itti ve onun uzun parmaklarının göğüslerini sıkmasıyla titredi."Ah,işte o doğru olabilir," dedi nefes nefese.

139

Matthew üzerine eğilip kulağının kavisini öptü.Nemli dudaklarıyla ılık nefesi Patience'ın tüylerini diken diken etmişti.Aşağılara inerek bacaklarının arasına bastıran eli Patience'a iç geçirtti.Patience hemen bacaklarını açtı ve Matthew onu kombinezonunun üzerinde okşarken, vücudu sarsılıyordu.Alev alev tenine şehvetli ürpermeler yayılırken inleyerek sırtını ona doğru itiyor, kalçalarını yukarı doğru kaldırıyordu.

"Klitorisin şişmiş," diye fısıldadı Matt."şuna bak, bak, ne kadar dolgun."

Patience nefes nefese aşağı baktı. Matthew kombinezonun ince kumaşını ona yapıştırmıştı ve Patience kumaşın altındaki dolgun ve yuvarlak klitorisini görebiliyordu. Matthew parmağını hafifçe üzerine bastırdı ve Patience sığradı - önce geri, sonra ileri doğru.

"Öyle güzel ki. Patience," diye fısıldadı kulağına. Diğer elini korseseinin üzerinden içeri soktu. "Onu işte böyle görmek istiyorum: Dolu ve patlamaya hazır."

Onu bastırıp nazikçe okşamaya devam ederken Patience inleyerek kalçalarını hafifçe kaldırıp indiriyordu. Parmaklarının arasında göğüs ucunu sertçe sıkıştırınca soluğu kesilen Patience titredi. Matthew bir yandan sertleşen goncayı sıkıştırıp çeviriyor, diğer yandan vajinasının kalbini hafifçe okşuyordu.

Göğsündeki delici his dosdoğru sancıyan vajinasına inince aklı başından gitti. Bu iki nokta arasında çok kestirme bir yol vardı, birine dokununca kan derhal diğerine ulaşıyordu.

"Bu hali - zevke her daim hazır olma halini - sürekli heyecandan patlamak üzere olmak için öğrenmen gerekiyor, Patience." Matthew'ün fısıltı halindeki sesi kulağına dosdoğru geliyor, onun aklını başından alıyordu. "Ben sana yardımcı olacağım, sonra sen günlük işlerine devam edecek, normalde ne yapıyorsan onları yapmaya devam edeceksin - ama şiş bir klitoris ve hazır bir zihinle."

140

Oh evet! Matthew onun göğüs ucuna uyguladığı baskıyı şiddetlendirince Patience'ın vücudunda önüne geçilemez bir titreme başladı.Patience farkında olmadan yukarı kaldırmış olduğu bacaklarını daha geriye çekiyor, bir yandan da aynaya bakıyordu.Matthew'ün karanlık ve güzel bir iblis gibi ona sarılmış sureti karşısında nefesi kesilmişti.Matthew dilini

ıkararak kulağının dış sarmallarına değdirdi.Patience bir anda Matthew'ün sırtında çırpınan büyük altın kanatlar hayal etti. O iblis değil, melekti. Onun meleğiydi.Ardından gözlerini kapatarak onun sözlerine kulak verdi.

"Bu gece yemek yerken göğüslerin sızlayacak ve vajinan sancıyacak. Ve başkalarına gülümseyip onlarla hoşbeş ederken vücudunun ağlığının farkında olacaksın. Bu sana zevk verecek çünkü sana uyan bir hal. Bunun bana zevk verdiğini bildiğin için sen de zevk duyacaksın. Öyle değil mi?"

"Evet, Matthew," dedi Patience nefes nefese.

Matthew dudaklarını onun boynuna bastırdı sonra da yavaşça üzerinden çekildi. Puftan düşmesin diye kollarından tutuyordu.Onu bırakıp krolinle elbiseyi almaya gittiğinde Patience titreyerek tuvalet masasının kenarına tutundu.

Matthew geri geldiğinde Patience onun pantolonunda kşk ıslak bir noktayı fark etti. Pantolonunun gümüşi kumaşının penis başına denk gelen kısmının rengi bu ıslaklıkla koyulaşmıştı.Bu görüntü karşısında ağzı sulanmıştı. Elbette Matthew onun tadına baktıracaktı.

"Gel," dedi Matt.

Patience kendini zorlayarak ayağa kalktı.Bacakları titriyordu ve ona doğru yürürken uyluklarının arasında duyduğu dolu,şişkin his onu adeta inletecekti.

Matthew çabucak krolini onun başından geçirip belini bağladı.Ardından elbisesini giydirip aynı maharetle kapatma işlemini

141

bitirdi.Ardından ayakkabılarını giydirip zarif bir kolye bilezik takımından oluşan takılarını taktı.Sonra onu dudaklarından öptü."Yemekte görüşürüz."

O uzaklaşırken Patience'ın gözleri büyüdü.Pantolonunun önündeki çıkıntıya baktı."Ama - ama ya sen?"

Matthew duraksadı. "Ne olmuş bana?"

"şey"-Patience gözlerini onun ıslak pantolonuna indirerek dudaklarını yaladı-"o konuda sana yardımcı olmayayım mı?"

Matthew kollarını göğsünün üzerinde bağladı. "Hayır. Ağzına veririm sen orgazm olursun, bu da benim amacıma hizmet etmez."

Patience başını salladı. "Orgazm olmayacağım, söz." Onun tadını duymak içip yanıp tutuşuyordu.

Bir ömür boyu beslenen arzuyu tatmin etmek için bir sefer yeterli değildi.

Matthew'ün gözleri kararmıştı. "Bu konuda seninle pazarlık etmeyeceğim, Patience. Ben hayır deyince, üsteleme."

Patience dudaklarını ısırdı. Böyle bir durumda nasıl bu kadar kendine hakim olabiliyordu? Islak ve sızı içindeki Patience kendini Priapus'un öğrencisi gibi hissediyordu.

Matthew yanına giderek yanağını okşadı. "Sen bir tanrıçasın. Pensefone'm benim," diye mırıldandı. "Güzelliğin benzersiz ve gözlerinde yanan arzu ateşi seni daha da güzelleştiriyor. Keşke kendini benim gözümden görebilsen.."Başını salladı, sonra kaşlarını çatı. "Bu gece hayranların sana kur yapacaklardır. Ne kadar muhtaç olsan da hiçbirinin sana dokunmasına izin verme. Sen bana aitsin."

Bu sahiplenici tavır Patience'ın gururunu okşamıştı.Tabii ki kimsenin ona dokunmasına müsaade etmeyecekti.Artık ona Matthew'den başkası dokunamazdı.

Ama bunu söylemedi.

"Peki, Matthew," dedi sadece.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

SOYLULAR

Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşçı...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 3:8

"Baş ağrınızın geçtiğine çok sevindim, Bayan Dare. Dün akşam sizinle dans edemediğim için son derece üzüldüm. Esasında bence, balodaki erkeklerin en azından yarısı size darıldı"

Patience zümrüt rengi elbisesinin eteklerini kaldırarak Lord Farnsby ile merdivenlerden iniyordu. Misafirler de yemek için ağır ağır alt kata iniyorlardı. Ama Patience attığı her adımda kan hücum etmiş kadınlığı tatlı titremeler geçirdiği için onların farkında bile değildi. "Sizi hüsrana uğrattığıma üzüldüm, Lordum " Patience belli etmeden Matthew'ün geniş omuzlarıyla sarı gölgeli saçlarını aradı. Onu görmek, onun gözlerine bakmak, kara ve güçlü bakışıyla buluşmak istiyordu.

"Eh, o halde affedildiniz, elbette." Farnsby incelen saçını arkaya itti. "Ah, işte Asher. Bayan Dare, size Asher ile kuzen olduğumuzu söylemiş miydiniz?"

"Hayır, lordum, söylememiştiniz." Patience Lord Asher'ın merdivenlerin dibinde bir centilmenle konuştuğunu gördü. Ama Matthew neredeydi? Göğüsleri ağır-

143

Laşmıştı.Acaba Matthew yemeğe katılacak mıydı?Göğüs uçları uyarılıp belirginleşmişti.Ya yemekten sonraki resitale?Gelip onun çalışını dinleyecek miydi?

"Asher!" diye seslendi Farnsby."Bak, ne talihliyim, Bayan Dare'le karşılaştım."

Farnsby etraftaki erkeklere duyurmak için bağırması,. Gözler ona döndü ve onda kaldı. Aslında bütün erkekler topluca ona doğru bir adım atmış gibi gelmişti. Patience duraksadı ama sonra çenesini kaldırdı. Matthew neredeydi? Onunlayken kendini emniyette hissediyordu.

Kuzeninden daha uzun ve daha yakışıklı olan Asher ona gülümseyerek elini uzattı. "Bayan Dare akşamımızı aydınlattınız. Bu nasıl mümkün olabilir bilmiyorum ama bu akşam dün gece-den daha güzelsiniz." Bir süre Patience'ın elinin üzerine eğilmiş halde durduktan sonra yanındaki adama döndü. "Sanırım Lord Fitz Roy ile baloda tanışmıştınız."

Patience ona dikkatle bakan adama gülümsedi. Önceki gece tanışmış olduğu erkeklerin çoğu hatırında kalmamış olsa da Lord Fitz Roy'u siyah saçından ve çok açık mavi gözlerinden tanımişti. "İyi akşamlar, lordum."

"İyi akşamlar, Bayan Dare." dedi adam sözcükleri ağzında yayararak. "Sizi görmek ne büyük ferahlık, anlatamam. Bu akşam buradaki bir avuç tarz ve zeka sahibi birkaç hanımdan biri olduğunuzun farkında mısınız?" Fitz Roy yanlarından geçen bir grup gülüşen kadına kaşlarını kaldırarak baktıktan sonra Patience'a döndü. "Hanımların beyinlerine hangi hastalık musallat olduysa üzerlerinde bir alay elbiseyi süslemeye yetecek kadar dantel ve aksesuar taşıyorlar. Size soruyorum"eliyle bütün kalabalığı işaret etti-"bu kadar incik boncuk, fiyonk ve süs püsü bir arada görmüş müydünüz?"

144

Adamın güzel bir sesi vardı ama Patience'ı gülümseten canı sıkılmış gibi tekdüze bir tarzda konuşuyordu.Patience başını sallayarak etrafa baktı."Bu akşam incik boncuk, fiyonk ve süs püs açısından bereketli."Yeniden ona döndü."Şahsen bir iki fiyongun sakıncası yok.Benim tahammül edemediğim, incik boncukla süs püstür."

Adam belirsizce sırıttı.

"Aman Tanrım, Bayan Dare, sayenizde bizim mağrur Fitz Roy'un dişlerini gördük."Lord Asher kuzenine döndü."Bu senenin Olağanüstü Olaylar Mecmuası'na girecek kadar mühim bir olay."

"Onu not ederken ," dedi Lord Fitz .roy ağzını yayararak ,"Leydi Humphreys'in bugün biçimsiz şahsiyetini yedi yüz elli ikiden az fır fır la süslediğini de belgele. Bu kadar sade bir elbisenin içinde kadını zor tanıdım."

Gülümseyen Patience, omzunun üzerinden bakarken arkasından üç kadın geçti. Ortadaki kadının elbisesinde belinden yere kadar en azından bir düzine, kollarında da en az o kadar dantel fır fır vardı. Patience yanındakilere döndü ve alçak sesle, "Bence yedi yüz elli iki biraz abartılı, lordum."

'Sadece bu akşam, Bayan Dare. Sadece bu akşam.'

Tam Patience gülümseyecekken, önceki gecenin dedikodulardan çok iyi hatırladığı sesi işitti.

"Hawkmore varlığının utanç kaynağı olduğunu bilmiyor mu? Kimse ona ne diyeceğini bilmiyor. Ağabeyinin hatırına uzak dursun hiç değilse."

Tam Farnsby konuşacakken Patience elini onun koluna koyarak onu susturdu.

"Sana katılmıyorum," diye bir cevap geldi. "Gayrimeşruluğu

145

gazetelerde hem de böyle skandal tarzında ilan edilmiş bir adama ne söyleyebilirsin ki? Ya annesine ne demeli? Asilzade ama iki ayağı birden lağımın içinde. Ay benim annem onun kadar düşük bir kadın olsaydı bir daha insan içine çıkmazdım." Patience öfkeden kıpkırmızı olurken, yanındakiler huzursuzca bakıştılar. Bu kadınlar ne cüretle Matthew ve onun durumu hakkında böyle istihzayla konuşabiliyorlardı?

"Eh, o aynı zamanda ev sahibimizin annesi," dedi üçüncü kişi.

"Evet ama belli ki gayrimeşru oğlu kadının gözdesi. Genç kont için seneler boyu böyle bir şeye katlanmak ne büyük bir işkence olmuştur. Birde hayatının aşkını kaybedecekti, ne uğruna, piç kardeşi uğruna. Ne vicdansızlık!"

Patience eteğinin içinde yumruklarını sıkıyordu. Fitz Roy öne doğru bir adım attı ama Patience başını sallayarak onu durdurdu.

"Öyle. İnsan, bizim dengimizmiş gibi aramızda dolaşan bir bahçıvan çocuğuna ne söyleyebilir ki?"

"Güllerimi küften nasıl koruyabilirim?" diye sorabilirsin." Gülüşmeler. "Ay, Mildred! Çok fenasın!"

Patience'in sabrı taşmıştı. Hışımla, onu bu fena dedikoduculardan ayıran sütunun diğer tarafına geçti. "Evet, Mildred, çok fena ve zalimsin."

Onu görünce hayretle geri çekilen üç kadına ateş püsküren gözlerle bakıyordu. Bunlar Leydi Humphreys ile iki arkadaşından başkası değildi. İki nispeten ufak tefek kadın donakalmıştı. Adı Mildred olması gereken Leydi Humphreys ise tepeden bakıyordu. Bu kibirli

eda Patience'ın sinirini iyice tepesine çıkarmıştı.Büyük bir güçlkle kendine hakim olarak sesini yükseltmeden konuştu. " Bu ne cüret? Söyleyin, siz Hristiyan mısınız?"

146

"Tabii ki," diye cevap Verdi Leydi Humphyers.

"O halde Efendimizin sözlerini unuttunuz mu?"Kadınlar ona boş boş bakınca Patience onlara doğru bir adım ilerledi."Pekala, ben her ne kadar sıradan bir papazın kızı olsamda, size hatırlatayım.'Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler.Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız."Patience derin bir nefes aldı."Kötü niyetli dedikodunuzla ancak kendinize zarar verirsiniz.Size acıyorum ve ruhlarınızın kefareti için dua edeceğim."Tam gidecekken geri döndü."Ve başka haksız hakarete kalkışmayasınız diye belirtiyim, kont kardeşini çok seviyor, ablam da onu çok seviyor.Matthew Hawkmore varlığıyla bu evi şereflendirmek istediği müddetçe baş köşede yeri vardır."

Patience sesini yükseltmemeye dikkat etse de etraftakilerin dikkatini çekmiş olduğunu farkettti.*İyi.Duysunlar.* "Onunla nasıl konuşacağınıza gelince, her zaman nasıl konuşuyoruz öyle konuşun. Çünkü o aynı adam."

Diğer kadınların nutku tutulmuş olsa da Leydi Humphreys gözlerinden ateş püskürerek ve etekleriyle Patience'ın eteklerini iterek öne doğru bir adım attı. "Siz kiminle konuştuğunuzu biliyor musunuz, Bayan Dare?" Cüssesiyle insanları sindirmeye alıştığı belli olan, heybetli bir kadındı.

Ama iki kız kardeşinden daha uzun olan Patience yaşlı kadının dosdoğru gözlerine bakıyordu. Geri adım atmadı ve çenesini kaldırarak kaşlarını havaya dikti. "Gerçi siz benimkini biliyormuşsunuz, ama ben sizin isminizi yeni öğrendim. Leydi Humphreys."

Leydi Humphreys küçük gözlerini kıstı. "Ben Humphreys *Markiz*/yim ve siz bana unvanımın hak ettiği saygıyla hitap etmelisiniz. Ve sizi tanıyor olmamın tek sebebi, *matmazel*, dikkat

147

çekici görüntünüzdür. Sakın bu sözümü iltifat olarak almayın." Patience'ın arkasında duran Farnsby, Asher ve diğer centilmenlere düşmanca baktı ama Ftiz Roy'u mazur görür gibiydi. Sağlam çenesini havaya kaldırdı."Etrafı sürekli erkeklerle çevrili olan bir kadın asil

ve namuslu bir kadın olamaz. Size acıyorum. Bayan Dare. Düşük kayınbiraderinize, adı her neyse, ona da acıyorum"

Patience sinirden titriyordu. "Bana mı acıyorsunuz? Siz kendinize acıyın. Etrafı sürekli kendi habis kibriyle çevrili bir kadın nazik ve edepli bir kadın olamaz. Ve eğer asaletin temsilcisi sizseniz, *Bay Hawkmore* sizin o çok muteber topluluğunuza dahil olmadığı için kendini şanslı saymalı." Patience öne doğru uzandı. -"O iyi ve şerefli bir insan ve kişiliğinin hak ettiği saygıyı göstermeyecekseniz onun adını ağzınıza almamanızı rica edeceğim."

Leydi Humphreys'in yüzü kıpkırmızıydı. "Saygıymış! Daha dün akşam kumar masasında sırf çekemezliğinden dolayı Lord Danforth'a saldıran bir adama mı saygı göstereceğim?"

Patience kaskatı olmuştu, yumruklarını sıkıldığını fark etti. Matthew dün akşam kavgaya mı karışmıştı? "Şiddet savunulacak bir şey olmasa da, kayınbiraderim Lord Danforth'a saldırdıysa, Lord Danforth mutlaka hak etmiştir. Çekemezliğe gelince, kayınbiraderim Lord Danforth'un nesini çekemesin? Olsa olsa tam tersi olur, zira Bay Hawkmore birçok gıpta edilecek özelliğe sahiptir."

Arkadan Fitz Roy'un o sıkkın, yayık konuşması duyuldu."Aslını isterseniz, Leydi Humphreys, kavgayı başlatan Lord Danforth idi."

Patience çenesini kaldırdı. "Gördünüz mü?"

Leydi Humphreys, Fitz Roy'a çabucak bakıp sonra onu duymamazdan geldi.Dudağını bükerek Patience'I süzdü."Belki farkında değilsiniz, Bayan Dare, ama Lord Danforth daha yeni,

148

Kayınbiraderinizin eski nişanlısı Leydi Rosalind Benchley ile nişanlandı."

Patience'ın sırtında küçük ama kesinlikle tatsız bir ürperti dolaştı.

"Bunun da çekemezlik, kıskançlık için sebep olmadığını mı söylüyorsunuz? Çok safsınız, Bayan Dare.Herkes çok iyi biliyor ki, Bay Hawkmore Leydi Rosalind-'e delicesine aşık, muhtemelen hâlâ da aşık. Şunu da eklemeliyim ki Leydi Rosalind çok güzel ve arı bir soydan gelen bir kadındır."

Patience markizin sözlerinin uyandırdığı ıstırap verici hissi bastırarak sırtımını doğrulttu. "Herkesin bildiği bir şey varsa,leydim, o da dedikoduların genellikle yalan olduğudur.Bu

yüzden söylediğiniz hiçbir şeyi ciddiye alamam. Ayrıca, Bay Hawkmore'a sataşan o olduğuna göre asıl Lord Danforth'un kalbinde haset ve kıskançlık var demektir."

"Bakıyorum da kayınbiraderinizi pek bir atateşli savunuyorsunuz, Bayan Dare." Leydi Humphreys kaşlarını kaldırarak Patience'ı süzdü. "Çok merak ettim, neden acaba?"

'Bay Hawkmore ailemin saygın bir üyesidir bu da levdim kafi sebeptir."Patience, Leydi Humphreys'e doğru bir adım atarak sesini alçalttı. "Bir daha ona iftira etmeyin."

Markiz gözlerini kıstı. "İnsanlar benimle nasıl konuştuğunu bir öğrensin de görün siz. Umarım bir asilzadeyle evlenme niyetinde değilsinizdir, Bayan Dare. Zira bu akşam bu şansını, bizzat yok ettiniz."

Patience geri adım atmadı. "Benim evlenmeye niyetim yok, o yüzden tehditleriniz boşuna."

Leydi Humphreys yine gözlerini kıstı. "Evet, sizinle evlenilmez, Bayan Dare.Ama şu anda kız kardeşinizin de en iyi misafir salonlarına davet edilme şansını elinden almış bulunuyorsunuz."

149

Patience'ın öfkesi kabarmıştı. Bu kadın ne hakla Passion'I cezalandırıyordu! "Ablamın zerre kadar umurunda olmaz."

"Siz öyle sanın."

"Öyle olduğunu biliyorum."

Leydi Humphreys derin bir nefes aldı. "Size iyi akşamlar dilemiyorum." Bunu söyledikten sonra hışımla dönüp gitti. Arkadaşları da arkasından koşuşturdular.

Patience küçük nefesler alıp vererek bacaklarında birden başlayan titremeyi durdurmaya çalışıyordu. Bütün keyfi kaçmıştı. Yanındakilere döndü. Hepsi bir nevi huşu içinde ona bakıyordu. Bunlardan hayır yoktu. Matthew neredeydi?

Fitz Roy öne çıkarak sessizliği bozdu. "Vay canına," dedi sıkkın ve yaygın konuşmasıyla, "ağzının payını verdiniz, Bayan Dare." Farnsby ile Asher da dahil diğer adamlar başlarını sallayarak onayladılar ve birkaç onay nidası yükseldi.

Patience içindeki huzursuzluğa aldırmamaya çalışarak hafifçe gülümsedi. Boğazında bir düğüm vardı; sıkıntısı neydi ki?

Matthew neredeydi?

Fitz Roy'a baktığında, onu da açık mavi gözleriyle ona bakarken buldu. Fitz Roy bir an kadar onu inceledikten sonra dönüp sıkkin ve yayık konuşmasıyla yanındakilere şöyle dedi: "Bence bugün belki Davud'un Calut'u yendiği gün kadar önemlidir." Kaşlarını kaldırarak tekrar Patience'a döndü ve ona kolunu uzattı. "Belki de daha önemli." Herkes gülüyordu, Patience Fitz Roy'un koluna girdi. "Beyler, müsaadenizle, kahramanımızı kısa, canlandırıcı bir yürüyüşe çıkaracağım." Sonra da onu oradan uzaklaştırdı.

Patience rahatlayarak nefesini koyuverdi. Bazen etrafına bu kadar insan üşüşünce nefes alamıyordu. Dönüp de karşısında sessizce ve hayran hayran ona bakmakta olan erkek kalabalığını

150

görünce az kaldı ağlayacaktı.Fitz Roy'a baktı."Teşekkür ederim, lordum. Siz benim yanımda yer almasaydınız, o beylerde benden yana olmazlardı."

Fitz Roy başını ona doğru çevirerek tek kaşını kaldırdı."Sevgili Bayan Dare, bu akşamki zaferiniz tamamen şahsınıza aittir.Leydi Humpjreys - ne demiştiniz?- bizim 'muteber topluluğumuzun' en korkulan mensubudur."

Patience kaşlarını çattı."Özür dilerim, lordum.Sizi kastetmedim."

Fitz Roy omuz silkti. "Çok doğru. Biz hakikaten beş para etmez bir topluluğuz. Para ve zaman bolluğu içindeyüzüyoruz ama ikisiyle de anlamlı bir iş yapmaktan hoşlanmıyoruz.Hayır-" büyük salonun kapısının yanında durdu, gelip geçen davetlilere baktı-'taştan daha katıyız maalesef. Kaskatıyız ama aynı zamanda bomboşuz, bizi çökerteceği korkusuyla gerçek ahlakın ağırlığını yüklenmek istemiyoruz." Patience'a döndü. "İşte bu yüzden Bay Hawkmore için kullandığınız harikulade ve ateşli müdafaa bu kadar hayranlık uyandırıcıydı. Böyle fevkalade ahlak ve vefa gösterilerine pek alışık değiliz."

Patience'ın kafası karışmıştı; eğer müdafaası bu kadar fevkaladeyse hissettiği mağlubiyet duygusunun sebebi neydi? Matthew salonda da değildi. Fitz Roy'un soluk gözlerine baktı. Ona çok nazik davranıyordu ama... "Affedersiniz, lordum, sanırım keyfim kaçtı."

Fitz Roy başını salladı, sonra ona bir an daha, dikkatlice baktı "Bayan Dare, Bay Hawkmore ile Lord Danforth arasındaki kavganın Leydi Rosalind'le hiç alakası yoktu."

Bu sözler üzerine Patience kaskatı olurken, gözleri dolmuştu. Çenesini kaldırdı. "Hayır, tabii ki yoktu." Gözlerini kırıştıtararak gözyaşlarını geri gönderdi. "Yine de teşekkür ederim, lordum "

151

Fitz Roy başını eğdi."Rica ederim, Bayan Dare."

Patience kendi mahcubiyetinden utanarak başını salladı. "Müsadenizle lütfen. Bir saniye yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Bir saniyen var mı?"

Matthew, Patience'ı aramaktan dönerek ağabeyinin peşine takıldı.Mark onu kütüphanenin girişine götürüp uzun kapıları kapattı.

"Ne oldu?" diye sordu Matt. Ağabeyinin gergin yüzünden önemli bir şey olduğunu anlamıştı.

"Benchley burada. Seninle konuşmak istiyor." Matthew gerilerek yumruklarını sıktı. Patience'la yerine gelen keyfinin bütün kalıntıları buz gibi bir öfkeyle silinivermişti.

Sıkılmış dişlerinin arasından konuştu. "Yemek saatinde gelmesi büyük kabalık."

Mark başını salladı. "Onu dışarı atmamı ister misin?"

"Hayır." Matthew başını iki yana salladı. "Nerede?"

"Senin çalışma odana gönderdim."

"İyi. Evin arkası. Eğer onu öldürürsem, kimse duymaz," dedi alayla, kütüphane kapısını hışımla açarken.

Derin ve uzun soluklar alıp vererek iri adımlarla odasına doğru ilerliyordu. Ne olursa olsun, sakın kalması ve sinirlerine hakim olmaya mecburdu.

Hiç beklemeden çalışma odasının kapısını açtı. Benchley odanın ortasında duruyordu ama Matthew ona aldirmayarak kapıyı kapatıp masasının başına geçti. Ancak o zaman yaşlı adamın ateş saçan mavi gözlerine baktı.

Matthew dişlerini gıcırdattı, savaşıa hazırlanırken yüreeği güm güm atıyordu. "Ne istiyorsun?"

Benchley ceketinin eteği hantal vücudunun arkasında savru-

152

larak uzun adımlarla ona doğru yürüdü. "Maden ocağımı almaya geldim, Hawkmore. Bugün Danforth bana senin hileyle o tapuyu ondan aldığını bildirdi.Onu derhal bana iade etmeni istiyorum."

Matthew yumruklarını masanın üzerine dayadı."Bana bir daha hilekar dersen, sana hakaret davası açarım."Kolunun kasları seriyordu "Maden ocağına gelince, Gwenellyn'intapusunun üzerinde senin değil , Danforth'un adı yazıyor ."

"Onun hiçbir anlam ifade etmediğini çok iyi biliyorsun.Danforth maden ocağı şöyle dursun

Kendi kravatını bile bağlayamaz. Ver onu bana!"

"Neden verecekmişim?"

Benchley yaklaşp parmağını suçlarcasına ona doğrulttu."Çünkü bana borçlusun!"

Kan, beynine sıçrayan Matthew öne doğru uzanıp ellerini, masanın üzerine koydu. "Sana borçlu muyum?" dedi ağır ağır Benchley'e saldırmamak için kendini öyle güç zapt ediyordu ki zorlanmadan titriyordu. "Sana çizmemin tabanından başka bir

borcum yok!"

Kontun yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Piç kurusu! Kızımı da beni de yalanlarınla, saf ve asil bir kandan olarak tanınmak için ahlaksızca girişiminle şerefimizi lekeledin. Bizi çirkin skandalına buluşturdın ve sana kızımın seni bir daha kesinlikle görmek istemediğini söylememe rağmen Rosalind'i görmeye çalışarak bizi utandırdın!" Avucunu masaya vurdu. "Seninle münasebetimiz yüzünden itibarımız o derece zedelendi ki, asil ve kusursuz soyu taa William'a dayanan kızım kala kala beş parasız bir kumarbaza kaldı! İşte bana bu yüzden borçlusun!"

Matthew masaya dayalı parmaklarını kıvrırken altındaki kağıtların buruştuklarını işitiyordu. Vücudu bastırılmış öfkeden kaskatı kesilmişti. "Size asla yalan söylemedim, zira kendi

Durumumdan haberim yoktu," diye hırladı, dişlerini göstererek. "Buna rağmen sen beni ailenden attın, alay ve hakaretler ederek beni toplumun gözünden düşürdün. Babam hakkında yalanlar söyleyerek beş paralık ettin, bütün kapıların yüzüme kapanmasına sebep oldun. Beni hem özel hem toplumsal hayatımda yıkıma uğrattığın yetmiyormuş gibi bir de mali açıdan mahvetme yüzsüzlüğünü ve hainliğini gösterdin! Yani seninle bağım yüzünden senden on kat fazla zarara uğradım ben!" Matthew masanın üzerinden bir zarf açacağı alıp kolunu açıktan savurarak masaya sapladı. "Benim sana hiçbir borcum yok!" diye gürledi.

Benchley elini mermerden büyük bir kağıt ağırlığına attı. Solukları hızlanmıştı. "Tabii mali sıkıntıya girersin, onun bunun çocuğu! Ben de girdim! Danforth'un beş kuruşu yok, ama artık Rosalind'e ondan daha iyisini bulamam. Onun bu evliliğe katacağı en değerli şey kontluğu, ama kumarbaz kocası borç batağındayken konteslik unvanı kızımın geçimini sağlamaya yetmez!"

Matthew geri çekilerek Benchley'in o kağıt ağırlığıyla bir hamlede bulunmasını bekledi. "Vah vah, yazık!" dedi Matthew alayla. "Benim yanımda olsaydınız, Rosalind de sen de paramdan faydalanırdınız. Madem bu yolu seçtiniz, şimdi neticelerine katlanın."

Benchley titremeye başlamıştı. "Yemin ederim bana yalan söylediğine pişman olacaksın."

'Ben sana yalan söylemedim!" diye bağırdı Matt.

"Söyledin! Biliyordun!" Benchley'in mermer parçasını sıkan parmakları bembeyaz olmuştu. "Kim bir piçe - karnının sadakatsizliğinin canlı kanıtına - onun soysuzluğunu yüzüne vurmaktan bakabilir ki?" Kır saçlı başını sağa sola salladı. "Hayır. Hep senin o sünük annenin marifeti - seni hep şımarttı. Hiçbir erkek buna tahammül etmezdi. O yüzden boşuna bana bilmediğini söyleme."

Matthew annesinden bahsedilince daha çok sinirlenmişti. Omzundaki bir kas çekti. Zaten o kadının oğlu olmaktan nefret ederken bunun Benchley tarafından hatırlatılması sinir bozucuydu. Çenesini sıktı. "Defol."

"Madenimi bana geri ver!"

"Cehenneme kadar yolun var!"

Benchley'in gözleri kısılarak birer çizgi halini aldı."Seni mahvederim."

Matthew öne doğru eğildi. "Mahvolacak biri varsa oda sensin."

"Unuttun mu?" Benchley geri çekilirken dudakları küçümsercesine bükülmüştü. "Sen artık bir kontun oğlu değilsin.Duyduğuma göre de kimse seninle iş yapmayacakmış.Sen mi beni mahvedeceksin? Gücün yetmez."

Matthew kendinden emin bir şekilde cevap verdi."Seni gömeceğim."

Benchley iri çenesini kaldırdı "Beş para etmez bir pişin saçma tehditlerinden korkacağımı mı sandın.Benim için hiçbir anlam taşımıyorlar. Sen de öyle!" Büyük adımlarla kapıya gidip hışımla açtıktan sonra omzunun üzerinden arkaya baktı."Sen bittin, Hawkmore.Duyuyor musun beni? Bittin!ÉKapıyı çarparak çıktı.

Odaya ağır bir sessizlik çökmüştü.

"İyi halde," diye hırladı Matt. "Bu bir savaştır"

DOKUZUNCU BÖLÜM

RESİTAL

... tepeden tırnağa güzel, işte böyledir sevgilim...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 5:16

Patience sakin ve konsantre olmuş halde yayını çellosunun tellerine sürtüyordu. Vivaldi'nin Kış konçertosundan "Largo"yu çalıyordu. Patience bu parçayı keman için bestelenmiş olsa da, çellonun boğuk ve titreşimli sesiyle de seviyordu.

Çalarken her bir notayı ve işareti kafasının içinde görüyordu. Bütün notaları mükemmelen basıyor, bütün ölçüleri kusursuzca tamamlıyordu. Parçayı sonuna kadar hatasız icra etti ve muzafferane bir duyguyla son notaları çaldı.

Alkışlar üzerine başını kaldıran Patience büyük müzik salonunu dolduran dinleyicilere gülümsedi. Onun çalışını dinleyen insanlar daima ikiye bölünürlerdi. Müziğe ve Patience'ın yeteneğine hayran olanlar ile bacaklarını ayırmasını gerektiren "kaba" bir enstrüman çaldığı için sadece aval aval bakanlar... Patience her bir dinleyicinin yüzünden kimin hangi gruba düştüğünü anlayabiliyordu. Nefret uyandırıcı Leydi Humphreys de dahil olmak üzere hanımların çoğu ona kınayan bakışlar atıyorlardı. Dün gece dans ettiği Lord Fenton da dahil olmak üzere erkeklerin çoğu ona zamparaca bakıyorlardı.

156

Bu sözüm ona lordlar ile leydiler arasındaki sinsi bakışmalardan nasılda nefret ediyordu.Küçümseyen yahut edepsizce bakışlara aldırmayarak hakiki beğeni gösterenlere selam verdi.Hep beraber en önde oturmakta olan Mark, Passion ve Maty Hala'ya gülümsedi.Salonun en arkasında ayakta durarak coşkuyla alkışlayan Lord Farnsby ile Asher'I ve başını onaylarcasına sallayarak eldivenli ellerini kaldırıp üç kere kısaca alkışlayan Lord Fits Roy'u görünce tebessümü bütün yüzüne yayıldı.

Sonra, nihayet Matthew'ü bulduğunda kalbi duracaktı.Matthew müzik salonunun açık kapılarının pervazına dayanmış tek başına dikiliyordu. Patience onu tanır tanımaz kanının hızlandığını hissetti. Matthew çok yakışıklı ve şık görünüyordu.Ama Patience'ın soluklarını

hızlandıran ve vücudunu her zamanki gibi onun o kara gözleriydi.

Matthew ona öyle bir hayranlıkla bakıyordu ki , o anda Patience için başkalarının düşüncelerinin hiçbir önemi kalmadı.Bazı leydilerin küçümsemeleri, bazı lordların şehvetleri anlamını kaybetmişti.Onun için önemli olan tek kişi Matthew idi.Geceleri onu yatağa bağlayan ve sabahları çayını getiren adam...

Azalan alkışların ardından gelen sessizlikte Maty Hala'nın sesi salonda aksetti."A bakın, Bay Hawkmore.Hayatım, birlikte çalsanıza. Düetlere bayılırım."

Rengi atan Patience halasına baktı ama o oturduğu yerde arkasına dönmüş Matthew'ü eliyle çağırıyordu. Patience ablasına yalvaran bir bakış attı. Passion işaretle, elinden bir şey gelmeyeceğini anlatırken Mark sessizce gülüyordu. Mırıltılar yükseliyor insanlar bir halaya, bir, omuzlarının üzerinden, Matthew'e bakıyorlardı.

Patience elbette Leydi Humphreys ve çevresindekiler de dahil olmak üzere bazı misafirlerin kıs kıs gülüşüp hor görmeyle

157

Bakışlarını görünce yanaklarını ateş bastığını hissetti. Patience çenesini kaldırdı.Halası biraz saf olabilirdi ama altın gibi bir kalbi vardı.

Matthew salonun içine bir adım atmış ve dikkatle ona bakıyordu. Patience gergindi.Onunla çalmak istemiyordu.En son değer verdiği bir adamla birlikte çaldığında, işler istediği gibi gitmemişti.Matthew'e aşık olmasa da kesin olan bir şey vardı ki-

Neydi o kesin olan şey?

Matthew'ün alçak sesi salonun öteki tarafından ona ulaştı "Düşünceniz için teşekkür ederim. Bayan Dare, ama yeğeninizin icrasını bölmek istemem."

Patience Leydi Humphreys'in, arkadaşlarına bakarak kurumlu kaşlarını kaldırışını görünce, durumu bütünlüğüyle kavradı. Şimdi lüzumsuz emniyetsizliklerin sırası değildi. Şimdi hem halasına hem de Matthew'e bağlılığını gösterme zamanıydı.

Matthew'e baktı ve yüreği heyecanla çarparak herkese duyurmak için sesini yükseltti. "Lütfen Bay Hawkmore. Bach'ın Bir Numaralı Çello Süiti'nin prelüdüyle bis yapacağım." Onun sehpasında duran çellosuna bir bakış attı. "Enstrümanınız burada, bana katılırsanız mutlu olurum."

Matthew gözlerini ayırmadan ona bakıyordu ve bir an Patience onun kabul etmeyeceğini sandı. Ama Matthew öne doğru adım attı. 'Tabii, Bayan Dare.' Eldivenlerini çıkararak sandalyeler arasından ona doğru ilerlerken konuşuyordu. "Sizinle çalmak benim için zevktir."

Patience'ın yüreği hop hop ediyordu. Seyirciler arasında ise fısıltılar dolaşıyordu. Ama Matthew onun yanındaki sandalyeye oturup uşaktan güzel bir Domenico Montagnana olan çellosunu alırken herkes susmuştu. Saçlarının arasındaki altın sarısı tutam-

158

Lar daha koyu tutamların arasından parlıyor ve havada çok hafif bir vetiver kokusu dolaşıyordu.Çellosunu bacaklarının arasına yerleştirdi ve uzun parmaklarını sapın üzerinde adeta şehevi bir şekilde yukarı kaydırды.

Yumuşak bir nazarla Patience'a baktı."Bir numaralı süit demiştiniz, değil mi?"

Patience gerilmiş ve kızarmıştı ama bu sefer uyarılmadan."Evet"

Onun bir iki küçük akort yapmasını bekledi. Sonra Matthew güzel gözlerini ona kaldırıp başını salladı.

Patience derin bir nefes aldı. Kendi bu kadar heyecanlıyken onun bu kadar sakin görünmesine bozuluyordu.Parmaklarını yerleştirerek yayını uygun pozisyona getirdi.

Süitin ilk notalarını o çaldı, daha sonra Matthew ona katıldı ve oda müzikle doldu.

Patience onun sabit bakışının altında çalarken kasıkları yavaş yavaş kasılmaya başlamıştı. Bu parça kulağına hiç bu kadar güzel gelmemişti ama sebebi o değildi.

Sebebi Matthew idi.

Matthew ondan daha iyiydi. Ama nasıl bu kadar iyi olabiliyordu.

Patience dikkatini vererek dinledi. Bach'ın prelüdü en sevdiği parçalardan biriydi ve onu mükemmelen çalıyordu. Matthew'e şöyle bir bakınca onun rahat ve seri hareketlerle çaldığını gördü. İkisi parçanın içine girdikçe, Matthew onun çaldığı ölçüye tamı tamına uyan ince fakat kışkırtıcı varyasyonlar ekliyordu.

Fakat onca yeteneğine rağmen Patience'ı bastırmaya yahut yönlendirmeye çalışmıyordu. Alçak notalarda kalıyor, Patience'la kusursuz bir uyum içinde ilerliyordu. Bunları yaptığı esnada da yumuşak bakışlarını Patience'dan ayırmıyor, onu ve çalışını seyrediyordu.

Patience da kendini onun anlamlı gözlerine tekrar tekrar bakarken buluyordu.O gözler hem onunla hem de müzikle doluydu.Nasıl hem onu böyle dikkatlice seyredip hem de bu kadar güzel çalabiliyordu.

Bir nota kaçırarak gibi olunca gerilivermişti.O şokla gözlerini yayına dikti ve ondan ayırmadı. Ama kulakları yine de Matthew'ün mûziğindeydi. Ne kadar dikkat verse de onu daha iyi kılan sebebi bulamıyordu. Nitekim süitin son notaları havada süzülürken, her zamanki tatmin hissinin aksine şaşkınlık, bir parça da kızgınlık duyuyordu.

Gözlerini Matthew'e kaldırdığında bir tebessümün onun güzel dudaklarını yavaş yavaş kıvırdığını gördü ve sonra coşkulu bir alkış müzik odasını kapladı.

Uşaklar gelip enstrümanlarını alırken Matthew ayağa kalkıp ona elini uzattı. Patience bir anlık duraksamanın ardından onun elini tuttu.

Ayağa kalktı, Matthew eğilip parmaklarına bir buse kondurunca kalbi duracak gibi oldu. Parmaklarına değen dudakları sıkı ve sıcaktı ve Patience yine o hafif vetiver kokusunu aldı.

Çelişkili duygularına karşın, tek düşünebildiği ondan bir öpücükten fazlasını istediğiydi. Matthew onu seyircilere takdim etti, fakat sonra misafirlerin takdirini tek başına sahiplensin diye geri çekilince Patience sıkılarak kızardı.

Bunu hak etmiyordu. Ona dönerek hafifçe diz kırdı. Ondan daha iyi çalmasını sağlayan neydi?

Gözlerini kaldırdığında Matthew'ün ona baktığını gördü.

Matthew tek kaşını kaldırdı, sonra elini uzatıp onu ayağa kaldırdı.

Alkışlar hafiflerken Matthew belli etmeden onun avucunu okşadıktan sonra elini bıraktı. Dokunuşuyla Patience'ın teni ür-

permiş, kalp atışları hızlanmıştı ama kendini tatlı hislere bırakacak

vakti yoktu, zira Matty Hala onlara doğru geliyordu.

Halası ağzı kulaklarında gülüyordu."Harikaydı, tatlım.Olağanüstü.Ne harika değil mi, Bay

Hawkmore?"

Matthew ona bakınca Patience kızardı."Harika da laf mı, Bayan Dare?"

Maty Hala gözleri parlayarak daha çok sırıttı."Ah...evet, değil mi ama.Aman Yarabbi, birlikte ne kadar harikulade çaldınız.Ben böyle olacağını anlamıştım.Böyle şeylerde pek yanılmam."Kırışmış kaşlarını Matthew'e kaldırdı. "Güzel yeğenimle aynı enstrümanı çalmanız ne büyük tesadüf, Bay Hawkmore.Ortak noktaları bulunan hanımlarla beylerin genellikle daha fazla ortak noktaları da olduğunu görüyorum. O kadar ortak noktası bulunan hanımlarla beylere ne denildiğini de bilirsiniz "

Matthew yüzünde büyük bir ilgi ifadesiyle Matty Hala'ya bakıyordu. "Hayır, ne derler?"

Matty Hala omuz silkip yelpazesini açıverdi. "E, tam olarak ne denildiğini bilmiyorum. Ama size şu kadarını söyleyeyim çoğu evli çiftin birbiriyle sizinle dilber yeğeniminki kadar ortak noktası bulunmuyor."

Patience yardım için ablasına baktı fakat Passion ile Mark gidecek gibi görünmeyen seçkin bir çift tarafından esir alınmışlardı. Bu yüzden halasının koluna girip onu hafifçe sıktı. "Bu kadar yeter, halacığım."

Matty Hala yelpazeyle Patience'ın eline vurup sonra da yelpazeyi ona doğrulttu. "Çürük şeftali. Sana bu kadar söylüyorum kûçük hanım." Bunun ardından, ona tam bir ciddiyetle bakmayı başarabilen Matthew'e döndü. "Siz ona bakmayın. Bay Hawkmore. Gerçekten çok uysal bir kızdır." Sesini alçaltıp Matthew'e yaklaştı."Ama kendi için neyin iyi olacağını her zaman bilemiyor işte."

161

Patience kızdı."Affedersin ama ben kendim için neyin iyi olacağını her zaman çok iyi bilirim."

Maty Hala ona anlayışla baktı ama sonra Matthew'e hafifçe başını salladı.

"Maty Hala!" diye haykırdı Patience.

Matthew'ün ağzının kenarları seğiriyordu."En iyisi bu sohbeta daha sonra devam edelim, Bayan Dare.Yeğeniniz rahatsız oldu."

Maty Hala başını salladı.éHaklısınız Bay Hawkmore.Yeğenimin geleceğini o yokken

tartışmak daha iyi- özellikle kendi böyle münasip bir geleceğe bu kadar karşıyken."Maty Hala Patience'a ateş püsküren gözlerle şöylece bir baktıktan sonra Matthew'e dönüp kolunu pırpışladı."Sohbetimize başka zaman devam adelim Bay Hawkmore.Ama endişe etmeyin"- göz kırptı- "ben sizden yanayım, bayım."

Matthew başıyla selam verip Maty Hala'nın elini sıktı. "Teşekkür ederim. Bayan Dare"

Maty Hala hayran hayran Matthew'e bakarken Patience başını iki yana sallıyordu.

"Bay Hawkmore." dedi halası, "rica ederim bana Maty Hala deyin. En büyük yeğenimden daha iyi bir kadın bulması imkansoz olan ağabeyinizin akıllılığı sayesinde evlilik yoluyla akrabayız ne de olsa. Soylu bir aileden gelmese de Passion ruh itibariyle benzeri bir asalet ve zarafet sahibidir. Tabii kız kardeşleri de aynı asalet ve zarafetten nasiplerini almışlardır'-Maty Hala dönüp Patience'a aynı anda hem gülümseyip hem de sinirli sinirli bakmayı başardı ve sonra Matthew'e döndü-"her zaman göstermeseler de."

Matthew gülümsedi. "Ne güzel. Maty Hala. Böyle bir yakınlıkta ısrar ediyorsanız, ben de aynı ısrarı sizin için göstereceğimLütfen bana Matthew deyin"

162

"Sevgili Matthew, daha bu sabah istasyondan eve yolculuğumuzda seninle ikimizin mis gibi geçineceğimizi anlamıştım.Kim ne derse desin, ben seni sevdim."

Patience'ın yüreği hop ederek Matthew'e baktı ama Matthew, halanın imalıiltifatından alındıysada bunu belli etmiyordu."Teşekkürler, Maty Hala.Bende sizi sevdim."

Maty Hala genç kız gibi kızarmıştı."Matt'ciğim."

İzleyen kısa sessizlikle Patience halasına bakarak kaşlarını kaldırdı.

Maty Hala iç geçirdi, sonra Patience'ın sabit bakışıyla karşılaşınca hafifçe sığırdı "A." Hayranlık dolu bakışı silindi."Müsaadenizle, gidip kendime içecek alayım." Kaşlarını havaya kaldırdı. "Bir fincan sıcak punç olabilir, burası biraz serinledi." Tam gidecekken geri döndü. "Bunun senin gözünü korkutmasına müsaade etme, Matthew, canım. Erkekleri yıldırmakta üstüne yoktur."

Halasının cüreti karşısında Patience'ın gözleri iri in açılırken Matthew ona göz ucuyla baktı, ağzının köşesi бүkүldü. "Merak etmeyin, işte ona izin vermem."

Patience onun gözlerindeki etkili ifadeyle karşılaşınca kalbi duracak gibi oldu. Halası ise başını tasdik edercesine sallayıp nihayet yanlarından uzaklaştı.

Etraflarında çeşitli sesler yükselirken onların arasında kısa bir sessizlik oldu. Sırtı odaya dönük olan Matthew gözlerini ayırmadan ona bakıyordu.

Patience nefesini koyuvererek gülümsedi "Onu evlilikle ilgilendiğin düşüncesinden uzaklaştırmalısm. Aksi halde seni rahat bırakmayacaktır."

Matthew ona dikkatlice bakıyor, yüz hatlarını inceliyordu.Biliyor musun, sana bakarken bile sertleşiyorum '

163

Patience'ın göğüs uçları şiddetli, yakıcı bir heyecanla sertleşti.

Matthew ellerini ceplerine sokarak, belli etmeden kendini okşadı."Şöyle yapacaksın," dedi alçak sesle."Bir sonraki icrandan sonra izin isteyip çekileceksin.Av yarın, dolayısıyla bu akşam erkenden izin istersen kimse garipsemez. Dosdoğru odana gidip bütün giysilerini çıkar ve beni bekle. Anladın mı?

"Evet." dedi Patience soluksuz.

"Bacaklarının arası ıslak mı?"

Patience titredi. "Evet."

Matthew'ün gözleri kapkaraydı. "Güzel." Omzunun üzerinden arkasına göz attı. "Şimdi gülümse. Farnsby ile Asher geliyor."

Patience derin bir nefes alıp gülümsedi. Yanlarına varan iki lordtan Farnsby iki kadeh şampanyayla bir tabak peynirle şekerli üzüm getirmişti. Hemen arkasından gelen Asher da şampanyayı kristal kadehlerden dökmemeye çalışıyordu.

Nefes nefese kalmış Farnsby kadehlerden birini Patience'a uzattı. "Buyurun. Bayan Dare. Olağanüstü icranızdan sonra bir içkiyi hak ettiniz."

Patience kadehi aldı. "Ah, teşekkürler, lordum."

Asher, Matthew'e bir kadeh verirken Farnsby muzaffer bir edayla kuzenine baş salladı.

"Bayan Dare'e önce ben ulaştım - elimde iki kadeh, birde tabakla." Başını iki yana salladı. "Ayrıca bir tane bile üzüm dökmeden." Kaşlarını kaldırarak Asher'a, peki senin neyin var? dercesine baktı. "Beş sterlinimi bana daha sonra ödeyebilirsin."

Asher, Farnsby'i duymazdan gelerek kadehini kaldırdı. "Sevgili Bayan Dare'in şerefine. Fevkalade çaldınız."

Patience gülümsedi. "Teşekkürler lordum, ama fevkalade çalan Bay Hawkmore'du."

164

"Ah, tabii eşlikçisini de unutmamak gerek.İyiydi,Hawkmore."

Matthew kaşlarını kaldırdı. "Teşekkür ederim, Asher."

Kadehler indirilince, Asher ağız kulaklarında gülümsedi."Biliyor musunuz Bayan Dare, ben de kemaççılarım."

"Öyle mi, lordum?"

"Evet. Belki bir gün sizinle bir düet yaparız."

"Tanrım!" daha Patience cevap veremedi Farnsby haykırdı."Çok kötü çalışıyorsun, Asher, bunu sen de biliyorsun. " Yeleğini aşağı çekip Patience ile Matthew'e yaklaştı. "Zavallı çalgıyı ağaç budar gibi katlediyor. Adamda becerinin incelin zerresi yok."Sırıtarak küskün görünen Asher'ın sırtına bir tane şaplak indirdi."Yo yo, onunla birlikte çalmaktan vebadan kaçır gibi kaçmanızı, tavsiye ederim."

Patience gülmesini zor tutuyordu, Matthew ise kadehi, ne öksürdü. "Bu kadar müthiş bir uyarının gerekli olduğuna inanmak zor doğrusu," diye karşılık verdi Patience.

Asher Farnsby'nin elini omzundan silkti "Söylediği kadar kötü değilim, Bayan Dare."

Kuzeninin rahatsızlığını anlamayan Farnsby kahkaha attı. 'Doğru. Ondan daha kötü!' Şişman adam hırıltılı kahkahala ra boğuldu. "Korkunç!" Gülmekten kırılıyordu. "Kesinlikle, berbat!"

Patience hâlâ kendine hakim olmaya çalışıyordu, Matthew ise bu sefer omzunun üzerine doğru öksürdü. Asher da gülümsedi, sonra kendini tutamayıp güldü. "Tamam, çok iyi olmayabilirim, ama benim kemaç çalışım senin tenis oynayıştından daha iyidir " Parmağını hâlâ gülmekte olan Farnsby'ye doğrultarak ağız kulaklarında gülümsüyordu. "Ah, öyle! Feci -

itiraf et! Fecisin! '

Patience da artık gülüyordu ve yanında sessizce gülmekte olan Matthew'e baktığında yüzünün keyifli anlatımla ne kadar

165

yakışıklı göründüğünü fark edince göğsü sıkıştı. O zaman fark ettiki onu daha önce gülerken görmemişti.

"Of, tamam." diye mırıldandı Farnsby, herkes sakinleştikten sonra "Doğru. Ben feci bir tenis oyuncusuyum. Ama en azından benim tenisim kulakları tırmalamıyor."

"Eh"-Asher şampanyasını yudumladı- "belki yeni bir müzik hocası tutarım."

"A, sen öyle deyince hatırladım," diye araya girdi Farnsby. "Yakında Londra'ya gitmiyor musunuz. Bayan Dare? Bir italyan'la çalışacakmışsınız."

O an Matthew'ün yüzü taş gibi duygusuz kesildi. Buz gibi gözlerini yavaşça Patience'a çevirdi. "Nedir bu?"

ONUNCU BÖLÜM

KARARLAR

Çaldın gönlümü, kız kardeşim, yavuklum; bir bakışla...

çaldın gönlümü!

NEŞİDELER NEŞİDESİ 4:9

Matthew kazık gibi duruyordu. "Ne İtalyan'ı?"

Patience ona baktı. "Fernando Cavalli'yle birlikte çalışma daveti aldım." Gözlerini kırptı. "İki haftaya kalmadan Londra'ya doğru yola çıkacağım."

Hayır! Matthew Patience'ı dirseğinden tuttu. "Beyler, müsaadenizle Bayan Dare'le bir dakika yalnız konuşmam gerek."

Farnsby ile Asher'in cevabını beklemeden Patience'ı koridora çıkarıp dosdoğru kütüphaneye götürdü. Onu geniş kütüphaneye doğru çekerken yüreği huzursuz bir ritimle çarpıyordu Onu bıraktı, kapıyı kapatıp kilitledi. Cilalı ahşaba yaslanarak derin bir nefes solurken Patience'ın şöminelerden birine doğru yürüyüşünü seyretti.

Odadaki gaz lambaları kısılmıştı ama iki şöminede ateş gürül gürül yanıyordu. Ateşlerin titrek alevleri kitapların altın varaklı sırtlarından yansıyarak duvarlarda altın rengi benekler oluşurdu. Ama onlar bile, Patience'ın loş ışıktaki lava benzeyen

167

saçlarının yanında sönük kalıyordu. Ve yüzünü ona döndüğünde ateş ona öyle bir parlaklık verdi ki Matthew'ün bu görüntü karşısında yüreği burkuldu

Onu bırakmayacaktı.

"Nereden çıktı bu Londra ve Cavalli?" diye sordu.

Patience ateşin yanındaki yerinden ona bakıyordu. "Bay Cavalli Belton Hanesi'ne Brownlowları ziyarete giderken yolda benim kilisede çello çalışımı işitmiş. Kabiliyetimi o

kadar övünce babam onu bize akşam yemeğine davet etti ve o akşam o da beni Londra'da onunla çalışmaya davet etti. Babam bu daveti değerlendirdi, birkaç kişiye danıştı, nihayet gitmeme razı oldu." Ellerini önünde kenetlemişti. "Onunla çalışan ilk kadın olacağım, bu da büyük bir şeref çünkü o Avrupa'nın en iyi çello ustalarından biri sayılıyor."

"Onun kim olduğunu çok iyi biliyorum. Sekiz yıl ondan bizzat ders aldım." Matthew kapıdan ayrıldı. "Tam bir zampara. Bunu biliyor muydun?" diye sordu ona doğru yürüyerek.

"Evli bir adam," diye cevap verdi Patience.

"Evet, evli zampara."

"Adam yetmiş üç yaşında."

"Ve yetmiş üç yaşında evli bir zampara."

Yeşil gözlerini ona dikmiş bakarken bakır rengi kaşını kaldırdı. "Beni sırf uçkuru yüzünden çağırdığını mı ima ediyorsun?"

Matthew ona bakarken burnuna hafif bir gardenya kokusu geliyordu. "Ben hiçbir şey ima etmiyorum ve mesele senin ondan ders almaya layık olup olmadığın değil. Ben sana sadece şunu söylüyorum: Fernando Cavalli yaşını başını almış bir adam ama

Hala evindeki bütün dişilere musallat oluyor. Tabii bir de davet edildiği evlerdeki kadınlar var."

Patience yüzünde yumuşak bi ifadeyle başını salladı."Peki, beni bilgilendirdiğin için çok teşekkür ederim."

168

"Rica ederim," dedi sertçe. "Peki ne zaman beni planlarından haberdar etmeyi düşünüyordun?" "

"Patience çenesini kaldırdı. "Aslını istersen,bir araya geldiğimiz birkaç seferde aklım biraz başka düşüncelerle meşguldü."

Matthew onun büyüleyici gözlerine dalmıştı.*Demek ki onu her gün her saniye meşgul etmek gerekiyor.* "Gitmeni istemiyorum"

Patience ona kısaca baktı ve gözlerinde bir duygu belirip kayboldu. "Niye?"

Çünkü sen benimsin.

Çünkü sen sefil hayatımın en değerli parçasısın.

Çünkü sana ihtiyacım var - çünkü ben...

Ona yaklaştı. "Çünkü seninle ben sıra dışı bir şey yaşıyoruz ve bunu bölmek yahut kesmek yazık olur." Patience'ın gözleri kararmış mıydı? Ona bir adım daha yaklaştı; şimdi etekleri bacaklarına sürtünüyordu. "Sen de böyle hissediyorsun, Patience, biliyorum."

Patience'ın dudakları aralandı ve boynundaki nabızı titreyerek kolyesinin boncuklarını ısıldattı. "Evet."

"Aramızdaki şey yeni başladı." Parmaklarının sırtını onun yumuşak yanağına sürttü. "Sana göstereceğim ve öğreteceğim çok şey var." Elini indirdi. "Ama Londra'ya gidersen hepsi kalır."

Patience'ın dikkatli gözleri ondan bir an olsun ayrılmıyordu "Sen de Londra'ya gelebilirsin. Ben Matty Hala'da kalırım. Ağabeyin bahçe kafesine basarak ablamın odasına çıkardı." Matthew başını iki yana salladı.

Patience kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü benim sana öğrettiklerim zaman istiyor. Gecede bir kaç saat bize yetmez." Elini kaldırıp onun göğsüne koydu Her daim yanımda ve ulaşılır olman gerek "

169

Patience hızlı hızlı soluyordu."Ne süreyle?"

Sonsuza dek.

"Şimdilik," dedi Matthew yumuşak bir sesle.Patience'ın kalp atışını duyuyordu.

"Peki ya müziğim ne olacak?" diye sordu alçak sesle. "Belli ki sana müzüğün benim için ne kadar önemli olduğunu yeterince ifade edememişim."

Matthew parmaklarını Patience'in yakasından içeri soktu. Patience'ın göğüs ucu sertleşmişti. Matthew onu parmaklarının arasında hafifçe sıkınca Patience nefesini içine çekti. "Demek müziğin her şeyden önce geliyor, kendi tatmininden bile mi?"

"Fiziksel haz tatminin sadece bir yönüdür. Çellom beni diğer açılardan tatmin ediyor."

Geri çekildi. "Onu asla bırakmam."

Matthew onun savunmacı bir ifadeye büründüğünü fark etmişti. Neden böyle davranıyordu? "Senden çelloyu bırakmanı istemiyorum."

Patience bir adım daha geriledi. "Nedense bana öyle geldi." Matthew ona yaklaşmaktansa omzunu şömineye dayadı. "Ben senden hocanı bırakmanı istiyorum, Patience, enstrümanını değil."

"Cavali gibi bir eğitmen insanın karşına her zaman çıkar mı, Matthew? Senin doğal karşıladığın fırsatlar benim için küçük mucizelerdir."

"Bize ne olacak. Patience? Sence bizim gibi bir çift her zaman bulunur mu?"

Patience cevap vermedi ama gözlerini de kaçırmadı. ' Bulunmaz, biliyorsun. İkimizin ilişkisi de küçük bir mucizedirç"Gözlerini ağır apır onun onun üzerinde dolaştırdı. Onun nefes alıp verirken göğsünün kalkıp inişini seyretmek bile nabzını yükseltmişti ve ıslak uyluklarını hayal ederken aleti hareketlendi. Gözle-

170

ri buluştu."Ve ben senin kadınlığının aşırı derecede farkındayım.Başladığımız şey senin kadınlığını büyütüyor ve aydınlatıyor."Patience'ın dudakları aralanmış ve gözlerinde yumuşak bir arzu ateşi yanmıştı; Matthew ise kanının aletine hücum ettiğini duyuyordu."Bir süre sonra sende anlayacaksın Patience, bizimki fiziksel hazdan ibaret değil.Bu mucizenin peşinden gitmek en az müziğine devam etmek kadar önemli değil mi?"

Matthew onun düşüncelerinin birbirini kovaladığını tahmin edebiliyordu. Patience güzel alnını kırıştırarak dudaklarını yaladı "Belki önemlidir. Ama çellomdan vazgeçmem "

Matthew ona bir an dikkatlice baktı. "O zaman ben sana ders vereyim."

Ateşin kızıl parlaklığında bile renginin attığı belli olan Patience gözlerini koca koca açtı. "Olmaz."

Matthew kaşlarını çattı. "Neden? Cavalli'den yıllarca den aldım. O da sana benim bildiğimden fazlasını öğretmeyecek. Hatta ben sana daha fazla şey öğretilirim."

"Olmaz dedim." Başka tarafa döndü, sonra tekrar ona dönerek, "Sana daha başta söylemiştim: Çellom önceliğimdir."

Matthew'ün yüzü asılmış, gözlerinde öfke belirmişti. Kollarını göğsünün üstünde bağladı. "Neden? Neden müziğini her şeyin -evlilik, çocuk, hatta kendinin - önüne koyuyorsun? Neden her şeyi müziğin uğruna feda etmek zorunda olarsın?"

Patience durduğu yerde kımıldanırken Matthew onun eteklerine bastırıldığı ellerinin titrediğini fark etti. "Sen de çalışıyorsun, anlamam lazım."

"Hayır." Başını salladı. "Anlamıyorum. Enstrümanımı çok seviyorum. Esasında babam"-duraksadı-"George Hawkmore müziğime hayrandı. Ama şimdi ilişkimizden vazgeçmektense çellomu ateşe atarım."

171

Bu doğrudu; onu kaybetmemek için her şeyi yapardı.Neden Patience da böyle hissetmiyordu?"Neden Patience?Neden olmaz olası enstrümanın hayatına hükmetmesine izin veriyorsun?Sahneye mi çıkmak istiyorsun?"Sesi elinde olmadan giderek sertleşiyordu. "İstediğin şöhret mi? Çellonla birlikte dünyayı mı dolaşacaksın, o salon senin bu salon benim sürekli müzik mi icra edeceksin?"

"Hayır!" Patience'ın yumrukları sıkıldı. "Neden insanlar müzik aşkıyla şöhret ve servet arzusu arasında münasebet kurmak istiyorlar?"

"Sebebini söyle bana o halde! Neden çellon bu kadar önemli?" diye bağırdı.

"Çünkü o sadece bana ait!" diye bağırdı öteki de. "Ve ben onu sevdiğim müddetçe beni terk etmeyecek!"

Ne?

Matthew'ün öfkesi uçurmuş yerine şiddetli bir koruma hissi gelmişti.

Patience nefesini tutup gözlerini sımsıkı kapattı. Gözleri tekrar açıldığında zorlama bir sükun ifadesi yansıtıyordu. "Çellom önemli çünkü beni kamçılıyor ve beni asla hüsrana uğratmıyor." Sesi kararlı ama alçaktı ve gözleri ışıldıyordu. "Ahşap ve telden ibaret olsa da beni tatmin ediyor."

Matthew onun yanına giderek zarif yüzüne baktı. Alt dudağı titriyordu ama tek damla gözyaşı dökmemişti.

Matthew'ün yüreği burkuldu.

Ben seni hiç terk etmeyeceğim.

Ellerini onun ince beline koyarak onu kendine doğru çekip dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. Ağız yumuşacık nefesi tatlıydı. Onu birkaç kere daha öptükten sonra geri çekildi. Patience'ın yanağında ıslak bir çizgi belirdi, vücudu titriyordu. Bu zampara bir müzik öğretmeninden daha ciddi bir mesele ola-

172

Caktı. Matthew başparmağıyla onun gözyaşını sildi. "En azından teklifimi değerlendir."

Patience yeşil gözleriyle ona uzun uzun baktı. "Peki Matthew."

Matthew başını sallayarak onu kollarına aldı.

Başını göğsüne yaslarken riske girmeyeceğini düşünüyordu.

Onu elinde tutmak için ne gerekirse yapacaktı.

Ne gerekirse...

Patience sabahlığını çıkarmış ateşin önünde dikiliyordu. Sıcak ateş çıplak vücudunu ısıtıyor, üzerini örtme istediğini bastırmasına yardımcı oluyordu. Şimdiye kadar birkaç kez sabahlığını üzerine geçirmişti; zira üzerine bir şey giymeden dolaşmayı garipsiyordu. Yine de kararlıydı.

Matthew'ün talimatı kesindi. Soyunup onu bekleyecekti. Peki ya ona ders vermekle ilgili teklifine ne demeliydi? Ya Patience'ın ağzından dökülüveren sözlerle? Patience yüzünü ateşe dönerek gözlerini alevlere dikti. Sözleri içten miydi? Enstürümanına bağlılığı aşırı hastalıklı bir ihtiyaçtan mı ileri geliyordu? Düşüncesi bile iğrençti.

Matthew'ün ilgilendiği fiziksel ihtiyaçlarının doyurulması haricinde hayatta ihtiyaç duyduğu her şeye sahip olduğunu düşünürdü. Omuzlarındaki yükten şikayet eden yahut aşk hasreti duyan zayıf bir kadın değildi. Güçlü ve meşgaleleri olan bir kadındı.

Uzun buklesini parmağına dolayarak ateşin önünde ileri geri yürüyordu. Evet, bir kere kalbi kırılmıştı, o kalbini onamayı bilmişti. Herhangi bir yarası yahut ıstırabı yoktu. Çok az

şeye ihtiyaç duyuyordu. İlk aşık olduğunda kendi hakkında böyle bir şey keşfetmişti - esasında kimseye ihtiyaç duymuyordu Kendi kendine yetiyordu. Aşk da ondan kaçtığına göre, neden evlenecekti?

173

Dolayısıyla kendini tamamen enstrümanına vermişti ve onu çok seviyordu.

Hem -yürümeye devam ediyordu - herkesin bir tutkusu, bir ilgi alanı olması gerekirdi. İnsanın bir ilgi alanı olunca da o alanda mükemmelliğe ulaşmak için çaba göstermeliydi. Tabiatıyla mükemmellik arayışı için disiplin ve dikkat gerekirdi. Aşk ise insanı bu iki şeyden alıkoyardı.

Bükülmüş buklesini bırakıp başını salladı. Evet, bütün kararları gayet sağlam görünüyordu.

Ateşe sırtını dönerek kaşlarını çatıp dudaklarını ısırırdı. O zaman neden bir eksiklik duyuyordu? Şaşırtıcı sözler ağzından çıktığı an neden o kadar üzülüyordu? Kendine acıması için bir sebep yoktu.

Gözleri dalmıştı. Elinde olsaydı sözlerini geri alırdı. Yılgınca iç çekerek elleriyle bacaklarını ovalarken saate göz attı. Saat on bire geliyordu. Matthew neredeydi? Onun bırakmış olduğu sürahiden bardağa konyak doldururken göğüsleri dikleşmiş ve kasıkları karıncalanmıştı.

Matthew'ün ondan Cavalli konusunu unutmasını istemesi onu hem mutlu ediyor hem de üzüyordu. Gitmesini istemediği için memnun olduğunu inkar edemezdi. Yine de düşünmekten kendini alamıyordu. Dünyanın her yerinden çellistler Cavalli'den ders almak şansını elde etmek için birbirleriyle yarışıyorlardı. Matthew'le ilişkilerine daha sonra da devam edebilirlerdi.

Ama daha sonra ne zaman?

Matthew'ün teklifini - ona bizzat ders vermeyi - düşününce kasları gerilmişti. Titreyerek konyaktan bir yudum aldı. Patience böyle bir şeye müsaade edemezdi. Cavalli ile çalışmak başka bir şeydi. Ona çello ustası olarak yeteneğine duyduğu müstakil hayranlıktan başka bir şey hissetmiyordu. Öte yandan Matthew onun

174

tutkularına hitap ediyor ve onda çalışını etkileyebilecek duygular uyandırıyordu.

Böyleyken, Patience onun rahat ve akıcı çalışını düşünmeden edemiyordu. Hatta onu rahatsız etse de ondan daha iyi çaldığını kabul etmek zorundaydı.

Ya Matthew onu daha iyi bir çellist haline getirirse?

Ya onu mahvederse?

Patience buz gibi bir ürperti duydu. Hayır Matt ona dokunabilirdi ama müziğine dokunamazdı. Hem, Rosalind'i tamamen unutamadıysa, ne olacaktı? Midesine bir sancı saplanan Patience konyaktan bir yudum daha alarak tekrar yürümeye başladı. Korkunç Leydi Humphreys ile karşılaştıktan sonar bu düşünce zaman zaman zihnini meşgul ediyordu.

Ya Matthew hâlâ Rosalind'i kaybetmenin acısını duyuyorsa? Ne de olsa, "Leydi Rosalind çok güzel ve arı bir soydan gelen bir kadın"dı. Ne de olsa, Rosalind "herkesin tanıdığı" ve Matthew'ün bir zamanlar "deli gibi aşık" olduğu kişiydi "

Matthew onunla birlikteyken Rosalind'i düşünüyor muydu? Onu Rosalind'le kıyaslıyor muydu? Rosalind'le ne derece yakınlaşmıştı?

Of... Patience birden durdu. Bu saçmalığı hemen kesmeliydi. Matthew üzerinde hiçbir hakka sahip değildi, dolayısıyla kıskançlık etmeye lüzum yoktu. Ayrıca neden sefil bir kadının sözlerinden etkilenecekti? Matthew ona karşı arzusunu ifade etmişti.. *Seni başkalarından üstün tuttuğumdan en ufak bir şüpheden olmasın, Patience.* Böyle söylemişti. O da ona inanmıştı.

Rezil Leydi Humphreys'in sözlerinin Matthew'ün sözlerinin yerini almasına müsaade etmeyecekti. Dolayısıyla, Matthew ona Lord Danforth'la ettiği kavgadan bahsetmediyse ne olacaktı? Şerefiyle ve soyuyla ilgili skandalı atlatmaya çalışı-

175

yordu ve görünüşe göre çoğu insane ona karşıydı. Birde onun güvensizliğiyle mi uğraşacaktı? "Bir peygamber kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez," sessizce kendini payladı.

Konyaktan bir yudum daha alıp bardağı ısınması için şöminenin önüne koydu. Eğilirken yerçekimi kuvvetiyle sallanıp ürperen göğüslerinin ağırlığını hissetmişti.

Yavaşça doğruldu.Kendi göğüslerinin latif ağırlığını daha önce fark etmemişti.

Ama şimdi bu his başka daha tatlı hazları aklına getiriyordu. Mesela Matthew'ün göğüs uçlarına vurduğu fiskeleri, elini vajinasına sıkıca bastırışını ve ağzında Matlhew'ün aletinin şiş gövdesini...

Yavaşça pencerenin yanındaki ayaklı aynaya gitti. Vücudunu iyi tanıyordu ama bu gece ona bambaşka gözlerle bakıyordu. Bu gece gizli arzuları ortaya çıkmış bir vücut - birdenbire kendini tanıyan bir vücut - görüyordu.

Bağlanmak isteyen uzun kollar ve bacaklar, sıkıştırıldığında ve güçlü sözler karşısında kızaran beyaz bir ten görüyordu.Dolgun ve pembe göğüs uçları önceki gece yedikleri şiddetli fiskelerden hiçbir iz taşımıyordu. Ama bacağının içindeki koyu renkli bereye dokunduğunda göğüs uçlarının da berelenmemiş olmasına adeta hayıflandı. Zira o zaman o harika hissi az da olsa duyabilirdi. O şehvetli ağırlık hissi onu kendinden geçiriyordu.

Patience parmaklarını sızlayan tenine bastırdı. Kendi kendini tatmin edebilirdi ama o bunu istemiyordu. Elini çekti.

O, Matthew'ü istiyordu.

İç geçirerek yüzünü şömineye döndü. Klitorisi sızlasa da tatlı bir sükun onu sarmalamıştı. Bir gece önce yalnız ve yata-

176

ğında bağılyken duyduğu huzura benzer bir histi bu.Şu farkla ki bu gece bu hissi daha derinden ve daha kuvvetli duyuyordu.Bu gece daha fazla anlayış ve tecrübeye ,sahipti.. Bu gece yerini biliyordu.

Ateşin önünde diz çöktü.

Arzuları kabarmıştı.

Matt neredeydi?

Matthew koltuğuna yaslandı ve az önce yazmış olduğu mektubu okudu.

Sayın Maestro,

Bana sık sık yıllardır size vermekte olduğum mali desteğin karşılığını nasıl ödeyeceğinizi soruyorsunuz. Nihayet bunun bir yolunu buldum.

Geçenlerde ağabeyimin baldızı Bayan Patience Dare'i öğrenciliğe kabul etmişsiniz. Fakat şu sıra ondan ayrılmak istemiyorum. Bu sebeple sizden ona müzik eğitimi konusunda fikrinizi değiştirmiş olduğunuzu belirten bir mektup göndermenizi rica ediyorum

Bu mektubun mümkün merteye nazik olmasını istiyorum, bu yüzden bu mektupta, karınıza danıştıktan sonra genç ve güzel bir hanıma ders vermenin evliliğiniz için pek hayırlı olmayacağına ve üzümlere ona ders verme teklifinizi geri çekmeye karar vermek zorunda kaldığına belirtmenizi rica ediyorum.

Teşekkürler, Maestro. İlişikte beş bin sternalık bir çek gönderiyorum, bu miktar Bayan Dare'in öğrencisi olarak

177

Sağlayacağı gelirin üzerindedir ve cüzdanınızı epey rahatlatacaktır. Bayan Dare'in bir an önce mektubunuzu almasını bekliyorum."

Saygılarımla,

M.M. Hawkmore

Matthew mektuba bir daha gözlerini dikip baktı. Bunu göndermesi, doğru olmayacaktı. Ama Patience'tan ayrılma düşüncesine de tahammül edemiyordu. Fitz Roy, Rosalind'in mektubunun çaresizlikten yazılmış olduğunu söylerken haklıydı. Bu mektup da çaresizlikten yazılmıştı.

Vicdanını susturarak mektubu ve çeki çabucak katlayıp zarfa koydu ve üzerine Maestro Fernando Cavalli'nin adresini yazdı. Ertesi gün bunu yerine ulaştırmak üzere Mickcy Wilkes'a verecekti. Sonra ıslah olmuş hırsız, üçkağıtçı ve hilebaz, Benchley Malikanesi'ne dönebilirdi ama ancak Rosalind'e bir mesaj ilettikten sonra.

Cavalli'ye yazdığı mektubu masasının üst çekmecesine koyarken eski nişanlısından aldığı nota gözü ilişti. O sabah oraya bıraktığı mektup destesinden köşesini çıkarıp o nota adeta bir ok gibi işaret eden mektubun o köşesindeki iri kıvrımlı yazıyı hemen tanımıştı.

Göğsüne bir ağırlık saplanarak annesinin mektubunu desteden çıkardı. Skandaldan beri ondan üç tane mektup almıştı. Birincisi tatlı sözlerle dolu, ikincisi kayıtsız, üçüncüsü öfkeli

olan bu mektupların her biri onunla ilgiliydi: Onun sebepleri, onun acıları, onun ihtiyaçları vesaire. Haksızlık etmemek gerek, mektupların sonunda bir iki satır olsun onun hatırını da sormuştu. Hatta bir keresinde bunu hamış olarak eklemişti. Ona başka söyleyecek neyi kalmış olabilirdi? Zaten Matthew'ün artık umurunda değildi.

178

Matthew annesinden nefret ediyordu.Zihninde çocuklupğundan annesinin yaltaklanan ilgisi canlanınca mektubu ters çevirdi.Onu çok seviyor gibi görünürdü ama aslında aşırı sevgi gösterilerine rağmen alakası sığ ve tutarsızcaydı.

Matthew annesinin yeni bir sevgili edindiğinde günlerce,haftalarca, hatta aylarca ortadan kaybolduğunu hatırlıyordu.Sonra onun ilgi alanlarıyla hiç bağlantılı olmayan hediyelerle çıkagelirdi.Yalnızken ona doğru dürüst ilgi göstermezken başkalarının özelliklerlede Mark ve kocasının önünde onu nasılda ilgiye boğardı.Matthew o zamanlar bile bazen ondan nefret ederdi.Fakat arada bir nefretini ona kussada genel olarak herşeyi oluruna bırakmıştı.

Oluruna bırakmıştı çünkü annesine defalarca ve daima onu sevdiğini söylemişti.

Ayrıca o annesiydi...

... Matthew de ona inanmıştı.

Şöminedeki ateşe bakıyordu, ayağa kalkıp şömineye gitti ve mektubu ateşe attı. Zarfın kıvrılarak yanıp küle dönüşüşünü seyretti. Hayatının o dönemi kapanmıştı.

Annesinin mektubunun son parçası da küle dönerken Matthew masasına döndü. Hesap defteri açık duruyordu. Bakıyeye baktı. Üç ay içinde rakam yaklaşık üçte bir oranında düşmüştü. Dış yatırımları kâr getirmeye devam etse de GWR'yi ayakta tutmak için ödediği büyük meblağlar aylık geliri hayli aşıyordu. Ama o, GWR'yi gözünü budaktan sakınarak kurmamıştı. Ne kadar tehlikeli olursa olsun, şimdi kesenin ağzını sıkmanın zamanı değildi. Anlayış, gerçekten daha önemliydi. Benchley'e karşı savaşı kazanmak için güven telkin etmesi gerekiyordu, iplerinin dipsiz olduğu izlenimini uyandırmamalıydı. Harcaması gerekiyordu.

179

Ve de hayatına devam etmek zorundaydı.Defter kapatıp çekmeceye koyarken Cavalli'ye yazdığı mektup gözüne çarptı.Derin bir nefes aldı.Artık hayatta bazı insiyatifler alacaktı.Dizginleri eline alacak ve kendi seçtiği yoldan gidecekti.

Buna Patience da dahildi.Patience'ın ondan ayrılmasına izin veremezdi, vermeyecekti.Patience onun umudu ve arzu kaynağıydı.

Gözü Rosalind'in notuna kaydı. O, Patience'dan ne kadar farklıydı. Pembe kağıdı eline alıp açıverdi.

Matthew. Sevgilim, bana kızgın olduğunu biliyorum...

Evet.

... o yüzden acı çektiğimi öğrenmek seni memnun edebilir.

Evet.

Fakat şunu bil ki, babam her gün önümde talip geçidi düzenlerken ki hiçbiri senin kadar yakışıklı ve "cesur " değil, ben seni düşünüyorum.

Ama hepsi benim kadar kör.

Sevgilim, eğer sen de ayrıldığımıza benim kadar üzûldüysen...

Ayrıldığımız için her gün şükrediyorum.

...bana yaz.

Kırmızı kar yağarsa, belki.

180

Bunu yazarken utanıyorum, ama evlenemememiz birlikte olamayacağımız anlamına gelmez. Sevgiler. R

Bu son cümleye uzun uzun baktı. Babasıyla ilgili gerçek , ortaya çıkmasaydı şimdi onunla evlenmiş olacaktı.Rosalind belki bir gün aynı notu başka bir adama gönderecekti. Hatta belki kendi evindeki uşaklardan birine... O gün Matthew tıpkı "baba" dediği adam gibi boynuzlu koca olacaktı. Hatta belki rahmetli kont gibi o da kendinden olmayan bir çocuğu büyütecekti. Böylece dönüp dolaşıp aynı noktaya gelmiş olacaktı.

Rosalind'in annesine bu kadar benzediğini nasıl anlayamamıştı? Düşündükçe çıldıracak gibi oluyordu.

Notu çekmeceye atıp çekmeceyi sertçe kapattı ve volta atmaya başladı. Eski nişanlısıyla hiçbir şey yapmak istamyordu. Toplumsal ve mali kurtuluşu Benchley'i alt etmeyi gerçekte çok istiyordu. Bütün fırsatları - Rosalind'i bile-kullanmalıydı. Onunla temasa geçecek, sonra da onu ne şekilde kullanabileceğine bakacaktı.

Odada dolanmayı bırakıp ağrıyan başını ovdu. Bütün bunların geçip gitmesini, zamanda ileri bir noktaya adayıp Bepchley'ı mağlup ve kendini eski mevkiinde bulmak istiyordu.

Ama bunu yapamazdı; her şeyle bizzat ilgilenmeye mecburdu. Sabırlı olmak zorundaydı.

Patience. (Sabır)

Patience ona asla ihanet etmezdi

Matthew omuzlarının yavaş yavaş gevşediğini hissediyordu. Patience, Dare ailesinin ahlak ve faziletine sahipti. Bunu bir giysi gibi üzerine kuşanmıştı ve görmek hiç zor değildi. Maty Hala

181

onu birlikte çalmaya davet etmesiyle kalkan kaşlar ve yükselen fısıltılar karşısında nasıl da gururla çenesini kaldırmıştı. Matt, onun Fenton'a sert çıkışını ve onunla birlikte gururlu bir tavırla maskeli balodan ayrılışını hatırladı. O, vefalı, hakikatli, dürüst ve güçlüydü.

Matthew şöminede titreyen alevlere gözlerini dikmişti.

Patience onun karısı olacaktı.

Kalbi güm güm atmaya başlamıştı.

Buna şu anda mı karar vermişti yoksa baştan beri biliyor muydu?

İkincisinden şüpheleniyordu. Onlar birbirleri için yaratılmışlardı. Tanrı Patience'ı onun eline göre yaratmıştı ve bu yüzden onu elinde tutması gerekirdi. Onu başkasıyla paylaşmak ya da salıvermek gibi bir niyeti olmadığına göre de evlilik mantıklıydı.

Ayrıca bu sabah, aile kurmayı ne kadar istediğini hatırlamıştı. Onun babalığını sorgulamayacak, onlara bunu düşündürmeyecek bir kadından olacak çocuklar yetiştirmek istiyordu.

Henüz kendi bunun farkında olmayabilirdi ama Patience o kadındı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

İKİNCİ TESLİMİYET

Etrafı çevrili bir bahçesin sen kız kardeşim, yavuklum; kopal, bir kaynak, mühürlü bir pınar.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 4:12

Matthew şöminenin yanında sessizce ve kımıldamadan durmuş, Patience'ın ona doğru gelişini seyrediyordu. Odasındaki lambanın ışığı ile ateşin loş ışığı onun güzel çıplaklığına altın rengi bir parlaklık katıyordu. Yürürken bacaklarının uzun kasları geriliyordu. Bacaklarının arasındaki tüyler parlıyor, düz karnıyla latif göbeği Matthew'ün dikkatini bel kıvrımına, oradan da olağanüstü, kusursuz göğüslerine çekiyordu. Bu göğüslerin dolgun, ısırılacak uçları Matthew'ün ağzını sulandırıyor.

Patience son adımlarını atıp önünde durduğunda Matthew'ün aleti dolup kalkmıştı. Matthew onun simasının çarpıcı güzelliğine baktı ve parmaklarıyla yumuşak yanağını okşadı. "Beni Leydi Humphreys'e karşı koruduğun için teşekkür ederim."

Patience şaşırılmıştı. "Sana kim söyledi?"

"Az önce buraya gelirken, Fitz Roy söyledi." Öfke ve utanç içinde dişlerini sıktı ama gözlerini Patience'tan ayırmamıştı. "Bir yandan, vaziyetimin savunma icap ettirmesine hayıflanıyorum

183

Ama diğer yandan" - elini saçının üzerinden geçirdi-" senin açıkça benim tarafımda yer aldığını bilmek bana güç ve yenilmezlik hissi veriyor."

Patience elini Matthew'ün göğsüne koydu."Öyle mi?"

"Evet."

"Güzel, gerekirse yine yaparım."Diğer elinide onun çenesinde gerilen kasın üzerine koydu."Hem ben senin vaziyetini savunmuyordum, Matthew, çünkü senin durumunun savunulacak bir tarafı yok.Ben haris bir kadına karşı savundum, onun hasisliğide senin suçun

değil."

Matthew, onun berrak, samimi gözlerine bakarken fazileti, şerefi ve asaleti karşısında yüreği burkuluyordu. Halbuki o tutup müzik hocalarına çaresizce mektup yazıyordu. Üstelikte kendi kaçınılan, yıkımın eşiğindeki bir adamdı, Patience gibi bir kadını hak etmiyordu. O günahkardı.

"Bana teselli veriyorsun," diye mırıldandı. "Üstelik benim sana teselli vermem gerekirken..."

Patience başını yana eğdi. "Niçin, Matthew?"

Matthew ellerini onun saçlarına geçirdi. "Danforth'la kavgamın Rosalind'le hiçbir alakası yoktu." Patience kirpiklerini indirerek gözlerini gizliyordu. Matthew, Danforth'la düellosuna bazılarının, özellikle kadınların ne gözle bakacağını düşünmemiştir. Matthew onun dolgun saçlarını kavradı. Patience gözlerini kaldırdı. "Patience, Rosalind'in kiminle evlendiği umrumda değil - ister Danforth'la evlensin, isterse Siyam Kralıyla - beni ilgilendirmez. Benim için önemli olan tek kadın sensin. Tek kadın." Onun gözlerini araştırıyordu. "Bana inanıyor musun?"

Patience'ın yeşil gözleri dosdoğru ona bakıyordu. "Evet, Matthew. Sana inanıyorum."

184

Matthew soluğunu koyuverip onu dudaklarından öptü. "Bir şey daha var," dedi. "Yemekte sana eşlik edemediğim için de özür dilerim. Fitz Roy, senin yanında ayırdığım yere Montrose'un oturduğunu söyledi. "Gözde ve meşru zengin Montrose..savunmaya ihtiyacı olmayan Montrose..."

"Evet"-Patience ellerini onun omuzlarına doğru kaydırды "ama onun varlığı seninkiyle kıyaslanamaz " Biraz durdu. "Seni özledim, Matthew - varlığını özledim "

Onun tatlı sözleri ve vücudunun üzerindeki baskı içinde uyanmış olan tatsız hissi unutturmuştu. "Özür dilerim," dedi yine. "Bulunduğum yerdense senin yanında olmyı yeğlerdim."

"Ona geri vermedin, değil mi?"

Matthew şaşırarak geri çekildi. "Neyi?"

"Maden ocağını. Lord Montrose senin ocağı Lord Benchley'e geri vereceğinden emindi. Fakat Lord Rivers ile Lord Fitz Roy bana senin o maden ocağını adil bir oyunda kazandığvını söyledîler, o halde neden geri veresin?"

Matthew onun güzel ve zeki çehresine baktı. Aynı dedikodunun onun da kulağına gitmesi normaldi. Patience'ın onun hakkında kötü bir şey işitmediğinden emin olması gerekiyordu.

Patience birden tereddüde düştü. "Geri vermedin, değil mi? Vermemeliydin, Matthew."

'Hayır, vermedim." *Seni de geri vermeyeceğim.*

Patience tebessüm etti. "Ah çok sevindim." Matthew karnındaki karıncalanma hissiyle ona doğru eğilip ağzından Öptü. Onu öperken, kütüphanede onu yapmaya zorladığı açıklamayı düşünüyordu. Onu inciten şeyi mutlaka öğrenecekti. Önüne koyduğu bütün engelleri aşacak, yüreğini tıpkı şu anda vücudu gibi - çırılçıplak avucuna alacaktı.

185

Geri çekilipmonun ısıldayan yeşil gözlerine baktı.Bu gözler acil beklentiyle doluydular.Matthew onu dünyanın acılarından koruyup kollayacaktı.Ona göz kulak olacak ve ihtiyaç duyduğu güçlü eli sunacaktı.İşte o zaman gerçekten onun olurdu.

Parmağıyla onun alt dudağını okşadı.

Ve karşılığında...

Başını eğdi ve Patience'ın gözleri kapandı.

...o da bana birşey verebilir.

Tam ağzının ucunda durdu.

Mühüm bir şey.

Patience'ın yumuşak ve titrek nefesi Matthew'ün dudaklarına çarptı. Matthew için onu öpmemek çok zor oldu. "Daha önce ben seni yemek için giydirmiştim. Şimdi de sen benim soyunmama yardım edeceksin." Dudaklarını ağzının köşesine, sonra da yanağına sürttü. Gözlerini kapatarak onun kokusunu içine çekti - teninin tatlı parfümüne karışmış gardenya kokusu. Dudaklarını kulağının kenarına değdirdiğinde onun titrediğini hissetti. "Ve hizmetlerin esnasında bana dokunacak ve alakama karşı duyduğun arzunun derecesini tatlı ve uysal bir biçimde göstereceksin." Matthew yavaşça geri çekildi Patience'ın yukarı dönük

yüzüne baktı. Patience'ın dudakları aralık, yanakları al aldı. Güzel kirpiklerini titreterek gözlerini açarken Matthew'ün aleti sızladı. "Tamam mı?"

Patience hafifçe göz kırpıp titreyerek cevap verdi. "Peki, Matthew."

Matthew inleyerek onu kollarına alıp yukarı kaldırdı ve dilini içine soktu. Onun iniltisi kulaklarında yankılanırken onu hararetle öpüyor ve aletini kasıklarına sürüyordu. Bir kolunu onun beline sarmıştı, diğer eliyle ise kalçasının kavisini okşuyordu.

186

Matthew onunla sevişmeyi, ona sarılıp öperken sıkı vajinasına girmeyi çok istiyordu. Ama sabırlı olmalıydı.

Patience Matthew'ün sıkıca saran kollarında titriyordu.Öpücükleri nefesini kesiyor, kalın ve şiş penisinin baskısı vajinasını baskıdan ağlatıyordu.Matthew, parmakları etine batarak kalçasını kavramıştı. Bu hareket Patience'ın hem canını yakmış hemde hoşuna gitmişti. Matthew parmaklarını gevşetip yeniden sıkınca Patience inleyerek onun saçlarını kavradı.

Fakat birdenbire Matthew'ün kolları ve öpücüğü gevşemişti. O geri çekilirken Patience sızlanarak ona sarılmaya çalışıyordu.Ama Matthew ondan daha kuvvetliydi. Onu kollarından tutarak kendinden ayırdı.

Patience titreyerek onun kara gözlerine baktı. Bu gözler alev alev yansa da Matthew'ün tavrı tamamıyla kontrollüydü

"Çok güzeldi," dedi tatlılıkla. Kaşlarını kaldırdı. "Ama henüz zevkini hak etmedin."

Patience gözlerini dikmiş bakarken onun sözleriyle hem kederleniyor hem de heyecanlanıyordu. Matthew onun rahatlamak için yanıp tutuştuğunu bilmeliydi. Patience bir süredir uysal davranıyordu. Matthew onu niçin bekletiyordu? Patience'ın nabızı hızlanmış, klitorisi sancıyordu. Peki neden vücudu ona işkence gibi gelen bu reddedilişten aynı zamanda zevk alıyordu?

Gözlerini onun yakalarına indirdi. Nedense, soyunmasına yardım etmek cinsel teslimiyetten daha zor geliyordu Aletini ağzına almayı çok isterken, ceketini omuzlarından almak istemiyordu. Bu çok anlamsızdı. Üstelik de bu kadar kolay bir itaat ona hasretini çektiği orgazma ulaşma hakkı kazandıracaktı. "Bana ne düşündüğünü söyle, Patience."

Matthew'ün alçak sesi onu ürpertmişti. Onun kara gözlerine baktı. "Neden bilmiyorum ama yardım talebini yerine getirmek bana biraz zor geliyor."

Matthew sakince, "Ceza daha zor gelir," dedi.

Kararlı ve acımasız sözleri bir kıvılcımı Patience'ın sinirleri vasıtasıyla bacaklarının arasındaki şiş üçgene gönderdi. Bu kıvılcım Patience'ı ateşe verdi ve direncini yakıp yok ederek yerine teslimiyeti getirdi. Matthew bunu nasıl beceriyordu? Sırf ses tonu ve kelimeleriyle böyle bir teslimiyeti nasıl ortaya çıkartıyordu?

Patience arkasına geçerken uylukları ıslanmıştı. Omuzlarına uzanarak itinayla ceketini çıkarttı. Ceket koltuğun üzerine koyarken kumaşı eliyle süpürdü.

"Hayır." Matthew odanın öbür ucundan başını salladı. "Ceketimi tuvalet masasının üzerine koy."

Patience kızıyordu ama kendini tuttu. Neden onun dediğini yapmak bu kadar zor geliyordu? Sirtında onun gözlerini hissederek tuvalet masasına gitti. Acele etmek istiyordu ama ağırdan almak zorundaydı zira attığı her adım bacaklarının arasını sızlatıyordu.

Ceket i özenle pufun üzerine bıraktı. Matthew gözlerini bir an olsun ondan ayırmıyordu. Patience'ın bacaklarının arasındaki sızı giderek artıyordu. Yürüyüşü biçimsiz miydi? Zarafetten uzak mıydı? Onun devamlı nazarı karşısında kıpkırmızı olan Patience nihayet gelip önünde durdu. Gözlerini onun kravatına dikmiş bakarken, duygularının aldığı farklı yön onu şaşırtıyordu. Biçimsiz görünme ihtimali onu deli ediyordu. Kendi çıplaklığından utanç duyuyor olması da onu sinirlendiriyordu. Böyle kolay görevleri yerine getirmede zorlanması da sinirlerini bozuyordu. Mükemmel olmaya gayret etmeliydi.

"Patience."

Patience, onun sesinin uyarı tonu üzerine başını kaldırıp ona baktı.

Matthew çehresini çatmıştı. "Bekliyorum."

Patience yılgın bir nefes koyuverdi. İhtiyaç olduğunda yardım etmekten asla çekinmezdi. Ama bu bir ihtiyaç durumu değildi. "Neden kendi başına kolaylıkla yapabileceğin bir şeyi

benden istiyorsun?"

Matthe w'ün gözlerindeki ifade değişmiş, yüzündeki çatıklık bir parça rahatlamıştı. "Çünkü bu bana zevk veriyor."

"Evet, ama niçin?" Patience başını salladı. "Ben mecbur kalmadıkça yardım istemem."

"Gerçekten mi?" Matthew ona uzun uzun dikkatlice baktı. "Neden?"

Patience yüzünü asmıştı. "Neden mi?" Ne saçma bir soruydu? "Neden isteyeyim ki?"

Matthew'ün kaşları seğirdi ve ona bakmakta olan Patience huzursuzca kımıldandı. "Söylesene, Patience," dedi Matthew alçak sesle. "Bu sabahki kahvaltı hoşuna gitti mi?"

Patience artan bir huzursuzluk ve utanç duygusuyla kızardı. Ona teşekkür etmeyi unutmuştu. "Her şey çok lezzetliydi." Başını onaylarcasına salladı. "Teşekkür ederim."

Matthew başını iki yana salladı. "Sana lezzetli olup olmadığını sormadım. Hoşuna gidip gitmediğini sordum. Zevk aldın mı?"

Patience'daki huzursuzluk tırmanıyordu. "Eğer lezzetliyse, zevk almışımdır, değil mi?" omzunu kaldırarak oradaki gerginliği azaltmaya çalıştı ve bir an yere baktıktan sonra gözlerini ona kaldırdı. "Mesele şu ki ben normalde sabahları çalışırım ve..."

Matthew kaşlarını kaldırdı. "A, kahvaltı etmez misin?"

Patience kaşlarını çattı. "Ah, tabii ki kahvaltı ederim." Patience sesinin asabi çıktığının farkındaydı. Matthew'ün teklifsizce inceleyen nazarından gözlerini kaçırarak derin bir nefes aldı ve tekrar ona baktığında hafifçe gülümsedi. "Ama o kadar zahmete girmene gerek yoktu."

189

"Zahmet mi? Ne zahmeti bu Patience?" Şimdi onun dudaklarına bakıyordu. "Anlamıyor musun? Senin için yaptığım şeyler bana zahmet değildir." Yeniden gözleri buluştu. "Senin için dünyanın öbür ucuna bile giderim."

Patience içine bir nefes çekti, bunu çok şiddetli yahut çok hızlı yapmış olacaktı ki göğsünde keskin bir acı duydu. Acıdan gözleri yaşarmıştı. Gözlerini başka yöne çevirerek

nefesini koyuverdi ve yaşlar akmasın diye gözlerini kırptırdı. Sığ nefesler alıp vererek göğsündeki sancıyı nafile gidermeye çalışıyordu. Yeniden onun gözlerine baktı; bu ona iyi mi gelmişti yoksa bilakis göğsündeki sancıyı arttırmış mıydı?

"Ben sana zahmet mi veriyorum, Patience?" Gözleri tüy gibi yumuşacıktı.

Gözyaşları yine birikmişti. "Hayır." Patience gözlerini indirirken eliyle de onun yeleşini okşadı. "Tabii ki hayır." Uzanıp kravatını gevşetti. Yavaşça ipek kravatı çözerken bir damla gözyaşının yağından süzüldüğünü duyuyordu. Patience buna aldırmamaya çalışıyordu zira neden ağladığını bilmiyordu.

Matthew onu her zamanki gibi şevkle seyrediyordu. Patience onun nazarını üzerinde hissediyordu. Her ne kadar Patience'ın hoşuna gitmese de, Matthew onun duygularının dışa vurulmasından hoşnut oluyordu. Patience ona kaçamak bir bakış attı.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı Matt. Başını eğip burnunu saçlarının içine soktu.

Patience kravatı onun boynundan çekip çıkarırken Matthew onu alnından öptü. Patience nemli gözlerini kapattı.

"Senden ihtimam görmek çok tatlı bir his," dedi Matthew öpücükler arasında. "Seni karşımda çıplak görmeyi çok seviyorum." Geri çekilip ona baktı, o esnada da Patience Matthew'ün gözlerindeki yumuşak ifadeye arzu karıştığını gördü. "Kravatı bana ver."

190

Onu yeniden mi bağlayacaktı? Böylesi bunları, bu zor, özel şeyleri yapmaktan çok daha kolay olurdu. Kravatı onun avucuna bıraktı.

"Saçını topla."

Patience onun dediğini yaptı. Matthew kravatı kolundan geçirerek boynuna doladı. Patience kımıldamadan dururken, Matthew kravatı çok sıkmadan ama boynuna oturacak şekilde bağladı.

Kaşlarını kaldırdı. "Güzel mi?"

Patience göğüslerinin arasından aşağıya sarkan kravata baktı. Kravatın uzun ucu bacağına değiyordu. Evvelki gece bileklerindeki bağ gibi, bunun da görüntüsü ve boğazını sarışısı onu bir nevi yatıştırmıştı.

Hafifçe kaşlarını çatarak ona baktı."Evet. Nedenini bilmiyorum ama evet güzel."

Matthew'ün dudakları hafifçe bükülmüştü. "Teslimiyetin bir çok seviyesi vardır, Patience." Sesi yumuşak fakat kararlıydı "ilk aşama edîlgindir. Dün gece sen bunu tecrübe ettin. Ben hem senden alırdım hem de sana verirken, sen ellerin bağılı bir teslimiyet içindeydin. Bu, tepki vermektan başka bir şey yapman gerekmediğı için nispeten kolaydır."

Evet. Bu çok daha kolaydı.

Matthew dudaklarını yaladı. "Bir sonraki seviye ise etkindir. Bu sefer, seni bağlamıyorum ve senden beni memnun edecek şeyler - bunların arasında cinsellikle ilgili bir şey olabilir de olmayabilir de - yapmanı istiyorum. Senin de anlamış olduğı gibi bu daha zordur. Ama"- başparmağıyla onun alt dudağını okşadı- sadece başta - sonra fark edersin ki yersiz gururun mutluluğına ve tatmine mani oluyor. Teslimiyetin ile itaatinden iftihar etmeyi öğrendiğın vakit her şey yoluna girecektir. Şimdilik"-onun

191

Boynundaki ipe dokundu- "bu kravatı bir basamak olarak düşün.Bağılı değilsin ama bu kravat sana yerini ve benim seni istediğım an bükebileceğimi hatırlatmaya yarayacak."

Patience dikkatle dinliyordu.Matthew'ün söylediğı herşeyden büyüleniyor ve tahrik oluyordu."Birçok' seviye demiştin."

Matthew'ün gözleri ışıldadı.Şehvetten mi?Heyecandan mı?"Sonraki seviyede cezalarına razı olmayı öğrenirsin.Bunu, cezanın senin iyiliğine olduğunu anladığın için yaparsın.Ceza senin yumuşak, emniyetli ve itaatkar kalmanı sağlar.Ama ceza aynı zamanda seni güçlendirir.Çeliğı suyla sertleştirmek gibi..."Patience'ın saçlarını okşadı."Zevklerini sevdiğin gibi cezalarından zevk almayı da öğreneceksin."

Patience dün gece tatminkar cevaplar vermediğı için Matthew'ün onu okşamayı kestiğini hatırladı."Cezalarımı çekmedim mi?"

"Küçük cezalar vardır, birde büyükleri olur.Senin çektiğın ceza, eline indirilen bir şaplaktan ibaretti, canım."Pantolonunun üzerinden aletini düzeltti."Adamakıllı cezalandırıldığında anlarsın."

Patience'ın kalbi göğsünden fırlayacak gibi çarpıyordu, vajinasından ise bir miktar sıvı

boşandı. Bunlar hangi cezalardı?

"Bu kadar sohbet yeter." Matthew elini uzattı, gözleri kararmıştı. "Tasmanı elime ver. Bunu yaparken de hem arzularımın hem de fantezilerimin öznesi olduğunu bil."

Patience kravatın ucunu kaldırdı, sonra Matthew'ün avucuna baktı. Vücudu ürpererek ipek kumaş parçasını avucuna koydu.

"Güzel." Matthew onu kendine doğru çekerek dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Sonra da konyağım, lütfen."

Patience konyağı şöminenin önüne koyduğunu adeta unutmuştu. Dizlerini kırarken Matthew kravatı çekti. Patience ona

192

baktı. Matthew'ün yüzünde yoğun bir ifade vardı."Belinden eğil.Şimdi durduğun yerden de dönme."

Patience'ın yüzün al al olmuştu.Aşağıdaki bardağa bakıyor, onu oraya koyduğuna pişman oluyordu.Daha fazla düşünmeden çabucak eğildi.Tasması serbestçe aşağı düştü ve Patience bardağa uzandığı anda Matthew arkasına geçip kalçalarını okşayıp sıkmaya başladı.Patience doğrulmaya çalıştığında, Matthew onu aşağıya doğru bastırdı.Ardından, ayağıyla onun minik pufunu önüne çekti."Böyle kal."

Patience dudağını ısırıp isteksizce ellerini alçak pufa dayadı.Matthew'ün uzun parmakları etini yoğuruyordu.Bu his güzel olmasına güzeldi ama eğilmek utançtan yüzünün kızarmasına yol açıyordu.Matthew ise onu okşuyor, ellerini kalçalarının iç ve dış kıvrımlarında dolaştırıyordu.

Patience yine doğrulmaya çalıştı.

Matthew onu yine itti. "Böyle kal, dedim." Sesi buyurgandı.Sonra da kalçalarını sertçe sıkarak onu inletti. "Güzel mi, Patience?"

Patience, "Evet," dedi nefes nefese.

"Ama utanıyorsun." Onu bıraktı, sonra tekrar avuçladı "Kendini savunmasız hissediyorsun."

"Evet!"

"Utanmana gerek yok, çünkü benim gözümde her parçan ayrı güzel. Ayrıca beni memnun etmenin küçültücü bir yanı yok." Matthew ellerini gevşetmişti, Patience da gözlerini kapatarak rahatlamaya çalıştı. "Savunmasızlığın ise benimsemem gereken bir şey." Ellerini kalçalarının kavislerinde ve belinde gezdirdi "Savunmasızlık seni hem yumuşatacak hem de güçlendirecektir. Hem' -eğilip bel kavisini öptü-"buna bakmak büyük haz veriyor." Ellerni kürek kemiklerine doğru sürerek omurgasını öptü. "Sayılı insan korkularına

193

Rağmen savunmasız olabilir."Ellerini Patience'ın yanlarında kaydırarak geri çekildi."Şimdi, kımıldama."

Patience derhal gözlerini açtı, Matthew arkasında çömeliyordu.Onca telkine rağmen Patience yüzünün alev alev yandığını duyuyordu.

Matthew, "Oh, Patience, "dedi boğuk sesle."Tatlı patience."Yine kalçalarını avuçladı ve vajinasını iyice ortaya çıkarmak için havaya kaldırdı."Şiş ve ıslaksın."

Patience inleyerek başını kaldırdı bir an için. Cinsel organı adeta balon gibi şişmişti.

"Hiç böyle güzel bir vajina görmemiştım. Bakarken bile aletim sancıyor."

Elleri onu bırakmıştı, Patience tekrar aşağı bakınca onun dizlerini yere koyup pantolon düğmelerini açtığını gördü. Sonra Matthew muhteşem aletini ve haya torbasını dışarı çıkardı. Gövdesi sert ucu ise mordu ve durmaksızın ağlıyordu. Hayaları gergin ve dolu görünüyordu.

Patience yutkunarak başını kaldırdı. Matthew bir yandan onun kalçasını sıkarken diğer yandan hızlı hızlı kendini okşayarak Patience'ı zevkten bağırtıyordu. Matthew aynı çabuklukla kendini bırakıp diğer eliyle de Patience'ı kavramıştı. Patience, onun dilini uyluklarının içinde hissedince irkildi. Matthew bacaklarındaki ıslaklığı yalayıp, ardından etini ısırıp emerken o nefes nefese titriyordu. Matthew'ün ağzının sıcaklığı Patience'ın utancını siliyor onu zevk içinde kıvrandırıyor

Patience dirseklerini kırarak biraz daha aşağıya eğildi. Bacaklarını kırmadan kalçalarını geriye doğru itmeye başladı. Saçları yerleri süpürüyor, baldırlarındaki kaslar geriliyordu, göğüsleri ağırlaşmıştı.Matthew onun diğer uyluğunu yalarken, kalçaları ona doğru kalkıyor, aleti ağır ağır sallanıyordu.Patience kendi-

194

ne hakim olamayarak bacaklarının arasından uzanıp Matthew'ün penisini kavradı.

Matthew inledi, sonra karşılık verir gibi dilini Patience'ın sızlayan ve şiş dudaklarına yayararak ıslak drbelerle yalamaya başladı. Patience titreyerek inliyor, ona doğru abanarak , onun sopa gibi aletini sıkıp sıvazlıyordu. Onu avucuna almak harika bir duyguydu ve Patience, onun azametini besleyen damarlara hayranlıkla bakıyordu. Kim bilir böyle bir aleti içine almak ne müthüi bir histi?

Vajinası kasılıp sulandı. Kalbi delicesine atıyor, rahatlamak için ölüp bitiyordu. Matthew kısa bir süre için ellerini kalçalarından çekti, sonra onları tekrar sıkıca kavrayıp dilini küçük dudakların arasına skarak, Patience'ın saklı ve dokunulmuş klitorisi daha acı verici bir şekilde zonkluyordu.

Suluk soluğa kalmış ve neredeyse ağlayacak durumda olan Patience ona doğru abanıyor, kendini daha çok açmaya çalışıyordu. Matthew'ün dili daha derinlere ulaşmıştı ve çenesi de sürtünüyordu ama bu yetersizdi. Patience'ın kalçaları sıçramaya ve yine gözlerinden yaşlar süzölmeye başlamıştı. Birden bire arzuyla dolduğunu hissetti - şiddetli arzu, eski arzu, yeni arzu. daha önce varlığını bile bilmediği arzuyla doluydu. Saklı, ulaşılmaz klitorisi de bütün bu arzuları temsil ediyordu

Kıvranıp duruyor, Matthew'ü okşamaya çalışıyordu ama Matthew birdenbire dilini kalçasının kavisine getirdi. Patience ıstırap içinde inleyerek onu okşarken Matthew birden kalçasını sertçe ısırdı. Keskin acı dosdoğru vajinasının sancıyan yüreğini vurarak Patience'ı inim inim inletti. Patience nefesini tutup, bu acının onu orgazma ulaştırmasını beklerken umduğu gibi olmadı ve o, Matthew ağzını açıp kalçasını kuvvetle emerken, orgazmın sınırında dolaştı durdu.

195

Patience hem sarsılır hem ağlarken Matthew birdenbire geri çekildi. Hızla ayağa kalkıp onun kalçasını son birkez daha kavradıktan sonra pufu ayağıyla iterek ateşe biraz daha yaklaştırdı. Aceleyle, "üzerine çık," diye emretti."

Patience konyağı neredeyse unutmuştu ama kalkarken bardağıda aldı. Gerilmekten ağrımış bacakları titriyor ve kalçaları tatlı bir sızıyla yanıyordu. Islak kirpiklerinin arasından , Matthew'e baktı ve bardağı ona verdi. Matthew'ün gözleri alev alev yanıyordu. Patience dikkatle pufun üzerine çıkarken, o bardağı çabucak şöinenin rafına koydu.

Patience yukarı çıkınca Matthew ellerini onun kollarının altına sokarak, "Atla," diye

emretti.

Atlamak mı? Ayakta zor duruyordu. Bütün kuvveti bacaklarının arasına hapsolmuştu. Başını salladı. "Atlayamam." "Atla," diye gürledi Matt.

Patience daha çok ağlıyordu. Kalbi arzuyla çarpısa da gözyaşlarını zapt edemiyordu. Kuvvetini toplayarak atladı ve aynı anda Matthew onu kaldırdı.

Kalçaları yumuşak bir pat sesiyle mermer şömine rafının üzerine yerleşti. Matthew onu bir tutup sonra bıraktı. Patience'ın bacakların havada sallanıyordu fakat ateş o kadar ağır yanıyordu ki aşırı ısıtmıyordu, ayrıca şömine rafı enli olduğundan düşme tehlikesi yoktu. Gözyaşlarını silip başını sallayarak aşağıda duran Matthew'e baktı.

Matthew aletini kısa ve hızlı hareketlerle sıvazlayarak biraz dolaştı. "Bacaklarını ayırıp topuklarını rafın kenarına daya." diye emretti.

Patience kendini açmak istiyordu ama yine tereddüde düşmüştü. Ama kendini açması gerektiğine karar vererek şiddetli bir titreme içinde itaat etti.

196

Matthew burun kanatları titreyerek onu seyrediyordu."Poponu kenara yaklaştıırıp sırtını duvara yasla!"

Patience yavaşça yerleşti. Yine yüzü yanıyordu.Bacakları açık, kasıkları yukarı dönük ve vajinası tamamıyla meydandaydı; Matthew'ün seyrine sunulmuş bir sanat eseri gibi şöminenin üzerinde oturuyordu.

Matthew onun cinsel organına gözlerini dikip dudaklarını yaladı "Çok güzel," dedi daha ziyade kendi kendine.Nihayet gözleri buluştu. "Çıplaklığından utanmamayı öğreneceksin Patience." Konuşurken hayalarını sıkıyor, okşuyordu."Çoğu kadın kendi çıplaklığına ancak şehvetli olduklarında tahammül edebilir. Fakat sen Havva olmayı öğreneceksin. Havva, her konuda kocasına zevk vermek ve hizmet için yaratıldı. Havva her yönden kocası tarafından memnun edilip korunmak üzere yaratıldı '

Kocası?

"Senin çıplaklığın kusursuz," diye devam etti Matt "Sen benim olan vücudunu diğer insanlardan saklamak için giyiniyorsun. Ama ikimiz yalnızken çıplaklığınla gurur duymayı öğreneceksin." Olağanüstü organını serbest bıraktı. "Ve öncekinin aksine benim dileğimi

yerine getirmek için seve seve işe koyulacaksın çünkü bunu Tanrı böyle istediği için yaptığını biliyor olacaksın. Çıplaklık ve itaatkarlık sana bu hayatta biçilen giysi."

Evet! Tıpkı Havva gibi. Matthew uzaklaşırken Patience inleyerek işveli işveli kasıklarını itti. Bacaklarının arasındaki zonklama öyle şiddetliydi ki kımıldanıp duruyordu. Matthew'ün saatlerdir onu içine çektiği dayanılmaz şehveti yatıştırmak amacıyla kalçalarını yavaşça sallıyor ve çeviriyordu. Hem fiziksel hem duygusal yoğunluğa dayanamayan Patience gözyaşı döküyordu. Zira vücudu rahatlamak için yanıp tutuşurken kalbi teslimiyetinden büyük heyecan duyuyordu.

197

Teslimiyet içindeydi ve bu harikulade, gönüllü, kadınsı bir teslimiyetti. Savunmasızlığının tatlılığını duyuyordu. Tasmaşının rahatlatan temasını duyuyordu ve fiziksel acısına rağmen kendisine dokunması söz konusu değildi.

Ona dokunan sadece Matthew olmalıydı.

Yeleğinin düğmelerini açarak odanın içinde yürüyen Matthew'ün yürüyüşünde doğal ama baskın bir zerafet vardı. Patience'ın onu seyrederken yüreği güm güm atıyordu. Matthew onun arzularının efendisiydi ve Patience ancak o istediği zaman doyuma ulaşacaktı. Ona arzularının şiddetini göstermeliydi. Belki o zaman...

Kendi düşüncelerine dalmış görünen Matthew yeleğini çıkarırken Patience'a bakmıyordu. Yeleğide ceketin üzerine koyup tuvalet masasının önünde dikilerek elmas kol düğmelerini çıkardı. Saçının uzun tutamları alına dökülmüştü. Gömleğini çıkarırken Patience nefesini tutarak göğsündeki ve kollarındaki adalelerin hareketlerini izledi. Matthew ayakkabılarıyla çoraplarını da çıkardıktan sonra elleri pantolonuna gitti. Eğilerek pantolonunu indirdi, sonra onu da diğer giysilerinin üzerine koydu.

Patience ondan gözlerini alamıyordu; Matthew'ün, teni odanın loşluğunda altın gibi parlayan müthiş bir vücudu vardı ve çıplakken çok rahattı.

Matthew ona aldırıyor görünse de sert aleti bunun aksini ispat ediyordu. Aleti önünde dimdik ve gururlu bir şekilde duruyor, kalınlığından ve sertliğinden dolayı, yürürken bile kımıldamıyordu.

O yaklaşırken Patience sessiz bir takdim ve yalvarmayla kalçalarını hareket ettirip yukarı

doğru itti. O yaklaştığında, inledi, ama Matthew ona dokunmadı.

198

Matthew konyak bardağını alıp Patience'ın karşısında dikildi ve içkisini yudumlarken onun şiş ve sırlıklam kadınlığını seyre koyuldu."Hiç kızışmış bir bakire görmemiştim."dudaklarını yaladı."Klitorisin öyle dolgun ki, tıpkı olgunlaşmış bir meyve gibi."

Patience kıvranıyor, dalgalanıyordu ve şiş klitorisinin zaten göstermekte olduğu şeyi - şiddetli, çılgin şehveti- sergilerken ağzından inilti kaçıveriyordu.

"Harika, güzelim." Matthew'ün ifadesi şehvetle sertleşmişti. "Göster bana. Şu anda tek derdinin bacaklarının arasındaki şey olduğunu göster bana. Dünyayı at bir kenara ve bana Havva'yı göster"

Matthew heyecanla aletini okşadı ve Patience ağlayarak kalçalarını sıçratıp kaldırdı. "Lütfen, Matthew ."

Matthew şehvetten kararan gözleriyle ona baktı."Neydi?"

Patience gözlerini kırıştırarak kalçalarını rafın üzerinden tamamen kaldırdı. "Lütfen, Matthew!"

Matthew şimdi daha hızlı okşuyordu. "Lütfen, ne?"

Patience titredi ve alt dudağını ısırды. Matthewona yalvartacağını söylemişti. "Lütfen - bana yardım et!"

Matthew çatık kaşlarının altından ona bakıyordu. "Neden?"

"Çünkü bana yardım edebilecek tek kişi sensin!"

Matthew alev alev gözlerini ondan ayırmadan ona dogrı bir adım attı. "Bana ihtiyacın olduğunu söyle, Patience"

Patience gözlerini kapattı. Arzuya mı yoksa ihtiyaca mı teslim olmuştu? İhtiyaç olamazdı zira o kimseye ihtiyaç duymazdı. Ama o anda - gözlerini açıp Matthew'ün gözlerinin içine baktı - bu neden yalan gibi geliyordu? Göğsü ağrıyordu.

"Söyle," dedi Matt."

"Sana ihtiyacım var."

"Benim de sana."

199

Sonra Matthew kollarını iki yana açarak ellerini şömine rafına dayadı ve kafasını eğdi.Dilini aşırı şişmiş goncasına değdirdiği an Patience önce nefesini tuttu fakat sonra çığlığı koyuverdi.Yakıcı, delici hisle yerinden sıçırıyor, kaçmaya çalışıyordu.Ama Matthew geri çekilerek onun kalçalarını kavradığı gibi rafın kenarına kadar çekti.

Hassaslaşmış etini acımasız dil darbelerine maruz bırakırken Patience kıvranıyor ve hızlı hızlı soluyordu.Patience artık bir saniye bile tahammül edemeyeceğini sandığı an dayanılmaz sınır içeri doğru patlayarak vajinasını sonra da kalbini yoğun ve ilkel bir şehvetle kapladı.

Ağızından uzun, alçak sesli bir inleme fırladı ve Patience vajinasını Matthew'ün ağzına doğru itmeye başladı.Matthew'ün dili nabız gibi atan goncasına bastırıyordu ama artık bu da yeterli değildi.Parmaklarını onun sık saçlarına geçirerek onu kendine çekip ağzını, burnunu ve çenesini kadınlığının parçalarına sürterek üzerinde kokusunu bıraktı. Kalbi çılgınca atıyor, damarlarında kanı coşuyordu. Zevk her yanını sarmıştı.

Diğer elini de Matthew'ün saçlarına sokup kalçalarını raftan kaldırarak ona çılgın gibi sürtünmeye başlamıştı. Malthew'ün pütürlü çenesi şiş vulvasını tırmalıyordu. Parmakları kalçaların etine adeta gömülmüştü. Patience'ın kalçaları sıçradı, dizleri aşağı doğru indi ve kasları esnedi. O anda içindeki her şey zorlanmadan parçalandı ve Patience uzun, ortalığı inletemen bir çığlıkla darmadağın oldu. Patience şimdiye kadar olageldiği kadının parçalarının uçup gittiğini hissediyordu. Ama umurunda değildi çünkü bedeniyle kalbi bu ıstıraplı saadetin sancılılarıyla kasılırken ve orgazmı coşkun bir sel gibi vücudundan dışarı akarken anladı ki o parçalara şu anda ihtiyaç duymuyorsa, hiç ihtiyaç duymuyor demektir.

Şu anda o parçalara ihtiyaç, yoktu çünkü bu gece o, düşünce ve yasaklardan kurtulmuş, içi basit ve fiziksel amacının sevinçli şaşkınlığıyla dolu olan Havva'ydı.

Matthew kendi şehvetinin ağırlığı altında titriyordu. Kalbi gümbürdüyordu, aleti çelik gibi sertleşmişti. Patience'ın şiddetli ve vahşi teslimiyeti bal gibi tatlıydı. Tadı, kokusu, çıkardığı sesler içinde kuvvetli ve ilkel bir şehvet uyandırmıştı.

Tutkulu orgazmının son damlasını da yuttuktan sonra geri çekildi. Onu tasmaından tutarak kendine doğru çekip omzuna attı. Onun uzun, çıplak vücudunu yatağa taşıırken Matthew'ün şehveti artıyordu.

Onu bir hamlede yatağın üzerine attı kendi de üzerine atlayarak Patience'ın güzel vücudunu kendi vücudunun hapsine aldı. Bileklerini tutarak aletini yumuşak bacaklarına sürüyor, gardenya kokulu boynunu öpücüklere boğuyordu.

Patience'ın altında kıvranan vücudu Matthew'ün içinde karanlık ve tehlikeli bir şeyi uyandırmıştı. Ona zorla sahip olma düşüncesiyle boğuşurken alnından terler boşanıyordu.

Geri çekilip onun kollarını başının üzerine getirdi ve "Kımıldama!" diye bağırdı.

Patience derhal durup ona baktı, yeşil gözleri parlıyor, göğsü kalkıp iniyordu.

Matthew onun bileklerini tek eliyle tutarak diğeriyle sancıyan aletini Patience'ın ıslak bacaklarının arasına yerleştirdi. Onun bileklerini bırakıp dirseklerini iki yanına dayadı. Kendini yukarı çekerek aletini Patience'ın şiş kadınlığına sürttü.

"Oh, Matthew." Patience dudağını ısınyordu ve gözleri kapalıydı.

Matthew hafifçe geri çekilip birkaç itişle ilerlese ona sahip olabilirdi. Parmaklarını onun yumuşak, sık saçlarının arasına soktu. Ama o böyle istemiyordu. Patience gözlerini açtı. "Sana şuanda sahip olabilirim." Bacaklarının arasında gidip gelerek ağır erkekliğini ona sürterken sesi sert ve gergin çıkıyordu. "Aletimi sıkı vajinana sokuverip üç gidip gelmede bekaretini bozabilirim." Patience hızlı hızlı soluyor, ısıll ısıll gözleriyle kalçalarını sıçratıyordu. Matthew onun saçlarını sıkıca kavradı. "Ama zamanı geldiğinde, bu işi o şekilde yapmayacağım." Ağır ağır gidip geliyordu. "Yavaş yavaş ve itinayla yapacağım çünkü bu kadar muhteşem bir hediye aceleyle gelmez."

Patience ona büyük bir dikkatle bakıyordu ve Matthew onun uyluklarının gerildiğini hissediyordu.

"Ağır ağır içine girecek, her anının tadını çıkaracağım, Patience. Mümkün olduğunca uzatacağım ki bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlayasın."

Patience'ın bacaklarının arasından aniden boşanan suyla Matthew artık kendini tutamaz hale gelmişti. "Bana alış, yakında sık sık ağırlığımı üzerinde duyacaksın."

Ve Patience inleyip kollarını ona dolarken Matthew arzularını salıverdi. Eğilip onu sertçe öperken aletini bacaklarının arasında pompalıyordu.

Patience bir kere daha orgazma teslim olurken Matthew dudaklarını ondan ayırdı. Patience'ın vücudu sarsılırken koyuverdiği yumuşak çığlık Matthew'e kontrolünü iyiden iyiye kaybettirmişti. Patience'ı tutup yüzüstü çevirdi. Penisini sıkı kalçalarının arasına sıkıştırarak ve başparmaklarıyla tutarak çılgın ve yırtıcı bir şehvetle gidip gelmeye başladı. Kalbi deli gibi çarpıyor, kulakları uğulduyordu. Çok yakında ona bütünüyle sahip olacaktı; çok yakında Patience hem beden hem ruhen onun olacaktı. Patience

202

yuvarlak yanaklarının arasında kayan aletine baktığında Matthew nihayet kendini arzusun gücüne bıraktı.

Başını arkaya atarak yakıcı ve coşkulu bir patlamayla boşaldı. Başı öne doğru düşerken menisci hala Patience'ın oyuğuna fışkırıyordu.

Patience onun menisinin ıslak sıcaklığı altında titriyordu. Gözlerini kapatıp kalçalarını gevşeterek sessizce ve kımıldamadan yattı. Klitorisi ikinci orgazmının etkisiyle hâlâ hafifçe sızlıyor ve bütün vücudu adeta sessiz, işitilmez bir seviyede mırıldanıyordu. Matthew'ün titreyen solüğünü duyuyor iki yanında bacaklarını hissediyordu. Matthew ellerini kalçalarının üzerinde gezdirdi. Patience mesut bir şekilde iç geçirdi. Aslında daha önce hiç bu kadar mesut hissetmemişti.

Ama bu nasıl mümkün olabilirdi? O zaten mesut bir hayat yaşıyordu.

Yoksa bu doğru değil miydi?

"Ne oldu, Patience?"

Matthew'ün müşfik sesini işitince gözlerini açtı. Onun hareket ettiğini hissederek başını arkaya çevirince Matthew ün ayağa kalkıp gömleğini aldığını gördü. "Bilmiyorum," diye mırıldandı "Şey... Her şey değişik geliyor."

Matthew yanma gelerek gömlekle belindeki menisini sildi. Sonra yanına uzanıp başını eline dayayarak onu kendine doğru çekti. Gözlerini kırıştırdı. "Her şey değişik geliyor mu diyorsun ?"

"Evet."

Yanağını okşadı. "Her şey değişik geliyor, Patience, çünkü sen değıştin. Her gün biraz daha değışeceksin "

"Ama böyle değışerek ne olacağım?"

"Kendin olacaksın, Patience. Kendin."

203

Patience ona bakarken göğsü o denli sıkışyordu ki derin nefes alamaz haldeydi.Kendi olacaksa şimdi kimdi?Daha once kim olmuştu?

Matthew elini onun kalbinin üzerine koyarak, "Korkma," dedi.Yumuşak dokunuşu ve sesiyle onu hemen yatıştırmıştı."Şu anda garipsiyor olabilirsin ama değıştikçe kendini daha çok Kabul edeceksin."

"Ya sen, Matt?Sen ne oluyorsun?"

Matthew'ün güzel gözleri kadife gibi yumuşacık bakıyordu."Mest oluyorum."Dudaklarını yavaşça ona doğru indirdi."Ben mest oluyorum."

204

ON İKİNCİ BÖLÜM

UYUYAN GÜZEL

Ben uyuyordum ama yüreğim uyanıktı...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 5:2

Matthew derin ve rahat bir uykudan yavaş yavaş uyandı. Daha gözlerini bile açmadan yanındaki sıcak vücudu ve hafifgardenya kokusunu duydu.

Patience. Tatlı Patience 'ım.

Kolunu onun ince beline sarıp gözkapaklarını zorla açarak uyuyan güzelin yüzüne baktı. Hava hâlâ karanlık olsa da, geceleyin başucunda yanık bıraktığı gaz lambasının loş ışığında onu gayet iyi görebiliyordu. Sırtüstü yatıyordu, yüzü ona dönüktü ve yanağını parlak saçlarına yaslamıştı. Kirpikleri minik yelpazeler gibi dalgalanıyordu. Kim bilir, rüyasında ne görüyordu. Kızıl kaşlarından biri kalktı ve indi, arkasından da dolgun dudaklarının arasından yumuşak bir nefes çıkıverdi.

Matthew'ün içi mutlulukla doldu. Onun istediği buydu, sonsuza kadar onun yanında uyanmak...

Derin bir nefes alıp yavaşça bıraktı. Onunla binlerce kere dans etmek, binlerce düet yapmak, kocası olarak yanında yer almak, en çok da onu koruyup kollamak istiyordu.

205

Onun dolgun buklesini burnuna götürdü.O olmaz olasıca müzik hocasıyla arasında neler geçtiğini öğrenmeliydi.Patience onu sevmiş miydi?

Hiç hoşuna gitmeyen bu düşünceyi hemen aklından kovaladı.

O adamın artık bir önemi yoktu.Artık gitmişti.Önemli olan Patience'ın o adamın yaptıkları yüzünden bazı -yanlış- kararlara varmış olmasıydı.

Çalışı bile yanılttı.Tekniği mükemmel olsa da duygudan yoksundu.Enstrümanını ve müziğini

ne kadar sevdiğini söylemesine bakılacak olursa bu hayret verici ve saçma birşeydi.Bu da o kahrolası müzik hocasının suçu olmalıydı.

Matthew bir süre onun yumuşak ve beyaz tenini inceledikten sonra gözlerini yeniden titreşen kirpiklerine çevirdi. O gerçekten de Uyuyan Güzeldi. Matthew daha onun esaretinin sebeplerini bulmamışken onu arzuluyordu. Zira üzerine eğilmiş ve onu uyandırıp sahip olmak üzereydi.

Kasıklarındaki ateş canlanmıştı. Onun savunmasını kırmak büyük bir zevk olacaktı. Matthew onu hem fethedecek, hem özgür kılacaktı.

Dikkatlice dirseğine dayanarak doğruldu. Ona bakarken kanı kaynıyordu. "Sana sahip olacağım, Patience." diye fısıldadı. "Benim olacaksın."

Meleği kulağına fısıldıyordu ama o ancak bölük pörçük kelimeler işitiyordu. Kanatlarının hafif hışırtısı sözlerini anlaşılmasız parçalara bölüyordu. Yine de onu saran kollarıyla sesi mesajını aktarıyordu: Emniyettesin ve seni asla terk etmeyeceğim.

"Biliyorum." dedi Patience.

Kollarını ona doladı, yanağını omzuna koydu. Ne zamandır kendini böyle korunaklı hissetmemişti? Bilmiyordu. Ama çok es-

206

Kiden bunun gibi sıcak, koruyan ve muhteşem bir şekilde kucaklandığını hatırlıyordu.

Alnında bir öpücük hissederek iç geçirdi.Ağlamak istiyordu zira bu öpücük bile ona uzun zaman önceki bir öpücüğü hatırlatıyordu.

Ama o esnada meleğinin güçlü kolları yavaşça çekilmeye başladı.Patience ona yapışarak ayrılmasını engellemeye çalıştı."Hayır, gitme..."diye yalvardı.

Yine kesik kesik fısıltılar.Ama melek geri çekilmişti.Uzayan bir temas duydu, ardından, o uzun zaman önceki sarılış gibi, o da gitmişti.Ve tıpkı uzun zaman önceki gibi, Patience bütün saadetini de onunla birlikte kaybetmişti. "

Onu kuşatan cennet yok oldu. Çıplak bir tepede tek başına dikiliyordu. Bir rüzgar esti ve Patience üşüdü

Ama onu ısıtacak kollar yoktu.

O da kendi kollarını vücuduna sardı.

Seher vakti gökyüzüne bakan Matthew paltosunun yakasını iyice boynuna sardı. Nefesi ve yanındaki iri doru atın nefesleri soğuk havada buharlaşıyordu. Neyse ki Hawkmore Evi ile Filbertlerin ikametgahı Gillyhurst nispeten birbirine yakındı. Yine de Lord Filbert'in malikanesine atla gitmek bir saatten fazla sürmüştü. Matthew saatine baktı, altıyı biraz geçiyordu. Patience'ın sıcak kucağından zorla ayrıldığında ise saat sabahın üçüydü.

Onu düşününce yüreği sıkışıyor. Patience gitmemesini istemişti fakat Matthew o zaman ayrılmanın daha sonra ayrılmaktan daha iyi olacağını düşünmüştü. İlerisi için onunla ilgili planları vardı. Ayrıca, Rosalind'i rahatsız edebilirse, daha iyi olacaktı.

Ardında iki kuzgun ötüyordu. Matthew kuzgunların yıkılan duvarın yanında asılı duran, sessiz ve çürümekteki değirmen

207

Çarkının üzerine tünemiş halde buldu. Bu hüznü taşıyan bir zamanlar bir nehir beslerdi fakat Lord Filbert uzun zaman önce nehir yatağını değiştirmişti. Otlar alttaki tahtalara ulaşıyor, durmadan donuyor ve dürtüyorlardı ama bir türlü eski değirmeni canlandırmıyorlardı.

Matthew çürüyen değirmene baktı..

Patience bir nehirdi ve varlığıyla - gücü, sadakati, iyiliği ve korunaklı yüreğiyle - onu canlandırıyor. Onu başarma arzusuyla ateşliyor ve harekete geçiriyor. O yüzden Matthew bu toplantıyı terk edemezdi. Patience'la evlenecekti; ona verebildiği her şeyi - servet, mevki ve emniyet - vermesi gerekiyordu.

Omuzlarını geriye doğru attı. Patience onu seçtiğine asla pişman olmayacaktı. Matthew ona mükemmel bir hayat sunacaktı. Ve kimse, hele de Archibald Benchley onu engelleyemezdi.

Matthew sessizlikte, koşan atların yaklaşan nal seslerini duydu. Kuzgunlar ötüp çığlık atarak havalandılar. Atlar köşeyi dönerlerken dönüp baktı. Mickey Wilkes önde, Rosalind de peşindeydi.

Matthew ellerini ceplerinden çıkarıp kollarını göğsünde bağlayarak beklemeye koyuldu. Ne tuhaftı. Son notunu almadan önce Rosalind o kadar gerilere çekilmişti ki Matthew onu adeta unutmuştu. Matthew'ün asıl düşmanı daha ziyade Rosalind'in babasıydı. Ama şimdi yüzünde

tebessümle yaklaşırken, Matthew ondan ne kadar nefret ettiğini anladı. Onu terk ettiği için değil, bilakis Matthew bundan memnundu. Rosalind'den onu bırakma başka sebep de yüz­süzce ona dönmeye çalışmasıydı.

Mickey ile Rosalind gelip durdular.Oğlan attan indi, sonra da Matthew'ün yardım etmeyeceği anlaşılınca, Rosalind'in attan inmesine yardımcı oldu.Rosalind birşey söylemedi, Mickey'in

208

Yardı­mını kabul edip dizginleri ona verirken gülümsemeye devam ediyordu.

Matthew'e mahcup mahcup bakarak yanına gitti.Siyah saçları arkada gevşekçe bağlanmış ve bir kısmı soğuktan kızaran yanaklarına dökülmüştü. Siyah gözlerinde cilveli bir memnuniyet vardı ve Matthew'ün karşısına gelip durduğunda tebessümü yüzüne iyiden iyiye yayılmıştı.

Rosalind bir zamanlar Matthew'e güzel gelirdi ama şimdi Matthew ona bakınca sadece bencil ve sığ bir sahtekar görüyordu.

Mickey Matthew'ün atını alıp uzaklaşırken sessizce duruyordu. Matthew ikisinin son görüşmelerini hatırlayınca kolları yanlarına düştü. Rosalind'in Londra'daki evindeydiler. Rosalind ona sırtını dönmüş, sonra da sessizce kapalı bir kapının ardında kaybolmuştu. Babası Matthew'e bağı­rıp çağırdıktan sonra onu dışarı attırmıştı. Oysa bu sabah Rosalind'in yüzünde o sabah için acı yahut pişmanlık duyduğunu gösteren bir ifade yoktu. Hatta kadın, Matthew ona borçluymuş gibi bakıyordu. "Bana geleceğini biliyordum," dedi Rosalind. Matthew dişlerini gıcırdattı. "Gerçekten mi?" Yüzündeki o kibirli gülüşü bir tokatla silmeyi hayal etti. "Nereden bildin?"

Rosalind ona doğru bir adım attı. "Çünkü beni seviyordun, Matt. Ve aşk dört ay içinde ölmez." Kirpiklerinin arasından ona bakıyordu. "Yani beni hâlâ seviyorsun."

Matthew'ün elinden gelen tek şey gerçeği onun yüzüne haykırmamaktı. Evet, aşk dört ay içinde ölmezdi. Demek ki Matthew onu hiç sevmemişti. Yumruklarını sıktı. Aşık olduğunu sandığını - akli başına geldikten sonra bile onu sevdiği ve onun tarafından sevildiği yanılgısına sarıldığını - düşündükçe daha çok sinirleniyordu.

209

Rosalind'in kestane rengi gözlerine bakarak nefretini kusmadan konuşmayı başardı."Ya sen Rosalind? Beni hala seviyor musun?"

Rosalind elini göğsüne bastırdı."Evet. canımın içi."

Yalancı.Utanmaz yalancı.

"Bak."Pelerinin yakasını açtı."Bak, ne giyiyorum."

Matt safir kolyeye bakarken gözlerini özellikle Rosalind'in ustaca sergilediği çıplak göğsünden uzak tuttu.Matthew bu kolyeyi ona nişan hediyesi olarak takmıştı.Onu boynundan söküp almak istiyordu.Rosalind -Matthew'ün ona aldığı- safir kolyeler takarken Patience değersiz boncuktan kolye takıyordu.

"Bunun bir anlamı mı var şimdi?"Elinde olmadan dudaklarını büktü."Maalesef bence bir anlamı yok.Sen en büyük aşk testini geçemedin ki, Rosalind."Gayrimeşru ilişkiden doğduğunu duyunca yüzündeki dehşet ifadesi hala hatırlıyordu."Sonra da ayrılığı mektupla kesinleştirdin."

"Biliyorsun o mektubu bana babam zorla yazdırdı. Ben yazmak istememiştim."

"Ama yazdın."

Rosalind'in kaşlarında ıstıraplı bir çatıklık belirdi. "Haksızlık ediyorsun. Şoktaydım, Matt " Yüzünü asmıştı. "O haber çok ağırdı ve ben incinmişim. Hangi kadın incinmez ki?"

Patience.

"Evet, itiraf ediyorum, sana kızmıştım." Başını iki yana salladı. "Ama beni suçlayabilir misin? Benim soyum köklü ve asil bir soy ama bu skandalla epey lekелendi." Alt dudağı titriyordu, "Yine de, babanın asil olmamasına ve bunun neticesinde beni korkunç bir duruma sokmuş olmasına rağmen, bak buradayım. Sana geldim, Matt."

Matthew her sözünde ondan daha çok nefret ediyordu. "Tek-

210

Rar soruyorum, bu bir şeyi ispatlar mı?Tenezzül edip varlığıyla beni şereflendirdiğin için şükretmem mi gerekiyor?

Rosalind'in gözleri dolmuştu.

"Of, bırak lütfen." diye kızdı Matt.

Rosalind gerçekten üzgün görünüyordu. Matthew'un elini avuçlarının içine alarak göğsüne bastırdı. "Canımın içi, seni kırdığımı biliyorum. Ama pişman oldum. Gerçekten çok pişmanım." Gözleri çakmak çakmak, biraz daha yaklaştı. "Kimse beni senin gibi sevmiyor, Matt. Kimse bana senin gibi davranmıyor. Seninkinden başka bir sevgi bilmemişken, ilişkimizin bu kadar değerli olduğunu nasıl bilecektim? Ah Matt" -elini bırakıp vücudunu ona yapıştırdı-"lütfen, seni çok özledim"

Matthew kımıldamadan duruyordu. Rosalind onu değil, Matthew'un ona hissettirdiği duyguyu özlemişti. Onun yerini başkasıyla doldurabileceğini sanmıştı ve şimdi de kendine acıyordu.

Matthew onu itmemek için kendini zor tutuyordu. Rosalind gözlerinde ansızın beliren bir şehvetle ona baktı.

"Öp beni, Matt. Eskisi gibi arzu ve ihtirasla öp beni. Öpüşelim ve barışalım."

"Olmaz." O artık öpücüklerini sadece Patience'a saklıyordu. Rosalind ona uzun uzun baktıktan sonra gözlerini indirdi. "Tamam. Bana kızgınsın. Ama beni sevdiğini biliyorum." Susup kirpiklerinin altından ona baktı. "Danforth'la nişanlanmama çok sinirlenmiş olduğunu da biliyorum. Kavganız kulağıma geldi, canımın içi." Dudaklarında çok hafif bir tebessüm belirdi. "Benim için kavga etmen çok heyecan verici ama onu zerre kadar kıskanmamalısın "

Matthew gülse mi yoksa onun suratına mı tükürse, bilemiyordu. İkisini de yapmadı. "Peki, söz."

Yüzündeki hafif tebessüm kaybolarak kızgın bir ifade belirdi-

211

Verdi. "Danforth tam bir aptal. Ama yakında kontes olacağım, o zaman istediğimi yaparım."

Matthew bir an ona bakakaldı; onun gerçek yüzünü ortaya çıkarma arzusuna karşı koyamadı. "Yada hemen Gretna Green'e gidip orada evlenebiliriz."

Rosalind'in gözlerinde bir an şok ve korku belirdi.

Matthew alayla gülmek için kendini tutuyordu.

"Ama..." Gözlerini yere indirdi, tekrar ona baktığında yüz ifadesi pişmanlıkla doluydu."Keşke gidebilsek, Matthew, gerçekten çok isterdim.Ama babam sana tamamen karşı.Beni evlatlıktan reddeder.Tek kuruş alamam."Matthew'ün yanağına dokundu. "Senin geleceğin de kimbilir nasıl olacak."

"Evet, kim bilir?" *Patience.*

"Ve ne kadar itici olursa olsun Danforth'la evlenirsem onun asalet unvanını alacağım. Param da bende kalacak." Rosalind ona hafifçe, umutlu bir şekilde gülümsedi. "Canımın içi, ihtiyacın olduğunda sana yardım etmenin yolunu bile bulurum. Maddi açıdan yani." Şimdi daha ziyade gülümsüyordu. "Babam duysa çıldırırdı. Tabii, ona asla söylemem."

"Tabii söylemezsin." *Çünkü sen yalancı düzenbazın tekisin.*

"Ama önemli olan bizim birlikte olmamız, canımın içi - biz hep gizli aşıklar olacağız." Matthew'ü kendine doğru çekti. "Oh Matthew, çok güzel ve heyecanlı olacak. Babamla Danforth asla öğrenmeyecek."

"Asla." *Çünkü ben ancak kırmızı kar yağarsa senin âşığın olurum.*

Rosalind geri çekildi ve eliyle ağzını kapatarak güldü. "Danforth o maden ocağını sana kaptırdığı zaman babam küplere bindi. Hâlâ çok sinirli."

Beter olsun. "Öyle mi?"

212

"Evet. Biliyor musun, öğrendiğinde Danforth'u basbayağı odanın öbür ucuna savurdu. Ona geri zekalı dedi ve onu her şeyi mahvetmekle suçladı."

Matthew gerilmişti. "Gerçekten mi?"

Rosalind'in yüzünde endişeli bir ifade belirdi."Of, affedersin, canımın içi." Onu kendine çekti. "Bu konuşmamam gerekir" Onu kollarından tutup yanağını göğsüne sürttü."Ama şunu bilmeni istiyorum, babam GWR'yi ele geçirirse bile umurumda değil. Ne olursa olsun ben daima seninle olmak istiyorum.Ve.."

Rosalind sustu, Matthew ise donmuş kalmıştı.Demek Benchely GWR'yilele geçirmeyi amaçlıyordu. Matthew öfkeden yay gibi gerilmişti. Bu leş kargası, şirketin iyice zayıflamasını bekliyordu, ondan sonra da onu ele geçirecekti. Nede olsa Matthew'ün bütün yolları tıkanıyordu

zaman şirketin kayıplarını telafi edemeyecek duruma gelmesi an meselesiydi. Hissedarlar hisselerini satar, da iflas ederdi. O zaman da Benchley ve muhtemelen diğer büyük maden sahipleri de devreye girerek şirketin yok pahasınaMatthew'den alırlardı.

Matthew kuduruyordu. Bu Benchley alacağı bir de kayınpederi olacaktı. Adam şimdi Matthew'ün yıkımını hazırlamakla kalmıyor aynı sırada - Matthew'ün sırtına basarak ve Matthew'ün tahtına göz dikerek - kendi yükselişini de planlıyordu!

Matthew öfkesine hakim olmak için çenesini sıkıyordu. Görünüşe göre Benchley'in alçaklığı sınır tanıımıyordu. Fırsat olsa başka ne alçaklıklar yapardı kim bilir? Matthew yumruklarını sıkı. Patience'la onu bekleyen bir gelecek istiyorsa, Benchley'i mahvetmek zorundaydı.

"Matthew, canım, beni dinliyor musun?"

Matthew ona baktı, bu kızı da en az babası kadar sinir bozucu buluyordu. "Birazdan gitmem gerek."

213

Rosalind şaşırılmıştı."Ama ben daha yeni geldim. Biraz birlikte oluruz diye düşünmüştüm."

Matthew onu değirmen yoluna doğru çevirdi. "Başka zaman. Bugün kalamam."

Matthew yalandan nefret ediyordu.

Masa başındaki koltuğuna yaslanıp parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.Rosalind'e bütün nefretini göstermeyiş çok istesede nihayetinde onu tiksinti içinde bırakan bir ilişkiye başlamış bulunuyordu.

Rosalind ona kayda değer bir bilgi vermiş ve bu bilgi onun Archibald Benchley'i mahvetme kararlılığını körüklemiş olsa da bir türlü yaptığıının kendine yakışmayan bir şey olduğu düşüncesini kafasından atamıyordu.

Geri gelip Patience'ın hâlâ uykuda olduğunu görünce Uyuyan Güzel'ini öperek uyandırmayı düşünmüştü. Fakat Patience uyanmamıştı. Matthew şimdi bunu öpücüğünün saf ve temiz olmamasına bağlıyordu. O, Patience'a layık değildi.

Bu saçma bir düşünceydi ama Matthew'ü etkilemişti.

Kapı çalınarak Matthew'ün düşüncelerini dağıttı. Mickey Wilkes içeri girdi.

Matthew masasının karşısındaki koltuğu gösterdi. "Affedersin, seni sabahın köründe uyandırdım."

Mickey oturdu. "Olsun, Bay Hawkmore. Ben zaten sabahları at binmek için erkenden kalkıyorum."

"Pinter'in binicilik dersleri sana çok faydalı oldu. Gören at binmeyi yeni öğrendiğini anlamaz."

"Sağ olun." Gülümsedi. "At binmek hoşuma gidiyor. Geçen annemin evine atla gidince annem amma şaşırды. Dışarıda ineğimiz Molly'yi sağlıyordu. Beni bir fincan kap almak isteyen

214

Seçkin bir yolcu zannetti."Mickey göz kırptı."Kendi oğlunu tanımadı, düşünsenize!"

Matthew önündeki bir parça kağıda hızlıca birşeyler karalayarak başını salladı."Bir kaç görgü kuralını da öğrendin mi, genç bir centilmen sayılırsın."

"Gerçekten mi Bay Hawkmore?"

Matthew Mickey'e kaşlarını kaldırdı. "Evet, gerçekten. Bana istediğim şeyi getirirsen, o dersleri almanı sağlarım" Mickey gülümsedi. "Getireceğim, Bay Hawkmore öne doğru uzandı, "Peki, bu sabah istediğinizi aldınız mı?Hanımefendiyle yeniden mi birleşiyorsunuz?"

"Yok canım." Matthew yüzünü çarpıtarak notu bir zarfa koydu."Rosalind Benchley sadece bir bilgi aracı- babasıyla savaşında zaruri bir bela.Onu bir daha görmemeyi tercih ederim.Dolayısıyla, elini çabuk tutup bana işe yarar bir şey getirmelisin."

Mickey sırtıttı. "Sizi terk eden bir kadına dönmeyecek olmanıza sevindiğimi söyleyeyim.

"Öyle mi?"

Mickey omuz silkti. "Evet yani. Yerlerde sürünen bir adama hiç saygı duymam. Hem

zenginsiniz, yüzünüze bakılır. Size kadın mı yok?"

Matthew zarfa mührünü basarken kaşlarını kaldırdı Zenginlik bakış açısına göre değişirdi. "Aslında ben kadını mı buldum."

"Ya?" Mickey öne doğru uzandı. "Bravo, Bay Hawkmore. Nasıl biri? Güzel mi?" kaşlarını kaldırmıştı. "Sarışın mı esmer mi?"

"Seni ilgilendirmez." Matthew çekmecesini açıp Cavall'ye yazmış olduğu mektubu çıkardı. "Senin bilmen gereken şey, kadının isminin Bayan Patience Dare olduğudur. Onu sıklıkla yanımda gezdirmeye niyetim olduğundan, yakında tanışacaksınız. Tanıştığınızda ona Benchley'den sakın bahsetme. Mektubu masaya

215

Koydu. "Çünkü onun bizim yaptıklarımızı hoş karşılayacağını hiç sanmıyorum."

Mickey başını salladı. "Anladım, Bay Hawkmore. Dudaklarım mühürlü. Annemin değişiyse, şeytan bile ağızımdan tek laf alamaz."

"Çok güzel." Matthew kuyumcusuna yazdığı notla Cavalli'nin mektubunu masanın üzerinde ileri doğru sürdü. Neredeyse Cavalli'ye yazdığı mektubu geri alacaktı ama sonra Patience'ın bu sabahki gibi yanında uyuduğunu hayal etti. Kalp atışı hızlanmıştı. O patience'ten asla ayrılamazdı. Patience onun öpücükleriyle uyanacaktı; Patience onun olacaktı.

Mickey'e baktı. "İlk trenle Londra'ya gideeksin. Evvela Maestro Cavalli'nin mektubunu zarfın önündeki adrese ulaştıracaksın. Ardından notu Smithfield and Sons Mücevharat'a götür. İki yerin tarifini de istasyonda alabilirsin. Bu işleri bitirdikten sonra Benchley Malikanesine dön ve bana istediğim şeyi bul. Rosalind'den öğrendiğime göre bu yakınlarda oraya gitmeye niyetleri yok, rahat rahat her yeri arayabilirsin. Bu esnada benim yapacak işlerim var, o yüzden sana sürekli haberciyle yerimi bildiririm. Şimdi"-kasasını çıkardı-"bu işin masraflarını konuşalım. Rüşvet vermek icap edebilir."

"Edebilir." Mickey sıırıttı. "Gerçi benim, özellikle de kadınlar üzerinde kullandığım başka yöntemlerim var."

Matthew Cavalli'ye yazdığı mektubun kuyumcusuna yazdığı notla birlikte Mickey Wilkes'in göğüs cebinde kayboluşuna tanık olurken, kendi ikna kabiliyetini düşünüyordu.

O da Patience'ı onun prensi olduğuna ikna edecekti.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AVCI İLE AVI

... İşte, dağların üzerinden sekerek, tepelerin üzerinden sıçrayarak geliyor.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 2:8

"Gökyüzü bugün çok karanlık, canım. Bence ava gitme, bizimle evde kal."

Patience bulutlara bakmayı kesip pencereden içeri döndü. Ateşin önünde rahat rahat oturmuş kahvaltı eden Matty Hala ile Passion'ın yanına geçti. Halasına bir fincan daha çay doldurdu. "Birazcık ıslansam ne olur, Matty Hala? Nihayetinde birkaç damla su."

"Canım, birkaç damla su olsa mesele değil ama fırtına çıkacak. Ya üşütürsen? Ya atın ürküp seni sırtından atıverirse? Ay"- gözlerini iri iri açtı-"ya seni yıldırım çaparsa? Arkadaşım Bayan Nobhew'e ne olduğunu anlatsana, Passion."

Passion halasına gülümsedi. "Ama Matty Hala, ben Bayan Nobhew'e ne olduğunu bilmiyorum ki. Bayan Nobhew'ün kim olduğunu dahi bilmiyorum."

Matty Hala kaşlarını çatarak Passion'a baktı ama sonra elini okşadı. "Canım, hafızan hassas durumundan etkileniyor herhalde."

217

Çünkü sana arkadaşım Bayan Nobhew'den bahsettiğimi çok iyi hatırlıyorum."

Pasion başıyla tasdik etti."Eminim haklısındırçKusura bakma."

"Olsun canım.Tabii Bayan Nobhew onun başına gelen üzücü hadiseyi unuttuğunu duymasın."Matty Hala çayından bir yudum aldı."Tanii benim ağzımdan bir söz kaçarsa, gayet makul olan sebebini de açıklamayı ihmal etmem."

Patience başını sallayarak kız kardeşiyle göz göze geldi. Bu gidişle Bavan Nobhew'ün başına gelenleri öğrenmeleri öğle vaktini bulacaktı. "Allah aşkına. Matty Hala, ne olduğunu

anlat."

Matty Hala ona kaşlarını çatlı. "Biraz sabırlı ol canım. Aman, önce bir nefes alayım, müsaadenle."

Matthew Hala boğazını temizleme gösterisi yaparken Patience kollarını göğsünün üzerinde bağladı. Passion ise gülmesini bir kaşık pişmiş elmanın arkasında saklıyordu.

"Ay, saat kaç olmuş?" dedi Patience. "Ben gideyim bari."

"Peki." diye hemen devam etti Matty Hala, "Bayan Nobhew'den bahsediyordum. Geçen ay oğlu ve onun ailesiyle parka pikniğe gitmişler. Harika zaman geçirirken bir anda fırtına kopmuş. Aceleyle oradan ayrılırken kimse Bayan Nobhew'ün oturduğu yerin altındaki çatal bıçak takımını paketlemenin tehlikeli sonuçlarını aklına getirmemiş."

"Tanrım." Patience kaşlarını kaldırarak kardeşine baktı; halasının hikayesinin alacağı yönün ciddi mi yoksa komik mi olacağını kestiremiyordu.

"Tanrım, gerçekten de," dedi Matty Hala acıklı bir tonlamayla. "Dehşetli bir yıldırım tam arkadaşım Bayan Nobhew'ün arkasına düşerek piknik gereçlerini öyle bir elektrikleştirmiş ki bütün ailesinin gözleri önünde Bayan Nobhew'ün kafasındaki her

218

Bir saç teli havaya dikilmiş!"Gözlerini iri iri açtı."Kaşları bile diken diken olmuş!"

Hem Patience, hemde Passion ona bir an baktıktan sonra kahkahaya boğuldular.

Matty Hala onlara sertçe kaş çatı. "Bu gülünecek bir şey değil, kızlar. Korkunç bir şey. Kadıncağızı görseydiniz -saçları tel tel olmuştu. Sonra onları bir türlü yatıramadı. en son beni çaya çağırdığında gözlerimi kaşlarından alamadım. Alnında yürüyen iki tüylü tırtıldan farkları yoktu. İnsanın dikkatini dağıtıyor."

Patience arkasına yaslanmış yanlarını tutarak gülerken ablası ellerini yüzüne kapatmıştı ve omuzları sessiz bir kahkahayla sarsılıyordu.

Matty Hala çayını yudumlayarak onların toparlanmalarını bekledi. Yeğenleri de bunu bir iki kez tekrar eden dağılmadan sonra hızlı bir şekilde yaptılar.

Matty Hala beyazlamış kaşlarını kaldırdı. «Kendinize geldiyseniz nereye varmak istediğimi anlatayım."

"Nereye varmak istiyorsun, halacığım?" diye sordu Patience gülmemeye çalışarak.

"Şuraya varmak istiyorum ki, yıldırım çarpması saçlara hiç iyi gelmiyor ve kesinlikle kaçınılması gereken bir şeydir."

Patience havasız kalmış gibi morarıyordu. "Ama Matty Hala, benim saçım zaten dalgalı."

"Evet. Demek ki yıldırım çarpması sende tam tersi bir etki yaratarak bütün lülelerini dümdüz yapacak. Buna felaket denilmez de ne denilir?" Çayını yudumladı. "Patience bence kesinlikle gitmemelisin."

Patience tam halasının haksızlığını ispata girişmişken Passion konuştu. "Matty Hala haklı olabilir, canım." Bir an sessiz kaldı "Tabii Matthew çok üzülecek. Herhalde seninle birlikte gitmek

219

Istiyordu."Omuzlarını kaldırdı."Ama bence Maty Hala da haklı.lülelerinin emniyeti çok daha önemli."

Maty Hala fincanını şangırtılı bir tarzda tabağına koyup boğazını temizledi."Aman, Pasion, kızın bu kadar üzerine düşme."Patience'a döndü."Canım benim, bence ava kesinlikle gitmelisin.Gitmemek olmaz."Burnunu çekti."nihayet birkaç damla su."

Patience halasına çok bozuluyordu.Pasion'ın yardımına minnettardı fakat halasının onu Matthew'le bir araya getirmek için sergilediği aşırı azim onu rahatsız ediyordu."ama ya yıldırım çarparsa?"

Matty Hala çok saçma bir şey söylemişçesine bakıyordu. "Eyerinin altına çatal bıçak koyacak halin yok ya, dolayısıyla korkmana da gerek yok, canım. Sen gidip eğlenmene bak."

Patience ellerini beline koydu. "Matthew ile evlenmeyeceğim, Matty Hala."

"Öyle mi? Öyleyse kiminle evleneceksin?"

"Kimseyle evlenmeyeceğim! Vazgeç şu düşüncenden artık!"

Matty Hala başını sağa sola salladı. "Kusura bakma, ama ben düşüncelerimi öyle kolay kolay terk edemem. Biraz bekleyeceksin."

"Ben ciddiylim, Matty Hala."

'E, ben de ciddiym!" Matty Hala çayını kenara itip kaşlarını çattı. "Seni anlamıyorum, Patience. Yaradılışının getirdiği görevleri inkar etmekte niye bu kadar ısrarcısın? Seni mutlu edecek şeyi Tanrı'dan daha iyi mi bileceksin? Kadın kalbinle kadın rahminin birbirinden bağımsız olduğunu mu sanıyorsun?" Patience halasının karşısında donakalmış!.. "Bazı kadınların evliliğe ve anneliğe uygun olmadığını biliyorsun."

"Ben de bunu inkar etmiyorum.Ama o bahtsızların seninle ne alakaları var?Senden çok iyi anne olur.Kilise okulundaki

220

Çocuklara bak.Onlar seni sevip sayıyorlar çünkü sen hem disiplinli hemde müşfiksin.Evliliğe gelince, dün de dediğim gibi canım, sen bir şeftalisin."Maty Hala sözlerine ara verip kaşlarını havaya kaldırdı."Şeftali yumuşak, tatlı ve sulu olur.Böyle bir şeftalinin yenilmemesi çok acıklı bir olaydır.Zira ancak yenildiği zaman bir anlamı olur, varlık amacına ulaşır ki o da yumuşaklığına, tatlılığına ve sululuğuna hayran bırakmaktadır."

Patience afallamış bir ifadeyle halasına bakarken göğsünün sıkıştığını hissediyordu.Kilise okulundaki çocuklara karşı son derece disiplinli davranmasına rağmen onları çokta severdiLakin genellikle kendini yumuşak, tatlı yahut sulu hissetmezdi.Ablasına göz ucuyla baktı, Passion onu dikkatle inceliyordu.Halasına döndü."Ya yanılıyorsan?Ya ben şeftali değilsem Maty Hala?"

"Hıh, öğlesin, sen bana inan.Matthew Hawkmore da seni dalından koparmak için can atıyor.Onu ne zaman görsem kulağımda düğün çanları çalıyor."

*Matthew ile evlenmek.*Patience'ın kalbi once duracak gibi oldu sonra çılginca çarpmaya başladı.Matthew ondan birsüre daha kalmasını isteyebilirdi ama evlilikle ilgilenmediğini özellikle belirtmişti."Matthew de evlilikten en az benim kadar uzak."

"Ah, öğledir tabii.Aman, Patience, çok akıllı bir kızsın ama bazen çok kalın kafalı oluyorsun.

Patience kaşlarını çatarak ablasına baktı."Birşey söyler misin, lütfen?"

"Peki."Passion onun gözlerine baktı."Bencede sen bir şeftalisin."

Patience'ın kaşları şaşkınlıkla havalandı."Ne?"

"Buyur," dedi Maty Hala, gururlu.

Passion öne doğru uzandı."Matthew ise" -yumuşak gözlerinde hiç şüphe yoktu- "iyi ve namuslu bir adam.Senin olmak isteyen bir adam..."

Benim mi?

Passion gülümsedi."Matthew sana öyle sevecen bir yoğunlukta bakıyorki, hayatım.Geçen gece resitalde herkes gördü."

Patience yay gibi gerilmişti.Her şey allak bullak olmuştu.Onun hayat planlarında şeftali ve evlilik bulunmuyordu.Buna rağmen halasıyla ablası olayları farklı görüyorlardı.Asıl tedirgin edici olan, kendininde olayları farklı görmeye başlamış olmasıydı.

Neden?

Çünkü sen değiştin. Her gün biraz daha değişeceksin. Korkma. değiştikçe kendini daha çok kabul edeceksin.

Patience kaşlarını çattı. Bu düşünce dün akşam aklına yatmıştı ve giderek daha çok yerleşiyordu. Onu bu kadar az tanıyan Matthew bunu nereden biliyordu? Peki, kendini bu kadar iyi tanımasına rağmen o. kendi hakkında nasıl yanılıbiliyordu?

Keyfi kaçmıştı. Yanılmak hiç hoşuna gitmemişti. Çenesini kaldırarak ablasına baktı. "Resitale değindiğin için teşekkür ederim." Matty Hala'ya döndü. "Kısa bir süre sonra Londra'ya ve Cavalli'ye doğru yola çıkacağımızı hatırladım. Zamanı gelince hazır olacağını umuyorum."

Matty Hala gözlerini devirerek başını salladı. "Aman Patience. Hangisi daha önemli; Müzik dersi mi, ebedi saadet mi?" beyaz kaşını havaya dikti. "Cavalli mi yoksa Matthew mü?"

Matthew.

Patience yumruklarını sıkmıştı. "Ne saçma! Matthew evlenmek istemiyor ki, bana bizzat söyledi." Masadan eldivenlerini aldı. Ben artık gideyim yoksa avı kaçıracağım."

Patience aceleyle dışarı çıkmaktayken Matty Hala'nın sesi onu kapıda yakaladı.

"Çürük şeftali. Eğer bu kız çürük şeftali olursa kendimi hiç affetmem."

Patience yüzünü asarak kapıyı biraz sertçe kapattı ve büyük adımlarla koridorda yürümeye başladı. Mattheu evlenmek istemiyordu. Kendi söylemişti. Ama "ben senin prensinim" yazılı not ne demek oluyordu? Herhalde özel bir anlamı yoktu; eğlence olsun diye yazılmış uçarı bir nottu.

Üçüncü kat salonunun fuayesine hızlı girişiyle Leydi Humphreys ve daimi refakatçileriyle burun buruna gelmesi düşüncelerini bıçak gibi kesiverdi.

Markiz mağrur bir tavırla kaşlarını havaya kaldırarak Patience'ı baştan ayağa süzdükten sonra arkadaşlarına döndü "Amelia, Leydi, Rosalind'in geçen sene bu av için giydiği elbiseyi hatırlıyor musun?" Arkadaşı sessizce başını salladı. "Yanlış hatırlamıyorsam," diye devam etti markiz, "hoş bir zeytin yeşiliydi, altın sırma ve düğmelerle süslenmişti." Manalı manalı Patience'a baktı. "Mavi gibi sıradan bir renkten çok daha sade ve zevkliydi."

Patience safir rengi kadife eteklerini sıkıyordu. Leydi Humphreys'le münakaşa edecek ne hali ne isteği vardı. "Yanlış hatırlamıyorsam, leydim, daha geçen akşam siz de maviler içindeydiniz. O yüzden, sıradan görünmekten korkuyorsanız, kendi gardırobunuzla ilgilenseniz iyi edersiniz. Müsaadenizle."

Patience kadınlara hafifçe sürtünerek yanlarından geçip hızlı hızlı merdiven basamaklarını indi. Canı sıkılmıştı; zekice bir cevap verememişti ama bu şartlarda elinden ancak bu kadar gelmişti. Merdivenlerin ortasında aşağıdaki manzaraya kısaca göz attı. Kırmızı av ceketli erkekler başıboş dolaşan kalabalığın için-

223

De parlak noktalar ve kümeler halinde göze çarpıyorlardı. Ama Matthew'ün geniş omuzları uçları sarı saçları, kara delici gözlerini göremiyordu. Neden istediği zaman Matthew'ü bulamıyordu? Hem onu neden istiyordu ki?

Hızlıca aşağıya inip kalabalığın aksi yönünde ilerleyerek evin arka tarafına geçti. Aksi, gergin, dengesiz bir hali vardı. Topukları sertçe yere çarparak, birkaç odanın önünden geçti. Nereye gittiğini bile bilmiyordu. Tek bildiği...

"Patience."

Patience kalbi heyecanla atarak olduğu yerde durdu.Ses az once önünden geçtiği odadan gelmişti.Yürümeye devam etmeyi düşündü ama yapamadı.Yavaşça dönünce, odanın kapısının hemen içinde durmuş güzel gözleriyle ona bakan Matthew'ü gördü.Kırmızı ceket, deri pantolon ve siyah binici çizmeleriyle aşırı derecede yakışıklıydı.

Patience'ın, onun tatlı ve yumuşak bakışıyla buluşurken, vücudu titriyor, nefesi kesiliyordu. Bu öyle bir bakıştı ki Patience onun kollarına koşup hep orada kalmak istiyordu. Umut etmek isliyordu.

Fakat umut tehlikeliydi; umuda kapılmak kötüydü. Boş umutlara kapılmaktansa mevcut olanın tadını çıkarmak daha iyiydi.

Matthew'ün yanında uzun boylu bir oğlan belirince Patience' ın düşünceleri dağılıverdi.

'Aman Yarabbi," dedi oğlan, gözlerini iri iri açarak. Matthew Patience'ın kolundan tutup onu odaya çekti. "Bayan Dare, müsaadenizle size Bay Mickey Wilkes'i takdim edeyim'

Oğlan şapkasını çıkararak saygıyla selam verdi. "Leydim."

Patience keyifsiz halinden kurtulmaya çalıştı. Oğlanın çocuksu bir güzelliği,cin gibi gözleri vardı. Patience hafifçe gülümsedi"Ben" 'leydi'değil, sadece 'hanım'ım, Bay Wilkes."

224

Mickey Wşkes elindeki şapkayı buruşturarak başını sağa sola salladı."Kusura bakmayın Bayan Dare, ama size katılmıyorum.'Sadece' diyerek kendinizi olduğunuzdan alçak göstermeyin, yani ben diyorum ki"- onu baştan ayağa süzdükten sonra bakışını tekrar onun gözlerine çevirdi-"siz - siz müthüşsünüz."

Patience yine gülümsedi. "Teşekkürler Bay Wilkes."

Wilkes de gülümsedi. "Ben teşekkür ederim, Bayan Dare."

Matthew başını sallıyordu. 'Tamam, yaylan Lancelot."

"Lancelot da kim?" diye sordu Mickey

"Yürekli bir şövalye," diye cevap verdi Patience

"Başka bir adamın kadınına kur yapan yürekli bir şövalye,"diye düzeltti Matthew, oğlana kızgın bir bakış atarak."Haydi işine!"

Patience yakında onu terk edeceğini bilmesine rağmen onun kadını olma düşüncesiyle heyecanlanmıştı.

Peki ya onu terk etmezse?

Oğlan kaşlarını çatarak şapkasını başına geçirdi."Tamam yahu." Yüzüne tatlı bir anlatım vererek Patience'a döndü ."Huzurunuzdan bu kadar çabuk çekildiğim için af diliyorum Bayan Dare, içimi açan güzel yüzünüzü bir daha görmeyi sabırsızlıkla bekleyeceğim." Gülümsedi ve aralarında üç yaştan fazla olmamasına rağmen Patience'ın gözüne birden çok küçük göründü. "İyi günler, Bayan Dare."

Patience başını salladı. "Tekrar teşekkürler. Bay Wilkes İyi günler."

Oğlan yanlarından uzaklaşırken Patience Matthew'e döndü. Matthew'ün kara gözleri yoğun bir dikkatle onu inceliyordu. "Kapıyı kapat," diye buyurdu sessizce.

Patience'ın kalbi heyecandan yerinden fırlayacak gibiydi ama hemen ardından öfkesi parlayıverdi. İçinde asabiyetiyle şehveti iktidar kavgasına tutuşmuşken, olduğu yerde kımıldamadan durdu.

225

Sonra kendi kararsızlığına kızarak omuzlarını dikleştirdi ve gidip kapıyı örttü.

Bu esnada Matthew masasına geçmişti.Masanın ön kenarına dayanarak uzun bacaklarını üst üste atıp kollarını göğüsünün üzerinde birleştirdi.Havanın kurşuni rengi yüzünden oda karanlık olsa da Patience onun kara bakışlarının üzerinde dolaştığını görüyordu.Parmak uçları karıncalanmıştı.

"Çok güzelsin,"dedi Matt. "Hades senin gibi bir Persefone'ye karşı koyamazdı." Bekledi. "Buraya gel."

Sesinin tonu Patience'ı ürpertmişti ve düşünmeden ona doğru bir adım attıktan sonra kendini zorlayarak durdu. İtaat etmeye mecbur değildi. "Sen buraya gel," dedi sertçe.

Matthew'ün ağzının köşeleri hafifçe yukarı büküldü "Yapma, Patence. Bu çok zayıf bir direniş."

Patience kendini aptal gibi hissetmeye başlamış, bu da daha çok sinirlendirmişti. "Hiç yoktan iyidir."

"Genellikle kendi isteklerine direnir misin? Özellikle de bu kadar basit olanlarına..?"

Patience onun gerçekleri söylemesini hazmedemiyerek dişlerini sıkıyordu.

O cevap vermeyince, Matthew'ün kaşları havaya kalktı."Yanıma gelmek istediğini biliyorum.Kendini bir görsen, gelmemek için kendini nasıl da kasıyorsun.Seni bu şekilde görmek hoşuma gitmiyor, Patience."

"O zaman sen benim yanıma gelip ikimizi de bu sıkıntıdan kurtar."

"Gelmeyeceğimi biliyorsun."

"Niye?"Sesi çok gergindi."Senin de söylediğin gibi, bu zayıf bir direniş.Böyle ehemniyetsiz bir isteği yerine getirebilirsin herhalde?"

226

"Olmaz."Gözlerini ayırmadan ona bakıyordu."Sanki zayıfla ehemniyetsizin aynı anlama gelmediğini bilmiyorsun.Küçük ve önemsiz birşeyle beni sınırıyorsun ama sınavın kendi önemsiz değil."

Patience küçük ve önemsiz sözlerine kızmıştı.

"Ben senin yanına gelirim bir mücadeleyi kazanacağını sanıyordun. İçinde kabaran duyguların seni rahat bırakacaklarını sanıyorsun.Hatta belki sence bu, iki gecedir yaşadıklarımızın tamamıyla yanlış olduğunu ispatlayacak "

Eve! Patience yutkundu.

"Ama gerçek şu ki, senin mücadelen benimle değil; sen kendi gururun ve eski, yanlış inançlarınla mücadele ediyorsun.Ben senin düşmanın değilim. Ben senin gerçek benliğinin müttefikiyim.Ama eğer senin 'ehemniyetsiz isteğine' teslim olursam seni yüz züstü bırakmış olurum. Geçici bir zafer duygusundan sonra çok daha büyük bir hüsrana uğrarsın."

Doğru muydu bu? Patience onun kara, kararlı gözlerine bakıyordu.

"Korkma," diye mırıldandı Matt. "Seni yüzüstü bırakmam." Patience rahatlama duygusunun gerçek anlamını şimdi anlıyordu. Neden bu kadar rahatlamıştı? Ona neler oluyordu?

"Haydi bakalım'-bacaklarını açarak ellerini kaslı bacaklarının üzerine koydu-"bu itaatsizliği sana gerçekten ağır gelen bir şey için sakla da yanıma gel." Elini ona doğru uzattı

Patience'ın kalbi göğsünde gümbürdüyordu. *Git işte yanına. Onu istiyorsun.*

O da elini uzattı ve kendini onun uzun bacaklarının arasında buluverdi. Onun uzun kirpikli kara gözlerine baktı Şimdi kendini daha iyi hissediyordu. Matthew'e yakın olmak ona iyi geliyordu.

227

"Şimdi ne düşünüyorsun?" diye sordu Matt.

"Yanında olmanın sana uzak olmaktan çok daha iyi bir his olduğunu düşünüyorum."

"Öp beni Patience."

Patience bir elini onun ensesine, diğerini çenesine koyarken bütün vücudunun gevşediğini duyuyordu.Başını yana eğerek aralık dudaklarını hevesle onun dudaklarına bastırdı.Matthew hareketsiz kalıp ona karşılık vermediysede Patience onun biraz sonra teslim olacağını biliyordu.Ağzını defalarca onunkine değdirip dolgun alt dudağını emip ısırdı.Matthew gözlerini kapatıyor, başını arkaya yatırıp hafifçe iç geçiriyordu.Şehveti körüklenen Patience onun çenesinin altına ve üstüne öpücükler konduruyordu.Teninin vetivet kokusuyla başı dönüyordu.

Nihayet Matthew hafif bir iniltiylebirlikte dudaklarını hararetli bir şekilde öpmeye başladı.Dilini ağzının içine sokuyor, kollarıyla onu sıkıca sarıyordu.Patience'ın kanı vücudunun o anki merkezine yani bacaklarının arasındaki küçük yüreğe hücum etmişti.

"Dokun bana" dedi Matt. "Dokun bana da seni ne kadar istediğimi anla."

Patience elini araya sokup sert ve kalın aletine dokundu. Matthew inlerken Patience bacaklarının arasında ani bir ıslaklık hissetti. Matthew'ün aleti o kadar sert ve iriydi ki Patience onu ağzına sığdırabilmiş olduğuna hayret ediyordu. Parmaklarını ona sıkıca sardı ve Matthew parmaklarının arasında gidip geldikçe o daha çok ıslandı.

Bacaklarının arasında gidip gelse nasıl olacağını düşününce vajinası kasılıp zonklamaya başladı.

Matthew ona sıkıca sarılıp kulağına fısıldadı. "Aletime dokununca ıslanıyor ve azıyor musun?"

228

"Evet."Matthew'ün şişmiş hayalarını avuçlayıp ona doğru abnı.

Matthew inledi ve onun göğsünü sıkarak ona doğru itti."Bu his sende orgazm isteği mi uyandırıyor?"

'Evet. Evet!" Klitorisi şiddetle sıızlamaya başlayan Patience kıvranıyordu.

Matthew onun elinde gidip gelmeye devam ediyor, aynı anda kulak memesini hafifçe ısıırıyordu."Seni hemen rahatlatmamı ister misin?"

Patience'in vücudu şehvetle titredi. "Evet"

"Çok mu istiyorsun?"

"Evet!"

Matthew onu tutup çevirerek sırtını masaya dayadı. Bacaklarının arasındaydı ve Patience eteklerinin onca kalabalığına rağmen vücudunun hassas bölgesinin üzerindeki baskıyı hissediyordu. Kalçalarını çevirerek elleriyle Matthew'ün yakalarına asıldı. *Evet!*

Onun üzerine eğilen Matthew zorlanmadan yüzü gerilmişti "Ama ben hayır diyorum!"

Patience önce anlamadı, anlayınca ise donup kaldı. "Ne?"

Matthew'ün kara gözleri onu dikkatle inceliyordu. "Hayır dedim. Ne yazık ki az önceki itaatsizliğin yüzünden cezalandırılacaksın."

Patience hayretler içinde gözlerini açtı. "Ciddi olamazsın."

"Çok ciddiylim. Böyle bir sonuç beklemiyor muydun?" Matthew yüzünde sorgulayan bir ifadeyle geri çekildi. "Tatlı Patience'ım benim, itaatsizliğin daima cezalandırılacaktır. Dün gece sana karşı hoşgörülüydüm ama artık hatalarından ders almalısın."

Patience içinde kabaran yakıcı öfkeyle olduğu yere oturuverdi. Matthew'ün kalın ve sert aleti gözlerinin tam önündeydi.

229

"Tatmin olmak istiyorum." dedi hiddetle.

Matthew ceketini çekip düzelitti."Hiçbir şey istemeyeceksin.Çünkü istediğin takdirde, hiçbir şey alamayacaksın."

Patience öfke ve kızgınlıktan yanaklarının yandığını hissediyordu."Peki."dedi eteklerini tutarak."Bende kendi kendimi tatmin ederim."

Matthew kara gözlerini ona indirdi." Eğer o güzel bacaklarının arasına tek parmağını dahi sürersen seni dizime yatırırım ve hayatının şaplağını yersin."

Patience klitorisi heyecanla pırpır etse de şok içinde geri çekildi.Gözlerini kıstı. "Buna cüret edemezsin."

"A, öyle bir ederim ki."

Patience onun gözlerine bakıyor, fakat en ufak bir şaka yahut ciddiyetsizlik belirtisi göremiyordu. Masadan doğrulup ellerini beline koydu. "Gerçekten yapardın öyle mi?"

"Yapardım değil, yapacağım."

Patience ne diyeceğini bilemez ve canı sıkkın bir halde dikilirken misafirleri ava çağıran boru sesini duydu.

Matthew ellerini saçlarından geçirip kol ağzındaki bir pamukçuğu silkti. "Gitmemiz gerek. Kendini toplamak için biraz zaman ister misin?"

Patience başını olumsuz manada salladı ve hışımla Matthew'in yanından uzaklaşıp kapıya gitti. Hızla kapıyı açtı ve dışarı çıkınca arkasından çarparak kapattı. Çenesini havaya kaldırıp hızlıca yürümeye başladı. İşte, kendini toplamıştı.

Matthew kolunun altında silindir şapkasıyla merdivenlerden aşağı inerken çenesini yukarı kaldırıp kravatını düzeltti.Patience'ın tatlı direnişini, kısa teslimiyetini ve hiddetle çıkıp gidişini düşünerek gülümsüyordu.Bu sevimli kızı ciddi bir cezaya

230

çarptırmak şarttı. Matthew aniden heyecanlanmıştıBugün onu uysallaştıracaktı. Bugün ona zaman ayıracaktı.Bugün beraber zaman geçireceklerdi.

Sayvana çıktığı vakit her avdan önce meydana gelen kargaşa ile karşılaştı. Etraf at ve insan kaynıyordu.Misafirlerin yarısı atlarına binmiş, yarısı binmemişti. Seyis yamakları kendi

atını getirmemiş olanlara uygun atları bulmak için koşturuyorlardı. Heyecanlı atlar tepinip kişniyor, av köpekleri gürültülü bir tarzda mağrur Av Köpeklen Eğitmeniyle konuşuyorlardı. Kamçı yanında duruyor ve köpek eğitmeni, kısa bir tasmaya bağlı, neşel, zağarlara bağırarak emirler veriyordu. Atlarına binmiş av uşakları kalabalığın arkasında dolanıyorlardı Tecrübesiz binicilere kapıları açarak ve çitlerin etrafından dolaştırarak yardım etmesi, gereken uşaklar aynı zamanda binicilerin yoldan ayrılmalarını önlerlerdi. Fakat av uşaklarının bütün gayretlerine karşın birçok misafir kaybolurdu. Bu Matthew'ün çok işine geliyordu. Kalabalığın içinde Patience'ı seçerek hafifçe tebessüm etti. Patience tam da onun Jimmy'ye onun için eyerlemesini söylediği kısırağa binmişti. Eldivenlerini taktı. Çok güzel bir gün geçireceklerdi.

Matthew şapkasını başına yerleştirip sayvanın geniş basamaklarından aşağı indi ve kalabalığın ön tarafına doğru yürüdü. Misafirlerin arasından geçerken bir medcezir dalgası misali peşinden gelen mırıltıları işitiyor ama aldırış etmiyordu. Daha önce kütüphanenin önünden geçerken Lord Wollby'nin de aralarında bulunduğu birkaç önemli şahsiyetin gazete okuduğunu görmüştü. İş sayfasındaki manşeti gözden kaçırmış olamazlardı; *Great West Railway İddiayı kazandı ve Sıkıntıyı Atlattı*. Haberde Gwenellyn in kazanılması onun başarısı olarak yorumlanıyor ve GWR'nin kendi kömürünü çıkarmak suretiyle maliyeti düşürebildiği takdirde, diğer demiryolu şirketlerinin de GWR'nin peşinden gidecekleri tah-

231

Mininde bulunuyordu. Bu da iki büyük sanayi dalının çehresini ve güç yapısını değiştirecektir, deniliyordu.

Bu gerçekten Matthew'ü boğan söylentilerin mahiyetini değiştirecek, hatta belki değiştirmiş bulunan, müthiş bir haberdı.

Matthew yanlarından geçtiği Kontes Mayfield ile kızına şapkasını çıkararak selam verdi. Kadınlar ona gülümsemiş, o da karşılık vermişti Bu işi kıvırabildiği takdirde demiryolu işletmeciliğinde devrim yaratmış olacaktı. Bunlar hep şu Kont Benehcleynin hasisliğinin sayesindeydi.

Matthew ağabeyini ava öncülük edecek tecrübeli binicilerin -Lord Brammley, Hillsborough ve Sefton bunlardan sadece bir kaçıydı - arasında buldu.

Mark gülümsedi. "Gelmeni bekliyordum. Jimmy, senin için Dante'yi eyerledi. Bin de yanımıza gel."

"Teşekkür ederim." Matthew ağabeyinin bindiği aygırın boynunu okşadı. "Ama Farnsby, Asher'la ikisine eşlik etmemi istedi."

"Yapma yahu. kabul etmedin ya?" Roark Fitz Roy, atını Mark'ın yanına sürdü. "Farnsby ile Asher iyi hoştur da, onlarla gelirsən arkaya düşersin."

Matthew, Fitz Roy'a bakarak, "Evet ama onlar rica ettiler," dedi. "Demek ki yolda durup çalılarını kırpmamdan korkmuyorlar."

Fitz Roy bir şey söylemeden önce Mark'a baktı: O da gülüyordu. Adam gülüp gülmemesi gerektiğini kestirememişti. Aslında Matthew de tereddüt içindeydi.

Kendi hakkındaki esprisine hafifçe tebessüm etti.

Fitz Roy kıkır kıkır güldü ama sonra omuz silktili. "Ben de seni çağırırdım ama münzevi gibi yaşamaya başladığından beri kimse sana nasıl davranacağını kestiremiyor."

Matthew yanlarından ayrılmakta olan Fitz Roy'a şakadan kaşlarını çattı.

232

Mark atının sırtından aşağı doğru eğildi. "Bu arada, dün gece Patience ile Leydi Humphreys arasında geçenleri işittim. Bu sabah kibir kumkumasından gitmesini rica ettim. Fenton'a da tekmeyi bastım." Kaşlarını çattı. "Biliyor muydun, senin White's'tan atılmana sebep olan yazıyı Fenton yazmış."

Matthew başını salladı. "Evet ama herif çevresinde zararsız bir hergele olarak tanınıyor, bu yüzden onunla çatışmam."

"Ondan gitmesini istemese miydin?"

"Hayır, onu 'zararsız hergeleliği' sebebiyle kovman çok iyi olmuş. Kovulmak nasıl bir hismiş öğrenmiş oldu."

Mark güldü. "Seni özlemişim."

Matthew ağabeyinin mavi gözlerine bakarak gülümsedi "Yuvaya dönmek güzel."

"Bu arada söyle de Farnsby ile Asher da bizimle önden gelsinler."

Matthew olumsuz anlamda başını salladı. "Adamların ölümüne yol açmak istemiyorum. Hem bugün kaybolmaya niyetim var "

"Kaybolmaya mı niyetin var?"

"Evet, genç bir hanımla beraber."

Mark kaşlarını çatı. "Olmaz Matthew," dedi sakın bir şekilde. "İzin veremem. Patience buradayken benim sorumluluğumda."

Ağabeyinin bir kadının namus bekçiliğine soyunması Matthew'e komik geliyordu. Aşk ve evlilik insanı nasıl da değiştiriyordu. "Sana niyetimi söylemeyebilirdim."

"Ama söyledin."

Matthew'ün gözleri ağabeyinin sert nazarıyla buluştu. ' Ben nasıl seni Passion'dan ayıramazsam, sen de beni ondan ayıramazsın, Mark. Beni ondan uzak tutacak tek insan yine Patience'ın kendisidir. "

O esnada Jimmy, Dante ile çıkageldi. Matthew çabucak iri boz ata bindi. Mark düşünceli bir tavırla ona bakıyordu. Matthew'ü

233

Bağlayıp Patience'I da eve göndermedikçe elinden bir şey gelmeyeceğinin farkındaydı."Onu nereye götüreceksin?"

"Gwyn Hall."

"Niye o kadar uzağa?"

"Rahatsız edilmek istemediğim için."

Mark başını kaldırıp bulutlu göğe baktı."Fırtına şiddetlenirse mahsur kalırsınız."

"Bende bunu umuyorum."Göz kırptı."Bizi idare et, olur mu?"

Mark silindir şapkasının altından ona kızgın kızgın bakıyordu "Kızla evlensene, ben de sizi idare etmek zorunda kalmayayım"

"Aslında ben de tam bunu yapmayı düşünüyorum." Matthew atını döndürüp omzunun üzerinden şaşkın ağabeyine bakarak hafifçe sırtıttı. "Hiçbir şey söyleme. Küçük hanım bu

konuda biraz huysuzluk ediyor."

Matthew uzaklaşırken peşinde Mark'ın kahkahası gürlüyordu. Bu Matthew'ü gülümsetti. Ağabeyine planlarından söz etmeyi planlamamıştı ama şimdi bundan hoşnuttu.

Matthew Patienec'ı en son gördüğü yere doğru ilerledi. Onu hemen gördü ve ayağa kalkarak uzaktan onu seyretti. Hoş hali tavrı ve fileye sıkıştırılmış haliyle bile parlak saçları, kalabalığın içinde dikkat çekiyordu. Eyerine zarifçe yan oturmuştu ve dar kenarlı şapkasının peçesi rüzgarda dalgalanarak yanağına çarpıyordu. Matthew, Montrose ile iki adamın onu lafa tuttuklarını fark edince yüzünü astı. Kızcağız erkek hayranlarından başını alamıyordu. Matthew de bundan nefret ediyordu. Patience onun yanında olmalı, bütün dünya Patience'in ona ait olduğunu öğrenmeliydi.

Bu da yakındı.

2342 demiştim."

"Hawkmore, demek buradasın! Gördün mü, Asher, ben sana 'gelir

Farnsby ile Asher önüne geçerek Patience'I görmesini engellediler.

Matthew başıyla selam verdi. "Beyler "

"Asher bizi atlatacağından emindi. Ama ben senin geleceğini söyleyerek on sterlinine iddiaya girdim.İşte geldin."Asher'a bir bakış attı. "Bana borcunu sonra ödersin."

Asher eyerinin üzerinde huzursuzca kımıldandı.

"Olsun, Asher." Matthew, Dante'nin adaleli omzunu okşuyordu. "Ben de kendi aleyhimde iddiaya girerdim.Nede olsa son zamanlarda pek insan içine çıkmadım."

Asher bu sözlere gülümserken Mark'ın av topluluğuna seslenişi işitildi. Mark misafirlerine hoş geldiniz deyip av güzergahını açıkladı. Ardından veda içkisi ikram edildi.

Herkes iştahla içerken Matthew Patience'in olduğu yöne doğru baktı. Patience'in da ona baktığını görünce kalbinin atışı hızlandı. Ah, onları ne harika bir gün bekliyordu!

Başıyla selam verip, şapkasının kenarına dokundu. Patience'in yanakları al al oldu ama gözlerini çevirmedi. Aslında yeşil gözleri adeta ona meydan okuyorlardı. Ama tam o sırada av çağrısı işitildi ve insanlar hareket etmeye başladılar, Patience'in önü kapandı. Farnsby Asher ile arkaya geçtiğinde Patience'in ön taraftaki yerini tespit etti ve eyerine yerleşerek

iz sürmeyi beklemeye koyuldu.

Köpeklerin tilkinin kokusunu almaları Matthew'e göre aşırı uzun sürmüştü. Bu esnada Farnsby ile Asher da onu sürekli boş konuşmalarıyla meşgul ediyorlardı. Başka zaman olsa bu muhabbetten zevk alırdı zira bu ikisi eğlenceli adamlardı. Ama Matthew avı düşünüyor ve gözünü kendi avının sırtıyla parlak saçlarından ayırmıyordu.

235

Nihayet borozan çaldığında kalbi daha heyecanla daha hızlı çarpmaya damarlarında kanı coşmaya başladı.*Nihayet!*Topuklarıyla kamına hafifçe vurarak Dante'yi ileri sürdü.Öncü grubun kalanlardan çabucak ayrılışlarını görünce o da hızlı sürmek istedi.Ama bugün sabırlı olması gerekiyordu.

Öncü grup birkaç saniye içinde gözden kaybolmuş, gerdide onların izini takip edecek öbek öbek ilerleyen diğer avcılar kalmıştı.Matthew'ün güzel avı ise ortalarda yer alan bir grupla birlikte dosdoğru ve emin bir şekilde ilerliyordu.Kendi eşkin sürerek, ona yetimeye çalışan Farnsby ile Asher'la kaldı.Bir müddet Patience'la aralarındaki mesafenin büyümesini izleyerek onlarla kaldı.Fakat Patience ormana girerek gözden kaybolduğu zaman kuzenlerden ayrılmaya karar verdi.

Uzakta yüksekçe bir çalılık belirmişti.Yanıdakilerin çalılığın etrafından dolaşması gerekecekti. Başını arkaya çevirerek onlara seslendi. "Dante hızlanmak istiyor. Sonra görüşürüz."

Farnsby ile Asher ona el salladılar ve Matthew hızlandı. Kararan göğün altında Dante'yi, ensesine doğru yatarak dörtlüyle sürmeye başladı. Yıldırım gibi fırlayan at ritmini buldukça Matthew'ün heyecanı katlanıyordu. Yaklaştıkça çalılığın yüksekliği de artıyordu. Dante'nin toynakları, Matthew'ün kalbinde yankılanan bir şiddetle toprağı dövüyordu. Uzakta gök gürlüyordu .Dante hızını arttırıyordu. Çalılık yaklaştı, yaklaştı, sonunda yüksek bir duvar gibi önlerine dikildi.

Matthew nefesini tuttu ve yerden sıçradılar. Bir anda Dante'nin bacaklarıyla Matthew'ün yüreği gerilip zorlanarak sessizce havada süzöldüler. Sonra, adeta havalanışları kadar ani bir tarzda yere iniverdiler. Bacaklarla yürek yine birlikte çarpıyorlardı.

Matthew engelleri aşarak avına yaklaşıyordu. Ağaçlık bir yere girdiğinde karşısına çıkan tepeyi aşmakta olan Patience'ı

görünce heyecanı katlandı. Sevinçten, uzakta havlayan köpekler gibi uludu.(!)

Patience uzaktan gelen borazan sesini duydu. Bu sese doğru yönelerek dik bir tepeden aşağı hızla inip sık meşe ve huş ağaçlarının içine daldı. Beraberindekiler ağaçların arasında bir görünüyor, bir kayboluyorlardı. Kadınlar bir hızlıca geçip giden karaltılarken, erkekler ise bir görünüp bir kaybolan parlak renklerde. Ama onlardan daha tecrübesiz olan Patience sık ormanda ilerlerken bir hayli yavaşlamıştı. Bir süre sonra ondan vazgeçtiklerini düşünmeye başladı.

Rüzgar yukarıdaki sık yaprakları kımıldatıyordu, yapraklarla ağaç dalları hışırdıyor, fısıldaşıyordu. Ama sonra sustular ve ortalığı, büyük bir sessizlik kapladı. Kısrağının nallarının, toprakta çıkardığı boğuk sese rağmen sessizliğin kesinlikle farkındaydı. Patience atını ileri sürerek giderek kararan ormanda bir açıklık aradı. Tam o anda gök gürültüsünü duydu. Ses arkasından geliyor ve şiddetini gittikçe arttırıyordu.

İçi ürpererek topuklarını kısrağının sağrılarına vurdu. Ağaçlar incelmeye, Patience hızını arttırmaya başlamıştı. Ama gök gürlemesi kulaklarında yankılanmaya başlamıştı. Adeta atının tiz toynak seslerini taklit ediyordu. Ağaçların arasında bir açıklık gördüğünde ağzından nefes nefese bir şükür ifadesi çıktı. Sağa doğru yönelip kısrağını genişçe bir kütüğün üzerinden aşırarak boş bir çayıra atlattı.

Rahatlamıştı fakat iki adım atmadan hemen yanına kocaman atla binici atlayınca korkuyla çığlık attı. O korkuyla atını mahmuzlarken, bir an kara, yırtıcı gözlere baktı.

Matthew

Kalbi deli gibi atıyordu fakat korkusu yerini tehlikeli bir hey-

Cana bırakmış olsada, yavaşlamadı. Bilakis, dizginleri gevşeterek hızını arttırdı. Hayvanın dalgalanan vücuduyla adeta bütünleşmişti. Saoğuk rüzgar Patience'ın yüzüne kamçı gibi çarptıyordu, fakat nalların gümbürtüsü sadece kendi atına ait olamayacak kadar fazlaydı. Arkasına bakıp Matthew'ün onun sadece yarım boy gerisinde olduğunu görerek bir hayret nidası koyverdi. Matthew son derece ciddi görünüyor, iri boz atı hiç zorlanmadan koşuyordu.

Patience ufak bir haykırışla kısırağını tej-krar mahmuzladı fakat hayvancağız gúcünün sınırına gelmişti.Gök gürlemesi Patience'a hem yukarıdan hem arkadan yetişmişti.Patience birden bire boz atın yelesi savrulan dev kafasını yanında gördü.Yönünü değiştirsede o yine peşindeydi.Patience kulaklarında uğultuyla ondan kaçmaya çalışıyordu.Ama o da en az Patience'ın yanında olduğunu hissetiği sahibi kadar sağlam, dayanıklıydı.Tedirgin olan Patience dönerek doğruca Matthew'ün parlayan gözlerine baktı.

Tam gök gürlerken Matthew onu atının üzerinden tutup alıverdi.

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ TELİMİYET

Ey yavuklum, bal damlar dudaklarından, bal ve süt var dilinin altında...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 4:11

Matthew Patience'ı kendine doğru çekti. Kovalamacanın heyecanından kızarmış olan Patience birden, yakalanmaktan derin ve ilkel bir sevinç duydu. Matthew'ün kolu belini sıkıca sarıyordu ve sert göğsü sırtına yaslanmıştı. Patience onun sık ve sık nefeslerini duyuyor, kuvvetini hissediyordu. Bu kuvvet onu sıcak bir pelerin gibi sarıyordu.

Patience bütün varlığıyla ona aitti.

Matthew hiçbir şey söylemeden atını ağaç sınırına yöneltti. Patience güzel kısrakını hatırlayarak arkasına baktı. Güzel gözlü hayvan tam arkalarında onları takip ediyordu

Patience'ın kulağına Matthew'ün sesi geldi. "Beatrice Dante'nin ahır arkadaşı. Peşinden ayrılmaz."

Matthew'ün nefesi Patience'ı ürpertmişti. Bulutların arkasında şimşek çaktı ve tepelerinde gök gürledi. Tekrar ormana girip Beatrice'in yanlarına gelmesini beklediler. Matthew onun dizginlerini kendi eyerinin arkasına bağladı.

239

"Fırtınadan ürkebilir," dedi, tekrar Patience'a dönüp onu sıkıca kendine bastırarak. "Dante'ye bağlanırsa kendini emniyette hisseder."

"Evet," dedi Patience Matthew'ün sıcak vücuduna yaslanarak.

Sonra da sık ağaçların içinde hızla yol almaya başladılar. Patience'ın yakalanmadan önceki hızını aşmışlardı fakat Matthew farklı bir yoldan gidiyordu. Ormanın derinliklerine giriyorlardı. Patience heyecandan ürperdi. Matthew onu nereye götürüyordu?

Sert bir rüzgar ağaçları döverken Patience biraz daha Matthew'ün kollarına sokuldu. Şimşek çaktı, gök gürledi, ama onlar yollarına devam ettiler. Nihayet, yağmur başladı. Kuvvetli yağan yağmur başlarının üstündeki kalın sayvana nüfuz etmişti.

Daire şeklindeki bir açıklıkta yıkık dökük bir Tudor evi vardı. Tuğla duvarlarıyla ve alt katın birkaç ışıklı penceresiyle sıcak ve davetkar bir görüntü sunuyordu.

Matthew evin yan tarafına geçerek geniş bahçe boyunca ilerleyerek bir açık ahıra geldi. Ahır karanlık ve kuruydu.

Matthew Patience'ı bırakarak aşağı atladı, sonra ona uzanarak belinden tutup aşağı indirdi. Patience onun gergin olduğunu hissetmişti.

"Bekle," diye buyurdu Matt.

Patience nefesini tuttu. Şapkasını çıkarıp bir fıçının üzerine koymak dışında herhangi bir harekette bulunmadı.

Matthew dönüp kendi atıyla onun kısırağını karanlığın içine götürdü ve bir lamba yaktı. Yumuşak ışık onu aydınlattı. Lambayı atları koyduğu iki ahırın arasında yer alan kirişe çakılı bir çiviye astı.

240

Ceketini çıkarıp önce Patience'ın atıyla sonra kendininkiyle ilgilendi. Eyerlerini çıkarırken Patience'a bakmadı bile. Yalakta yem ve temiz su olacaktı zira hayvanlar sürekli kafalarını indiriyorlardı. Dışarıda ise şiddetli yağmur devam ediyordu.

Patience sıırıslıksam olsada kımıldamadan duruyordu. Fakat Matthew'ün kısırağın sırtına battaniye örtüşünü seyrederken karşı konulmaz bir itatsızlık isteği onu dürttü. *Yap, haydi, yap.*

Gergin halde onu bekledi. Matthew kendi atının üzerinide örttü, ikisine bir şey söyledi. Sonra lambayı alıp ahır kapısını sürgüledi ve nihayet ona döndü.

Patience karşıdan onun kara gözlerine bakınca kalp atışları hızlandı. Geriye doğru büyük bir adım attı.

Matthew kaşlarını çatı. "Bekle dedim "

Meşum sestten ürperen Patience'ın yine de kanı kaynıyordu. Geriye doğru bir adım daha

attı.

Matthew'ün yanında tuttuğu lambanın ışığında dar binici pantolonunun altında kabarmış erkekliği seçiliyordu. Patience yutkundu.

Matthew lambayı ahırın dış duvarına asıp yavaşça eldivenlerini çıkarmaya koyulmuştu. "Bir adım daha atarsan seni pişman ederim."

Patience'ın vajinası ıslanmıştı. Gidecek bir yeri yoktu, nereye giderse gitsin, Matthew onu yakalardı. Ama bir kere başlamıştı, ve gururundan ziyade bir şey onun hemen teslim olmasını engelliyordu. Dönüp kaçtı.

Eteklerini tutarak geniş bahçeyi koşarak geçip evin etrafını dolanan yapraklı bir yola çıktı. Çılgınca koşarken aralıksız vuran yağmur damllarını duymuyordu. Yol tahmin ettiğinden uzun çıkmıştı. Tam arkasına baktığında çakan şimşegin ışığında, Matthew'ün hızla peşinden koşmakta olduğunu gördü.

241

Yüreği korkuyla çarparak daha hızlı koşmaya çalıştı ama ıslanarak ağırlaşan etekleri bacaklarına dolanıyordu. Köşeyi dönerek evin ön tarafına çıktı. Girişteki geniş ve alçak basamaklara varmak üzereydi. Arkasına baktı ve Matthew'ü tam arkasında bulunca çığlık attı. Matthew onun beline sarılarak kaldırıp kucakladı.

Fırtına gürültüsünün içinde Matthew'ün kesik kesik solumasını işiten Patience'I yine yakalanmanın heyecanı sarmıştı. Fakat Matthew onu eve değil geniş araba yolundan yuvarlak ön bahçeye doğru sürüklüyordu. Bel hizasında bir tuğla duvar bahçenin etrafını çeviriyordu ve Matthew onu zorla bu duvara yasladı.

Patience sevinçten adeta kendinden geçmişti fakat hemen ardından utanç hissiyle sarsıldı zira etekleri başına geçirilmiş ve paçalı külotu parçalanarak çıkarılmıştı. Karnı alçak duvara yaslı halde eğilmiş bulunan Patience'ın kalçalarıyla bacaklarına soğuk ve ıslak hava çarptı. Klitorisi nabız gibi atmaya başlasa bile yüzüne ateş basmıştı. Bir daha kaçmayı düşündü ama tam o esnada Matthew kolunu beline dolayıp Patience'ın poposuna şiddetli bir tokat indirdi.

Patience sığırayarak çığlık attı ama Matthew ara vermeden ona peş peşe şaplaqlar attı. Patience'ın tenine ateşler basmıştı; her bir şaplak farklı bir yere inerek yeni bir ateş yakıyordu. Bütün poposuna hızla batıcı bir sıcaklık yayılmıştı. Gök gürliyor, yağmur bütün

şiddetiyle yağıyordu. Patience kendini Matthew'ün vücuduna doğru iterken buldu; o daha acıtıcı şaplaklar indirirken bile onun gücüne yaslanıyordu. Gözleri dolmuştu. Acıdan değil, umuttan. Her şaplak umut doluydu. Güçlü ve baştan çıkarıcı güzellikleriyle her biri onu kaynağına, Matthew'e çağırıyor ve çekiyordu.

Matthew'ün eli daha şiddetli inerken Patience acı acı bağırdı

242

Ve gözlerinden yaş boşandı.Ağır darbenin ani acısı bütün vücudunu kaplayarak aklını başından almıştı.Patience kendini kasarak beklerken, tokatlar kesildi.

Matthew onu kaldırıp kendine doğru döndürürken belirsiz bir hayal kırıklığı duydu. Ama onun yağmur damlaları süzülen yakışıklı yüzüne bakınca , gördüğü tutkulu ifadeyle titredi.

Matthew'ün onunla işi henüz bitmemişti.

Tek kelime söylemeden Patience'ın kadife ceketini yakasından tutup yırtarak açtı. Düğmeler saçıldı ve Matthew ceketini kabaca çekerek çıkartıp duvarın üzerine attı. Ardından da bluzuyla atleti çabucak çıkarılıp ceketinin üzerine fırlatıldı.

Onları çevreleyen ağaçlar rüzgarda sallanıyordu.Patience titriyordu ama Matthew durmadı. O doğanın güçleriyle aynıydı - muktedir ve ilkel. Ağız ciddi bir ifadeyle sıkı sıkıya kapalı dururken burnunun kanatları titreyerek Patience'ın korsesinin bağlarını çözdü ve kopçalarını açtı. O, korseyide diğerlerinin yanına atarken, Patience birazdan çıplak kalacağına idraki içinde ürperdi.

Matthew kombinezonunu, önünü yırtarak beline kadar indirdi. Yağmur, ağzından hafif bir çığlık kaçıran Patience'ın çıplak göğüslerine ve sertleşmiş kalın uçlarına yağıyordu. Matthew onhra hiç bakmadan Patience'ın arkasını çevirip etekleriyle krinolünün iplerini çözmeye koyuldu. Patience refleks olarak, aşağıya düşen ıslak kumaş parçalarına yapıştı. Ama Matthew onları elinden sertçe çekip aldıktan sonra kombinezonuyla külotundan kalanları da yırtarak çıkardı.

Patience'ın tüyleri diken diken olmuştu. Son parça giysilerin de üzerinden çıkarmakta olan Matthew'ün gücünü ve sanılmaz niyetini hissediyordu. Çoraplarıyla ve binici çizmeleriyle kal-

243

Mıştı.Soğuk yağmur çıplak vücuduna yağıyordu.Patience başını eğip kendine baktı.Üzerine

düŖen damlalar onu yasaklardan arındırıyor ve içini kadim ve sahip olma ve sahiplenilme arzusuyla dolduruyordu.

Yağmura karşı gözlerini kırpiştırarak Matthew'e baktı.Karşısında dikilen Matthew'ün saçı yüzünün yanlarına yapışmıştı ve yakışıklı yüzünün hatları acımasız ve yırtıcı bir anlatıma bürünmüştü.Giysileri vücuduna yapışmıştı ve muhteşem aleti pantolonunun önünü kabartmıştı.Kombinezonunun parçaları hala ellerindeydi ama Matthew onlarıatıp yavaşça Patience'ın etrafında yürümeye başladı.

Patience göğsü inip kalkarak, bacakları titreyerek ona bakyordu. Bacaklarının arasında müthiş bir sıcaklık duyuyordu. Persefone de yakalandığında Hades'in ateş saçan gözlerine bakıp hayatının ebediyen değıŖeceğini anlamış mıydı? Ve o nefes kesici anda o da zevk almış mıydı?

Matthew onun arkasına geçti. Onu tutup kaldırarak yere yığılmış eteklerinin içinden çıkardı.

Onu tekrar duvara çekerken alçak sesle kulağına hırladı. "Sen benimsin. Sadece bana aitsin. Senin cılız itaatsizliğine daha fazla tahammül göstermeyeceğim."

Matthew onu tekrar duvarın üzerine eğdi. Aradaki giysi yığını sert tuğlalarla doğrudan teması engelliyordu anıa Patience sallanan göğüslerinin ağırlığının ve çıplak vücudunu yıkayan yağmurun aşırı derecede farkındaydı.

Matthew kolunu onun beline doladı, kasıklarını Patience'ın kalçalarına dayadı. Sonra elini indirdi ve Patience'ın kalçasına yakıcı bir acı yayıldı. Patience sığrayarak doğruldu ve gözleri yaşla dolarak dudağını ısırıldı.Matthew onu aşağıya doğru iterek bir defa daha sertçe vurdu. Patience inlerken klitorisi kasıldı. Matt-

244

hew elini kalçasında tutarak vurduğu yeri okşayıp sonra kaldırdı.Sert şaplaqlar birbiri ardına geliyordu.Her biri her yanına yayılan şok edici birer patlama gibiydi Matthew sert ve ağır şaplaqları indirirken, gök de elinin bu ıslak, patlayan sesine ve Patience'ın artık tutamadığı çıgıllıklarına eşlik edencesine gürlüyordu.

Patience iniliyor, kalçalarını çevirerek ona -elinin ve iradesinin durdurulması yahut hafifletilmesi mümkün olmayan kudretine- sürtünüyordu. Matthew koluyla pranga gibi belini

sarıyor ve eliyle onu ateş yağmuruna tutuyordu. Patience kaçırmaya çalıştı. Ama kaçamayacağını biliyordu. Kaçmaması gerektiğinin de biliyordu. Ve Matthew aletini onun poposuna sürter ve yanan kalçalarını tokatlarken Patience birden adeta çatırdadığını hissetti. Sanki Matthew her tokatta içinde onulmaz bir çatlak açıyordu. Patience ağlayıp inliyordu ve bir yandan her tokadın son olmasını dilerken bir yandanda peşinden gelecek tokadı bekliyordu.

Bu sefer Matthew elini öyle sert indirdi ki Patience feryat etti. Matthew aletini onun kalçalarına doğru itti. Kalçasına inen yeni şaplak Patience'ı bağırttı. Ama sonra Matthew kalçasının yanan etini okşayıp sıkmaya başladı. Patience gözyaşları içinde inliyordu. Poposu yanıyor ve şişmiş gibi geliyor, yine de Patience daha önce tattıklarına benzemeyen bu arzuyla -Matthew'e duyduğu arzu - kendinden geçiyordu.

Öyle bir arzu ki aynı zamanda hem geri hem ileri doğru uzanıyordu.

Öyle bir arzu ki sonsuzluğa uzanıyordu.

Patience'ın göğsü sıkışıyor, gözlerinin yaşı durmak bilmiyordu. Artık geriye dönmek yoktu. Matthew hep istediği erkekti. O onun alınına yazılmıştı, hayatının erkeğiydi. Henüz onunla tanışmadan önce de, tanıştıktan sonra da bu böyleydi.

Peki ya Patience sonsuzluğa nasıl dayanacaktı?

245

Dökülen gözyaşları vücudunun eğim ve oyuklarından aşağı süzülen yağmurdan ayırt edilemiyordu. Matthew'ün teması da su kadar amansızdı. Matthew'ün parmakları bacaklarının arasına girince Patience içine derin bir nefes çekti ve vajinasından akan sıcak, yapışkan sıvıyı hissedince inleyip kıvrandı.

Matthew'ün ona dayalı kasıkları titredi. Matthew onu yukarı kaldırarak kollarına aldı. Patience gözlerini kaldırdığında, Matthew'ün gözlerindeki tutkulu bakışla sarsıldı.

Matthew onun eteklerini yerden ve diğer giysilerini duvardan aldı. Sonra dönüp eğilerek Patience'ı omzuna yatırdı. Matthew eve doğru yöneldiğinde Patience'ın içi sevinçle doldu. Garip tepetaklak pozisyonundan Matthew'ün geniş basamakları çıkan uzun bacaklarını seyrediyordu. Matthew kapıyı açıp içeri girdi ve kapı hemen arkalarından kapandı. Ani sessizlikte Patience'ın solukları duyuluyordu. Matthew geniş girişi geçip uzun ve kararlı

adımlarla bir koridorda ilerlemeye başladı.

Patience onun çizmelerinin ahşap zeminde çıkardığı sesle umutlanıyordu zira her adımda yeni bir tatmine - yahut ceza -yaklaşıyorlardı.

Göğüs uçları dikişmişti.

Belki de tatminle ceza aynı kapıya çıkıyordu. Aydınlık bir odaya girdiler. Matthew onun sırlıslıklam giysilerini bir ahşap sandalyenin üzerine bırakıp şömineye geçti. Patience aşağı bırakılmayı beklerken Matthew onun sol kalçasına sertçe vurdu.Patience hayretle ağzını açtı, derken bir tokatta sağ kalçasına geldi.Patience dudağını ısırarak Matthew'ün gömleğini sıkıca kavradı zira bu tokatlar öncekiler kadar sert olmasalarda poposu hassaslaşmıştı.

Matthew'ün dudaklarını kalçasına sürttüğünü hissetti, sonra Matthew onun için için yanan ateşin önünde yere indirdi. Bacak-

246

Ları titriyordu, onun amansız bakışıyla bulunca yutkundu.

"Şöminenin yanında bir çizme çekeceği var."Sesi alçak ve kadifemsiydi."Çizmelerinde çoraplarını çıkar.Çabuk ol."

Patience'ın uylukları ıslanmıştı ve kalbi çılgınca çarpıyordu.Çabucak çekeceğe gidip çizmelerini çıkarttı.Ateşin karşısına dönerken odaya şöyle bir göz attı.Gaz lambalarının ışığıyla ve rahat görünümlü mobilyalarla sıcak bir ortam haline getirilmiş büyük bir kütüphanedeydiler.Ama Patience'ın odaya bayılacak vakt yoktu.Hareket ederken poposunun ateşini duyuyordu, bu yüzden görevine dönerek elinden geldiği kadar hızlı bir şekilde jartiyerini çözmeye koyuldu.

Bu işle uğraşırken gözleri sık sık Matthew'e yöneliyordu.Matthew kravatını çıkardı, sonra gömleğinin üst düğmesini açtı ve yavaşça, düşünerek kollarını yukarı kıvırdı - sanki çok işi vardı. Islak pantolonunun altındaki penisi iri ve sert görünüyordu. Bu esnada, aynı anda hem yumuşak hem sert bakma özelliğine sahip gözleri sürekli Patience'daydı.

Patience jartiyerlerini çıkarıp çoraplarını indirirken titriyordu. Bunun imkansız olduğunu bilmesine rağmen - hatta kaçmak istememesine rağmen - kapıya kaçamak bakışlar atmaktan kendini alamıyordu.

"Aklına bile getirme."

Matthew'ün alçak ama sert sesi hemen göğüs uçları üzerinde etkisini göstermişti. Patience doğrulurken onun gözleriyle buluştu. Bu ses tonunun güçlü ve katı rengi onda büyük bir arzu uyandırıyordu. Çünkü tehditkarken bile ona emniyet veriyordu Bu ses ona onun yaptıklarının mühim olduğunu, onun mühim olduğunu ve sahibinin onun gitmesine izin vermeyeceğini söylüyordu. Çoraplarını çıkarıp çıplak ve titrer vaziyette Matthew'ün karşısına dikildi.

247

Matthew çözdüğü kravatını boynundan çekip çıkardı."Saçlarını aç."

Patience onun elinden sarkan siyah ipeğe baktı. Yoksa yine onu bağlayacak mıydı?Patience bunu istiyor muydu?

Matthew ansızın onu çevirip belinden büktü. Patience sıçramıştı, derken hızlı hızlı soluyup kıvranmaya başladı zira Matthew onu kendine bastırıp poposuna daha ziyade aşağıdan gelen tokatlar atmaya başlamıştı. Tokatlar sertleştikçe Patience'ın solukları çığlıklara dönüştü. Ayrıca Matthew'ün elinin kuru tenindeki gücünü yağmurda hissettiğinden daha çok hissediyordu. Poposunun hassas alt kısmına sıcaklık hızla yayıldı. Fakat bu yeni işkenceye karşın vajinası kasılıyor, klitorisi sızlıyordu. Gözyaşları akmaya başlamıştı; Patience, bütün bacaklarına zevk kasılmaları yayılırken utançtan ağlıyordu.

Matthew onu kendine doğru çevirerek tane tane konuştu "Saçlarını aç."

Poposu sızlayan ve göğsü kalkıp inen Patience çabucak saçlarındaki tokaları çıkanp titreyen ellerle şömine rafının üzerine bıraktı. Kalan tokaları çıkarmak için ellerini kaldırdığında gözyaşlarını da silmeye kalkıştı.

"Hayır," dedi Matt. "Gözyaşların kalsın."

Patience kaşlarını çatarak şaşkınlıkla baktı.

"Gözyaşlarını yüzünde hissetmeni istiyorum. Onları sildiğinde kendinden bir parçayı saklamış oluyorsun, ben de bunu istemiyorum."Parmığıyla onun çenesini tutup kaldırdı."Eğer benden saklanırsan, dokunulmaya muhtaç yerlerine nasıl dokunacağım?"Gözlerinin içine bakıyordu."Saçlarını aç."

Patience Matthew'ün bakışları karşısında titriyordu.Görmek istemeyeceği yeri kalacak

mıydı?Matthew onun kendisinin bile

248

Hiç görmediği yerlerine bakıyordu.Ne arıyordu?Ne bulacaktı?Patience'ın yine kalbi sıkışıyor, gözleri doluyordu.

Şimdi bu nevi soruların sırası değildi.Yeniden ellerini kaldırıp tokalarını çıkardı ve gözlerini Matthew'ün güzel, müthiş aletine indirdi.Ne kadar gergin ve sarsılmış olsada şiş aletin şekline ve kalınlığına hayran olmaktan -erkeklik gücünün azametli bir simgesi olarak önünde kalkışına hayran olmaktan - kendini alamıyordu.

Topuzunu bozarak lülelerini sırtına döktü.Artık çıkaracak bir şeyi kalmamıştı; ve gözlerini Matthew'e çevirdiğinde kendini birden çırlıçıplak hissetti. Gayri ihtiyari kollarını vücuduna sardı.

Matthew yüzünü çattı. "Kollarını yanlarına bırak, ben sana aksini söyleyene kadar da orada tut."

Patience gözlerini kapatarak kollarını yanlarına koydu.

"Bana bak," dedi Matthew sertçe.

Patience gözlerini açtı ve yine gözyaşlarının baskısını hissetti.Fakat ne keder ne üzüntü, sadece büyük bir çaresizlik duyuyordu.

"Senin çıplaklığın bana zevk veriyor," dedi kibarca."Onu saklamayacaksın. Ben ne zaman istersem kendini bana açacaksın. Bunu yaparken de sana ne emredersem kendi zevkim dolayısıyla senin zevkin için olduğunu bilerek bana minnetle bakacaksın."

Patience'ın klitorisi sızladı.

"Seni cezalandırsam bile bu benim zevkim için olduğundan katlanacaksın. Ve bana bakıp ne kadar zor olursa olsun duygularının vergisini bana ödeyeceksin. Anlaşıldı mı?"

Bu aralar seni memnun edemem. Sözleri istediği zaman söylerdi.

Matthew'ün yüzü daha çok asıldı. "Anlaşıldı mı, dedim " Patience dudağını ısırırken gözünden bir damla yaş aktı.

"Evet, Matthew."

Matthew gözüyle Patience'ın gözyaşını takip ediyor gibi görünüyordu."Güzel."Ona doğru eğilerek, dışarıda gök gürlerken yanağındaki gözyaşı izine aralık dudaklarıyla bir öpücük kondurdu.Geri çekilirken, Patience şehvetten titriyordu.Matthew'ün uzun kirpikli kara gözleri sertti ve ateşin yansımasıyla soluydu."Saçlarını kaldır."

Patience çabucak kendine söyleneni yaptı ve Matthew ellerini uzatıp kravatını onun boynuna geçirdi.Ona diktiği gözleri adeta içini görüyordu."Hepsinden önemlisi Patience ahırdan bana güvendiğin için kaçtığını unutma.Kaçtın çünkü güçlü bir ele muhtaçsın ve benim elimi kullanma yeteneğime güveniyorsun.Doğru değil mi?"

Saçını tutmaktaki Patience onun gözlerine baktı ve gözyaşları gözlerinden dökülüyordu.Doğruydı."Evet," diye itiraf etti.*Ama neden?*Gözlerini indirdi. Neden en tahammül edemediği şeyi arzuluyordu?

Gözyaşları dışarıdaki yağmur misali dökülüyordu. Her bir damlanın yanaklarından süzülüp göğüslerine damlayışını hissediyordu. Ama onları ne silebiliyor ne saklayabiliyordu. Görülmesinler diye kaçamazdı da. Ama yokmuş gibi de davranamazdı. Zira o izin vermezdi. Islak yüzünü Matthew'e kaldırdı.

"İşte," dedi Matthew usulca. Bakışları yüzünü adeta okşuyordu. "Aferin güzelime."

Patience'ın yüreği adeta taşıyordu. Matthew parmaklarını hafifçe çenesinde gezdirdi. "Gözyaşların kanımı kaynatıyor, beni tahrik ediyor, onlardan asla sıkılmam. Ama tabii gözyaşların cezanı erteletemez."

Duygularının ve açıklayamadığı arzularının yoğunluğundan titreyen Patience Matthew'ün kravatı boynuna bağlamasını bekledi.

Bu sırada şimşek çaktı.Patience'ın solukları hızlanmıştı.Tasma onu biraz sakinleştirsede önceki gece kadar rahatlamamıştı.Şimdi her şeyin yoğunluğu artmıştı; her şey kaldırabileceğinden ağır hale gelmişti.Fakat öbür yandan, ona bu da yetmiyordu.

Matthew onun tasmağını tam düğümün altından tutup kendine doğru çekti ve dudaklarını nazikçe öptü.Elleri yanlarında duran Patience vücudunu ona yaslayarak daha esaslı bir öpücük

almaya çalıştı ama Matthew hafife geri çekilerek Patience'ı kendine doğru uzanmaya zorladı. Patience parmak uçlarında yukarı kalktı ama Matthew onu çok hafifçe öpüp biraz daha geri çekildi.

"Bacaklarını aç."

Patience boyun eğdi. Matthew yan tarafa geçerek elini göğsünün ve karnının üzerinde gezdirdi, daha sonra bacak arasına inerek nemli dudaklarını okşamaya başladı.

"Ah benim itaatsız güzelim," dedi Patience'ın kulağına. "Bak nasıl ıslanmışsın -hem de bu kadarcık cezayla. Henüz hak ettiğin cezayı vermedim bile.

Matthew'ün onun vajinasının dudaklarını ayırdığını hissederek titredi. Matthew iki parmağını birden onun vajinasına sokarak kaygan iç yüzeyine nazikçe masaj yaparken, inliyordu.

"Bu sabah çalışma odamdan cüretkarca aynlığını cezasız bırakacağımı mı sandın?" Parmaklarını biraz daha derine iterek ovma hızını arttırdı. Patience titreyerek kalçalarını ileri geri oynatmaya başladı. Ama Matthew kalçasına sert bir şaplak indirince bağırıp sığırdı.

"Ya Beatrice'in sırtında benden kaçmaya yeltenmene ne demeli?" Diğer kalçasına da yakıcı bir şaplak indirdi. Ama diğer yandan ıslak vajinasını ovmayı sürdürüyordu.

Patience ayakta sallanıyor, dizlerini bir kırıp bir düzelterek

251

Şehvetini yatıştırmaya çalışıyordu. Poposu yanıyor, acıyordu ama bu rahatsız his onun şehvetini arttırıyordu. Rahatlamak için yanıp tutuşuyordu ama Matthew onun klitorisine dokunmuyor, parmaklarını da fazla derine itmiyordu. Patience inleyerek kalçalarını çılgınca sallamaya başladı.

Sanki ona cevap olarak Matthew bir parmağını daha onun içine soktu, hatta aynı anda kızarmış poposunun alt kısmına bir tokat daha aşketti. Patience inledi ve vajinası kasıldı. "Şimdi anlıyor musun," diye mırıldandı Matthew onun kulağına, "acıyla hazzın birbirine ne kadar yakın olduğunu?"

Patience göz yaşları içinde ve nefes nefese, kasılan vajinasını Matthew'ün parmaklarına doğru bastırıyordu. Konuşamıyor, ancak hızlı hızlı soluk alıyor ve kalçalarını sallıyordu.

"Birbirlerine ne kadar yakın olduklarını görüyor musun?"

Patience'ın hassaslaşmış poposuna hızlı ve şiddetli bir şaplak daha patladı.

Patience Matthew'ün parmaklarının üstünde deli gibi yaylanıyordu. Parmakların bekaretinin sınırına dayandığını duyuyordu. Kalçaları sallanıyor, gözyaşları dökülüyordu. Tam doruğa ulaşmak üzereyken, Matthew parmaklarını çıkarıp onun önüne geçti.

Patience çılgın atarak çılgın gibi kalçalarını sallıyordu. Aynı anda hem alçaltıcı hem heyecan verici olabilen tatmin edilmemiş arzudan ağlıyordu. Gözyaşlarının süzüldüğü yanakları yanıyordu. Poposu acıyor ve yanıyordu. Islak vajinası ise kasılıyordu.

Matthew ise şehvet ve hayranlıkla parlayan gözlerini ona dikmiş seyrediyordu. Patience onun bir sonraki hareketini düşünmeye fırsat bulamadan Matthew onun iki göğüs ucuna parmaklarıyla vurdu. Dizlerinin bağı çözülen Patience başını arkaya atarak sertleşmiş göğüs uçlarını ileri doğru itti. Bu yakıcı darbelerin her

252

Biri Patience'a daha fazla istetiyordu. Kalcaları dönerek sallanıyor, klitorisi geriliyordu. Gözlerinden yaşlar akıyor ve uylukları titriyordu fakat bir türlü orgazma ulaşamıyordu. Şehvetten dönen başını kaldırdığında Matthew'ün ateş kesilmiş gözleriyle karşılaştı.

"Bazen cezanın en kötü yanı acı değildir Patience. Arzudur" - ona doğru bir adım attı - "tatmin edilemeyen şiddetli arzu." Ellerini onun ellerinin üzerine koyarak aletini onun kasıklarına sürtmeye başladı. "Çünkü orgazmın artık sadece sana ait değildir. Aynı zamanda benimdir." Onun sıkı etine delice hasret duyan Patience kasıklarını ona iyice bastırarak çevirmeye başladı. "Ben izin verene kadar da orgazma ulaşamayacaksın." Kendini geri çekti.

Patience başını eğmiş ağlıyordu. Vücudu titriyordu ve inanılmaz bir boyuta ulaşmış kalın göğüs uçlarının rengi koyulaşmıştı. Cezalandırılan poposundaki hissin yansıması olarak, eziyet edici, sıcak ve gerilimli bir hisle karıncalanıyordu. Bacaklarının arası sıırılsıklamdı ve klitorisi sancıyordu Bu harika ve sırrına erişilmez bir şeydi.

"Seni işte böyle görmek istiyorum - tokatlanmış, kıpkırmızı, alev alev... Ceza sana yakışıyor, Patience."

Patience büyük bir güçlükle başını kaldırdı. Matthew, ona dönük kanepeye oturmuştu, bacakları açıktı ve sertleşmiş aleti pantolonunun önünde kabarıklık yapıyordu. Patience ağzı sulanarak ve vajinası kasılarak gözlerini ayırmadan ona bakıyordu.

"Ne kadar güzel göründüğünü bir bilsen." Pantolonunun önünü açtı. "Cezadan uysallaşmış..'" Kalın aletini ve şişmiş hayalarını dışarı çıkardı. "Gözyaşı ve şehvetten sırılsıklam..."

Kalbi g m güm atan Patience yutkundu. Matthew' n aletine kan hücum etmiş, şiş başı morumsu bir renk almıştı. Kendine

253

Hakim görünmesine rağmen hiç şüphesiz o da en az Patience kadar doyuma ulaşmak istiyordu.

"Gel" dedi sertçe, bacaklarının arasındaki yeri işaret ederek.

Patience adeta uçarak gitti, ama bacaklarının arasına yerleşip sızlayan klitorisini rahatlatmak amacıyla kıpırdanmaya başlayınca Matthew çabucak do rularak Patience'ı kollarından tuttu."Hayır." Başını sa a sola salladı. "Dizlerini yanlara doğru a ."

Patience emre uyarken Matthew onun g  s başlarını sertçe sıkıştırdı. Patience inleyerek hemen omuzlarını geri attı.

"Güzel," diye mırıldandı Matt. Sonra onun g  s n  avu layarak kararmış ve kalınlaşmış ucunu ağzında emmeye başladı. Bir yandan da diğerini parmaklarının arasında çeviriyor, çekiyordu.

Patience titreyerek g  slerini ona doğru itiyordu. Matthew onun g  s n  bırakarak diğerini avucuna aldı. Parmaklarıyla da uylu unun içini okşuyordu. Patience inliyor, elleriyle kalçalarına bastırarak onun eline doğru itiyordu. Keşke Matthew bacaklarının arasında atan yüreğine dokunsaydı.

Matthew onu bırakıp yavaşça geri çekildi.

"Ah lütfen..." Onun kara, sert gözlerine baktı. "Lütfen!"

Matthew  enesi kenetlenerek arkasına yaslandı. Aletinin kalın gövdesini tutarak ona doğru itti. "Bana şükranını gösterirsen bu konuyu düşünürüm."

Patience ona doğru atıldı ama Matthew onu durdurdu. Patience artan çaresizliği içinde

ona baktı.

Matthew de aralık gözkapaklarının altında ona baktı."Ellerini kalçalarında tut.Ve benim iznim olmadan boşalırsa cezasını çekersin."

Patience başını salladıktan sonra hiç beklemeden Matthew'ün aletini ağzına aldı.Ağzını dolduran kalın aletin tadı vajinasının ıslaklığını arttırmıştı.Matthew'den akan tuzlu zevk suyunu emiyor ve dilini ipeksi ucunda gezdiriyordu.

254

Matthew inleyerek elini onun saçına geçirdi ve kasu-ıklarını kaldırarak dolgun aletini ağzının içine iyice soktu.Patience da ağzını olabildiğince açarak onu içine aldı.Derken, Matthew onun saçını sıkıca kavrayarak kalçalarını hızlı ve şiddetli bir biçimde itip çekmeye başladı.Aletin başı Patience'ın boğazına dayanmıştı.İnleyen Patience'ın klitorisi tehlikeli bir biçimde atmaya başlamıştı.Matthew'ün derin bir nefes aldığını işitti, kendiside nefesini tuttu zira Matthew boğazının sıkı büklümüne doğru birkaç ser, hızlı hamle yapmıştı.Tam zamanında çekilerek Patience'a nefes alma fırsatı verdikten sonra onu tekrar aşağıya çekti.Fakat bu sefer aletini yavaşça ağzının içine sokarak gidebildiği yere kadar usulca itti.Sonra onu tutarak küçük, sert hamlelerle aletini onun boğazının derinlerine doğru ilerletti.

Patience kamburunu çıkarmıştı.Klitorisi zonkluyor, kalçaları sıçırıyordu. Orgazma ulaşmak üzereydi.

Gelgelelim o gelemeyen Matthew yine geri çekildi.Sersemlemiş haldeki Patience kırık dökük bir nefes alıp yine aşağı bastırmasını bekledi. Fakat Matthew böyle yapmadı. Ayağa kalkıp onu da tutup kaldırdı

"Hayır!" diye bağırdı Patience. Boşalmak üzereydi! Bileğini onun elinden çekip kurtararak kendini onun kollarına attı ve ona çıldırmış gibi sürtünmeye başladı. Onun güçlü erkekliğini. sıcak vücudunu hissediyordu. "Lütfen, yine mi. Matthew?"

Matthew onu tutup ateşe doğru döndürdü. Ona sarılarak ayağıyla bacaklarını iki yana açtırıp beline itmeye başladı "Evet, yme!" dedi kulağına nefes nefese. "Çünkü ben böyle istiyorum. Patience."

Sonra Patience'in yanına geçerek sertçe şaplak atmaya başladı. Patience kıvranıyordu. Ama sonra yine arkasına geçerek aletini onun yanan tenine doğru itmeye başladı. "Senin

zevkinin yolu

255

Ancak benden geçer, Patience." Onun göğüs uçlarını tutarak sıktı"O yüzden beni memnun etmekten başka bir şey düşünme ve benim tatminim için gösterdiğin çabaların seni kendi tatminine yaklaştıracığını unutma. Kendini teslim et," dedi nefes nefese.

Patience'ın şiş göğüs uçlarını bıraktı. İnleyerek nefesini koyuveren Patience teslimiyet için büyük bir arzu duyuyordu .Şu anda teslimiyet onun için rahatlamayla eşanlamlıydı. "Teslim ol. mak istiyorum." Ağlıyordu. "İstiyorum. Ama vücudum sızlıyor - ve gururum..."

Matthew onun kollarını okşadı. "Vücudunun sızlamasını istiyorum. Bu duyguların hepsini tatmanı istiyorum. Ve bütün ceza ve hazları, onlara sana verenin ben olduğumu bilerek yaşamayı istiyorum." Patience'ın sızlayan poposunu sıktı. "Seni bu güzel zevk veren sızıya ulaştırabilen tek kişi benim, Patience." Poposunu daha çok sıktı. "Zevk veriyor, değil mi?"

"Evet." Patience orgazma ulaşmak için can atsa bile Matthew'ün ona boyun eğmeyi şiddetle reddetmesi onu rahatlatıyordu. Bu acının da tuhaf bir şekilde doyurucu bir yanı vardı

"Bence buna bayılıyorsun." Kulağının kıvrımını öptü. "Giderek daha çok sevecek ve nihayet onsuz yapamaz hale geleceksin. Poposunu sıkarak elini gevşetip yeniden sıktı. "Ama sorun değil çünkü ben daima senin yanında olacağım."

Patience'ın gözyaşları yanaklarından süzülüyordu.

Doğru muydu bu?

Tanrım, lütfen doğru olsun.

Matthew'ün dudakları onun kulaklarına dokundu. "Gururuna gelince"- arkadan parmaklarıyla vajinasının şiş dudaklarını okşayınca Patience'ın kalçaları geriye doğru sıçradı- " yakında yeni bir gururu keşfedeceksin; kadınsı teslimiyetin gururunu." Omzunu öptü."Beni memnun etmekten gurur duyar hale geleceksin.

256

Cazalarına hevesle katlanmaktan gurur duyacaksın.Seni orgazmı ödüllendirdiğimde gurur

duyacaksın.Teslimiyetin seni güçsüz değil bilakis daha güçlü kılacağını anladığın zaman gurur duyacaksın." Ellerini yavaşça üzerinden çekti."Bütün bunlardan sonra da yeni bir gerçeği fark edeceksin."

Matthew onun önüne geçti.İri aletinin morarmış başından berrak sıvı akıyordu. Görüntüsü çok güzeldi. Patience ıslak gözlerini Matthew'ün yüzüne doğru kaldırdığında onun kara göz bebeklerinde anlaşılmaz bir parlaklık gördü.

"Sırılsıklamsın," dedi Matt. "Ben de o kadar sertim ki seni çok güzel becerebilirim."

Patience'ın vajinası kasıldı ve boğazından boğuk bir inilti koptu. Evet, bunu istiyordu; Matthew'ü istiyordu!Bacakları titremeye başlamıştı.Dudakları titredi.

Evet diyemedi. Eğer kendini sonuna kadar verirse, hiçbir savunması kalmayacaktı. Matthew'ün meleksi gözlerine bakarken kendi gözlerinde zorlanmadan kaynaklanan gözyaşları birikmişti.

"Peki," dedi Matt. "Gidip şöminenin yanındaki koltuğunun yanında dur, bacaklarını aç ve kollarını koltuğun kollarına daya."

Patience'ın nabızı yükselmişti.Onu reddettiği için cezalandırılacak mıydı?Klitorisi sızlayarak ağır görünümlü koltuğa gidip Matthew'ün dediği gibi pozisyon aldı.

"Çok hoş Patience.Bacakların çok uzun ve popon güzelce kızarmış."

Patience yanan etinde onun ellerini hissedince sıçradı. Ama Matthew ona vurmado, daha ziyade ellerini kalçalarının üzerinde dolaştırdı. "Bir süre sonra, çok yakında, sana kolayca sahip alacağım. Şuh kalçaların kızarıp yanana kadar tokatlayıp sonra da "-Matthew'ün aletinin başının vajinasının dudaklarına değışı-

257

Ni hissedince nefesini tutu- "sonra da aletimi tatlı, sıkı vajinana sokup seni hızlı ve sert bir şekilde hiç durmadan becereceğim.Alatimden senin suyun damlarken bil durmayacağım.Daha fazla dayanamayıp durmam için bana yalvardığında bile durmayacağım."Kalçalarını sıktı."İçinden Havva'dan -yaratılışının amacından başka bir şey bilmeyen saf Havvadan - kadar başka bir şey kalmayana kadar becereceğim seni.Sonrada rahmini dolduracağım çünkü onun varoluş amacı da doldurulmaktır.İşte o zaman herşey olması gerektiği gibi olacak."

Patience bütün direncini yitirmiş halde titredi.Ama kendini geriye doğru ittiğinde o orada değildi. Gitmişti. Biraz geride yere çökmüştü, ellerini onun bacaklarının arasından öne doğru kaydırıp leğen kemiğinden tuttu. .

"Korkma," dedi. "Seni düşürmem."

Düşürmek mi? Patience bağırdı çünkü Matthew onu kalçalarından tutarak kaldırıyordu. Başı aşağıya inerken ayakları yerden kesilen Patience onun bacaklarına tutundu. Matthew onu sıkıca tutarak uyluklarının ön tarafını omuzlarına yerleştirmişti.

Baş aşağı durmakta olan Patience nefesini tutuyordu. Yüzü Matthew'ün ıslak aletinin tam karşısındaydı ve onun nefesini bacaklarının arasında duyuyordu. Matthew koluyla belini sıkıca sararak diğer eliyle onun yanan ve acıyan poposunu sıkıyordu. Diliyle ıslak dudaklarını yalarken Patience inledi. Matthew'ün kasıkları sessiz bir çabayla ona doğru gidip gelmeye başlamıştı. Ürperen Patience anında karşılık vererek kalın aletini ağzına aldı.

Matthew'ün, Patience'in bacaklarının arasına dönük ağzından bir inilti fırladı ve onun şiş kadınlığını öpüp yalarken bir yandan da sıcak nefesi okşuyordu. Patience inleyerek aletini ağzına biraz daha daldırdı. Hem zevk alıyor, hem zevk veriyor,

258

Ama ikisini birbirinden ayırt edemiyordu.İkisi aynı gibi geliyordu ve Patience ona hangisinin daha büyük bir haz verdiğini bilenimiyordu.

Matthew dilini onun vajinasına, aletinide ağzına itti.İki yanda da gidip gelmeye başlamıştı.Patience'in saçları sallanıyor, vücudu kıvranıyor, başı dönüyordu.Doruğa yaklaştığını hissetti.

Fakat Matthew yine tam o anda geri çekildi.Patience, yere indirilirken, "Hayıır!" diye inliyordu.

Şehvetten güçsüz düşmüş, titreyen Patience elleriyle dizlerinin üzerine kalkarak sallamaya başladı. Yanan kalçalarına inene sert ve acımasız şaplaklar onu bağırtıyordu.Sıcak, batan göz yaşları dökülüyordu ama Matthew vurdukça onun klitorisi daha çok zonkluyordu, nihayet poposuyla kadınlığı birbirine eş arzuyla sızlamaya başlamıştı.

Matthew tasmaından tutarak onu dizlerinin üzerine kaldırdı.Arzudan başı dönen Patience onun kara, yağmacı gözlerine bakmayı başardı.O Hedes'ti.Onun prensi ve meleşiydi.O Adem, kendiside Havva'ydı.Vücudu şiddetle titriyor, rahatlama ihtiyacıyla sessiz

sessiz inliyordu.

Matthew onun yanağını avucunun içine alarak hırıltılı bir sesle konuştu. "Evet. Şimdi gelebilirsin. Bacağını kullan "

Patience adeta onun üzerine sıçradı. Dizlerini yanlara açarak onun ayağının üzerine oturdu. Bacağına tutunarak gidip gelmeye başladı. Hızlı hızlı soluk alıp vererek şiş klitorisini onun çizmesinin pürüzsüz derisine sürtüyordu.

Matthew elini onun saçlarına geçirmiş, Patience ise yanağını onun bacağına yaslamıştı. "Evet, Patience, işte böyle! Devam et"

Patience nefesini tutarak ona çarpıyordu. Bütün kasları yay dibi gerilmişti. Vajinası ve rahmi kasılmıştı. Ve gözlerini kapatıp

259

Uzun ve boğuk bir çığlıkla klitorisi parçalara ayrılarak bütün benliğini teslimiyetin sıcak ve sulu nektarıyla doldurdu.

Bu hissin tatlılığıyla bağırıp kasılarak tükenene kadar Matthew'ün bacağına sûrtündü. Sonra ayağa kalkamayacak kadar yorgun olduğu için kendini sırtüstü yere bıraktı. Bacaklarının arasında dikilmekte olan Matthew'e yaşlı gözleriyle baktı. Halı sırtını acıtıyordu ama aldırmadı zira Matthew ona bakıyor ve alev alev yanan aletini hararetle sıvazlıyordu. "Sen kime aitsin?"

Patience'ın kalbi içine aşırı kan dolmuşçasına şiddetle çarptı. "Sana."

Bacakları iki yana açık ve gözlerinden yaşlar dökülerek, onun sıcak menisini titreyen kadınlığının üzerine fışkırtışını seyretti.

Dizlerini geriye doğru çekerek bakire vajinasını biraz daha açtı.

"Evet," diye inledi Matt. Homurdanarak menisini onun şiş kadınlığının, karnının ve göğüslerinin üzerine sağdı.

Üzerini kaplayan spermin altında Patience içini dolduran huzurla titriyor, sessizce ağlıyordu.

Matthew hızlı hızlı soluyarak ona bakıyordu. Gözlerinde hâlâ karanlık bir parlaklık vardı. "Aferin güzelime."

Matthew'ün sevgi dolu sözleri onu hafifçe inletti. Söyleyecek söz bulamıyordu.

Matthew onun başının yanına gelerek dizlerinin üzerine çöktü. Elini onun saçlarının arasına sokarak başını kaldırdı ve hâlâ biraz sert olan aletini ağzına soktu. "Em," diye emir verdi.

Bu komutla göğüs uçları sertleşip karıncalanan Patience itaat etti. Yumuşamış aletini ağzının içinde çekip okşayarak büyük bir arzuyla emdi. Ama Matthew onun sızlayan klitorisini ovmaya başlayınca, Patience'ın kalçaları geriye doğru sıçradı. Ağzında

260

sertleşen aletin izin verdiği ölçüde inledi. Artık dayanamıyordu. Ama Matthew devam ederek menili parmaklarını onun içine soktu. Parmaklarını sokup çıkarırken başparmağıyla da durmaksızın klitorisini okşuyordu.

Ağzı dolu Patience mızıldanıp kıvranarak sıkıntısını ifade etmeye çalışıyordu. Ama Matthew aletini ağzının içine daha çok sokup Patience'I daha hızlı okşuyordu. Bu esnada da yüzündeki ifade hem yumuşak hemde katıydı.

Patience bacaklarını kapatmak istiyordu ama kapatmadı. Onları daha çok açtı. Çünkü Matthew'ü memnun etmek için ne gerekiyorsa, zarifçe ve güzelce yapmalıydı. Kalbi hızlanarak kendini bıraktı.

Kalçaları havaya kalkıyordu ve klitorisi dolgunlaşmıştı. Ne büyük bir keyif! Ve ağzında Matthew'ün aleti ve vajinasında Matthew'ün parmaklarıyla bu kadın Patience'dı.

Gözlerinden sıcak teslimiyet yaşları penisini oburca soğururken geldi. Ve o boşalırken Matthew de ona övgü olarak ağzını hafif, sulu bir meniyle doldurdu.

261

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

MATTHEW PATIENCE'I SEVİYOR

Ey sevgilim...

Neşideler Neşidesi 8:7

Matthew titreyerek dizüstü oturdu. Patience'ın güzelliğine bakıyordu. Gözleri kapalı dudakları aralık ve yanakları al aldı. Matthew onu epey zorlamıştı. Ama bu hep onun iyiliği içindi zira Matthew onun teslimiyetini gözlerinde görmüş, zorlanan vücudunda hissetmiş, ıslak, etli dudaklarını ona verirken gösterdiği heyecanda duymuştu.

Ama Matthew onun dudaklarından fazlasını istiyordu.

Uzanıp saçlarını alnından çekti. Patience'ın kirpikleri titreşti ve berrak gözleri Matthew'e doğruldu. Akmayan yaşlardan parlayan gözlerinde huzurlu ve itaatkar bir hayranlık vardı.

Matthew'ün göğsü ilkel bir gururla kabardı. Kısa bir süre sonra Patience onun hiçbir isteğini reddedemeyecekti. Matthew onun bekaretine ve eline, en önemlisi de kalbine sahip olacaktı. Evet, onun en çok istediği Patience'ın kalbiydi. Uzanıp elini tuttu. Dudaklarına götürüp bileğinin yumuşak, kokulu içini öptü. Patience parmaklarını nazikçe onun yanağına değdirdi.

262

Matthew onun gözlerine -gözlerindeki ve ifadesindeki yumuşaklığa- bakınca göğsüne sivri ve acı veren bir şey saplandı.

Ona uzun uzun bakarak hayalini zihnine kazıdı. Sonra yanağındaki elinin içini öpüp onu göğsünün üzerine koydu. "Böyle kal," diye mırıldandı.

Ayağa kalkıp şömineye geçerken aletini pantolonunun içine sokup düğmelerini ilikledi. Çekeklerle çizmelerini, sonra çoraplarıyla gömleğini çıkardı. Ateşin önüne bir ahşap sandalye çekti. Ateşe odun attı. Patience giysilerini toplayıp kurusunlar diye sandalyenin üzerine

serdi.

sürdüğü müddetçe Patience'la birlikte burada kalacaktı.Sahanlıktaki uzun saat on iki on beşi gösteriyordu.

Onu küçük banyoya taşıdı, mangal savesinde bakır küvetten buharlar çıkıyordu. Uşağa fazladan bahşış vermeyi aklından geçirdi.Adam kısa zamanda Matthew'ün bütün istediklerini yerine getirmişti.

Küvetin yanında durdu. "Suya dokun, bakalım, çok mu sıcak?" Patience bacağına uzatıp ayak parmaklarını suya soktu "Çok iyi." Matthew onu küvetin içine bıraktı. Patience poposu suya girerken nefesini tutsa da, normalde cin gibi bakan yeşil gözlerinde şimdi uysal bir parıltı vardı. Oturunca arkasına yaslanıp nefesini koyuverdi. Ama gözleri hep Matthew'ün gözlerindeydi.

Matthew üzerinde bir şişe konyakla bir bardak bulunan sehpa doğru yürüdü. Sarı sıvıdan bardağa biraz doldurup Patience'a verdi. Patience içkiyi yudumlarken göğüslerinin suda dalgalanıp uçlarının suyun hemen üzerine çıkışını Matthew hayranlıkla sey-

263

Seyretti.Ağzı sulandı, hayaları iğnelendi. Patience'ın -bir tokatla tomurcuklanan uçlarıyla-göğüsleri çok güzeldi.

Matthew onun sabit gözleriyle buluştu."Göğüslerin cezalandırılmak istiyor."

Bu sözler üzerine patience'ın göğsü hafifçe havaya kalktı."Evet."

Onun kızaran poposunu düşünmek Matthew'ü heyecanlandırmıştı."Bütün vücudun cezalandırılmak istiyor."

Patience'ın nemli dudakları aralandı."Evet."

Matthew'ün aleti sızladı."Çok güzel."

Patience bardağı geri verdi. "Bu seni memnun ediyor mu?"

"Hem de çok."

Kalan konyağı kafasına dikip küvetin başındaki tabureye gitti. Uzanıp sabunu alırken Patience'ın saçının tatlı kokusunu içine çekti. "Matthew?"

"Efendim?"

"Sen hep böyle miydin?"

Matthew elini onun göğsüne koyup sabunlamaya başlayınca aleti karıncalandı. "Evet." Patience konyaktan bir yudum daha aldı. "Ama nasıl anladın?"

"Başta anlamadım. Sahip olduğum duygu ve güdülerini anlamam biraz uzun sürdü." Parmaklarını onun boynuna ve omuzlarına bastırıyordu. "Ama okulda öğretmenim beni kemerle dövecekken kemeri elinden kapıp onun çıplak poposuna vurduğum zaman açıkça anladım."

Patience gözlerini açarak ona döndü. "Bunu gerçekten yaptın mı?"

Matthew onun göğüs uçlarının sertleştiğini görerek hafifçe gülümsedi. "Evet" yaptım.Eğer bağırarak kaçmasaydı onu becerebilirdim çünkü bu olay beni çok heyecanlandırmıştı."

264

Patience güzel ağzının köşeleri aşağı doğru kıvrılrsa da, gözleri kararmıştı."Kıskandım galiba."

"Neyi? Ona kemerle vurmamı mı yoksa becermeyi aklımdan geçirmemi mi?Sana ikisinide yapmadım.

Patience güzel gözlerini indirip bir an düşündü.Bilmem."Kaşlarını çatarak şaşkın şaşkın Matthew'e baktı."İkisini de galiba."

Matthew kendini tutamayarak gülümsedi.Patience'ın dürüstlüğü çok tatlıydı."Kıskanmana gerek yok.Öğretmenim seninle kıyaslanamazdı bile."Uzanıp parmaklarını göğsünün çıkık ucuna sürttü. "Kemer fena bir alet değil. Ama ben seni cezalandırırken alet edevata ihtiyaç duymuyorum." Onun çıkık ucunu, sertçe sıkıverdi. Patience inleyip titredi. Matthew onun güzel gözlerine baktı. "Becerme kısmına gelince, bunu senin üzerinde bolca uygulamayı düşünüyorum."

"Bugün beni becermek istedin."

Evet. kahretsin!"Çok güzel olurdu."

"Üzgünüm."

Benim kadar üzgün olamazsın. Matthew kalkıp onu elinden tutarak ayağa kaldırdı. "Olsun. Hem ben daima oral seksi birleşmeye tercih etmişimdir." Seni tanıyıncaya kadar.

Patience' in kaşları havaya kalktı. "Öyle mi? Neden?"

"Bilmem." Ellerini sabunladı. "Erkenden başladığım için galiba." Uzanıp onun uzun, biçimli bacaklarını sabunladı

"Ne demek istiyorsun?"

Sabunla göğüslerini, karnını ve kalçalarını ovarken onun meraklı gözlerine bakıyordu. "Ben hep aç uyanırım. Küçükken, aşçı daima sabah erkenden bana bir kahvaltı tepsiyi hazırlardı. Aynı mutfak hizmetçisi her sabah o tepsiyi bana getirirdi. Ama bir gün gece entarimin altından başını uzatan aletimi gördü. "Bacaklarını aç."

265

Patience bacaklarını açtı ve Matthew sabunlu ellerini onun yumuşak katlarına sürdü.

"Böylece," diye söze tekrar başladı," hemen bu durumuma yardımcı olabileceğini açıkladı.Ve o gün ben elimde çöreğimle dururken o beni güzelce ağzına aldı."Matthew elini Patience'ın klitorisine sürttüğünde biraz büyümüş olduğunu farketti.Onun heyecanlı soluklarına aldırmayarak bakışlarını indirdi ve sabunlu parmaklarıyla onun kızıl tüylerini okşamaya başladı.Bu parlak kızıl tüyler beyaz tenine need yakışıyordu.Ne anlatıyordu.A, evet."Ondan sonra neredeyse hergün," diye devam etti, " ben kahvaltı ederken o beni boşalttı."

"Peki, şimdi bu hizmeti her gün kim veriyor?" diye sordu Patience.

Matthew onun kaşlarında sinirli ve dargın bir çatıklık meydana geldiğini farketti.Yüreği hızla çarparken bütün vücudunu güçlü ama şefkatli bir duygu dalgası kapladı."Kimse yapmıyor."Matthew ona biraz daha yaklaşp göğsünün dış yuvarlağını okşadı."Niçin?Bu işi sen mi üstleneceksin?"diye sordu tatlılıkla.Patience'ın kaşlarının çatıklığı gitmişti ve Matthew kolunu beline dolayınca nefesini tuttu.Matthew onun yeşil gözlerine bakıyordu."İstersen, senindir.Tabii"- dudaklarını alına sürttü." Once senden başka hizmetleri isteyeceğimi ve sana hangi hizmetleri sunacağımı konuşöalıyoruz."Onun yumuşak alnını öptü ve kollarını vücuduna doladığını hissetti."Sonra"- gözünün ucunu öptü -"bir sözleşme yapmalıyız."Patience'ın dudakları aralandı ve Matthew'ün dili içeri daldı.Matthew hazdan başı

dönerek onu yağmaltarcasına öptü.Ah, Patience ne kadar da sıcak, tatlıydı ve dudaklarını ona tut-

266

Kuyla yapıştırmıştı.Arka bahçedeki şapelde bir papaz olsaydı Matthew onu hemen o an oraya sürüklerdi.

Evet, hemen o an!

Matthew dudaklarını ondan ayırıp geri çekildi.Tam diz çöküyorken durdu, zira Patience'ın yüzünde şaşkın bir ifade belirmeye başlamıştı.Patience büsbütün kaşlarını çatıp başını yana eğince, Matthew hafif kırık duran dizini düzeltti.Sabırlı olması gerekti, sabırsızlık onun düşmanıydı.

Matthew yavaşça nefes alıp kaşlarını kaldırdı."Böyle bir anlaşmaya varırsak senin bazı seyahatlerini iptal etmen gerekecek. Çünkü vücut ölçülerimden memnun olsam da en azgın günlerim de bile aletim buradan Londra'ya uzanamaz "

Patiencein çatık kaşları düzeldi ve dudaklarında kısa bir an tebessüm belirdi.Sonrada Matthew pantolonunun içindekini düzeltirken, titredi ve göğüs uçları dışarı fırladı.

"Üşüdün mü?" diye sordu Matthew ilgisizce.

"Evet - hayır." Patience başını salladı. "Yani bilmiyorum."

Matthew gülümsemesini sakladı ve yeniden ellerini sabunladı. "Evet, neredeydik?"

"Hizmetçide." dedi Patience.

Matthew ona baktı. "Ben vücudunu kastetmiştim."

Patiencein kirpikleri titreşti. "A."

"Arkanı dön."

Patience arkasını döndü ve Matthew onun kızarmış poposunu görünce aleti zonkladı. Kıpırmızıydı. Teninin beyaz rengiyle çok hoş bir tezat oluşturunuyordu. "Ah, Patience, çok güzel görünüyorsun."

Patience başını çevirip arkaya baktığında Matthew onun yanaklarının da pembeleşmiş olduğunu gördü Sabunlu ellerini poposunun yanaklarına sürdü.Ondan yayılan ıslığı hissediyor

ve bu onu yatırıp şaplak atma isteğini arttırıyordu.

267

"Dön." Diye mırıldandı.

Patience gözlerinde alev alev yanan arzu ateşiyle ona döndü. Matthew sabunlu parmaklarıyla onun zarif parmaklarını okşadı. Patience'ın elleri uzun ve inceydi, tam bir çellistin elleri....

"Hikayenin devamını anlatmayacak mısın?"

Matthew onun ısrarı karşısında yılgın bir şekilde nefesini koyverdi. "Anlatacak başka bir şey yok. Daha sonra öğrendim ki Mark'a da yemekten önce oral yapıyormuş. Sonradan öğrendiğimize göre listesinde aşçı ile bir kaç uşak daha varmış." Omuz silktilti. "Zaten bu sabah keyifleri başladığında ben henüz on iki yaşındaydım, o yüzden de orali birleşmeye tercih etmem normal. Aslında irrumatio'yu onlara tercih ederim."

Patience yüzünde meraklı bir ifadeyle küvete oturup omuzlarına su attı. "Irrumatio nedir?"

Matthew aleti sızlayarak ona baktı. Çok yorgun olsa da ona kısa bir eğitim verebilirdi. Pantolonunun düğmelerini çözerek iç çamaşırıyla birlikte çıkardı. Yarı sert aleti sallanıyordu. Patience'ın istekli gözlerine baktı. "Gel."

Patience yutkundu, sonra hemen gelip küvetin kenarına dayandı. Yüzü onun sallanan penisine dönük olduğu halde dilini çıkarıp dudaklarını yaladı. Matthew çok heyecanlanmıştı. "Devam et."

Patience hiç tereddüt etmeden küvetin kenarına tutunup onu nemli ağzına aldı. Patience'ın dudaklarının aletin gövdesiyle hayalarının üzerinde dolaşmasını seyreden Matthew nefesini içine çekti. Bacakları kasılıyor ama o kımıldamıyordu. Patience'ın yumuşak dili aletin başında dolaşıyor, sonra gövdesinin altındaki yumuşak kısma baskı uyguluyordu. Yeşil gözlerini ona doğru kaldırarak dudaklarını Matthew'ün irileşen uzvunda ileri geri dolaştırmaya başladı. Her zamanki gibi kalın bir buklesi gözünün

268

Önüne düşmüş, başı kalınlaşan aletin üzerinde giidip gelirken sallanıyordu.

Matthew onun bu hürmetkar çabası karşısında inlemekten kendini alamadı. Artık kasları zorlanmaya elleri seğirmeye başlamıştı. Geri çekilip onun şiş alt dudağına dokundu. "Bu oral. Şimdi"- bacaklarını biraz daha açtı - "yeniden başlayalım olur mu?"

Patience hevesle öne doğru uzandı ama bu sefer Matthew parmaklarını onun saçlarına geçirip başını sabit tutarak aletini sıcak ağzının içine itti. İnleyerek hafifçe geri çekilip bir sefer daha derine itti. Sonra titreyerek boğazına değene kadar uzun ve yavaş hamlelerle gidip gelmeye başladı.

Nefesini tutarak orada durdu ve Patience'ın şehvet dolu gözlerine bakarak onu sabit tutarken geri çekti, itti, çekti, itti. Boğazının dar geçidine ulaştıkça penisinin başının üzerindeki baskıyı hissediyordu. Patience onun kalın etini öyle derine alıyordu ki Matthew'ün hayaları zevkten kaynayıp köpürüyordu. Yeniden gelebilirdi. Patience'ın da bunu istediği ağzını dolduran salyadan belliydi. Ama beklemeleri gerekiyordu. Hem Matthew ona sadece kelimenin anlamını öğretiyordu. Saçlarını tutan ellerini sıkarak son bir kez derinlere ittikten sonra geri çekildi.

Patience nefesini toplamaya çalışırken Matthew onun yüzünü kendine doğru kaldırdı. Patience kızarmıştı ve kirpikleri parlayan gözlerinin üzerinde titreyordu. "Bu da irrumatio," dedi Matt, boğuk sesiyle. "İki kelime de aynı hareketi belirtiyor anı aralarında kimin hareket ettiğine bağlı olarak çok önemli bir fark var" Dudaklarına dokundu. "Çoğu insan irrumatio'nun ne olduğunu bilmez bile. Bütün güzel ve incelikli *coitus per os* çeşitlerini oral terimi altına sıkıştırırlar. Fakat ben bu konuda uzmanım. Sen ise

269

Fevkalade bir Fransız sanatçısı olarak bu kadar ustalıklarla icra ettiğin için sanatın sözcüklerini iyi öğrenmelisin."

Patience ona gülümsedi. "Ustalıklarla mı icra ediyorum?"

Gülüştün güzelliği karşısında Matthew'ün kalp atışı hızlandı. Ne samimi ve mutlu bir tebessümdü! Tabureyi küvetin yanına çekip otururken o da kendini gülümserken buldu. "Sen, aşkım bu işte ustasın." Alt dudağına dokundu. "Ağzın büyük ve boğazın derin. Ama daha önemlisi, bundan zevk alıyorsun. Seni muhteşem kılarda bu." Ona küçük bir banyo bezi Verdi. "Yüzün için, aşkım."

Patience tebessümü daha geniş bir alana yayılarak bezi aldı. "Bunu seriyorum. Ve sanıyorum ki pratik yaparak ustalaştım."

"Ne? Bana daha önce yapmadığını söylemiştin."

"Yapmadım. Ama o kadar çok salatalığı ağzıma aldım ki şaşırırsın."

"Salatalık mı?" güldü.

"Evet." Patience bezi sabunladı. "Göreceksin, dişlerimi değdirmeme konusunda uslalaştım."

Ne kadar tatlı ve gururlu görünüyordu.' Yüreği ısınan Matthew kahkahayla gülüyordu. "Aferin sana, küçük hanım. Bir gün bana bu numaranı gösterirsin. Sabırsızlanıyorum."

"Olur. Sabırsızlandığına eminim."

Matthew gülerek onun bezle yüzünü ovalayışını seyretti. Fakat içinde bir kere daha kabaran o yumuşak ama hissedilir dalgayla birlikte kahkahası söndü. Onun omuzlarına ve sırtına dökülen güzel kızıl buklelerini seyre daldı. Uzun bir buklenin ıslak ucu göğüsünün latif ucunun hemen üzerine yapışmıştı.Ona bakarken yüreği sancıyorfu.

Seni deli gibi istiyorum, Patience.

Patience güzel yüzüne su çarptı.

270

Gece gündüz seninle olmak istiyorum.Bedeninin ve ruhunun her santimi tanımak istiyorum.

Ona havluyu uzattı.

Sana bebekler vermek istiyorum.Seninle yaşlanmak istiyorum.Ve son nefesimi kollarında vermek istiyorum.

Patience yanaklarını kurulayıp tatlı, gülümseyen yüzünü ona kaldırdı.

Seni seviyorum Patience.

Matthew onun çimen yeşili gözlerine baktı.Yüreği göğsünde patlayacak gibi geliyordu.

Patience'ın tebessümü yavaşça söndü. "Ne oldu?"

Seni seviyorum.

Matthew titrek bir nefes aldı.

Senin de beni sevmeni istiyorum.

"Ne oldu. Matthew?» dedi fısıltıyla.

Matthew gözlerini indirerek ona doğru uzanıp dudaklarından öptü."Hiç," diye fısıldadı.

Sonra da küvetin içine girip ılık suya gömülerek onu kollarına aldı."Yok bir şey."

ON ALTINCI BÖLÜM

YİTİK RÜYALAR

... yüreğim uyanıktı...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 5:2

"Bak. "diye fısıldadı kulağına meleği, "yüreğin kanıyor. "

Patience meleğin kara uysal gözlerine bakıyor, çünkü kendi yüreğine bakmaya cesaret edemiyordu.

Meleği yanağını ovucunun içine aldı. "Yüreğine bak, yoksa seni cezalandırırım. " dedi müşfik bir edayla.

' Ama korkuyorum. " diye fısıldadı Patience.

"Korkma. Ben yanıdayım. "

Patience yavaşça gözlerini indirdi. Göğsündeki derin bir yaradon kara kızıl kan akıyordu. Ama o anda tek bir yarası olmadığını anladı. Birçok yarası vardı ve o bakarken hepsi kanamaya başladı. Korku içinde bağırarak kollarını göğsüne bastırırken meleğine baktı. "Ben ölüyor muyum? "

"Bir anlamda ölüyorsun. " Geniş kanatları havada dalgalandı "Ama seni yeniden canlandırabilirim, Patience. Seni iyileştirebilirim. "

"Nasıl?"

"Sen kollarını aç. Beni göğsüne al, ben gerekeni yap-

272

Rım."Kumru gibi gözleri umut ve özlem doluydu."Ama beni göğsüne alırsan sonsuza dek orada kalacağımı bil.Bizim için ikisinin arası olamaz.Ya hep, ya hiç."Patience'a gözlerini

ayırmadan bakıyordu. "Söyle, Patience, hangisini vereceksin bana?"

Patience susuyordu. O esnada gök gürleyerek tüy gibi hafif rüya alemini paramparça etti. Patience boşuk bir çığlıkla meleğine tutunmaya çalıştı.

Patience gözlerini açtığı anda kollarının arasında hayali değil etten kemikten bir vücut vardı.

Matthew

Göğsünde uyuyan Matthew'e bakarken kalbi sıkıştıyordu. *Nihayet*. Nihayet, yanında biriyle uyanmanmıştı. Korku veren rüyasına ait bütün düşünceleri dağılmıştı. Matthew onun yanındaydı. Onun gerçekliği bütün rüyalarından daha güçlüydü, zira sıcaklığını ve ağırlığını duyabiliyordu. Nefesi ve yumuşak saç tenine değiyordu.

Kalbinde eski bir acıyla yeni bir mutluluk kabarmıştı.

Matthew onun yanındaydı...

Patience şık ve rahat döşenmiş yatak odasında göz gezdirdi. Burası evin arka tarafındaki tuhaf bir kulinin içine yapılmış geniş bir odaydı. Matthew buranın eski Tudor tarzı papaz evinin, ormana tepeden bakan yegane bölümü olduğunu ve iyi havalarda pencereden Hawkmore Malikanesinin görülebildiğini söylemişti. Büyük şöminede ateş çıtırdıyor, ateşin önünde iki şişkin minderli koltuk duruyordu. Patience ile Matthew eski kadife örtülü büyük bir karyolada yatıyorlardı. Üzerlerindeki meyilli çatıyı birbirini kesen kararmış kirişler destekliyordu. Tavan arısı olmadığı için fırtınanın gürültüsü içerden duyuluyordu.

Patience iç geçirdi. Burası cennet gibi bir yerdi.

273

Saat iki olmuştu. Bir saattir uykuyla uyanıklık arasında gidip geliyor, ama canı kalkmak istemiyordu.

Kollarını Matthew'e sıkıca sardı ve kokusunu içine çekip alına uzun bir öpücük kondurdu. Yanağı onun göğsünde, kolu beline dolanmış ve bacağı onun iki bacağının üzerinde olan Matthew uykudayken bile onu esir almıştı. Patience'ın gözünden akan bir damla mutluluk gözyaşı saçlarına düştü. Bu onun tanıdığı en huzur verici, esaretti.

Daha fazla gözyaşı akmasın diye gözlerini kapattı. Bu tatlı huzuru içinde her zaman

duymak nasıl bir şey olurdu?

Gözlerini açtı, Matthew'ün yüzünün hatlarını incelemeye başladı.Kendini ona vermek, sonsuza kadar ona ait olmak nasıl bir şey olurdu?

Şuanda bundan daha önemli, daha anlamlı bir şey düşünemiyordu.Şu anda, titizlikle düzenlenmiş hayat planı anlamsız ve Cavalli bir fırsat değil, engel olarak görünüyordu. Matthew yatarken, kafasını bambaşka bir hayatın hayalleri dolduruyordu. Kocas, yuvası, çocukları ve neşeye dair hayaller... Matthew'e baktı, gür saçlarını alnından geriye doğru yatırdı.

Zevk ve cezaya dair hayaller...

Önceki rüyalarının aksine, yeni rüyalarının bir anlamı vardı.Parmaklarıyla Matthew'ün yanağını okşadı. Artık rüyaları ona bir kumrunun gözleri, bir mekgin yüzü ve bir pagan tanrının güçlü eliyle geliyordu.

"Bana ne yaptın sen, Matthew?" diye fısıldadı. Matthew'ün kara kirpikleri kımıldadı. "Sen gerçekten benim prensim misin?"

Matthew kımıldamadan ve sessizce yatarken Patience'ın kafasının içinde bu soru yankılanıyordu. Patience buna inanmayı çok istiyordu ama cesareti var mıydı? Titreyen dudaklarını durdurmak için ısırırdı. Buna inansaydı ne olurdu?

274

Matthew ona şimdi evlenme teklif etseydi ne olurdu?

Matthew büyük mutfağın kapısında sessizce dikiliyordu.Temiz pantolonla gömlek giymişti ve elinde o sabah Patience'ın gardırobundan aşırması olduğu sabahlığı tutuyordu.Fakat ona bakınca sabahlığı mutfak kapısının hemen dışındaki pufun üzerine bıraktı.

Korsesiyle eteğini giymiş olan Patience mutfağın ortasındaki büyük masanın üzerinde bir çay tepsisi hazırlıyordu.İnce beline bir önlük bağlamıştı ve gevşek topuzundan kurtulmuş bir kızıl tutam işini yaparken gözüne düşüyordu

Matthew onu seviyordu. Onu ilk gördüğü andan beri seviyordu ve bunu biliyordu zira daha önce tattığı duyguların hiçbirine benzemiyordu. Mutluluk, umut, sevinç ve arzudan oluşan bir

buket keyif kurdelesiyle sıkıca bağlanmıştı.Onun saadetini arttıracak tek bir şey vardı, o da sevgisine karşılık bulmaktı.Neden bunu inkar edip duruyordu ki?

Onun o güzel yüzünü bir süre daha seyretti.

"Tek bir sorum var," dedi, onun dikkatini derhal kendine yönelterek. "Bu muhteşem koku ne?"

Patience gülümseyerek saçını arkaya attı. "Limonlu kurabiye." Matthew yüreği titreyerek ona bakıyordu. Patience'ın gözlerinde yeni bir parıltı, yeni bir hassasiyet vardı. *Evet.* Aralık bir kapıyı çevreleyen ışık halesi gibi belirsiz ve inceydi ama görülüyordu. Matthew yutkundu. "Kurabiye mi?"

"Daima karnın aç uyandığını söylemiştin " Ellerini önlüğüne sürdü. "Ve öyle derin uyuyordun ki....."Parmaklarıyla önlüğü sıkıp bıraktı. 'Hem"-omuz silkti- "çay saati. Sen de bana kahvaltı

hazırlamıştın."

"Öyle mi? Demek kurabiyeyi bana kahvaltının karşılığını ödemek için yaptın."

275

Patience bir an konuşmadan ona baktıktan sonra hafifçe kaşlarını çattı."Hayır," dedi tatlılıkla."Ondan değil."

Matthew kımıldamadan duruyordu."O zaman neden?"

Patience uzun bir süre önüne baktı ve bir saç lülesi alnına düştü.Nihayet gözlerini kaldırdığında Matthew'ün yüreği buruldu.Patience dolan gözleri parlayarak hem umutlu hem kederli bakıyordu.

Matthew onu kollarına almamak için kendini zor zapt ediyordu.Eğer hareket ederse, Patience'ın söylemek üzere olduğu sözleri ürkütüp kaçırabilirdi.

Patience uzun ve ürkek bir nefes koyuverdi.

Matthe ise nefesini tutuyordu.

"Sen beni çok mutlu ediyorsun." Sesi ve dudakları titriyordu. "Bilmiyorum ama uzun

zamandır mutlu değilmışim ben."Akan gözyaşlarını çabucak sildi."Bu yüzden, senin için güzel bir şey yapmak istedim.Seni mutlu etmek için."Yutkundu ve göğsü hızlı bir şekilde kalkıp indi."Seni mutlu etmek için kurabiye yaptım."Son sözlerini kendi kendine mırıldanırken elleriyle örnüğünü sıkıyordu.

Matthew duygularının yoğunluğu yüzünden yüreği patlayacak sandı. Ona koşup sıkıca sarılmak istiyordu. Onun mutsuzluğunun bütün illetlerini öğrenmek sonra da bu mutsuzluğu sonsuza dek silmek istiyordu. Ona aşkını vaat etmek ve her şeyi - sevgi, ev, yuva ve servet - vermek istiyordu.

Fakat çok hassas bir denge kurarak ilerlemesi gerekiyordu. Zira Patience yaralı bir kuş gibiydi. Onu eliyle besliyordu fakat aceleci davranıp yakalamaya kalkışırsa, pençeleyip gagalayarak kaçmaya çalışacaktı.

Yavaşça ona doğru ilerledi. Nazikçe ellerini tutup dudaklarına götürerek parmaklarını hürmetle öptü. Sonra, elini kalbine ko

276

Yup onun nemli gözlerine baktı."Beni çok mutlu ettin.Teşekkür ederim."

Patience'ın kirpikleri titredi ve ağzının köşeleri yukarı doğru kıvrıldı."Rica ederim."

Matthew'ün yüreği Patience'ın elinin altında çırpınıyordu.Sonra Matthew ona öyle mutlu, , kaygısızca gülümsedi ki Patience'ın kendi tebessümü de genişledi.

Birbirine aşık iki çocuk gibi sırtıyorlardı.Patience başını sallayarak elini çekti. Ama fırına doğru yürürken yüzündeki gülümseme yerinde duruyordu. Kurabiyeleri fırından çıkarıp masanın üzerine koydu.

Matthew'ün gözleri büyümüştü. "Tanrım harika görünüyor!" Dudaklarını yalayıp masaya oturup hevesle ellerini ovaladı."Kurt gibi açım."

Patience mutluluğunu saklayamayarak hafifçe güldü. Matthew'ün karşısına oturdu. Poposu biraz acıyordu ama yedi kat etekliliğinin oluşturduğu tampon işe yarıyordu ayrıca o zaten bu hafif sızı ve hassasiyetten hoşlandığını fark etmişti. Hareket eder, eğilir ve otururken bu sızı aralarında geçenlerin - sadece şimdilik de olsa onun Matthew'e ait olduğunun - sürekli hatırlatıcısıydı. "Aç olmana sevindim." Çay tepsisine uzandı. "Kurabiyelerin biraz soğuması gerekiyor ama."

"Tamam. Ama söz konusu yemek-ve sen - olduğunda beklemeyi hiç sevmediğimi öğreneceksin." Çenesini eline dayayarak gülümsedi ama Patience'ın ona çay dolduruşunu seyrederken, kaşları hafifçe çatıldı.

Patience durdu. "Ne oldu? Çay istemiyor musun?"

"Hayır, çay istiyorum."Giderek daha ciddileşiyordu."Neden orada oturuyorsun, onu düşünüyorum."

277

"A."Patiencearalarındaki büyük masaya baktı. "Sohbet ederken karşılıklı oturmak adettendir, öyle değil mi?"

"Benim tatlı Patience'ım, bizim hiçbir şeyimiz âdetten değil.Böyle uzakta oturursan seni nasıl öpüp koklayabilirim? Aramızdaki bu yayla gibi masa yüzünden seni değil okşamak, göremiyorum bile."

Patience güldü. "Maty Hala'yla anlaşmanıza şaşmamak gerek. Abartma konusunda ondan aşağı kalır yanın yok."

"Evet, şimdi bırak oyalamayı da hemen yanıma gel."

Patience kalkarken poposunun sızısı yüzünden duraksadı. Cezaya boyun eğmesi onu yumuşatmış olmalıydı. Yüreği heyecandan hızla çarparak Matthew'e baktı. "Sen buraya gelsene."

"Ah benim tatlı Patience'ım. Demek güvenceye ihtiyacın var." Hafifçe gülümsedi. "Senin karşı koymalarına bayılıyorum, Patience. Bu bana özel bir amaç kazandırdı."

Patience başını yana eğdi. "Ne amacı?"

"Seni ait olduğun yere yerleştirmek ki şu anda o yer benim yanımda. İtaat konusunda

ilerleme kaydetmene yardımcı olmak .Sana güven ve rahatlık temin etmek." Ayağa kalkınca pantolonunun önündeki kabartı meydana çıktı. "Seni bahtiyar etmek güzelim."

Patience'ın kalbi çarpıyor, bacaklarının arasındaki minik yüreğide onu yankılayarak karşılık veriyordu."Amacın bu mu, Matthew?Beni mutlu etmek mi?"

Matthew kolunu sıvamaya başlamıştı."En büyük arzularımdan bir tanesi senin mutluluğundur.Şimdi yanıma gelip masanın üzerine eğil."

"Beni cezalandıracak mısın?Yine mi? Bir soru yüzünden?"

Matthew diğer kolunu sıvarken kaşlarını kaldırdı."Yapma Patience.Neden bu kadar şaşırıyorsun?Bu türden küçük itaatsiz-

278

Likleri hoş görmeyeceğimi sana bu sabah söylemiştim."Ellerini dar kalçasının üzerine koydu ve gözleri yine belirgin ereksiyonuna indi."Yoksa popon acıyor diye sana acıyacağımı mı sandın?"

Patience gözlerini birden ona çevirdi.*Evet!*Aynen böyle düşünmüştü.

Matthew hafifçe gülümseyerek başını salladı."Cezaya boyun eğmenin itaatsizlik yapabileceğin anlamına geleceğini sanıyorsan, fena halde yanılıyorsun."

Patience yükselen nabzını yavaşlatmaya çalışarak çenesini eline dayadı."Hımm."Arsızlık yaptığının farkındaydı."Ya itaat etmeyi reddedersem?"

"Yerinde olsam reddetmezdim."

Patience göğüs uçlarının sertleşmeye başladığını hissediyordu.Omuz silktili."Neden olmasın?İstedğim zaman 'hayır' diyebilirim."

Matthew iç çekerek kollarını bağladı. "Diyebilirsin tabii ama kötü olur. Red sözleri aslında söylenmek için değildir, Patience. Onların varlık sebebi seni avutmaktır. Onlar her zaman kullanılabilecek ama hiç kullanılmayan kaçış yollarıdır."

Doğruydu. Patience birçok kereler 'hayır' demek istemiş ama yapamamıştı. Hayır diyebileceğini bilmek yeterliydi. Peki ya 'hayır' deseydi. Başını eğdi. "Yani eğer o sözü söylersem, aldırma mısın?"

"Aldırmaz olur muyum? Ama ben sana yeteri dcreccde hizmet edersem, sen neden o sözü kullanasın?" Matthew ellerini masaya dayadı. "Unutma Patience sadece istediğin zaman boyun eğersen bu teslimiyet değildir. Sadece kolay olduğunda boyun eğersen de bu teslimiyet değildir. Basit bir kelimeyle boyun eğmekten kaçtığında da bu teslimiyet olmaz." Patience'a yüzünde ciddi bir ifadeyle bakıyordu. "Değil mi?"

279

Patience onun güzel gözlerine bakırken içi ürperdi."Evet."

Matthew bir anlık sessizlikten sonra kadife gibi bir sesle konuşmaya devam etti."Bana hoşuna gittiğinde de gitmediğinde de itaat edeceksin.Bana kolay olduğundada zor olduğundada itaat edeceksin.Hazda da acıdada bana itaat edeceksin."Yavaşça doğruldu."Gel."

Patience sadece bir an ona dikkatle baktıktan sonra ayağa kalkıp yavaş adımlarla masanın etrafını dönmeye başladı.Kalbi hızlı atıyordu ve kalçalarındaki acıdan dolayı biraz rahatsızlık duyuyordu.Yine de Matthew'e yaklaştıkça bacaklarının arasındaki ıslaklık artıyordu. Aynı anda hem korku hem de şehvet duymak ne garip bir şeydi.

Gidip onun yanında durdu ve onun dikkatli bakışı karşısında kızardı.

"Öne eğil." dedi Matthew usulca "kollarını masanın üzerine koy."

Patience onun dediğini yaptı. Bu çok rahat bir pozisyonda fakat etekliklerinin kaldırıldığını hissettiği zaman hem endişeden hem de heyecandan gerildi.

"Ah, Patience"-Matthew ellerini onun çıplak kıvrımlarında dolaştırdı-"güzel popon hâlâ kızarık. Yine de bu küçük hatırlatmaya dayanabilirsin."

Matthew onun acıyan etine hızlı ve sert bir tokat indirdi.Matthew'ün bütün sözlerine rağmen Patience daha insafli bir ceza beklemişti. Ama öyle olmadı ve diğer şaplaklar da kaba etinde patladıkça Patience inleyip kıvranmaya başladı.

Matthew durduğu an Patience masanın üzerine serildi. Yanağını cilalı masaya yaslayarak biraz hızlı hızlı soluduktan sonra çabucak yatıştı.Tamamen rahatlamış, huzura ermişti. Ama en güzeli, içinde uyanan o Matthew'e ait olma duygusuydu.

280

Yüreğine büyük bir rahatlama ve minnet duygusu dolmuştu.Gözleri dolu doluydu.

Tanrım.

Reddedilmişlik hissi ne kadar sürmüştü.Ne kadar?

Matthew onu ayağa kaldırıp kollarına aldı. Patience yüzünü gömdüğü boynuna öpücükler konduruyordu.

Matthew ona daha sıkı sarıldı.Vücudunu kendine yasladı, kolları onu kuşattı, parmaklarını nazikçe tenine bastırdı be başını ona doğru eğdi.

Patience yüzünü onun boynunun kavisine yerleştirdi.Bu duygular sonsuza kadar yaşar mıydı?"Teşekkür ederim, Matthew."

Matthew onu saran kollarını sıkarak dudaklarını onun ağzına doğru çevirdi."Rica ederim." Diye fısıldadı dudaklarına doğru.Sonra da onu dizlerinin bağına çözen bir tatlılıkla öptü.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

SORULAR, CEVAPLAR VE AÇIKLAMALAR

...yüzünü göster bana. sesini duyur; çünkü sesin tatlı, yüzün ise bir o kadar güzel.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 2:14

"Patience, hiç bu kadar lezzetli kurabiye yememiştim."

Acıyan poposunun üzerine yavaşça oturan Patience gülümsedi. "Beğendiğine sevindim "

Aslında önceki sefer onu çok sert tokatlamamıştı. Ama Patience alışık olmadığı için ona sert gelmişti. Güzel çenesini eline dayadı. "Bir tane daha ister misin?" "Evet. Ama kaç tane yedim?"

Matthew kaşlarını kaldırdı. "Üç tanecik mi? O zaman bir tane daha yiyeyim."

Matthew bir kurabiye daha alıp kocaman bir parçasını ısırınca Patience güldü. Bu kurabiyeler hem lezzetliydi hem de Patience onları Matthew için yapmıştı.

Matthew sıraya bacaklarını iki yana açarak oturduğu için ağ-

282

Zındakileri yutarken bir yandan da Patience'ın gülümseyen gözlerine bakıyordu. Patience kurabiyeleri onun için yapmıştı. Matthew bunu düşündükçe sevinliyordu. "Hayatımda ilk kez, aşçılar tarafından hazırlanmış yahut da satın alınmış olmayan bir şeyi yiyorum, biliyor musun?"

Patience onu süzdü. "Şımarık şey."

Matthew bir üzerine şeker serpiştirilmiş kurabiyeye birde Patience'a baktı. *Seni seviyorum.* "Hayır, şımarık değilim." Ona doğru uzanarak yumuşak dudaklarını öptü. "Ama şimdi şımarabilirim."

Matthew geri çekilip kurabiyesini yemeye devam ederken Patience'ın dudaklarında Matthew'ün daha önce görmediği, tatlı ve şefkatli bir tebessüm belirdi. Matthew'ün kalbi bir parça hızlanmıştı. *Ah, Patience, duvarların yıkılıyor.*

"Bana böyle gülümseyerek," dedi Matthew, "aklımı başımdan alacaksın ve ben ufacık bir tebessüm için peşinden ayrılmayan bir divane haline geleceğim."

Patience güldü. "Nedense buna inanamıyorum." Uzanıp Matthew'ü yanağından öpecekti fakat Matthew ona dudaklarını çevirdi. Patience'ın dudakları sıcak ve yumuşaktı. İç çekip gülümseyerek geri çekildi. "Bence bu tehlike benim için söz konusu."

"Öyle mi?" Matthew çayının son yudumunu içti. "Harika."

"Hayır. Divane sıkıcı olur. Ama sürekli peşimde dolaşmana birşey demezdim. Tabi,"- parmağını onun köprücük kemiğinin üzerinde gezdirdi- "Londra'dayken, böyle bir şey yapamazsın değil mi?"

Patience başını sallayarak güldü "Sürekli yanında olursam benden sıkılırsın."

283

Matthew'ün içinde bir umut doğmuştu. Patience hemen olumsuz konuşmamıştı. "Patience, her anımı seninle geçirsem, yinede senden sıkılmam."

Patience'ın gülümsemesi uçmuştu ama gözlerindeki ifade yumuşacıktı. "Hiç her anını benimle geçirmedin ki, nereden biliyorsun?"

Çünkü seni seviyorum. Çünkü biz birbirimiz için yaratılmışız.

"Biliyorum işte. İstersen deneyelim." Matthew onun önüne düşmüş kızıl bir lüleyi parmağına doladı. "Yanımda kalmayı kabul edersen, sana bunu ispatlayabilirim."

Patience ona uzun süre sessizce baktı. Güzel gözleri nazikti.

Yüreği hızlı hızlı çarpan Matthew aralarındaki mesafeyi yavaşça kapattı. "Evet de, Patience," diye mırıldandı. O konuşmayınca, Matthew dokunup çekilmek amacıyla dudaklarına uzandı. Ama Patience'ın dudakları yumuşacıktı ve kokusu başını döndürmüştü.

Evet de, aşkım.

Matthew bir an öpücüğün talepkar hale gelmesini engellemek için gayret gösteriyordu.

Ama dayanamayarak kollarını ona sardı ve dilini onun tatlı ağzına soktu. Patience inlerken o dilini çeviriyordu. Dudaklarını ondan ayırıp nefes nefese bir halde alnını onun alnına dayadı.

Patience kısa ve sığ soluklar alıyordu. "Ama sen hile yapıyorsun."

Matthew onun elini tutarak avucuna bir öpücük kondurdu. "Biliyorum." Elini kalbine götürdü. "Ama yanımda kalmanı sağlamak için her şeyi yaparım, Patience." Şu vakte kadar Cavalli mektubunu almış olmalıydı. "Her şeyi yaparım."

Patience hafifçe gülümsedi. "Baskı altında olmadan cevap vermemi tercih etmez miydin?"

284

Evet."A, bilmem.Baskı yapmak istiyorum."

"Ben de senden baskı görmek istiyorum.Ama bu durum da..."

"Evet."Patience'ın parlak yeşil gözlerine bakıyordu."Cevap evet."Onun elini bıraktığında, artık çok iyi bildiği şekilde huysuzca iç çekti."Ama beklemeyi hiç sevmiyorum."

Patience güldü."A, daha dün sordun." Kollarını onun beline sarıp başını çenesinin altına soktu."Beklemiş sayılmazsın ki."

Bu ani sarılış Matthew'ü heyecanlandırmıştı.Onu iyice kendine çekti; Patience'ın bacakları şimdi onun kucagındaydı."Bana çok uzun geldi." Diye mırıldandı.

Patience onun çenesinin altına yumuşak bir öpücük kondurdu ama hiçbir şey söylemedi. Sessizlikte ateş çıtırdıyor, camlara yağmur vuruyordu. Keyfi yerinde olan Matthew ona sarılarak saçının kokusunu içine çekti, ellerini sırtında ve belinde gezdirdi.Onun, boynuna değen kirpiklerinin ara sıra titreyişini seyrediyordu.

"Matthew?"

"Efendim?"

"Bana öğrettiklerini kaç kadına daha öğrettin"

"Matthew onun alnını öptü. "ilk ve son kez sana öğretiyorum ,Patience."

Patience yüzünde hayret dolu bir ifadeyle geri çekildi. "Bu nasıl mümkün olabilir? Daha önce de yapmış olmalısın çünkü her şeyi biliyorsun."

Matthew susuyordu. Patience'ın bu soruyu sorması kaçınılmazdı. Onunla göz göze geldi. "Belli arzuların tatmini konusunda uzmanlaşmış evler var, Patience. Yaşım geldiğinde, özel ilgilerimi keşfedebileceğim böyle bir yer bulmam zor olmadı "

"Genelevlerden mi söz ediyorsun?"

"Evet."

285

Patience'ın yüzü bir parça asılmıştı."Demek, ben ilk değilim.Para ödemedem birlikte olduğun ilk kadını."Patience sakindi ama gözlerinde keder vardı.

"Hayır."Matthew onun çenesini kaldırıp gözlerinin içine baktı."Sen benim ilkimsim -ilkim ve biriciğimsin," diye tekrar etti."Bizim aramızdaki ilişkiyle Bay Stone'un evinde parasıyla yaptığım şey arasında dünya kadar fark var.Orada genç kadınlar bütün müşterilerine itaat etmek üzere eğitilirler.Bu yüzdende onların teslimiyeti fiziksel itaati aşmaz.Uymaları gereken belli bir disiplin ve yerine getirmeleri gereken görevleri vardır ve kendilerinin gözdeleleri de olsa, Bay Stane'un kuralları bozulmadığı müddetçe bunların kim yada ne oldukları önemli değildir.Boyun eğen istediğini alır, müşteri de istediğini alır ve gece sona erer.Her şey çok yüzeyseldir, öylede olması gerekir."

Patience'ın yanağını okşadı. "Ama bizim ilişkimiz çok daha anlamlı. Sana ne yapıyorsam bunu yalnızca senin için yapıyorum. Sen benim tek uğraşım ve tek arzumsun. Sana olan bağlılığım tam. Ve senin için istediğim teslimiyet de tam. Böylece senden uzakta da olsam, yanında da olsam sen benim olacaksın." Patience güzel gözlerini bir an olsun ondan ayırmıyordu. *Seni seviyorum. Seni her geçen gün daha çok seviyorum.* "Benim tek ihtisas alanım sensin, Patience. Ve sen ebediyen sadece bana ait olacaksın."

Patience hafif bir iç geçirip nefesini koyuverdi. Aralık dudakları ve adeta ıstıraplı yüz ifadesi Matthew'ün aletine güçlü bir dalga göndermişti. Patience onun teklifini kabul ediyordu. Teslimiyet anlaşması imzalanmıştı.

Ama sabırlı davranmalıydı. Yüzüne kayıtsız bir ifade yüklemeye çalıştı." Sen nasıl hizmetçilerinizin oral seksini gözlemlediysen, ben de çok sayıda genç kadının eğitim ve itaatini göz-

286

Lemledim.Sen nasıl bahçenizdeki salatalıklarla çalıştıysan, ben de bu kadınların bazılarının

üzerinde çalıştım."Matthew onun çatık kaşlarını parmağıyla düzeltti."Ama sen nasıl daha önce bir erkekle oral seks yapmadıysan, bende senden başka bir kadını kendim için eğitmedim."

Patience ona uzun bir süre baktı."Eğitebilir miydin peki?"Başını eğdi."Yani isteseydin Bay Stanu'un orada böyle bir şey yapma fırsatın olabilir miydi?"

Matthew duraksadı. Demek ki Patience'ın öğrenmek istediği bazı şeyler vardı. "Evet." dedi, "Menüde böyle bir şey olduğundan değil, çünkü yoktu. Ama Bay Stone felsefi ve dini açıdan kadın itaatine inanan bir adamdı ve benim bunu daha iyi anlamayı kafama koyduğumu biliyordu."

Patience kaşlarını kaldırdı. "Dinle ilgilenen bu genelev sahibi?"

Gülümseyen Matthew din konusundaki görüş ayrılıklarının üzerinde yorum yapmaktan kaçındı. "Evet."

Patience'ın yüzünü düşünceli bir anlatım kaplamıştı. "Madem Bay Stone sana teklif etti, neden kabul etmedin?"

Matthew onun keskin, yeşil gözlerine baktı. "Seni bekledim."

Patience gözlerini kırptırdı. "Beni tanı mıydın ki."

"Hayır." Aralarında bir durgunluk meydana geldi. "Ama senin hayalini kuruyordum. Ve seni gördüğüm an beklediğim kişi olduğunu anladım."

"Ne beklemesi, Matthew?" Sesi yumuşaktı "Beklemiyordun ki, nişanlıydın sen." Dudakları hafif, hayret dolu bir gülümsemeyle bükülmüştü. "Rosalind'le arzularını hiç mi paylaşmadın yani?" Gözlerini indirip önlüğünü düzeltmeye başladı. "Hakikaten Matthew ona ne çok aşık olduğunu herkes biliyordu."

287

Matthew kaşlarını çatı. "Kimsenin birşey bildiği yoktu."Onun çenesini tutup kaldırdı ve gözlerindeki parlaklık karşısında şaşırdı.Göğsü sıkıştıyordu.Dosdoğru gözlerine baktı."Rosalind'i hiç sevmedim." *Ben seni seviyorum.*"Bizim aşkımız göstermelikti."

Patience'ın dudakları titrek bir gülümsemeyle gerildi ve yanakları al al oldu."O konuyu

açmamalıydım.Sen bana Rosalind'in geçmişte kaldığını söyledin, sana inanıyorum."

Matthew, Rosalind'in o buluştukları sanah üzerine abanışını hatırlayarak kaşlarını çattı.Rosalind'in ona dokunmasına izin vermemeliydi.

Patience'ın tebessümü solmuştu. "Özür dilerim, Matthew.Lütfen böyle kaşlarını çatma. Şüphelerim benim kendi güvensizliğimden kaynaklanıyor. Sen bana çok şey verdin, hâlâ da daha vermeye çalışıyorsun." Gözlerinde çok hassas bir pişmanlık vardı "Affet beni."

Matthew'ün yüreği burkulmuştu. Onu kendine çekerek, aşk ve arzudan doğan bir öpücükle kendi pişmanlığını sakladı. Eğer ona yeteri kadar verebilir, yüreği ve vücuduyla hislerini gösterebilirse, gerisi boştu.

Onu öpmeyi bırakıp zarif yüzünü tuttu. "Ben nasıl biri olduğumu hiç saklamadım, Patience çünkü ne eğilimlerimden ne de inançlarımdan utanıyorum. Ama sana şu kadarını söyleyeyim, Rosalind'le ilişkim, seninle ilişkimizin yanına bile yaklaşamaz. Sen, Patience, asla gerçekleşmeyeceğini sandığım hayalimsin. Rosalind'le kendini karşılaştırma bile."

Patience onun ruhuna işleyen sözlerini sorgulamadan kabul ediyordu. Bu sözlere inanıyor, onlarla çok büyük bir mutluluk duyuyordu.

288

İçinden bir daha Roaalind konusunu açmayacağına yemin ederken, Matthew'e gülümsüyordu."Teşekkür ederim, Matt."Uzanıp dudaklarından öptü "Soruma dürüstçe cevap verdiğin içinde teşekkür ederim.İçinde bir genelev geçse bile, doğruyu öğrenmek hoşuma gitti. Böyle yerlerin özel arzular konusunda hizmet verdiğini bilmezdim."

"Gerçekten mi? Sizin evde akşam yemeklerinde bu konular konuşulmaz mı?"

Patience güldü. "Hayır."

"Düşünsene." Matthew sırtarak yanağını yumruğuna dayadı."Bay Stone'un ki bu tür arzulara yönelik hizmet veren evlerden sadece bir tanesi."

"Öyle mi? Bu evlerin bu kadar yaygın olduğunu bilmiyordum. Ben de kendimde - bizde - tuhaflık var sanıyordum," dedi kızarak.

"Ah, Patience, emin ol, bir biz değiliz Arzunun bin türlü hali vardır. Hem, kadının itaat, erkeğin hükmetme arzusunun nesi garip? Doğada da rollerin bu şekilde dağıldığını görmüyor

muyuz? En temel seviyede, cinslerin doğal eğilimleri bu yönde değil midir?"

"Evet." Patience kaşlarını kaldırmıştı."Ama ben kırbaçlanmaktan hoşlanan erkekler olduğunu duydum. Kümesçinin karısı Bayan Hawkings sürekli kocasını döver."

Matthew güldü. "İstisnalar olacak tabii. Ama istisnalar kaideyi değiştirir mi? İstisnalar bizi değiştirir mi?"

"Hayır. Ama ben bizim istisna olduğumuzu düşünmekten kendimi alamıyorum."

'Belki öyleyizdir; hayatı manasını kavrayıp da layığıyla yaşayan çok az insan var - çok yazık. Ama bu bizim de öyle olmamız gerektiği anlamına gelir mi?"

289

Patience "hayatı manasıyla kavrayıp layığıyla yaşamamanın" itaatle ve onların ilişkileriyle alakasını anlamakta biraz zorlanıyordu.Fakat şu anda müthiş duygular içindeydi; uyanmıştı, tatmin olmuştu, mutluydu, seviliyordu.Sürekli böyle hissetmenin nasıl olacağını ve Matthew'le kalırsa duygularının derinliğinin hangi ölçülere varacağını merak ediyordu.

"Sana birşey söyleyeceğim, Patience."Matthew'ün sesi dikkatini tekrar ona yöneltmişti."Benim düşünceme göre, böyle bir hayat - bir kadınla bir erkeğin doğal istidatlarına uygun bir biçimde paylaştıkları bir hayat- Tanrının bizim yaşamamızı istediği hayata çok yakın olmalı."

Patience kaşlarını kaldırdı."Benim aklımı çelmek için sohbetimize Tanrı'yı dam ı katoyorsun?"

Matthew sırtıttı, ama sonra ,"Hayır," dedi."Söylediğim sözde gerçeklik var."Parmasını Patience'ın köprücük kemiğinde gezdirdi."Tanrı Havva'yı Adem'in ihtiyaç ve arzularına karşılık yaratmadı mı?"

Patience onun dokunuşuyla ürperdi. "Olabilir. Ama bazı alimler onların birlikte yaratıldığına inanıyorlar."

Matthew elini Patience'ın kolundan bileğine kadar indirdi. "İster ayrı ayrı ister birlikte yaratılmış olsunlar'-elini kaldırarak, kendi büyük eline dayadı-"Tanrı Havva'yı Adem'e dirensin diye değil, teslim olsun diye daha yumuşak, daha narin yaratmadı mı?" Burnunu nabzının üzerindeki tenine sürdü. Gözleri bir an kapandıktan sonra kara nazarı tekrar ona yöneldi. Patience'ın kalbi hızla çarpıyordu."Aslında," diye devam etti, "Tanrı onu hayat

tohumuyla dolması, Adem'in nüfuzuna boyun eğmesi için yaratmadı mı?" Elini aşağı indirip kalınlaşmış aletinin üzerine koydu. "Erkekler hakimiyet esasını bacaklarının arasında taşırlar, Patience." Kendi elini de onunkinin üzerine koydu ve aletini onun avucuna doğru itemeye başladı.

290

Patience parmaklarını ona sardı, Matthew aletini onun eline doğru hafif hafif bastırmaya devam ederkeni dudaklarını ısırıyordu.

Matthew'ün yüzündeki ifade gerilimsiz, rahattı. "Sen ne diyorsun? Papazın kızı ne diyor?"

Patience dikkatini toplamaya çalıştı. "Düşünüyorum."

"Düşünürken çok güzel görünüyorsun. Aslında sen daşma çok güzelsin."

Patience sırtarak başını salladı. "Sen benim dikkatimi dağıtıyorsun."

"Affedersin." Matthew onu bıraktı ve çenesini eline yaslayarak beklemeye koyuldu.

"Peki." Patience omuzlarını kaldırıp derin bir nefes alarak düşüncelerini topladı. "Sözlerine katılmadığımı söyleyemem. Tanrı iradesine tabi tutarken erkeklerin Tanrı iradesinden bağımsız olmaları haksızlıktır. Eğer kadın kocasına itaat etmek için yaratıldıysa, erkeğin de karısını koruyup kollamak için yaratıldığını kabul etmek gerekir. Ve erkek gücünü kullanacak ve bu güce itaat edilmesini bekleyecekse, bunun getirdiği sorumluluğu da Kabul etmesi gerek. Güvenilir ve disiplinli olmalı. Mantıklı olmalı ve karısının menfaatlerini gözetmelidir. Ve otoritesi katiyen sorgulanmayacaksa, o halde iyiliği ve kudreti su götürmez bir adam olmalıdır."

Patience giderek konuya ısınıyordu; başını sallayarak sözlerine devam etti. "Evet, bütün krallar, efendiler yahut önderler gibi koca olacak bir erkek de yüksek bir standarda sahip olmalıdır. Ona uygun olan işi yaparak emin bir hayat kurmalıdır. Daha da önemlisi karısına değer vermeli ve onu mutlu etmeye çalışmalıdır keza karısı da bu konularda çaba göstermelidir. Ve Tanrı izin verirse erkek karısına çocuk vermelidir çünkü çocuklar bizim ölümsüzlüğümüzdürler."

291

Patience kaşlarını çatı. "Buradan şuraya varıyoruz, eğer erkeğin egemenlik asası bacaklarının arasındaysa , onu sadece karısının üzerinde kullanmalıdır, çünkü o, ancak ve

ancak karısına aittirAncak karısı onun önünde teslimiyet içinde diz çöker.Ve ancak karısı, onun vereceği zevkten yararlanma hakkına sahiptir."

Patience geriye yaslanarak geriye kalan son nefesini dışarı koyuverdi ve Matthew'ün itirazlarını bekledi.

Matthew'ün yüzü hafif bir tebessümle aydınlanmıştı ve koyu renkli kumru gözleri her zamankinden derin ve anlamlı bakıyordu."Tamamen katılıyorum."

"Öyle mi?"

"Tabii." Matthew ayağa kalkıp mutfağın kapısına gitti. Dönüp kapı çerçevesine yaslandı. "Sadece bir şeyi eksik söyledin."

"Nedir?"

"Aşk. Aşktan bahsetmeyi unuttun."

Patience afallamıştı. "Unuttum mu?"

"Evet."

"E, aşk da olmalı, değil mi?"

"Evet." Kara bakışıyla onu adeta sarıp sarmalıyordu. "Aşk da olmalı."

Patience birden kızardığını, göğsünün dolduğunu hissetti. Ne oluyordu?

Matthew'ün yüzü değişmişti. Kaşlarını kaldırdı. "Mesela, bir erkek karısına *gel* derse..." Patience ayağa kalkıp yanına gitti.

Matthew onaylarcasına başını salladı. "Kadın hiç sorgulamadan kocasının yanına gider, çünkü emirlerinin, onu cezalandırmak için dahi olsa, sevgisinden kaynaklandığını bilir."

Patience'ın bacaklarının arası ıslanmış, göğüs uçları sertleşmişti ve titriyordu.

292

"Tabii." Diye mırıldandı Matthew, "çoğu zaman kocasının çağrılarının zevk veren bir şeyle sonuçlanacağını görür."Kapının dışına uzanıp Patience'ın sabahlığını aldı.

Sabahlığı giymesi için ona tutunca Patience şaşkın şaşkın baktı.

"Bir takım iç çamaşırınla temiz bir elbiseni de getirdim."

Patience gülümseyerek dönüp sabahlığını kollarına geçirdi. "Her şeyi düşünmüşsün."

"Ben düşünürüm." Sabahlığı omuzlarına yerleştirdi. "Senin ihtiyaç duyacağın her şeyi düşünürüm."

Ensesine bir öpücük kondurulan Patience iç çekti ve ona dönerken bacakları biraz titriyordu.

"Umarım gardırobunu kaşıtırmama kızmadın."

Kızmış mıydı? Üç gün önce olsa kızabilirdi. Ama hiçbir şey üç gün önceki gibi değildi. Başını salladı. "Hayır, hiç kızmadım."

"Güzel," diye mırıldandı Matthew, sabahlığın minik düğmelerini ilikleyerek. Patience onun tarafından giydirilmeyi de soyulmayı da seviyordu.

Onun yüzüne baktı. Gözleri aşağı dönüktü ama saçları şakaklarına dökülmüştü ve güzel ağız yumuşak ve gevşekti. Patience kaşından, elmacık kemiğine, yanağından çenesine kadar onun yüz hatlarını gözleriyle takip etti. Ne kadar yakışıklı, ne kadar akıllı ve hassastı.

Matthew onun sabahlığının yakasını düzeltirken kara gözlerini onun gözlerine dikmişti. "Bana bakmana bayılıyorum. içime bir sıcaklık yayılıyor."

Patience'ın karnı karıncalandı. "Ne garip. Ben de sana bakarken içim ısınıyor."

Matthew gülümsedi. "O zaman bana sık sık bak "

293

Patience gülümsedi ve evin içinde bir yerde bir saat çaldı.

"Saat dört," dedi Matt. "Gitmemiz gerek, ama fırtına dinmedi." Patience'ın yanağını okşadı. "Bence dışarı çıkmamız tehlikeli."

"Bence de öyle." Patience'ın istediği en son şeydi gitmek. İç çekti. "Ama gitmezsek bizi merak ederler."

"Mark burada olduğumuzu biliyor. O bizi idare eder."

"Onun yerimizi bilmesine sevindim." Bu, Passion'un da bildiği anlamına gelirdi. "Ama onun

bizim için yalan söylemesini istemem."

Matthew gülümsedi. "Yalan söylemeyecek ki. Muğlak bir şey söyleyecek " Parmağıyla alt dudağının çizgisini takip etti. "Bir fikrim var. Bu gece burada kalıp sabah erkenden dönelim mi?"

Bunu yapabilirler miydi? Patience içi mutlulukla dolarak gülümsedi. Bu fikre hayır diyemezdi. *Ona* da hayır diyemezdi. "Bence bu mükemmel bir fikir." "

İyi o halde."

İşte yine birbirlerine gülümsüyorlardı. Patience'ın gözleri papaz evinin ön tarafına giden koridora kaydı. Daha evvel, duvarları süsleyen manzara ve av resimlerine hayranlıkla bakmıştı. Tekrar Matthew'e baktı. "Bu ev hoşuma gitti."

"Öyle mi?"

"Evet, sağlam bir eve benziyor. Aynı zamanda sıcak ve rahat."

"Burayı ben de sevdim."

"Şaşırmadım, tam sana göre bir ev."

"Öyle mi dersin?" Kaşını kaldırdı. "Burası eski, cereyanlı amacından saptırılmış bir ev."

"Bu da ona kişilik kazandırıyor."

"Fazla izbe ve sapa."

"O zaman sadece onu hak edenlerce bulunacaktır."

294

Matthew gülüyordu."Bazı yerleri yıpranmış."

"Hepimiz öyleyiz."

Matthew kahkaha attı, bu mutlu sesle kendi mutluluğu beslenen Patience da güldü.

Matthew onun elinden tutarak koridorda yavaşça yürümeye başlamıştı."Buranın adı Gwyn Hall, Marsham Kontu tarafından 1530'da genç karısı için inşa edildi.Arka bahçedeki şapelde

evlenmişler."

"Ne kadar romantic."

Matthew ona gülümsedi."Evet, öyle."Onu yemek odasına götürdü."Ev devrim sırasında Hawkmore'ların eline geçti.II. Charles evi ve Hawkmore topraklarının batıdaki sınırında yer alan evin arsasını dördüncü Langley Kontu'na hediye olarak Verdi."

Patience odanın kabartmalı ahşap duvarlarına hayran oldu.

" Dördüncü kont burayı ihmal etmiş " diye devam etti Matthew, "ama beşinci kont av evi olarak kullanmış.Evin etrafına yüzden fazla ağaç diktiren de o imiş. Böyle daha rustic görüneceğini düşünmüş. Altıncı kont burayı elinde tutmakla beraber az kullanmış. Babam-" Matthew birden sustu. "George Hawkmore ise eve modern eklemeler yapmış."

Patience onun gerildiğini hissetmişti. Gülümseyerek onun kolunu kendine doğru çekti. "İyi ki öyle yapmış, çünkü o derin bakır küvet çok hoşuma gitti. Mutfak da harika."

Matthew ona baktığında ifadesindeki gerilim yok olup gitmişti.

"Mutfağı ararken," diye sözüne devam etti Patience, 'kütüphanenin yanında bir çalışma odasına rastladım. İçerideki raflarda birçok model tren vardı. Onlar senin trenlerin mi?"

"Evet. Angel's Malikanesi'ni satın almadan önce burda hayli vakit geçirirdim. Sanıyorum, çellom da oradadır. Çalmak ister misin?"

295

"Hayır, teşekkürler" Kesinlikle çalma isteği duymuyordu."Ama trenleri görmek isterim.Gösterir misin?"

Matthew onu elinden tutup peşinden sürükledi.

Geniş oda içeride ateş yanmadığı için buz gibiydi.Büyük bir cumba penceresiyle iki uzun yan pencereden içeri gün ışığı girsede, dehşetli fırtına ve satin erken olması o ışığı soluklaştırıyordu.Matthew lambaları yakarken Patience masanın arkasındaki raflara gitti.Kitapların arkasına model trenler, arabalar ve istasyonlar serpiştirilmişti.Sayıları çoktu ve hepsinin üzerinde altından GWR harfleri yazılıydı; Grand West Railway bir şirket değil, bir hükümdarlıktı.

Patience Leydi Humphreys ile arkadaşlarının dedikodusunu hatırlamıştı. İnsanların artık

Matthew ile çalışmak istemediklerini onun yakında düşkünler evine düşeceğini söylüyorlardı. Başını iki yana sallayarak trenlere baktı. Ne saçma! GWR büyük bir kuruluştu - Swittley kardeşler bile Matthew'n servetini biliyordu. Matthew kumar masasında on bin sterlin harcıyordu! şimdi de kömür madeni vardı!

Hem - parlak siyah bir lokomotifin ağır maketini eline aldı -gayrimeşrulukla ilgili bir dedikodunun GWR gibi büyük ve itibarlı bir şirketin üzerinde ne gibi bir tesiri olabilirdi ki? Özellikle de bu gayrimeşruluk esasında hiçbir şeyi etkilemezken...

Matthew yanına gelmişti. "Bu bizim ilk lokomotifimizin maketi."

"Bu Lincolnshire'dan gelirken bindiğim trenin lokomotifinden farklı görünüyor," dedi Patience maketi dikkatlice yerine koyarak.

"Evet" Matthew daha büyük ve daha ağır görünüşlü başka bir siyah lokomotifi gösterdi. "Seni buraya getiren bu canavardı. Bunun adı Kara Ejder. Gücünden ve hızından dolayı bu adı almış." Kaşlarını kaldırdı. "Bir de aşırı kömür yaktığı için."

296

"Eh neyse ki kömür madenin var.Bu arada, bu sabah gazetedeki haberi okudum. Senin iki büyük sanayi sahasında büyük değişiklikler yapacağını söylüyorlar."Gülümsedi."Bu çok heyecan verici Matthew. Tebrik ederim."

"Teşekkürler." Matthew kara gözlerini bir an ona dikti."İşkambil oynamaya gittiğimde Danforth'un cebinde kömür madenin tapusunu taşıdığından haberim yoktu.Hiç bir şey alamayabilirdim."

"Ben de baloya katıldığımda senin cebinde benim arzularımın tapusunu taşıdığından habersizdim.Böyle mucizeler daima hiç beklemediğimiz zamanlarda meydana gelirler, Matthew."

Matthew onu kollarına alarak harareti bir şekilde öptü.Kalęalarını sıkınca, Patience inleyerek ona daha sıkı yaşıştı.

"Trenlerden bahsetmeye devam etmek istediğinden emin misin?" Onu kendine bastırarak vücuduna sürtünüyordu."mk şu anda da cebimde sana göre bir sey var."Gülümsedi. "Bunu görmelisin."

Patience gülerek geri çekildi. "Cebinizdeki seyle yaşışmıştım beyefendi."

"Ama çok içli dışlı olmadınız, hanımefendi ."Patience gülerek başını salladı.

"Bana biraz daha işinden bahset sen."

Matthew iç geçirdi. "Ne öğrenmek istiyorsun."

"Mesela yeni madeninden bahset. Kanunlara rağmen madenlerdeki ve maden köylerindeki şartların berbat olduğuna biliyorsun. Oraya gitmeye niyetin var mı?"

Matthew ona düşünceli düşünceli bakıyordu. "Sen gerçekten papaz kızıydın, değil mi?"

Patience kızarak güldü. "Belli etmesem de öyleyim"

Matthew kollarını ona doladı. "Madencilerin koşullarının

297

Kötü olduğunun farkındayım. "Alnına ve şakaklarına öpücükler konduruyordu. "Ve evet. oraya gitmeye niyetim var."

Patience iç geçirerek ona biraz daha sokuldu. "Ya çok kötüyse?."

"O zaman düzeltirim."

"Sen harika bir insansın. Matt." Titredi. "Harikasın."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

BİR VAAT, BİR DE KARAR

Ey sen bahçelerde oturan kadın, arkadaşlar kulak veriyor sesine...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 8:13

"E, söyle bakalım, Matthew, şekerim. Nasıl gidiyor?" Matty Hala, bahçeye bakan büyük terasta Matthew'ün yanındaki sandalyede oturuyordu. Önceki gün patlayan fırtına dinmiş ve güz partisiyle av sona erdikten sonra misafirlerin çoğu o sabah kahvaltının ardından gitmişlerdi. Ev sessizdi. "Yakında güzel bir haber duyacak mıyız?"

Evet. Matthew başını ona doğru eğdi. "Patience'ı tartıyorsun, Matty Hala."

Kadın gözlerini kısıp dudaklarını büzerek burnundan sesli bir nefes aldı. "Bilmez miyim onu?"

Matthew gülmemeye çalışıyordu. "Aceleye gelemiyor."

"Ah!" Matty Hala ne dertli söylemişti bu kelimeyi "Ab bu kız yok mu?" Bahçenin öte tarafındaki Patience'a bakarken yumruklarını sıkıyordu.

Patience, ablası Passion'la birlikte çakıl döşeli yollarda yürüyordu ve saçları sabah güneşinde ateş rengine bürünmüştü.

299

Matty Hala, Matthew'ün kolunu tuttu. "Onunla ilgilenmelisin, Matt."

Matthew yaşlı kadının gözlerine baktı. "Gerçekten mi? Öyle mi dersiniz?"

"Evet," dedi Matty Hala kendinden emin bir şekilde. "Birinin onunla ilgilenmesi şart. Kızcağız ne zamandır hem Tanrı'ya hem akla mantığa isyan halinde. Artık buna bir son vermek lazım."

"Ne yapmamı tavsiye edersiniz?"

Mathilda Dare beyaz kaşlarını kaldırdı."Onu dizine yatırmanın harcinde mi?"

Matthew ona artık daha farklı bir gözle bakıyordu. Kadın garip kişiliğine rağmen, bazı şeyleri çok iyi kavramıştı.

Matty Hala başını saga sola salladı. "Babası seneler önce öyle yapmış olsaydı, bugün burada bunu konuşuyor olmazdık biz. Tabii'-yüzündeki sinirli ifade kayboluverdi-'bunu konuştuğumuza çok memnunum, çünkü Patience başkasıyla evlenseydi, o adamı seni sevdiğim kadar sevmezdim." Matthew'ün kolunu okşadı.

"Teşekkür ederim, Matty Hala."

Matty Hala gülümsedi. "Rica ederim, Matt'çiğim. Şimdi"- sinirli ifade geri geldi-"ne yapacağız bununla?" Parmaklarıyla Matthew'ün kolunda trampet çaldı. İç geçirdi, biraz daha trampet çaldı. "Bu kıza ne yapsam fayda etmiyor. Her şeyi hemen anlıyor. Her şeye karşı koyuyor. İslah edemiyorum."

Matthew anlayışlı görünmeye çalışarak başını salladı. "Patience için sabır gerekiyor galiba."

Matty Hala gözlerini göğe kaldırdı. "Tanrı biliyor, Patience'a karşı yılladır sabır gösteriyorum. Artık sabrım kalmadı. Tükendi Matt. Sabır nerede saklanır bilmiyorum ama oraya bakarsan benimkinin bitmiş olduğunu görürsün.Çok acı bir şey, benim bütün sabrımı tüketti o - sabır da az meziyet değildir hani." Hiç

300

de acı çekiyormuş gibi görûnmeyen Maty Hala bahçeye baktı, sonra hemen Matthew'e döndü. "Bilmiyorum, artık sabrı nereden bulacağım.Mümkün mü, onu bile bilmiyorum.Sen biliyor musun?"

Çok eğlenen Matthew başını salladı."Gizli bir sabır rezervi olduğunu işitmiştim galiba.İnsan tam sabrının tükendiğini sandığı anda bir yerden fışkırıyormuş."

"Gerçekten mi?"

"Evet.Bence düzelirsiniz."

"Ah çok şükür.Ama Patience'a söylemeyelim.Ne de olsa onun yüzünden çok kıymetli bir meziyetim eksildi.Bence o, şu halim yüzünden vizdan azabı çekmeyi hak ediyor."Acıyormuşçasına elini göğsüne bastırdı."Gerçekten Matthew, sabır için yanıp tutuşmak nedir bilmezsin sen."

Hala Matthew o sabah uyandığında onu becermek için öyle büyük bir arzuyla kavruluyordu ki ya yatağı terk edecek ya da ona sahip olacaktı.Eğer yakın zamanda beceremezse kavrulma aşamasını geçip acı çekmeye başlayacaktı.

Maty Hala tasalı bir edayla kaşlarını çattı."Sen benim son umudumsun, Matthew hayatım.Lütfen vazgeçme.İnatçı yeğenimi hızla dize getireceğine söz ver.Her halükarda onunla evleneceğine söz ver -Noel'den önce olsa, iyi olurdu."

Matthew gülümsedi, sonra ötedeki Patience'a bakı, Ablasıyla yürümeyi bırakmış duruyorlardı, Patience'ın eli ablasının belindeydi. *Yakında. Patience, yakında o güzel bacak arana greceğim ve senin de ablan gibi karnın şişecek.* Matthew'ün aleti sızladı."Vazgeçmeyeceğim, Matty Hala. Güzel yeğeninle evlenebilmek için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Oh, Matt! Sevgili Matt!" Matty Hala onun kolunu sıktı."Tı, Noel'den önc?"

301

Matthew ona baktı."Yani Noel, ailenin bir araya geldiği bir zaman.Sadece 3 ay kaldı.Ne güzel olurdu..."Gözleri nemli, tebessümü titrekti."Affedersin.Onu çok seviyorum.Ve yalnız kalmasından korkuyorum."

Matthew kadına mendilini uzatırken ona karşı içinde bir şefkat uyanmıştı."Onu bırakmam ben, Matty Hala.Söz veriyorum."

"Teşekkürler Matt."Gözlerini kuruladı."Kız Kurusu olduğunun da güzel yanları çok, ama ona göre değil.Kendi istediği kadar elma olmaya çalışsın, bu, şeftali olduğu gerçeğini değiştirmez."

Matthew onun ne dediğini anlamaya çalıştı, zira kadının sandığından daha akli başında olduğunu düşünmeye başlamış. Elmanın sert. şeftalinin yumuşak olduğunu mu söylemeye çalışıyordu? Emin olamayan Matthew sadece onaylar tarzda başını salladı.

Matty Hala yeğenlerine baki,. "Baksana şunlara. Matt'ciğim, anneleri ölmeden önce bunlar birbirlerinden ayrılmazlardı - sürekli her yerde gülüşür, eğlenirlerdi. Yedikleri içtikleri ayrı

gitmezdi, birbirlerine o kadar yakındılar."

"Yakın mıydılar? Hâlâ öyle görünüyorlar."

"A evet, öyleler. Ama çocukken daha yakındılar."

Matthew kadına doğru uzandı. "Neden?"

Matty Hala iç geçirdi. "Çünkü anneleri öldüğünde her şey değişti Ruhu şad olsun, Pcnelope harikulade bir kadındı. Vefatı herkesi yıktı."

"Tabii." diye karşılık verdi Matt. "Fakat annelerinin ölümü neden aralarındaki ilişkiyi değiştirdi ki? Babam... George Hawkmore öldüğünde Mark'la birbirimize daha yakın olmuştuk. Birbirimize olan ihtiyacımız artmıştı."

"Evet, eh, sadece ikiniz vardınız. Kusura bakma, Matt'ciğim,

302

Ama ağabeyinle senin hizmetçisiz bir evi çekip çevirme sorumluluğunun altında ezildiğinizi sanmıyorum."Matty Hala çevresine bakındı."Bu Hawkmore Evi'nin kaç kişilik personeli var?"

"Bahçıvanlarla seyislerde dahil olmak üzere yaklaşık 75."

Matty Hala beyaz kaşlarını havaya dikti."Papaz evinde hizmetli sayısı altıdır; Uşak, aşçı, üst kat, alt kat hizmetçisi, bahçıvan ve arabacı.Hepsine de unvanlarının icap ettirdiğinden fazla görev düşer ve buna rağmen kızlar da onlara yardımcı olurlar.Kızların tabii birde toplum içindeki görevleri var.

"Kusura bakmayın, Matty Hala, çok kalın kafalıyım."

Matty Hala gülümseyerek onun elini sıktı."Kalın kafalı değilsin, Matt'ciğim. Bence sen çok akıllısın, Patience'la anlaşmanızın sebeplerinden biri de bu. Benim yeğenimin aptallara hiç tahammülü yoktur." Matty Hala çenesini kaldırdı."Düşününce ben de aptal insana tahammül edemem.Bu bakımdan aynı cinsteniz. Aptallığın her türünden nefret ederim. O yüzden sen hiç de kalın kafalı değilsin. Son derece keskin bir zekan var." Parmağını havaya kaldırdı "Ok gibisin. Robin Hood'un yayından fırlayan bir ok " Kendi kendini onaylarcasına başını salladı. "Daima hedefini vurursun. Dalındaki şeftaliyi yere düşürebilirsin."

Matthew hemen söze girdi. "Şeftaliden bahsetmişken, Patience'la kız kardeşlerinden bahsetmeyecek miydiniz? Anladığım kadarıyla annelerinin ölümünden sonra birbirleriyle fazla görüşemediler."

"Evet, aynen öyle." Matty Hala düşünceli bir hal almıştı. 'Passion kendisine söylenmeye bile gerek bırakmadan, annesinin yerine geçti. Görevlerinin arasında beş yaşındaki Prim e annelik

303

Etmekte vardı."Matty Hala başını sallayarak hafifçe gülümsedi."Çocukcağz ,passion,2un önlüğünün bağlarına nasıl yapıştırdı.Paasion Primrose'u peşine takmadan ne bir şey yapabiliyor, ne de bir yere gidebiliyordu."

"Ya Patience?"

"Patience ile annesi birbirlerine bilhassa düşkünlerdi.Penelope kızını herkesten daha iyi tanır ve anlardı."Matty Halanın kaşları hafifçe çatılmıştı."Zavalıcılık.Penelope öldüğünde Patience on yaşındaydı.Bir kızın en hassas çağları -artık bebek değil, ama henüz genç kızda olamamış- annesini hatırlayacak kadar büyük ama ona muhtaç olacak kadar küçük.Passion da on ikisinde ne kadar olgun olursa olsun,hem kendine, hem eve bakıp hem de iki kıza annelik yapamıyordu. O yüzden Patience kendi kendine baktı. Bir yandan da ablasına yardım etti."

Matthew. Passion Primrose ile ilgilenirken, on yaşındaki Patience'ın yapayalnız kaldığını hayalinde canlandırdı. Yalnız bir çocukluk geçirmek ne acı bir şeydi. Kendi onca soruna rağmen yalnız bir çocuk olmamıştı. Mark hep onun yanında olmuştu, hâlâ yanındaydı. "Ya babaları? Onun rolü neydi? Bir kızının diğerlerinden daha yalnız olduğunu fark etmiştir."

"Daha yalnız mı?" Matty başını yana eğerek bu soruyu düşündü. "Hayır. Herkes kendi rolüne razı oldu, Matt. Passion ne sorumluluktan şikayet etti, ne kaybolan gençliğine ağladı. Patience da hiç şikayet edip ağlamadı. Kızcağz ablasının o halini görüp de nasıl sızlanacaktı ki?"

Matthew birden Patience'ın odasında kaldığı gece, onun sarf ettiği sözleri düşündü: *Ben mecbur kalmadıkça yardım istemem.* Ona kahvaltı hazırladığında rahatsız oluşunu ve resital gecesi onu giydirmesine izin verirken tereddütte kalışını hatırladı. Son-

304

na çellosu hakkındaki dokunaklı sözleri aklına geldi;...çellomu yeterince seversem bana

asla ihanet etmez.

Matthew bahçedeki Patience'a baktı.

Ah aşkım.Nedenlerini ve niçinlerini anlamaya başlıyorum.Kalbini saklamana şaşmamak gerek.

Matty Hala da aynı yöne bakıyordu."Aralarında çekişme olduğunu düşünmemelisin, Matt.Yok çünkü.Bunlardan daha sevgi dolu ve sadık kardeşler bulamazsın.Hem, şu da var, Passion ile Patience üstlendikleri role çok yatkındılar.Besleyip koruyan anne rolü Passion, güçlü ve bağımsız genç kız rolü de Patience için biçilmiş kaftandı.Bu yönlerde ilerlemeleri hiç şaşırtıcı değil."

Matthew gözlerini Patience'a dikmişti.Patience güçlü ve bağımsız olabilirdi ama çok acı çekmişti.Matthew bunu kimsenin anlamadığını düşünüyordu.

Hatta Patience'ın kendi bile bunun farkında değildi.

Matty Hala hafifçe gülümsedi. "İkisi de anne babalarının kopyası, Matt. Passion tıpkı annesi, hem görünüşü hem huyu. Bazen Prim kucağındayken onu adeta annesinden ayırt edemezdim," İç geçirdi. "Patience ise, o saçlarının kıvrır kıvrırlığını annesinden almış olsa da, ateş rengi babasındandı. Babasının kopyası gibi; güçlü ve sabırlı ama okyanus kadar derin bir kalbi var. O kadar derin ki bazen bana dokunulmaz geliyor, ama varlığını, hissediyorum. Keşke biraz daha iyi bir yüzücü olsaydım. ." Düşüncelere dalmıştı.

Matthew ona döndü. "Bence siz sandığınızdan daha iyi bir yüzücüsünüz."

Matty Hala gözlerinin içi gülerek ona baktı. "Gerçekten mi? Ne düşünüyorum biliyor musun, Matt'ciğim?"

"Ne düşünüyorsunuz, Matty Hala?"

305

"Senin gördüğüm en iyi yüzücü olduğunu düşünüyorum.O kadar başarılısın ki geçenlerde gazetede okuduğum müthiş Büyük Okyanus dalgıçlarından biri olabilirsin." Gülümsüyor. gri gözleri kararlı bir heyecanla ışıldıyordu. "Derinlere dal. Matthew. Derinlere dal. inciyi bul ve yüzeye çıkar. Çünkü Patience'la evlenmeyi gerçekten istiyorsan, o inciyi çıkarman şart."

Matthew yine Patience'a baktı. O da sanki Matthew seslenmiş gibi ona baktı. Sonra

gölümseyerek el salladı. Bunu durup düşünmeden, hemen yapmıştı.

Yüreğı kanatlanana Matthew de gülümseyerek el salladı. "İnciyi çıkaracağım, Matty Hala. Noel'den önce inciyi çıkaracağım."

"Matty Hala'ya bak." Patience halasının Matthew'le heyecanlı heyecanlı sohbet edişini seyrediyordu. "Matthew'ün yanındayken Noel heyecanı sarmış bir çocuk olup çıkıyor." Passion gülümsedi.

"Matthew de onu çok seviyor."

"A, evet. Bunlar aynı kafadalar." Patience kafasını salladı 'Fakat ortak noktalarını bulamadım."

Passion kalkık kaşlarıyla ona baktı.

Patience da kaşlarını kaldırdı. "Ne var?"

"Ortak noktalan sensin, hayatım." Passion kardeşinin koluna girdi ve yürümeye devam ettiler. "Matty Hala Matthew'ün seninle evlenmesini istiyor. Matthew de seninle evlenmek istiyor "

Patience gözlerini hızla ablasına çevirdi ama Passion sadece gülümsedi."Dolayısıyla senin kız kurusu olma inadına karşı verdikleri savaşta müttefikler."

Patience'ın kalp atışları hızlanmıştı."Ama Matthew bana evlenmek istemediğini söylemişti."

Passion'ın kaşları şaşkın bir ifadeyle çatıldı."Ne zaman söyledi?"

306

"Maskeli balo gecesi."

"Demek o gece, yüzünden ziyade ruhuna maske takmış."Passion durup kardeşine baktı."Hayatım, ben eminim.Onun sana bakışını gördüm.En baştan beri onun sana bakışlarını biliyorum."Başını eğdi, sıcak kestane gözleri emin emin bakıyordu."Bu bakışın ne anlama geldiğini biliyorum çünkü Mark da bana böyle bakıyor.Yakışıklım kocamdan bahsedince aklıma geldi, bil bakalım bir zamanlar kim evlenme arzusunu inkar ediyordu?"

"Yakışıklı kocan mı?"

Passion gülümseyerek başıyla onayladı."Ben de bir daha evlenmeyeceğimi söylüyordum. Ama evlendim işte ve hatta imkansız gözüyle baktığım çocuğa bile sahip olacağım."Passion kardeşinin ellerini sıktı. "Bazen kendimizi yanlış anlarız yahut inancımızı kaybederiz. Doğru olduğunu düşündüğümüz sözler söyleriz ama sonra bakarız ki doğru değiller. "Passion'un kumral kaşı havaya kalktı. "Sen bile bazen yanılabilirsin."

"Bilirsin, ben yanılmaktan nefret ederim," diye mınıldandı Patience.

"Bilirim."

Patience'ın gözleri ablasının yumuşak bakışıyla buluştu. 'Ama bu sefer yanıldığım için sevinebilirim."

Passion'ın gözleri iri iri açıldı. "Gerçekten mı?"

Patience giderek karşı konulmaz bir hal alan kararı verme ihtimali karşısında içinde ürkek bir uçarılık duymaya başlamıştı. "Passion, sence Cavalli'den vazgeçmem çok büyük bir aptallık olur mu?" Ablasının ellerini bırakıp parmakları şakaklarına bastırdı. "Ama Matthevv gitmememi istedi. Ve şu anda ben de gerçekten gitmek istemiyorum."

"O zaman gitme."

307

"Ama nasıl olacak?" Ellerini indirdi."Fernando Cavalli'yü kim geri çevirir?"

Passion omuz silktili."Sen."

"Nasıl yaparım?Deli miyim ben?Yani gerçekten, aklımı mı kaçırdım?"

Passion gözlerinde nazik ve meraklı bir bakışla başını yana devirdi."Bilmem.Kaçırdın mı?"

Patience başını ağır ağır salladı."Bilmiyorum.Bazen öyle geliyor." Patience gözlerini kapatarak o sabah Matthew'ün ona attığı şaplaqları düşündü ve gerginliği bir anda kayboldu. Matthew ona itaatsizlik ettiği için değil, hoşuna gittiği ve Patience buna ihtiyaç duyduğu için şaplak atmıştı. Ona zevk veren her şeyden kendi de zevk aldığını anlamış bulunuyordu. Belki de ihtiyacı olan buydu, zira canı yansa da, tahrik de olmuştu.

Patience gözlerini açtı. Göğüs uçları sertleşmişti, klitorisi sızlıyordu. Ağır ve derin bir nefes aldıktan sonra ablasının dikkatli nazarıyla buluştu. "Bazen de Matthew'la kalmanın daha önemli olduğunu düşünüyorum."

Passion yavaş yavaş başını sallıyordu. "O zaman kal, Patience. Kal."

Patience ablasının bilmeden Matthew'ün sözlerini tekrar etmesi karşısında ürperdi. "Kalayım mı?" Yavaşça başını çevirerek ona baktı. Onun kara gözlerinin ona dikilmiş olmasına şaşırma- mıştı. Uzaktan bile nazarının gücünü duyuyordu. Ah, onu delicesine istiyordu. "Kalayım," dedi daha ziyade kendi kendine.

"Evet"

Patience ablasına döndü. "Aramızda verilmiş hiçbir söz olmasa bile mi?"

'Bence o gözleriyle söz veriyor."

"Gözleri çok güzel, değil mi? Ve öyle güzel şeyler söylüyor ki, Passion."

308

"O zaman ona inan."

"İnanmak istiyorum. Ama saadet benden hep uzak durdu. Ne zaman onu yakaladığımı sansam, yanıldığımı görüyorum. Bu sefer-' Ağlamamak için gözlerini kırıştırdı. "Şu son günlerde değiştiğimi hissediyorum, yahut da Matthew'ün söylediği gibi kendimi buluyorum. Tam emin değilim. Ama emin olduğum bir şey varsa, bir daha yanılmaya dayanamayacağımıdır. Kendimi bu kadar hayat dolu hissediyorken..."

Passion Matthew'e baktı. Matty Hala eve dönmüştü, o da tek durmuş durmuş onları seyrediyordu. Passion bir süre onu düşünceli bir şekilde inceledikten sonra Patience'a döndü. Yanağına bir öpücük kondurup gülümsedi. "Kal."

Bu tatlı sözcük bir saniye içinde Patience'a cevabı konusunda karar verdirtmişti.

Evet!

Patience gülümseyerek kollarını ablasına doladı. Yüreğine mutluluk ve güven hissi dolmuştu. "Kalacağım. Kalacağım."

Patience ablasının kahkahasını duydu ve bu onuda güldürdü. Ona daha sıkı sarıldı "Seni Seviyorum. Seni çok özlemişim."

Passion şaşkın bir gülümsemeyle geri çekildi, "Özledin mi?"

"Evet. Eskiden bana ait olan tarafını özlemişim. Kendimin sana ait olan yanını da."

Passion başını eğmişti.

Patience geniş bir gülümsemeyle, "Seni seviyorum," dedi yine. Sonra ablasını yanağından öptü ve dönüp Matthew'e doğru koşmaya başladı.

Matthew, Patience'ın ona doğru koşuşunu izliyordu. Yüzünde muhteşem bir tebessüm vardı, göz alıcı kıvılcık lüleleri hopluyor ve yukarı kaldırdığı turkuaz rengi eteklennin altından iç etekleri

309

Denizdeki dalgalar gibi köpürüyordu. Matthew'ün yüreği sevgi ve umutla çarpıyordu. Böyle mutlu ve coşkulu koşarak Patience ona ne söylemeye geliyordu__

Patience tam teras basamaklarına giden yola dönerken durdu. Bir uşak göründü ve ona bir mektup verdi. Patience'ın gülüşü solmuştu. Mektup kimdendi acaba?

Kraliyet Postası hızıyla meşhurdu ve insanlar onu sık sık haberleşmek için kullanır, aynı gün içinde birbirlerine mesaj gönderebilirlerdi. Eğer Mickey Wilkes işini hallattiyse, Patience'ın şu anda elinde Cavalli'den gelen mektubu tutuyor olması mümkündü.

Matthew taş trabzana tutunarak ona doğru ilerledi. Patience açılmamış zarfın ön yüzüne bakıyordu. Matthew ağır ağır merdiven basamaklarını inerken can sıkıntısı yüreğini kaplıyordu. Patience zarfı çevirip açtı. Zarftan çıkardığı kağıdı açarken yüzü biraz asılsa da esasen ifadesinde fazla bir değişiklik olmamıştı.

Matthew son basamağı inip onun yanına gitti. "O nedir, Patience?"

Patience hafif şaşkın bir ifadeyle ona baktı ama sonra gülümsedi. "Maestro Cavalli'den mektup geldi. Bana ders verme teklifini geri çekiyor. Karısı hoca ve öğrenci arasındaki ilişkinin 'samimiyetinden' endişe ediyormuş." Patience omuz silkti. "Kocasının bir kadına ders vermesini istemiyormuş."

"Üzöldün mü?"

Patience bir süre bekleyerek duygularını anlamaya çalıştı. Sonra gözlerini ona çevirerek gülümsedi. "Hayır. Üzülmedim."

Ne? Matthew rahatlamıştı.

Patience ona yaklaştı ve Matthew onun gardenya kokusunu soludu. "Neden, biliyor

musun?" diye sordu Patience.

"Hayır. Neden?"

"Çünkü ben zaten kalmaya karar vermiştim."

310

"Öyle mi?"

Patience başını eğdi ve dudaklarının köşeleri tatlı bir şekilde kıvrıldı."Evet, şimdi sana söylemeye geliyordum."

Matthew sevinçli bir haykırışla onu kollarına aldı.Onu döndürürken Patience gülüyordu.Kahkahası, kokusu ve teni Matthew'ü sarhoş ediyordu.

Matthew yavaşlayıp durdu ve bir elini onun saçlarının arasına sokarak ona sıkıca sarıldı."Kalmana çok sevindim," diye fısıldadı şakağına doğru.*Çünkü sen seviyorum.*"Çünkü sana ihtiyacım var."

Patience da kollarını ona dolamıştı."Benimde sana ihtiyacım var."

Evet!Ona ihtiyacı vardı.Bu yüzden onun bu mektubu yazdığını hiç öğrenmemesi gerekiyordu.Keşke hiç göndermeseydi.Kendine ve ona güvenmesi gerekirdi.

Ama iş işten geçmişti, hem ne önemi vardı?O kalıyordu.Kendi iradesiyle kalmaya karar vermişti.

Matthew geri çekilip ona baktı. "Senin Angel's Malikanesine gelmeni istiyorum - Matty Hala' yla beraber"

Patience çok sevinmişti. "Ciddi misin? Ne zaman?"

"En kısa zamanda. Önce Londra'da sonra madende halletmem gereken işler var. Ondan sonra orada buluşalım."

"Matthew, evini görmeyi çok isterim." Güldü "Matty Hala da çok sevinecek. Ama önce babama mektup yazıp iznini istemeliyim."

"İste, o halde. Çünkü yapacak çok işim olsa da, seni yanımda istiyorum."

Matthew ona sıkıca sarılarak dudaklarını alına bastırdı, sonra da gözlerini kapatıp

saçının kokusunu içine çekti. "Mektubun seni üzmemesine sevindim."

Patience geri çekilip ona baktı. "Senden önce olsaydı, üzülürdüm. Ama şimdi üzülmiyorum." Onun yanağını avucunun

311

için aldı. "Bu mektup da, benim kalma kararımın yerinde olduğunun Tanrı tarafından tasdiki." Parmaklarının üzerinde yükselip Matthew'ü dudaklarından öptü. "Buna üzülür mü insan?"

312

ON DOKUZUNCUBÖLÜM

ELMASLAR, KIZ KARDEŞLER

... sur bekçileri alıp götürdü şalımlı.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 5:7

Matthew elmas takı setini inceliyordu. Bu olağanüstü set, tarak şeklinde bir çift toka, küpe, kolye, iki bilezik, bir kemer tokası ve bir yüzükten oluşuyordu. Altın ve elmas parçalarından oluşan parçalar siyah kadifeden kutunun içine serpiştirilmiş

Patience'ın kesme boncuktan kolyesini düşündü. O, güzelliği ve kalitesine uygun değerli taşlara layıktı. Eğer onunla evlenmeye razı olursa, Matthew onu güzelce süsley ecekti.

Kutuyu kapatıp başını kaldırdığında kuyumcu çırağının hâlâ masasının önünde dikilmekte olduğunu fark etti. Ona teşekkür edip bahşişini vermişti. "Teşekkürler," dedi bir kere daha. "Çok güzel bir set. Alıyorum."

Çırak biraz tedirgindi. "Ustam beğeneceğinizi söylemişti. Bay Hawkmore. Yalnız şu var - kendi de bu aksilikten dolayı esef duyuyor - fakat size şunu vermemi özellikle tembihledi." Titrek eliyle cebinden bir kağıt çıkardı.

Matthew kaşlarını çatarak kağıdı alıp açtı.

Fatura!

313

Birdenbire yakasından itibaren kızarmıştı. Bunca yıllık müşteriydi, ilk defa teslimatta eline fatura veriliyordu.

Öfkeyle çırağa baktı. "Bugüne kadar ödemelerimi hep zamanında ve tam yaptım."

"Evet, Bay Hawkmore! Doğru söylüyorsunuz. Ben biliyorum doğru olduğunu." Delikanlı utançtan kıpkırmızı kesilmişti. "Ama ustam bu sefer - düşündü ki, bu özel koleksiyon - parçaların çokluğundan dolayı - sadece bu seferlik - bir kereliğine - kusura bakmazsanız -

şey, düşündü ki, ödemeyi peşin alsa daha iyi olur. Sadece bu sefere mahsus olarak. Şartlar göz önünde bulundurulunca..." Delikanlının sesi yavaş yavaş alçalarak duyulmaz olmuştu.

"Ne şartları?" dedi Matthew sinirli sinirli. Çırağın beti benzi atmıştı. "Şey. eee..." Eliyle alnını sildi. "Bay Hawkmore, Lord Benchley'in de ustamın müşterisi olduğunu biliyorsunuz. Şey, Lord Benchley, işte, bazı şeyler ima ediyor."

Matthew ellerini yumruk yapmıştı. "Neler ima ediyor?"

"İşte. artık Smithfield ve Oğulları ile çalışmayabilirmiş. Sonra, yakında kaliteli müşterisi kalmayacakmış eğer"-çırak güçlükle yutkundu- "sizinle çalışmaya devam ederse." Matthew birdenbire Romalı imparatorların neden genellikle elçileri öldürdüğünü anlamıştı. Kutuyu çırağın suratına çarpmak istiyordu.

Fakat onun bu duruma şaşırmaması gerekirdi. O ve Archibald Benchley genellikle aynı esnaf ve tüccarlarla alışveriş ediyordu .Matthew onun hepsini etkilediğini düşünerek köpürüyordu. Bu güvenilirliği sorgulanırken, yarın hiç alışveriş yapamayabilirdi.

Siyah kadife kutuya baktı.

314

Bunu geri gönderirse, Patience bu güzel setten mahrum kalacaktı.

Öfkeden titreyerek bir çek yazdı.Çenesi kenetlenmiş bir halde ayağa kalkıp çeki çırağa uzattığında oğlan tereddüt etti.

Ama çeki aldı, kağıdı tutar tutmaz da elini geri çekti."Teşekkür ederim, Bay Hawkmore."

"Etme, istemez," diye tersledi onu Matt."Ustana da söyle, kaliteli müşterilerini kaybetmekten korkmasın, çünkü bu benden görüp göreceği son çek."

Adam başıyla selam verip geri geri kapıya doğru ilerledi."Peki, Bay Hawkmore. Kusura bakmayın, Bay Hawkmore."

Sonra dönüp kaçarcasına dışarı çıktı.

Matthew masasının kenarını kavrayarak baktı. Kutuyu açmak için ellerini zorla ona götürdü.

Gözleri ışıldayan mücevherlerin üzerinde dolaştı.

Bu olağanüstü bir setti. Ama artık ona hiçbir zevk vermiyordu.

Muhtemelen satın aldığı en pahalı set olduğu içindi.

Ödediği fahiş fiyat yüzünden, ezilen haysiyeti yüzünden.

Kapağı kapattı.

Patience uğrunaydı bütün bu eziyet.

"Ah, Patience, ne zaman gidiyorsun? Babana yazdın mı? Matty Hala ne diyor?"

Patience masanın karşısından ablasına gülümsedi. "Evet, babama yazdım. İzin verirse, on güne kadar yola çıkarız. Matty Hala'nın sevinçten akli başından gitti."

Passion gülüyordu. "Gitmiştir. İkinize amansızca evlilik baskısı yaparken yanınızda olup seyretmek isterdim. Çok eğlenceli olacağından eminim."

"A, şimdiden oldu gözüyle bakıyor. Ona Cavalli'ye gitmediğimi, ikimizin Matthew'ün evine

Gideceğimizi söylediğimde

315

Gözlerini göğşe çevirip Tanrı'ya dualarını kabul edip 'bana akıl ihsan ettiği' için şükretti. Sonra da düşünüyü planlamaya başladı."

Passion gülerek fincanını aldı."Cavallinin seni eğitmekten vazgeçtiğini söyledin mi?"

"Söyledim. Bunu bile benim Matthew'la evlenmem için bir işaret sayıyor." Patience kaşını kaldırdı. Böyle çok daha iyi olmuş çünkü ben 'her zaman kendim için en iyiyi bilemezmişim' Ama nihayet şeftaliliğimi kabul ettiğim için beni kutladı."

Passion tatlılıkla gülümseyip fincanı tabağına geri koydu. "Onun seninle ilgili arzularını kabul etmişe benziyorsun."

"Matty Hala istediği arzuya sahip olabilir." Patience aşağı bakıp kucağındaki peçeteyi

düzeltilti. Matthew evlenmek istemediğini söylemişti. Ama o zamandan bu yana yaptığı ve söylediği her şey aksini işaret ediyordu. Passion bile Matthew'ün onunla ilgili niyetleri olduğunu anlamıştı. Patience içinde kaynayıp duran sevinci fazla belli etmemeye çalışıyordu. Ağır ve emin adımlarla ilerlemeli. İç çekip gülümseyerek ablasına omuz silkti. "Onun arzularına göre hayatlarımızı şekillendirecek değiliz."

"Doğru." Passion çenesini eline yasladı. "Ama bazen onun gözüne kestirdiklerini evlendirme kudretine sahip olduğunu düşünmüyor değilim. Babamla annemi baş göz eden de o. Mark'la beni de evlendirmeye çalışmıştı. Komşusunun kızını şimdiki kocasıyla tanıştıran oydu ve evvelki yaz galiba Swittley kardeşler üzerinde de evlendirme sihrini kullandı." Passion kaşlarını kaldırdı. "Belki sen de düğününü planlamaya başlamalısın." Patience gülümseyerek başını sallıyordu. "Bence Matty Hala'nın güçlerine karşın , beni asıl harekete geçiren Matthew'ün gücü oldu.Ondan bir işaret gelebe kadar düğün planı yapmayacağım."

"Ona gerçekten güveniyorsun galiba?"

316

"Evet." Cevabı hiç beklemeden ve tereddütsüz vermişti."Ta baştan ona güvenmiştim."

Passion başını yana eğdi."Ne müstesna bir şey.Sen öyle kolayca güven duyan birisi değilsindir."

"Sanırım bana bakışından dolayı ona güvendim.Sanki bakarken içimi, benim bile bakmaya cesaret edemediğim parçalarımı görüyor."

Passion küçük masanın üzerinden uzanıp onun elini tuttu. "Henri'nin acısını mı mesela?"

"Bilmiyorum." Patience gözlerini çayına iindirdi ve ablasının elini sıktı. "Hatta belki senin acını"

Sessizlik uzuyordu. Nihayet Patience gözlerini kaldırdı.

Passion kaşlarını çatmış şaşkın birifadeyle ona bakıyordu. "Ne? Ben sana ne acısı verdim?"

Bu soru Patience'ı yaralamıştı,. "Ne acısı mı?Sen beni bıraktın. Beni bıraktın, bir daha da eskisi gibi olmadık."

Passion kardeşine bakarken dudakları titriyordu."Patience, neden bahsediyorsun?"

Patience gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü hissediyor ama aldırmiyordu. "Eskiden ne kadar yakındık, her şeyi bitlikte yapardık. Hatırlamıyor musun?" Patience diğer elini de ablasının üzerine kapatıp sıktı. "Ah, Passion, hatırlamıyor musun?"

Passion'ın boğazı düğümlemiş, gözleri çakmak çakmak olmuştu.

Patience'ın ise yüreği her çarpışında ağrıyordu. "Hatırlaman gerek - birbirimizin elbiselerini giydirir, saçlarını tarardık. Her sabah tırabzandan kayar, her gece merdivenleri koşarak çıkardık hani? Adımlarımız bile uyumlu, konuşmalarımız bikle kafiyeiydi." Hatıraların hücumu altında titriyor, gözyaşı dökmeye devam

317

Ediyordu."Birklikte kolyeler yapıp Bay Higgins'in ineğinin boynuna astığımızı hatırlamıyor musun?İkimiz gölde yüzer, kötü bir cadının eline düşmüş deniz kızları gibi davranırdık."

Ablasının da gözünden yaşlar süzülüyordu. Patience başını salladı. "Birbirimize her şeyimizi anlatır, hiçbir şeyimizi saklamazdık, unuttun mu? Sırlarımızı ve hayallerimizi paylaşırdık acılarımızla korkularımızı da. Ah Passion'-Patience ablasının elini yanağına koydu-"unuttun mu, birbirimizi ne çok severdik?"

Passion kollarını Patience'ın omuzlarına sıkıca sardı. "Unutmadım tabii, canım hepsini hatırlıyorum."

Patience yanağını ablasının yan tarafına yasladı. Bir şey olmuştu. Adeta içinde bir set yıkılmış ve yıllarca ablasına duyduğu özlemin acı veren derinliğini hissetmeye başlamıştı. Ve onları bastırmaktan veya saklamaktansa koyuvermeyi tercih etmişti. "Beni bıraktın." diyerek ağlıyordu. "Artık bana ayıracak vaktin yok. Hep Prim aramızdaydı. Onu giydirir, saçlarını tarardın, bana - bize - vakit kalmazdı." Patience yüzünü ablasının yan tarafına dönüp ona sarıldı. "Bazen seni benden aldığı için Prim'e nefret duyardım. Ama onu canım kadar severken ondan nasıl nefret edebilirdim? Hem çok küçüktü, sana ihtiyacı vardı."

"Canım benim." Passion onun üzerine eğilip saçlarını okşadı.

Ama bu şefkatli dokunuş Patience'ı daha çok ağlamaya yaradı."Bazen senden de nefret ediyordum.Bazen sana kıızıyordum."Gözyaşlarının ve duygularının baskısına karşı gözlerini sıkıca kapattı."Ama sonra böyle şeyler düşündüğüm için ve bu kadar bencil olduğum için kendimden nefret ediyordum."

Passion dizlerinin üzerine çökerek Patience'ın ellerini tuttu.

318

Yüzünde yol yol gözyaşı izleri vardı."Canım - tatlı Patience'ım, affet beni."

Ablasının gözlerindeki ıstırap Patience'ın yüreğini burdu."Hayır, af dileme.Sen bir meleksin -azizesin- hep öyleydin.Sorun bende.Kendi duygularımın ağırlığını kaldıramadım.Onları ne yapacağımı bilemedim, o yüzden gömdüm."Patience ablasının ıslak yanağını ellerinin arasına aldı."Sana yük olmamak için elimden gelen herşeyi yaptım.Kendime baktım ki sen bakmak zorunda kalmayasın. Ayağına dolanmadım ki Prim'le ilgilenesin. Güçlü, kusursuz ve eksiksiz olduğumu düşündüm.Ama şimdi..." Sözleri boğazında düğümlendi ve gözlerinden yeniden yaşlar döküldü. "

Passion onu kollarına aldı. "Ah, Patience'ım benim -kardeşim." Onun da sesi boğuluyordu. "Annem öldüğünnde on ikiydim, sen ise ancak on. Seninle olmak istediğim o kadar zaman oldu ki. Seni özlüyordum, neşemizi ve özgürlüğümüzü özlüyordum.Ama bunları dile getiremiyor söylersem özlemimin artmasından korkuyordum. O yüzden ben de başımı eğip, işlerimi yaptım." Geri çekilip Patience'ın başını ellerinin arasına aldı. "Ama öyle yapınca da seni görmez oldum, değil mi?" Patience başını iki yana sallıyordu.

"Evet. Evet, öyle oldu. Tekrar başımı kaldırıp sana bakınca, iş işten geçmişti. Sen artık bana ihtiyaç duymuyor gibi görünüyordun. Ama bundan gurur duyamadım." Gözyaşları sel gibi akıyordu. "Beni affet, Patience."

Patience ablasının yüzündeki ıstırap dolu ifadeye dayanamıyordu. Onu çocukken sevdiği kadar seviyordu."Affedilecek birşey yok. Duygularımızı paylaştık, kalplerimizi açtık, o kadar."

Passion onu tekrar kendine çekti. "Seni seviyorum." Diye mırıldandı.

319

Gözyaşları durmadan akan Patience yere doğru kayarak ablasının yanına oturdu ve onun kollarına sığındı.

Passion onu yavaş yavaş sallıyordu. "Seni seviyorum. Sen benim canımsın."

Bu sözler Patience'ın yüreğine işleniyordu; onu çocukken olduğu gibi derinden etkiliyor ve avutuyordu. "Ben de seni seviyorum."

Yanağından aşağı bir damla yaş daha kaydı. Ama bu gözyaşında hü­zün olsa da, ferahlık - hatta özel bir saadet bile - vardı.

320

YIRMİNCİ BÖLÜM

KEŞİFLER

Benim bağım, kendi emremde...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 8:12

Matthew, Benchley'nin Gwenellyn'deki eski odasının başköşesinde duran büyük, gösterişli masada oturuyordu. "Anlat."

Mickey Wilkes siyah saçını alnından geriye itti, arkasına yaslandı. İsteksiz görünüyordu, daha da beteri, sessizdi.

Matthew kaşlarını çatmıştı. "Bayan Dare bugün Angel's Malikanesinde olacak. Onu karşılamak üzere orada olmayı planlamıştım. Ama haberci senin buraya gelip bir haber getireceğin mesajını iletince, bekledim. Şimdi, söyle bakalım Bayan Dare'in emsalsiz eşliği dururken burada seninle oturmamın sebebini."

"Bayan Dare'in yanında olamadığınız için üzgünüm. Ama buraya Angel's Malikanesinde daha çabuk gelecektim. Hem Benchleylere karşı bir an önce elinizde bir koz olmasını istiyordunuz."

"Anlat, o zaman."

"Hoşunuza gitmeyecek."

"Bırak da ona ben karar vereyim."

"Yine de ispatlayamam. Kanıta ihtiyacım var"

321

Matthew öne doğru uzanarak ellerini sakince masanın üzerine koydu. "Eğer bana ne

bulduğunu hemen söylemezsen masanın üzerinden uzanıp boğazını sıkarım. Anlaşıldı mı?"

"Evet." Mickey başını salladı ama Matthew'ün tehdidinden pek de etkilenmiş benzemiyordu. "Bakın Bay Hawkmore bana Benchleylerin kirli çamaşırlarını bulmam için para ödüyorsunuz, ben de buldum. Ama haberim beklediğinizden daha çarpıcı olabilir.

"Bekliyorum."

Mickey iç geçirdi. "Tamam, buyurun. Bayan Biddlewick'le arkadaşlık kurmaya başladım, geçen gece de nihayet bir şişe cini paylaşmaya davet ettim. Birkaç kupa içirdikten sonra ona canımın çok sıkıldığını oralarda ilginç şeyler olup olmadığını sordum. Olduğunu söyledi. Yok canım, dedim. Burası cenaze evi kadar sessiz, dedim. O da bana sizinle Benchleyler arasında olup bitenleri anlattı. Bu sırada ben onun kupasına sürekli cin takviye ediyorum ki rahat rahat anlatmaya devam etsin. Sizden ve skandaldan bahsetti durdu; bu gidişle hiçbir şey öğrenemeyeceğimi düşünmeye başlamışken iskeletlerin bazı insanların hayatları boyunca peşini bırakmadığını söyledi."

Matthew'de yavaş yavaş bir gerginlik hasıl oluyordu. "Ona ne demek istediğini sordum. Bir şey söylemedi. Tabii, dedim, hiçbir şey bilmiyorsun. O da her şeyi bildiğini söyledi." Mickey öne doğru uzandı. "Sonra da bana iyice yaklaşarak, geçirip en kokulu nefesini yüzüme çarparak dedi ki. Bay Hawkmore buradaki tek gayrimeşru çocuk değil." Mickey, Matthew'ün gözlerinin içine bakıyordu. "Dedi ki, bunlar soylarının saf olduğunu söylüyorlar, utan Hawkmore diye bağıyorlar ama Benchley kanı da en az o kadar piç."

Acı

322

Şok.

Hayret.

Acı

Kendi gayrimeşruluğunu keşfettiğinde hissettiği bütün duygular yine hücumla geçmişti. Gözleri batıyordu, solukları sıkışmıştı. Ciğerleri havayla dolarken, keskin bir kavrayışla doluyordu.'

Benchleyler İngiltere'nin en saf soylarından biri olduklarını iddia ediyorlardı. Kraliyet Ailesinden daha İngiliz'diler ve her biri asilzadeydi. Bu onların övünç ve gurur

kaynağıydı.Archibald Benchley'in iş zekası ailenin servetine servet katarken dahi hepsinin üzerinde soylarının bayrağı dalgalanıyordu.

Yalanlar?

Aldatma ve dolandırma?

Matthew öikeden kuduruyordu.

İkiyüzlülük!

Ahlaksızlık!

Matthew gözlerini tekrar Mickey'e kaldırdı. "Devam et."

Mickey koltuğuna gömülmüştü. "Hoşunuza gitmeyeceğini söylemiştim."

"Sen devam et," dedi Matthew sıkılmış dişlerinin arasından.

"Bridlewick artık yıkılacak kadar sarhoştur. Ama ben içirmeye devam ettim. Dedi ki, Lord cenapları öğrenince çıldırmış. Leydi cenapları âşığının kim olduğunu söylememiş, kısa bir süre sonra da ölmüş." Matthew saçlarını gözünün önünden çekti.Bridlewick'e Benchley'in evin bütün hizmetlilerini bu yüzden mi değiştirdiğini sordum. Öyleymiş. Komik olan ne biliyor musunuz?" Kaşlarını kaldırmıştı. "Benchley bu sırrı en iyi bilen kişiyi yanında tutmuş. Meğer Leydi cenaplarının aşığı da Brittlewick'in kuzeninden başkası değilmiş. Meğer o, Benchleylerin arabacısı

323

değil miymiş? Ama Leydi cenapları hamile kalınca onu göndermişler. Lord cenpları karısını aşığına mektup yazarken yakalayınca her şeyi öğrenmiş. Fakat mektubun üzerinde isim yokmuş -sadece sevgilim yazıyormuş."

Hep bir mektup olurdu zaten. "Ama sende isim var."

"Var, Bay Hawkmore. Adamın ismi Roger MacQuarrie."

"Nerede bulunabileceğini biliyor musun?"

"Bryntoogle. Iskoçya'nın kuzeyinde küçük bir köy."

"Oraya git." Matthew kelimeleri kenetlenmiş çenesinden güçlkle çıkarıyordu. "Git oraya.

Adamı bul ve bana bunun bir kanıtını getir."

"Peki efendim. Bay Hawkmore." Mickey ayağa kalktı.

"Bay Wilkes."

Mickey Matthew'e baktı. "Efendim?"

"O biliyor muymuş?"

"Bayan Briddlewick sızıp kalmadan önce ona sorduğum son soru bu oldu. Leydi Rosalind biliyor mu?" Mickey başını iki yana salladı. "Bilmiyor."

Biliyor olamazdı. Kibri çok gerçektir. Ama Benchley biliyordu. Şerefsiz adam, Matthew'ü hem piç hem yalancı olmakla itham ederken, senelerdir kendi evindeki piç saklıyormuş.

Benchley'i kızına gerçeği söylemediği için kınamıyordu. Ama aynı gerçeğin yüzünden Matthew'e karşı gösterdiği kötülüğü ve hırçınlığının, kişiliğine attığı çirkin ifritanın, mali açıdan onu çökertmeye ve şirketini ondan çalmaya çalışmasının cezasını çekecekti. Yalancı, şerefsiz Archibald Benchley!

Matthew çekmecesinden birkaç banknot çıkarıp Mickey'e uzattı. "Git. Gidip bana kanıt getir."

Mickey, parayı toplayıp canine soktu. "Peki efendim." Başını sallayarak şapkasını takıp çıktı.

324

Matthew uzun süre hareketsiz oturdu. Sonra koltuğundan fırladığı gibi öfkele bağırarak masa lambasını karşı duvara fırlattı.

Çarpmadan sonraki ağır sessizlikte öfkeden kaskatı olmuş bir halde dikiliyordu. Öfkesi Benchley'e ve durumun zorluğundaydı.

Rosalind'den tiksine de kendisine yapılanı asla ona yapamazdı.

Angel's Malikanesi Matthew'ü yansıtmıyordu.

Mazgalı siperleri, bezemeli demirleri ve avlusuyla muazzam bir neo-Gotik yapıydı ama

Has ortacağ yapılarının aksine tek bir kırık taş, sarmaşık yahut görürünüşünde bir kişilik sahibi değildi. Gri taş duvarlar ve arduaz tavan yepyeni pürüzsüz ve kusursuzdu.

Burası ev değil, bir beyanattı.

Hayır bu ev beyanattan öte bir şeydi Bu bir haykırıştı -servet, mevkii ve modernlik çığılıydı.

Patience kaşlarını çatı.

Ama burası Matthew'ü yansıtmıyordu.

En azından onun tanıdığı Matthew'ü.

Matthew neredeydi?

"Matthew nerede?" diye yüksek sesle sordu Matty Hala. Onlara hizmet eden uşak başını eğerek selam verdi. "Beyefendi gecikecekler, hanımlar. Sizi evinde ağırlamaktan mutluluk duyduğunu söylüyor ve özür diliyor. Yarın burada olması bekleniyor."

Patience büyük bir hayal kırıklığına uğramıştı.

" Aa," dedi Matty Hala yüzünü asarak, "biz de Bay Haekmore burada olur diye umuyorduk. Bilmem, onsuz nasıl geçecek bir gün."

Patience iç geçirdi.İlk defa halasıyla aynı fikirdeydi.

325

"Eh. ne yapalım, sabır göstereceğiz. Bir de sabrım kalmış olsaydı... "Matty Hala omuz silkip elini gözlerine siper ederek eve baktı."Eh, güzelim, kesin olan bir şey varsa, o da Matthew'le evlenince oda sıkıntısı çekmeyeceğindir."

Utanan Patience uşağa şöyle bir bakıverdi ama uşak halasının sözlerine hiç tepki göstermiyordu. Patience halasına yanaşıp alçak sesle. "Matty Hala, kendi kendine gelin güvey olma canım," dedi.

Matty Hala hışımla kaşlarını kaldırdı. "Ben kendi kendime gelin güvey olmuyorum. Ben sadece bir gerçeği dile getiriyorum," dedi sıradan bir sesle.

Patience halasına kızgın kızgın baktıktan sonra Lord Fitz Roy'a döndü. Lord Fitz Roy, Lord Rivers'ı onların yanına getiriyordu. Matthew'ün yokluğunda bu iki lord onlarla birlikte Angel's Malikanesine gelmiş ve mükemmel birer refakatçi ve yol arkadaşı olduklarını

göstermişlerdi. Farnsby ile Asher ise onların arkasındaki arabadan iniyorlardı.

"Ah, nihayet geldik, hanımlar." Lord Rivers Matty Hala'ya çelimsiz kolunu uzattı. "Tıpkı umduğunuz gibi çay vaktinden hemen önce, Bayan Dare."

O daha uzun olsa da, Matty Hala ondan daha güçlü kuvvetli görünüyordu. Ama gülümseyip elini zarifçe koluna koydu. "Evet, lordum," dedi, eve doğru yürürlerken. "Ne güzel, zira çay içemediğimde baygınlık geçiriyorum."

Fitz Roy Patience'a kolunu uzatırken tek kaşını havaya dikti. "Gerçekten bayılıyor mu?"

Patience onun soluk gözlerine baktı. "Bildiğim kadarıyla lordum, Matty Hala hayatında bir kez olsun bayılmadı." Dönüp Farnsby ile Asher'ı beklerlerken Fitz Roy'un dudaklarının uçları yukarı doğru kıvrılmıştı. Kuzenler her zamanki gevezeliklerine dalmışlardı.

326

"Sana bugün yağmayacağını söyledim." Diyordu Farnsby."Beş sterlinimi sonra alırım. Biliyorsun bu yakınlarda kazanmazsan bu mağlubiyetini Sıradışı Olaylar Mecmuası'na yazmak zorunda kalacağım."

Asher gözlerini devirdi.'Neden istasyondan buraya gelene kadar parmaklarını en az on kere kütürdettiğini yazmıyorsun?Bu da bir rekordur, Hem de sinir bozucu cinsten.Bir daha yaparsan parmaklarına vuracağım."

Farnsby elini Asher'ın önüne doğru uzatıp parmağını başparmağıyla çekerek çıtlattı.

Asher yapılı kuzenini yakalamaya çalışırken ve Farnsby'nin güldüren direncine rağmen Asher onun elinin üstüne birkeç kere vurmayı başardı.Farnsby kuzeninin yanlarını dürterek karşılık veriyordu.İki kuzen Patience ile Fitz Roy'a yaklaşıırken hala itişip kakışıyorlardı. Fitz Roy onlara büyüklenircesine bakıyordu "Çocuk bunlar." Sonra da dönüp Patience'ı eve giden geniş yola çekti.

Kuzenler onları takip ettiler. "Bak, Fitz Roy bize çocuk dedi.Bu konuda ne yapacağız?"

"Ben hiçbir şey yapmayacağım. Senden bahsediyor, benden değil."

"Hayır, bunlar dediğini çok iyi işittim." Kısa bir sessizlik. "İddiaya var mısın?"

Patience gülüyordu ama Angel's Malikanesi'nin eşiğinden içeri adım atınca kuzenleri unutuverdi. Giriş çok büyüktü ve içeri giren grubun, özellikle de Matty Hala'nın sesi taş

zeminden ve geniş merdivenlerden yankılanıp kubbeli tavana çarpıyordu. Tavandan büyük demir lamba armatürleri ve her lambanın alımdan da mızrak gibi bir parça sarkıyordu. Bu parçaların amacı avizelere zenginlik katmak olsa da Patience'ın ilk düşündüğü şey, birinin düşmesi durumunda bir insana sapanabileceğiydi.

327

Kendine kızarak bu korkunç düşünceyi kafasından uzaklaştırdı. Burası Matthew'ün eviydi ve çok güzel döşenmişti. Duvarda mızrak dövüşü sahnesi resmedilmiş dev bir halı asılıydı. Bir başkasında güzel bir manzara resmi vardı. Geniş alan göz kamaştırıcı güzellikte mobilyalarla ve sanat eserleriyle bezenmişti. Uzun pencerelerden içeriye bolca gün ışığı giriyordu. Evet, Angel's Malikanesi büyüleyiciydi.

Sevilmeyecek bir tarafı yoktu.

Bir de Matthew burada olsaydı...

Hawkmore Evinden ayrılmadan önce Matthew önden gidip onu evde bizzat karşılayacağını söylemişti. Belli ki Gwenellyn'de önemli bir işi çıkmıştı. Patience onu özlemişti.

Fitz Roy uşak Bay Simms'i tanıştırdı. Sonra beraberce üst kata çıkarlarken, Matty Hala çayın faydalarını anlatıp durdu.

"Yarım saate kadar misafir salonunda çay servisi siparişi verdim," dedi Fitz Roy.

"Lordum, siz bir azizsiniz," dedi Matty Hala.

"Gerçekten mi?" Fitz Roy kaşlarını kaldırmıştı. "Azizlik mertebesine bu kadar kolay ulaşılabilirdiğini bilseydim, onca zaman beklemezdim."

Patience gülümsedi. Erkekler evin diğer kanadına yöneldiler. Patience ile Matty Hala ise uşak tarafından geniş koridordaki karşılıklı odalarına götürüldüler.

"Unutma, canım, çay yarım saat sonra," dedikten sonra odasına girdi Matty Hala.

Patience başını salladıktan sonra kendi odasına girdi. Burası da aşağıdaki giriş gibi çok büyük ve çok güzeldi. Leylak, mor ve kahvenin tonlarıyla döşenmiş oda çok yüksek bir tavana ve bir dizi geniş pencereye sahipti. Genç bir hizmetçi eğilerek se-

328

Lam verip kendini tanıtarak adının Annie olduğunu söyledi.Bu esnada uşak, Patience'ın sandıklarını yandaki giyinme odasına koydu.

"Eşyalarınızı yerleştireyim im, küçük hanım?" diye sordu hizmetçi.

Patience başka bir adamın cello kutusuyla el bavulunu taşıdığını gördü.Adam ikisini de pencerelerin önündeki oturma alanına bıraktı."Olur Annie.Teşekkürler."

Kız giyinme odasına giderken Patience enstrümanına doğru ilerledi.Matthew ona enstrümanını da getirmesini, birlikte çalışacaklarını söylemişti.

Çello kutusuna bakıyordu. Neden bu kadar itaatkar olmuştu?

Onu getirmemesi gerekirdi. Şu anda hayatında ona yer yoktu.

Kutuya arkasını döndü.

Şu anda hayatında Matthew vardı. Yarın eve gelir miydi?

Onun ilgisi olmadan on gün dayanmıştı ama şimdi huysuzlanıyordu. Şaplak istiyordu, bir de orgazm... Ama ona bu ikisinden daha çok ihtiyacı vardı. Onun kokusunu duymak ona dokunmak istiyordu.

Büyük odaya bakarak ümitsizce iç geçirdi.

Ah, onu çok özlemişti.

Ah, Matthew onu çok özlemişti.

Matthew aceleyle temizlenmiş, tıraş olmuş ve giyinmiş, yemeğe iniyordu.

On gündür Patience'ı görmemişti ama bu süre ona ömür gibi gelmişti. Onun gülüşünü ve zekice bakan gözlerini özlemişti. Teninin gardenya kokusunu özlemişti. Sesini, arkadaşlığını sohbetini özlemişti. Tutkulu öpücüklerini, yumuşak vücudunu

Ve tatlı uysallığını özlemişti.Ama belkide en çok sıcak varlığını, sade yakınlığını özlemişti.

Angel's Malikanesi'ne girdiği an onun varlığını hissetmişti.Hala da onun, evin havasını saran, onu çağıran varlığını hissediyordu.

Patience onun Benchley'in adiliğine, ikiyüzlülüğüne ve kötülüğüne duyduğu öfkeyi yatıştırmıştı.O, karanlığı aydınlatıyor, öfkeyi neşeye çeviriyordu.Matthew'e temizlik ve tazelik hissi veriyordu.O Matthew'ün Persefone'si, aşkıydı.

Yemek odasına yaklaşırken yavaşladı, içeriden birtakım erkeklerin ve Matty Hala'nın sesi duyuluyordu.

"Biliyorsunuz lordum, bir erkek için bekarlık zordur."

"Öyle mi ,Bayan Dare?" Bunu söyleyen Lord Rivers'in kibar sesiydi.

"A, evet. Bekar insanın başına her türlü illet gelir. Çıban, şeytantırnağı, veba..."

"Aman, Matty Hala, ne vebasız?" İşte bu aşkının biraz sinirli sesiydi.

"Evet veba." Matthew, Matty Hala'nın Patience'a kızgın kızgın bakışını görür gibi oldu. "O yüzden de bazı genç kızlar,özellikle de çok güzel olanlar... ehem... evlenmek mecburiyetindedirler."

"Vebanın önüne geçmekle güzelliğin ne alakası var?" Aşkının sesi bu sefer bir parça daha aksi geliyordu.

"Aman, Patience. Sen hiç güzel vebalı gördün mü?"

"Ben hiç vebalı görmedim."

"E. ben de görmedim, çünkü Tanrı'ya şükür İngiltere'de evliliğe önem veriliyor. Ama bu illete boşuna veba dememişler. Bence bu hastalığa yakalanan insanların orasında burasında şişler, lekeler çıkıyordur."

330

"Matty Hala, vebanın evlenmemekle hiçbir alakası yok.Bildiğim kadarıyla veba pislik ve farelerle bulaşıyor."

"Tamam işte. Herkes bilir ki -kusura bakmayın, beyler- erkekler pasaklı olur. Kadın ise tabiatı icabı temizdir.Dolayısıyla erkek evine bir kadın getirdiği zaman evine tertip düzende

gelir. Böylece erkek vebaya yakalanmaz."Kısa bir sessizlik."Bu kadar basit yani."

Uzun bir sessizlik.

Matthew gülümseyerek odaya girdi."İyi akşamlar, hanımlar, beyler."

Yavaşladı ve misafirleri onu selamlarken, o sevgilisine uzun uzun baktı. Kızıl lüleleri arkada toplanmış fakat kalın bir bukle göğüslerinin hafif yuvarlaklığının üzerine bırakılmıştı.Dudaklarından bir solukla birlikte onun adı dökülüverdi. Ve Matthew onun güzel, parlak gözlerine baktığında, gözleri yumuşak bir hasretle ışıldadı."

"Patience."

Kalbi çarparak ilerledi. Adını yüksek sesle mi söylemişti.Eğilip elini aldığı anda ve eldiveninin yumuşak derisini dudaklarına bastırduğunda burnuna gardenya kokusu geldi. Eli elinde onun nemli gözlerine bakıyordu. "Bayan Dare, sizden uzak olduğum talihsiz zamanlarda ne kadar güzel olduğunuzu unutuyorum."

Patience'ın dudakları aralandı ve narin burun kanatları titredi.

Hayalinde onunla öpüşen Matthew'ün aleti sızladı.

"Asher," dedi Frnsby sessizce ama yinede herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle," güzel söz, değil mi?Bunu unutmayalım."

Matthew Patience'ın parlayan gözlerine bakarak gülümsedi.Patience'ın hafif başlayıp kahkahaya dönüşen gülüşü herkese sirayet etmişti. Fitz Roy bile gülümsüyordu.

331

Matthew gözlerinde şefkatle elini hafifçe sıktıktan sonra bıraktı.Patience'ın çabucak kucağına yerleştirdiği elinin titrediğini farketti.

"Sen en iyisi yaz bunu," dedi Asher, kuzenine."Yoksa yanlış söylersin."

"İyi fikir." Dedi Farnsby ve cebinden küçük bir not defteriyle kağıt çıkardı.

Matthew masanın diğer yanındaki Matty Hala'nın yanına giderek onun elini aldı. "Bayan Dare, bu akşam çok hoşsunuz."

"Teşekkür ederim,hayatım. Ama ne bu resmiyet?" Matthew'ün elini kendi ellerinin içine aldı. "Ben senin-senin"-Patience'a baktı--"neyin sayılırım? Kaymhalan?" Kaşlarını çatı.

"Kayınha- la diye bir şey var mı, Patience?"

Matthew Patience'in halasına kızmasını bekliyordu. Ama Patience gülümsedi. "Bilmiyorum, Matty Hala. Ama öyle bir şey yoksa da kesinlikle olmalı." Patience güzel kaşlarının tekini kaldırdı. "Belki de yeni bir kelime türettin."

"Ay, değil mi?"Sevinçle gülümseyen Matty Hala Matthew'ün elini bıraktı. "Kim derdi ki ben bir kelime türeteceğim? Ama bu kadar kolaysa yüz tane daha türetebilirim."

"Hatta bin tane," dedi Fitz Roy alaycı bir şekilde.

Matty Hala başıyla tasdik etti. "Hatta bin tane."

Matthew gülümseyerek masanın başındaki yerini aldı. Fitz Roy, Matty Hala ve Farnsby sağında, Lord Rivers, Patience ve Asher ise solunda oturuyorlardı. Matty Hala yeni bulduğu kelime hakkında konuşur, uşak tabağına çorba koyarken Matthew Patience'a bakıyordu. Aşk, omuzları ve göğsü küçük büzgülerle süslü şeftali rengi bir elbise giymişti.Kaplumbağa kabuğundan tokaları kızıl saçlarına oturtulmuştu ve boynundaki kahverengi saten kurdeleden kabartmalı bir kolye ucu sarkıyordu.

Patience'ın görüntüsü, sonbaharı çağırıyordu.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

PATIENCE'IN ÇELLOSUYLA DERDİ

Beni yüreğinin üstüne bir mühür gibi yerleştir...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 8:6

Matthew Patience'a baktı. Patience bahçe koltuğuna oturmuş Farnsby ile Asher'in tenis maçını seyrediyordu. Başında geniş kenarlı siyah bir hasır şapka, üzerinde gök mavisi bir elbise vardı. Beyaz organzeden büzgüleri olan bir önlük kare yakasını kaplıyor, siyah kurdeleyle boynunda bağlanıyordu. Beyaz organze kol ağzları dirseklerine kadar kıvrılmıştı. Uzun saçları yüzünden geriye çekilmiş fakat şapkasının altından şelale gibi salıverilmişti. Güneş ışığı saçına kızıl ve sarı panlılar veriyordu.

Matthew iç geçirdi. Angel's Malikanesi'ne geldiğinden beri bir haftadır geceler rüya gibiydi. Hemen bütün geceyi onunla geçirerek birkaç saatliğine de olsa sıkıntılarını unutuyordu. Ne yazık ki Angel's Malikanesi'nde gizli geçitler yoktu, o yüzden onun odasına geç vakit gidip erkenden ayrılmak zorunda kalıyordu. Ama onunla olmak, sırf yanında uyumak için bile her şeyi katlanırdı.

Gündüzleri ise bu kadar huzurlu geçmiyordu. Bir yandan

333

GWR'yi güçlendirmeye çalışırken, diğer yandan Gwenelly'in üretim, yükleme ve nakil programını düzenlemekle uğraşıyordu.İlaveten, rakamlarla ne şekilde oynarsa oynasın GWR'ye kendi parasından aktarmaktan kurtulamamıştı.Bir daha o kadar yüklü bir parayı o tarafa aktaramazdı.Ayrıca etrafta Benchley'in onun maden üzerindeki malikliğe itiraz edeceği söyleniyordu.

Nerede kalmıştı bu Mickey?Mickey'in getireceği kanıta ihtiyacı vardı.Bunu bir ele geçirirse, Benchley'i tamamıyla saf dışı bırakacaktı.Çünkü bu bir ayakta kalma savaşıydı.

Artık ayakta kalmak için daha çok sebebi vardı.

Patience'ın limonatasını yudumlayışını seyrederken, onun görüntüsü bütün gerginliğini aldı. O gün öğleden sonra birlikte çello çalacaklardı. Geçen hafta ona üç saat ayırmıştı ama Patience zor bir öğrenciydi. Çok inatçıydı ve çalmak istemediğini söyleyip duruyordu - bu da daha önce her gün çalan biri için tuhaf bir iddiaydı. Matthew onun bu konudaki tuhafılıklarının kökenine inmeye niyetliydi. Ayrıca, onun Cavalli'den vazgeçmesinin sebebi olduğu için. çalmayı sürdürmesine katkısı olmasını istiyordu.

Birde onun bekaret mevzuu vardı. Ona tamamen sahip olma arzusunu güçlükle zapt eder hale gelmişti. Patience ne zaman ona kendini tamamıyla verecekti? Matthew dikkatini tenis maçına yöneltti.

"Ee, gerçekten Leydi Millford'un balosuna katılacak mısın?" diye sordu Fitz Roy, gözlerini maçıdan ayırmadan.

"Evet." diye cevap verdi Matthew, topu takip ederek.

Fitz Roy ona döndü. "Benchleyler de orada olacak."

Matthew başını salladı. "Tabii, eksik kalırlar mı?"

"Biliyorsun ki Leydi Millford seni tamamıyla bencilce sebeplerden dolayı davet ediyor. Seninle Benchleyler sirkte hazır bulunduğunuz vakit ehemmiyet arz eden herkes sergilenecek

334

tiyatroyu seyretmek üzere baloya katılacaktır.Evinde kaldığımı duyan herkes bana mektup yazıp senin gelip gelmeyeceğini soruyor.Sabırsızlanıyorlar."

Matthew Fitz Roy'a döndü."Ben Leydi Millford'un amacını çok iyi biliyorum.Kadın kendisinden bahsettirmek için her şeyi yapar."

"O zaman niçin onun çıkarlarına alet oluyorsun?

"Çünkü gitmezsem, Benchley yüzünden gitmediğim düşünülecek." Matthew kaşlarını çatı."O kasıla kasıla ortalıkta dolaşırken herkes benim korktuğum yahut utandığım için gitmediğimi düşünülecek. Bana bir parça inancı kalmış olanlarda şüpheye düşecekler. Tereddütte olanlar Benchley'in lehine düşünmeye başlayacaklar. Beni kötüleyenler de haklı görünecekler.Eğer kaçarsam benim aleyhime olacak; Mevdanı Benchley'e bırakmış olacağım."

Fitz Roy çenesini tembel tembel yumruğuna yasladı."Aletlerinizi çıkarıp masaya koyun, herkes kiminki daha büyükmiş görsün de rahat etsin."

Matthew güldü. "Ben kazanırım."

Fitz Roy'un ağzının köşeleri seğirdi. "Ona ne şüphe"

İkisi yeniden maça döndüler. Asher kuzenini yeniyordu. Biraz sonra Fitz Roy, "Baloya Bayan Dare ile halasını da götüreceksin?"

Matthew onların tarafına doğru baktı ' Tabii " Herkesin Patience'ı kolunda görmesini, onunla birlikte olduğunu bilmesini istiyordu.

Fitz Roy başını sallayarak oyuna döndü "Geçen gün Bayan Dare'in sana Gwenellyn'e bir ziyarette bulunmak istediğini söylediğini işittim."

"Evet."

335

"Bir kadının maden ocağını görmek için böyle hararetle tartıştığını hiç duymamıştım." Maçı izlemeyi sürdürüyordu. "Bırak hararetle tartışmayı tartıştığını bile ilk defa duyuyorum."

"Evet zaten Patience sıradan bir kadın değil."

"O zaman hep birlikte ziyarete geleceğiz, diyebilir miyim?"

Matthew Fitz Roy'a döndü. "Benim bir haftalığa Gweneelyn'e dönmem gerekiyor. Hepinizi bir günlüğüne ağırlarım diye düşündüm. Madeni ve köyü gezer, yemek yeriz, ertesi sabah da sen Bayan Dare ile halasını eve geri getirirsin."

"Olur."

Tekrar oyuna döndüler. "Teşekkürler, Fitz Roy."

"Rica ederim, Hawkmore."

"Bir tanesin," dedi Matty Hala, ona mantosunu giydiren Patience'a. "Ama sen dersine

gitsen daha iyi olmaz mı? Gecikeceksin."

Patience halasının yakasını düzelterek oyalanıyordu. "Benim de sizinle şehre gelmemi istemiyor musun gerçekten?"

Matty Hala şok içinde geri çekildi. "Tabii ki istemiyorum! Hayatım senin Matthew'la birlikte güzel işlerle meşgul olman çok mühim. Çiftler bu şekilde yakınlaşır."

Patience iç geçirdi. Matthew'le ikisi, halasının aklına bile gelmeyecek daha hoş işlerle meşgul oluyorlardı. Ama müzik dersleri o kadar keyif vermiyordu. "Kadife başlığım için mavi kurdele almam gerek."

'Ben alırım sana kurdele, canım," dedi Matty Hala, onu kapıya doğru iterek.

"Gece mavisi,"

336

"Olur, hayatım." Matty Hala yatak odasının kapısını açıp bekledi.

Patience somurtarak dışarı çıktı.Dönüp halasına baktı."Saten. Saten olsun, çok da ince olmasın."

Matty Hala başun salladı. "Peki, canım.Haydi yürü bakayım" Eliyle onu kovaladı.

Patience isteksizce dönüp yürümeye başladı.Bir kez daha dönüp baktığında halası gitmişti.Ellerini arkasında birleştirip misafir salonuna doğru yürüdü.Matthew'ün ona ders vermek istemesi hoşuna gitse de onun yöntemlerini pek takdir etmiyordu.İlk dersin başından sonuna kadar onun duruşunu değiştirmeye çalışmıştı. Patience tek bir nota bile çalmamıştı. İkinci derste ise Matthew ona düşünmeden çalmasını söylemişti.*Mümkün değildi.* Üçüncüsünde vurgusuz çalmasını istemişti.*Buda mümkün değildi.*

Pencereden Matty Hala'nın gidişini seyrettiFitz Roy önden gidiyor, Lord Farnsby halasının yanında yürüyor, kuzenler ise arkadan takip ediyordu. Sırayla arabaya bindiler ve araba yola çıktı. Sallana sallana ilerleyerek köşeyi dönüp gözden kayboldu.

Hizmetçiler haricinde Matthew ile Patience Angel'sMalikanesinde yalnızdılar. Belki Patience onu müzik dersinden daha eğlenceli bir şey yapmaya ikna edebilirdi. Kendi kendine gülümseyerek ve kalbi biraz hızlı çarparak yola devam etti.

Matthew kollarını göğsünde kavuşturmuş, pencerenin önünde dikiliyordu. "Geç kaldın."

Patience başını salladı. "Matty Hala'yı yolcu ettim. '

Kendi sandalyesiyle çellosunun yanında Matthew'ün Montagnana'sıyla başka bir sandalyenin durduğunu farkettiler.

Matthew onun sandalyesine geçerek ellerini sandalyenin arkasına koydu."Gel."

337

Patience hemen oraya gitti ama oturmak yerine Matthew'e yaklaştı. Matthew çok güzel kokuyordu. Patience onun gözlerinin içine bakıp gülümseyerek elini pantolonunun içindeki yarı sert tümseğin üzerine kaydırıldı. "Çok güzel bir gün, Matthew. Hem burada yalnızız."

Matthew'ün kara gözlere Patience'ın gözlerinin derinliklerini araştırıyordu ama keskinliğinde ne bir değişiklik ne de bir yumuşama vardı. "Evet, yalnızız. Soyun."

Patience'ın gözleri büyüdü. Çok kolay olmuştu. Ellerini elbisesinin küçük düğmelerine götürürken heyecanından göğüs uçları dikleşmişti.

Matthew ondan uzaklaşarak ceketini çıkarıp sandalyesinin arkasına koydu. Geniş omuzları ince beli gömleğiyle yeleğinin altında daha belirgindi. Şömineye gidip ateşe kömür attı. Neyse ki hava mevsime aykırı bir şekilde güneşli olmasına rağmen serin bir rüzgar esiyordu. "Teşekkürler, Matthew."

"Üşüme diye," dedi Matthew, şömineden dönüp keskin bakışlarını Patience'ın üzerinde gezdirerek.

Üzerindekileri birer birer çıkaran Patience onları başka bir sandalyenin üzerine koydu. Eteğini çıkarırken onu izleyen Matthew'ün bakışı klitorisini sızlattı. Onun isteği üzerine paçalı külot giymiyordu; ayrıca Matthew onun çoğu kombinezonunu kesip kısaltmıştı. Böylece bazen onu kuytu köşelere çekip vücudundan yararlanabiliyordu. Daha o sabah misafirlerle hizmetçiler çok yakınlarındayken onu üç kere orgazmın eşiğine getirmişti. Bir önceki gün de arka bahçenin korusundaki gezintileri esnasında ona sert şaplaqlar indirmişti.

Patience eteğini de diğer giysilerinin üzerine bıraktı.

Matthew onun yanına gelirken çoraplı bacaklarını süzüyordu.

338

Yolda durup kapıyı kapattı. "Üst kat hizmetçileri bugün aşağıdalar." Dedi gelirken kol

düğmelerini çıkararak.

Patience kollarını çapraz , yapısı boyu kısalmış kombinezonunun eteklerinden tutarakbaşından çıkardı.Onu seyreden Matthew'ün gözleri onun siyah düğmelerinde,siyah ipek çoraplarında ve mavi jartiyerlerinde dolaşıyordu.Önündeki kabarıklık bir hayli belirgindi.

Patience eğilip jartiyerini açacakken , o,"Hayı, dur." Dedi.

Patience doğrulup ellerini yanlarına bıraktı.Vajinası kasılmıştı. Çıplaklığa alışmıştı, ama çorap ve ayakkabılarıyla durmak garip geliyordu. Gün ışığında onun karşısında durmakta değişik geliyordu. Matthew de ona değişik bakıyordu.

Matthew derin düşüncelere dalmıştı. Belirgin ereksiyonu ve keskin bakışlarının gerisinde bir hesap içindeydi.Patience onu dikkatle incelerken Matthew onun gözleriyle buluştu ve Patience orada bir şey gördü.

Yüreği güm güm atıyordu. Matthew onun sandalyesine giderek ona işaret etti. "Otur."

Patience önce sandalyeye, sonra Matthew'e baktı. Yavaşça sandalyeye doğru gidip oturdu. Matthew de kendi sandalyesine oturdu.

"Şimdi çellonu al," dedi kendininkini bacaklarının arasına yerleştirerek.

Şaşırان Patience ona bakakaldı. "Ders mi işleyeceğiz?Ama..."

Matthew ona bakıyordu. "Ama ne?"

Patience kaşlarını kaldırdı, sonra kızgın bir şekilde nefesini salıverip başını salladı. "Çıplakken çalamam, Matthew."

Matthew'ün gözleri yumuşamıştı."Ama çalmalısın."Parmaklarının sırtını Patience'ın koluna sürdü."Çünkü ben istiyorum."

339

Dokunuşu Patience'ın tüylerini diken diken etmiş ve göğüs uçlarını sertleştirmişti.

"Bana güven Patience."

Gözleri ne kadar da derindi.

Patience hoşnutsuzca iç geçirerek bacaklarını açıp enstrümanı araya yerleştirdi."Sana güveniyorum."

"Güzel."Gözlerini ondan ayırmadan dizlerini iki yana açtı. Montagnana'sını araya yerleştirdi, aletin sapını omzuna dayadı."Şimdi," dedi alçak sesle, "sen de benim gibi çelloyu kendine iyice yaklaştır. Ona sevgilin gibi dokun. Böyle."

Matthew ellerini çellonun üzerine yerleştirerek kıvrımlı gövdesini omuzlarından, beline, sonra tekrar yukarı doğru okşadı. Yeniden ellerini aşağı doğru kaydırarak parmaklarını zarif ve süslü kenarlarda gezdirdikten sonra f deliklerine götürdü. Parmaklarıyla üst delikleri okşadı, zarif kıvrımlarda dolaşp alt deliklerin içine girdi.

Patience'ın ağzı kurumuştı. O parmakların onun vücudunda dolaştığını hayal ediyordu.

Bakışını Matthew'ün gözlerine kaldırdığında onun da alev alev kara gözleriyle ona baktığını gördü. Matthew gözlerini ondan ayırmadan ellerini aşağıya indirip çalgının beline bastırarak kendine iyice yaklaştırdı. Bacaklarını biraz daha açıp kalçalarını ileri geri oynatmaya başladı.

Matthew enstrümanın sırtına doğru gidip gelirken Patience'ın kanı vajinasına hücum ediyordu. Matthew gözlerini kapatmış, yüzünü aletin sapına dönmüştü. Yanağını ona yasladı, dudaklarını araladı ve parmaklarıyla telleri yukarı aşağı okşamaya başladı. Sonra durdu.

Gözlerini açıp Patience'a baktı. "Böyle yap, Patience."

Büyülenmiş ve ateşlenmiş - üzgün ve çaresiz - Patience ona bıkıyordu "Yapamam."

340

"Neden?"

Patience'ın gözlerine y aşılar doldu."Yapamam işte."

Matthew kaşlarını çatarak aletini sehpayı koydu.Geri döndüğünde dirseklerini dizlerine dayayıp ellerini kavuşturdu.Başı öne eğildi.Odaya yoğun bir sessizlik hakimdi.

"Onu seviyor muydun, Patience?"Başını kaldırdı, yüzünün bütün hatları yay gibi gerilmiş ti."Senin kafanı yalanlarla doldıran o müzik hocasını seviyor muydun?"

"Hayır. Cevap ivedi ve kesindi.Patience Matthew'ün güzel ve dipsiz gözlerine bakıyordu. Matthew onun Henri Goutard'I sevdiğini nasıl düşünürdü? "Bir zamanlar onu sevdiğimi

sanıyordum." Başını salladı. "Ama gerçekten sevmedim."

"O zaman neden onun yalanlarına hâlâ itimat ediyordun?"

Çünkü bunlar yalan değil.

Yanağından aşağı bir damla yaş süzüldü.

Belki Matthew Henri'nin mektubunu okusaanlardı."Çellomun kutusunun astarının içinde bir mektup var. Onu okuyabilirsin."

"Mektup mu?" Gidip mektubu buldu. Sonra tekrar yerine geçip mektup kağıdını açtı.

Patience ellerini çellosunun omuzlarına koymuş, Matthew'ün kağıdın üzerinde dolaşan gözlerini takip ediyordu. Sessizce sözleri ezberden söylemeye başladı.

Patience,

Dün beni nasıl seyrettiğini gördüm ve son performansının neden o kadar kötü olduğunu hemen anladım. Saklamaya çalışsan da gözlerindeki aşk, gördün, Bu bana çok itici geldi. Senin bana duyduğun sevgi müziğini etkiliyor. Çalışın yumuşak ve sıkıcı bir hal aldı ve artık seni dinlemeye tahammül edemiyorum.

342

Öğrencim olduğunda sana sanatla aşkın birbirine ay-kırı olduğunu söylemişim. Bunu anladığını sanıyordum. Fakat şu yaptığına bak. Kendi yeteneğini harcadın ve be-nim de hayatımdan bir senemi çaldın ki bu süreyi hak eden birine ders vererek değerlendirebilirdim

On beş yaşındaki bir genç kıza güvenmekle kendim hata ettim. Senin, kadınlarda çok görülen duygusal tepkilerin üzerinde olduğunu sandım. Belliki yanılmışım -sen de aynısın.

Yetkinlikten, dolayısıyla da mükemmellikten uzak olduğunu ispat ettiğine göre çalmayı tümüyle bıraksan ve peşini bırakmayan o hevesli delikanlılardan biriyle evlensen iyi edersin. Evet, aşkını onlardan birine ver ve cinsine has daha basit meşgalelerden -evlilik ve üreme- zevk almaya bak.

Henri Goutard

Matthew elini indirdi ve gözlerinde karanlık bir öfkeyle ona baktı. "Bu saçmalık."

Öyle mi?

Bir damla yaş daha aktı.

Matthew dudaklarını büktü. "Bunu niçin saklıyorsun?"

Niçin mi? "Unutmamak için."

"Neyi? Hocanın ruhsuz herifin teki olduğunu mu? Çünkü benim bu mektuptan çıkardığım tek şey bu."

"Öyle mi?"

"Dinle beni, Patience. Aşkla sanat arasında ebedi bir bağ vardır. Aşkı inkar eden bir insan asla büyük bir sanatçı olamaz. Aşkı inkar eden, yavan bir insan olur. Aşkı inkar eden Tanrı'yı inkar

342

eder. Evlilikle çocuk sahibi olmakta benim gözümdaki en büyük uğraşlardır."

Patience hem bu sözler karşısında hemde bunları söyleyenin o olması sebebiyle titriyordu.

"Böyle mi düşünüyorsun Matthew?"

"Ben böyle düşünüyorum tabii, Patience." Ona doğru uzandı. "Mesele, senin neden böyle düşünmediğin."

Patience önüne baktı. "Bende böyle düşünmek istiyorum, ama..." Başını salladı.

"Ama ne?" Matthew onun çenesini baktırdı. "Patience, bu Goutard senin gözlerinde aşkı görmediyse ne gördü?"

"Bilmem. Acı olabilir. Ve onun bu acıyı yatıştıracığına dair saçma umudu " Omuz silkip gülümsedi ama aynı anda gözlerinden yaşlar dökülüyordu.

Matthew kaşlarını çatmıştı. "Ne acısı?"

"Bilmiyorum, Matthew. Acı işte. Bazen acı duyarız da sebebini bilmeyiz ya, öyle." Gözlerini kapatıp bir iç geçirdi ve başını bir an koluna yasladı. Sonra Matthew'e baktı. "On beşimde saf bir genç kızdım. O bana ilgi gösteriyordu ama öyle diğer erkeklerinki gibi yüzeysel bir ilgi değil. Aslında bana sadece çalarken bakıyordu. Ama ben çalarken de başka

yere bakmazdı. Ben de sürekli çaldım. Nihayet onun ilgisini sevgi zannetmeye başladım." Patience durdu. "Ne aptalmışım."

"Gençtin ve herhalde yalnızdın?"

"Yalnız." Patience kelimeyi tekrar etti. Çok uzun zaman kendini yalnız hissetmişti. Passion'la konuşmasını hatırladı. Henri varken, Passion ilk kocasıyla evlenmek üzereydi. Thomas Reddington. O zaman Patience ablasının yakında evden ayrılacağını anlamıştı. O zaman kendisininde

343

Gözü dışarı kaymaya başlamıştı. O da erkeklerle flörtleşmek istiyordu. Henri'nin acısından sonra o da aşkı, kendine ait gerçek aşkı aramaya karar vermişti.

Matthew'e baktı.

Matthew de ona bakıyordu.

"Kurtul bu adamın yalanlarından." Mektubu havada sallıyordu.

Patience mektuba baktı. O da bunu istiyordu.

Matthew ayağa kalkıp şömineye yürüdü. Mektubu ateşe attı.

Patience mektubun yanışını izliyordu. Kağıt kısa bir süre için de küle dönüştü. Patience'ın yanaklarından yaşlar süzülüyordu ama Patience bunun sebebini bilmiyordu çünkü mektubun yok oluşundan belli belirsiz bir mutluluk duyuyordu.

Matthew gelip onun karşısına oturdu. "Mektup yok artık "

"Evet." dedi Patience. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim."

Şöminedeki ateş sessizlikte çatırdıyordu.

Matthew yumuşak bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Evet nerede kalmıştık? Sen, ben ve çellon."

Patience önce enstrümanına sonra kendine baktı. Çıplak olduğunu unutmuştu.

"Ben yanıdayım. Patience. Geçmiş bitti gitti, ama ben burayım."

Patience Matthew'ün güzel kumru gözlerine baktı.

"Daima yanında olacağım," dedi Matt.

"Böyle sözler verme," dedi Patience alçak sesle.

"Benim sözlerimi sına," diye cevap Verdi Matt."Enstrümanına dokun bakalım şimdi."

Patience2ın gözyaşları akıyordu.Başını salladı."Üstelemesen, Matthew."

"Dokun."

344

"Dokunamam."Vücudu titriyordu.

"Dokunamaz mısın, dokunmaz mısın?"

"Dokunmam!" diye bağırdı Patience çellosunu iterek.

Matthew onun bileğini tuttu . "Neden Patience?Neden?"

Patience ondan kurtulmaya çalışıyordu.

"Bana nedenini söyle!"Eli nengene gibiydi."Gerçeği gör artık! Senin gerçeği görmek istememen , onu geröeklikten çıkarmaz."

Patience hıçkırarak ağlıyor, çırpınıyordu.

"Gerçeği gör Patience! Yoksa ben sana göstereceğim."

"İstemiyorum!" diye bağırdı o.

Derken Matthew onu aşağı çekti. Ve Patience onun kucağına yıkıldı. Çırpındı, mücadele etti, ama Matthew daha güçlüydü.Poposuna sert tokatları indirmeye başladı. Patience öncekilerden daha şiddetli şaplakları yedikçe bağıırıyor, vücudu kasılıyordu. Kıvranıp ağlarken, Matthew'ün dışarıdan sebep olduğu acı adeta içindeki acıyı saliveriyordu.

Nihayet kalbinin son kapısı da parçalanarak açıldı ve şimdi karşısında o burgaç gibi acı duruyordu. Ağlayarak Matthew'ün kucağına yığıldı. Matthew onun belini bırakıp sırtını okşadı, öptü.

Yaşlardan gözleri kör, kendi çığılıklarından kulakları sağır olan Patience bacaklarını yere

indirdi. Fakat Matthew'e tutunmaya devam ediyordu çünkü Matthew onun duygu fırtınasında tutunacak dalıydı. Bacaklarının arasına oturup kucağında ağladı. Matthew ise onun üzerine eğilip vücudu ve dokunuşuyla acısının gazabından koruyordu.

"Söyle bana, Patience. Nedir seni bu kadar üzen?' Saçını okşadı. "Neden çok sevdiğin çellona dokunmuyorsun?Neden ona sevgilin gibi dokunmuyorsun?"

345

"Çünkü benim sevgilim sensin," diye bağırdı Patience gözyaşları içinde. "O değil!"

"Onu hiç sevmiyorsun, değil mi. Patience?"

"Hayır!"

"Ondan nefret mi ediyorsun?" O yüzden mi ona dokunmuyorsun?"

"Evet ondan nefret ediyorum!" Matthew'ün pantolonunun bacağına kavradı. "Nefret ediyorum!" Ayağa fırlayıp çellosunu sapından tuttuğu gibi öfke dolu bir çığlıkla yere çaldı. Aleti defalarca yere çarparak yılların öfkesini ondan çıkardı. Her yana tahta parçaları ve kopan teller sıçırıyordu. Nihayet sapını da yere atıp çıldırmış gibi üzerinde tepindikten sonra durduğunda göğsü hızlı hızlı kalkıp iniyordu.

Öyle kımıldamadan dururken yaptığı şeyi yavaş yavaş idrak etmeye başlıyordu.

Kırık parçalara ve bükülmüş tellere baktı. Şok içinde titremeye başladı. Matthew'e baktı. O sandalyesinin yanında kımıldamadan duruyor yüzünde gergin bir ifadeyle kara gözlerini dikmiş bakıyordu.

Gözyaşları içinde, "Bak, ne yaptım," dedi. Onu çepeçevre saran korkunun baskısıyla dizlerinin üzerine düştü. "Şimdi saklanacak yerim kalmadı. Sen beni terk edersen, nereye gideceğim?" Titreyerek çellonun parçalarını toplamaya çalıştı.

Ama nafile.

Parçaları atıp ellerini yüzüne kapattı ve ağladı.

"Patience." Matthew onun ellerini yüzünden çekti. Bir ayağını altına alıp diğerini göğsüne çekerek, karşısına oturmuştu. "Ben seni asla terk etmeyeceğim. Biz sonsuza dek beraber olacağız."

'Ya hayatta sonsuza dek diye bir şey yoksa, Matthew? Ya sonsuzluk sadece öbür dünyada ve peri masallarında varsa? Ya bizim ebediyetimiz ebedi değilse?"

346

"Aşk ebedidir, Patience."

"Biliyorum. Ama ayrılıkta öyledir. Ve benim için birinin olduğu yerde, diğeri de mutlaka vardır." Çellosunun parçalarından birine dokundu. "Bu yüzden tekin bir yer, fırtınada sığınacak bir göz istedim."

"Hayır, buna ihtiyacın yok. O yüzden de onu kırdın."

Patience yaşlı gözleriyle ona bakıyordu.

"Fırtınanın gözünde yaşayamazsın Patience. Orada hiç bir şey yoktur ki. Sakin ve boştur ama ölüdür. Hayat asıl kasırganın içindedir. Aşk ve mutluluk da öyle "

"Keder de."

"Evet, keder de." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Gözyaşı da." Başparmaklarıyla gözyaşlarını kuruladı. "Ama taşınmayacak keder yoktur, Patience. Yeter ki yalnız olmayalım."

Yalnızlık.

Bu sözcük ve bütün anlamları - acı keder korku ve nihayet, boşluk - hatıralarını kaplıyordu. Yalnızlığının başlangıcı ta annesinin ölümüne kadar uzanıyordu.

O an, capcanlı bir hayal şeklinde hafızasında canlandı. On iki yıldır ilk defa bu hayale bakıyordu. Matthew'ün elini tutup yüzünü avucuna bastırarak yüreğinden kopan iniltiyle ağlamaya başladı. Matthew kolunu ona sardı, onu kucağına çekti ve dudaklarını alına değdirdi. Ve Patience hıçkırıklar ve inlemeler arasında ona anlatmaya başladı.

"Annemin öldüğü gece hepimiz oradaydık - babam. Passion, Prim ve ben. Bütün gün başında beklemiştik çünkü giderek kötülüyordu, gidici olduğunu biliyorduk, öyle solgun ve zayıftı ki bir daha konuşabileceğinden bile şüpheliydik. Ama saat dokuz civarı gözlerini açtı. Bize gülümsedi, sonra bana baktı. Büyük çaba sarf ederek dedi ki. 'Benim için çalar mısın, güvercinim.?"

Ben de koşup çellomu almaya gittim.Hızlı koştum çünkü ben onu almaya giderken onun öleceğinden korkuyordum. Ama döndüğümde annemin gözleri hala açıktı, ve bıraktığım gibi duruyordu.Oturup Handel'in Sarabande'sini aldım. En sevdiği eserdi. aldım durdum, bir yandan da hoşuna gitti mi diye ona bakıyordum ama o ne hareket ediyor ne de gözlerini kırpmıyordu.Sonuna kadar aldım.İşte o zaman -babam eliyle onun gözlerini kapattığında-anladım yetişemediğimi."Yüzünü Matthew'ün boynuna çevirdi."Babam annemin üzerine kapandı, Prim kendini ablamın kollarına bırakıp 'Anne!Anne!' diye ağlamaya başladı. Bense ne yapacağımı, nereye gideceğimi bilemedim, çünkü beni avutacak kucak kalmamıştı.Öylece kaldım."Acı ve pişmanlık dolu gözyaşlarının arasından Matthew'e baktı."ellomu daha çabuk getirmiş olsaydım...Birkaç nota ona öbür dünyaya yolculuğunda eşlik edebilseydi..."

Matthew'ün boynuna sokularak ağlayan Patience acıya teslim olmuştu.

Gördüğü, hissettiğı ve tattığı tek şey gözyaşları; duyduğu tek şey ise hıçkırıklarıydı.

Kendini acının kollarına bırakmıştı. Saklanmıyordu. Ne kadar vakit öylece ağladığını bilmiyordu.

Matthew onun kulağına bir şeyler fısıldıyordu ama o yalnızca fısıltılı sesleri işitiyordu. Bir meleğin kanatlarının hafif hışırtısı Matthew'ün sözlerini duyulmaz parçalara bölüyordu. Ama onun kucağı ve sesinin tonu Patience'a gerekli mesajı veriyordu: Güvendesin; seni asla terk etmeyeceğim..

"Biliyorum," diye fısıldadı Patience.

Kollarını ona dolayıp yanağını omzuna bastırdı. Kendini böyle güvende hissetmeyeli ne kadar uzun zaman olmuştu. Sadece annesinin kucağı böyle sıcak, koruyucuydu.

Ama onu saran bu kollar Matthew'ündü.Matthew onu iyice kendine çekti, o da ona sıkıca sarıldı.

Cennete gelmiş gibiydi. Artık yalnız değildi.

Çünkü onu saran kollar vardı, onu asla terk etmeyecek güçlü ve güzel kollar...

Matthew'ün kolları...

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

PATIENCE MATTHEW'Ü SEVİYOR

Sevgilimi buldum; tuttum onu, bırakmadım...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 3:4

Matthew dudaklarını Patience'ın alnına bastırdı ve saçlarını yanağından çekti. Matthew bunu kim bilir kaç defa yapmıştı ve Patience'ı teselli edecekse, kucağının, yüreğinin ve ruhunun ona ait olduğunu anlamasını sağlayacaksa bin yıl daha yapardı.

Kollarını ona sıkıca dolamıştı. Patience sessizce ve kımıldamadan duruyordu. Fakat kucağına yıkılışı, içini dökmesi, bunun peşinden yürek paralayan hıçkırık ve ağlamalar Matthew'ü derinden etkilemişti.

Gözlerini kapatıp onu alnından öptü. Matthew yaşadığı sürece o yalnız olmayacak, kendi duygularından kaçma ihtiyacı duymayacaktı.

Patience'ın çello çalması da gerekiyordu.

Matthew her tarafa saçılmış tahta parçalarına baktı. Patience'ın çelloyu kırığını hem üzüntüyle hem de hayranlıkla seyretmişti. Ama ona içten gelerek çalmayı öğretmek - hatırlatmak - gerekiyordu.

350

Kendinden kaçmak için değil, bütün yaraları da açıkken kendini iyileştirmek için çalabilirdi..

'Patience.'

"Efendim, Matthew?"

Yüzünü ellerinin içine alarak kendine çevirdi. Patience'ın gözleri, burnu ve yanakları kızarmış dudakları kabarmıştı ama Matthew'ün gözünde o her zamankinden daha güzeldi. "Benimle gel," dedi.

Patience başını sallayıp kucagından indi.

Matthew ayağa kalkıp ona elini uzatarak kalkmasına yardım etti. Patience sülün gibi vücudunu yerden kaldırırken Matthew'ün yüreği ve aleti sızladı. Patience'ın bir çorabı dizinin üstünde, diğeri bileğine inmişti. Ama bu hali onu daha çekici kılıyordu. Gün ışığında teni süt gibi beyaz, göğüs uçları çilek gibi kırmızı görünüyordu. O Matthew'ün ruhunun gıdasıydı.

Elinden tutup onu kendi çellosunun yanındaki sandalyeye çekti. Oturup arkasına yaslanarak bacaklarını açtı ve önündeki açık kısmı gösterdi. "Otur."

Patience gözlerini ondan çellosuna, oradan tekrar ona çevirdi. Bir an gözlerinin içine baktı. Bakışları yumuşak ve yakındı. Sonra gidip dikkatlice onun önüne oturdu. Kızarmış poposu Matthew'ün sert aletine yaslanmıştı.

Matthew bu temas üzerine ürpermişti. Şehvetini bastırarak onun omzunu öptükten sonra çellosuna uzandı. Onu yavaşça Patience'ın önüne doğru çekerek bacaklarının arasına soktu. Onun enstrümanı Patience'ınkinden daha büyüktü ama Patience zorlanmadan uyum sağlamıştı. Onun tepkisini kestiremeyen Matthew çellonun sapını yavaşça onun omzuna yasladı. Sonra da ellerini kollarının üzerinden kaydırarak onun ellerinin üzerine yerleştirdi.

351

"Birlikte dokunalım," diye mırıldandı, onun ellerini kaldırıp Mantagnana'sının yanlarına koyarak. "Kapat gözlerini," diye fısıldadı ve Patience'ın kiirpikleri titreşerek kapandı.

Matthew elleriyle onunkilere rehberlik yaparak aletin omuzlarından beline kadar kavislerini takip ettirdi. "Pürüzsüz ve güçlü bir alet." Saçlarının kokusunu içine çekip kulak memesin öptü.

Patience ürperdi.

Matthew ellerini f deliklerinin üzerine getirdi. "Ama ondan ancak verdiğin kadar alabilirsin.." Dudaklarını omuzlarına sürüyordu.

Patience iç çekerek başını ona doğru eğdi.

Matthew ellerini aletin beline doğru kaydirdi. "O yüzden de ona bütün benliğini vermelisin" Ellerini bastırarak aleti ve onu kendine biraz daha yaklaştırdı. Patience'ın inlemesi ve vücudunun dokunuşu kanını coşturmuştu. "O zaman o da sana sınırsız zevk verecektir." Onun sol elini saptaki tellerin üzerine getirdi. "Bana inanıyor musun. Patience?"

"Evet, Matthew."

Matthew titreyerek yayını aldı. At kılından yayı onun uzun bacağında gezdirdi. "Al," dedi yumuşak bir sesle.

O yayı alınca Matthew onun kollarını tuttu. "Montagnana kolay değildir," diye mırıldandı. "Sol bileğinin ve vibratonun kuvvetli olması gerek. Ama istemesini bilersen ondan çok şey alabilirsin, o yüzden elini korkak alıştırma." Elleriyle omuzlarını okşadı, sonra beline indi. "Haydi çal, Patience; sadece şu anı düşünerek çal." Kulağının arkasını öptü. "Ben yanıdayım."

Patience duraksadı. Matthew onun soluk alıp verişini duyabiliyordu. Peşinden, ön hazırlık yapmadan Bach'ın Birinci Çello Süiti nin girişini - resitalde birlikte çaldıkları parça - çalmaya başladı.

352

Matthew gözlerini kapattı. Patience parçayı normalden daha yavaş çalıyordu. Matthew dinlerken dudaklarını onun omzunda gezdirdiyordu. Her nota derinlemesine ifade ediliyordu. Matthew onun vücudunun hareketlerini hissediyordu.

Sonra Handel'in Sarabande'sinin yavaş açılış notaları havayı doldururken Matthew'ün tüyleri diken diken oldu. Gözlerini açtı. Yavaş ve yumuşak başlayan müzik giderek güçleniyordu. Hem güçlü hem kırılgandı -gücünde kırılgan, kırılganlığında güçlüydü. İkisi aynı anda ve iç içe varoluyor , birbirlerini varlığını destekliyorlardı. Tıpkı Patience gibi.

Matthew gözlerini kapattı, zira onu görmek için artık bakmasına gerek yoktu. O her notada, her este vardı; önünde oturmuş, ona yaslanmıştı. Fakat aynı zamanda onu çevreliyordu.

Patience'ın müziği onu kaplarken, ona olan aşkı yüreğinden taşıyor ve en az müziği kadar güçlü, kırılgan ve sarıh bir arzu seli halinde ona doğru akıyordu.

Patience ne zaman durmuş da ona dönmüştü? Matthew ne zaman gözlerini açmıştı? Mest

olmuş bir halde onun parlak yeşil gözlerine bakıyordu. Patience'ın yanaklarında yaşlar vardı.Ama gözlerindeki keder değil, ışıldayan bir sevinçti.

"Seninle birlikte olmak istiyorum, Matthew."

Matthew'ün kanı kaynıyor, kasları sinsi bir arzuyla vücudunun içinde sığıyordu. Ama o sevgisini ve şehvetini, zapt etti - hem de bunu öyle bir gayretle yaptı ki zorlanmadan başı dönüyordu. "Bugün çok yıprandın. Yarın pişman olmanı istemem"

Patience çelloyla yayı yavaşça sehpasına koydu. Sonra kalçalarını Matthew'ün sızlayan aletine bastırarak ona döndü. Bu tatlı işkence Matthew'ü titretmişti.

"Öyle değil, Matt." Sesi yumuşak ve alçaktı."Teslimiyetim zayıflıktan gelmiyor. Güçlü olduğum için teslim oluyorum."

353

Gözleri parlayarak, ellerini onun yanaklarına koydu."Aşık olduğum için teslim oluyorum."

Matthew'ün ağzı kurumuş yüreği hızla çarpmaya başlamıştı.

Patience ona uzandı.Seni seviyorum, Matthew."Yumuşak dudaklarını onun ağzına bastırdı."Hep sevdim."Onu yine öptü."Ve hep seveceğim.O yüzden yarından korkmuyorum" - onu tekrar öptü-"çünkü seni sonsuza dek seveceğim."

Matthew'ün kaibi adeta duracaktı.

"Ben-" Sesi çatlak çıkıyordu. "Ben ömrüm boyunca senden bu sözleri duymayı beklemişim." Titreyen elleriyle onun yüzünü tutu.. "Şimdi sen söyleyince kulağıma beklediğimden daha anlamlı geldi." Dudaklarına dokundu. "Tekrar söyle."

"Seni seviyorum. Matthew."

"Ben de seni seviyorum. Patience. Ben de seni seviyorum." Dizginlerinden boşanmış sevgisiyle ateşli bir şekilde öptü onu.

Dudaklarında, onun aşkını soluyarak ve kendininkini koyuvererek, söylemeyi çok arzu ettiği o sözleri söyledi "Evlen benimle."

"Evlen benimle, Patience.Bana yüreğini ve elini ver.İkisine de sahip olmalı, ikisini de vermeliyim.Evet,de Patience."

Yüreği aşkla dolu Patience hem gülüyor, hem ağlıyordu."Evet, Matthew.Evet, bin kere evet!"Kollarını Matthew'ün boynuna doladı.

Matthew de ona sarıldı ve onu nefes kesici bir biçimde öptü.Sonra geri çekilip onun elini tutu."Gel," dedi.

Patience hemen peşinden gitti.

Salondan çıkıp koşarak Matthew'ün odasına gittiler.Matthew

354

onun büyük odanın içine doğru adeta çekerek dosdoğru yatağa götürdü.Orada durup ona baktı.

Matthew'ün bakışları Patience'ın vücudunda dolaşıyor, kolları ona doğru uzanıyordu.Ama birden bire durdu.Elini saçından geçirip gözlerini kapatarak nefesini koyuverdi.

Patience ona yaklaşarak elini Matthew'ün göğsüne koydu."Ne oldu aşkım?"

"Bu anın hayalini kurmuştum," dedi Matthew yavaşça."Defalarca hayal ettim bunu.Sabah, akşam.Senin tatlı kadınlığını becerdiğimi düşünerek yüzüstü yatıp aletimi yatağa sürüyordum."

Patience şehvetten titriyordu.

"Şimdi o an geldi," dedi Matthew,"kontrolümü kaybetmekten korkuyorum."

"Önemli değil aşkım."Patience onun göğsünü okşadı."Ben sana güveniyorum."

Matthew'ün solukları hızlanmış, yüzü hem Hadesvari hemde meleksi - hem şehvet dolu, hem aşk dolu- bir ifadeye bürünmüştü.

"Seni seviyorum ,"diye mırıldandı.

"Seni seviyorum," diye cevap Verdi öteki.

Matthew'ün gözleri karardı.Onu tutup yatağın üzerine attı.

355

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AŞKIN MÜKEMMELLİĞİ

Ben sevgilime aidim, sevgilim de bana...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 6:3

Matthew giysilerini parçalayarak üzerinden çıkardı - kravatı bir yana, yeleği ve gömleği başka yana attı.

Patience ise kızıl yelesi başının etrafına yayılmış, yüzü aşk ve şehvetten kızarmış halde yatıyordu. Pembe göğüs uçları ve bacaklarının arasındaki kıvrır kıvrır tüylerle beyaz rengi öne çıkan uzun vücudu öğle güneşinde altın gibi parlıyordu.

Matthew çizmelerini ve çoraplarını çıkarırken o da kendi çizmelerini ağır ağır çıkardı. Bacaklarını kaldırırken Matthew'ün gözü onun biran görünen kadınlığına kaydı.

Matthew pantolonunu çamaşırıyla birlikte aşağı indirdi. Patience aşağı düşmüş siyah çorabının tekini çıkardı. Diğerini çıkaramadan Matthew üzerine atlayarak bacaklarının arasına yerleşti.

"Seni çok seviyorum," diye homurdandı. Dilini ağzının, ellerini saçlarının ve aletini ıslak vajina dudaklarının arasına soktu. "Seni seviyorum ve seni becereceğim," diye fısıldadı onun etli dudaklarına doğru, sonra da onları hararetli bir şekilde öpmeye koyuldu.

356

Onun dilini emen Patience inliyor ve kıvranıyordu -kalçaları, onu sözlerden çok önce de varolan çiftleşmeye devam ederek onun kalçalarıyla birlikte gidip geliyordu.

Matthew ona nasıl cevap vereceğini iyi ibliyordu.

Ona cevap vermek için yanıp tutuşuyordu.

Elini aralarına sokup şiş aletini tutarak başını onun kaygan vajinasına ağzına sürttü.

Dudaklarını ondan ayırarak, onun aşk ve arzuyla dolu yeşil gözlerine baktı.Havva'nın böyle gözleri var mıydı?Arzuyla ışıldayan ve içine doğduğu bahçe kadar yeşil gözleri var mıydı, Havva'nın?"Hisset beni," diye homurdandı Matthew, aletinin ucunu onun içine sokarak."Hisset."

Patience nefesini içine çekerek kalçalarını kaldırdı."Peki, Matthew."

Patience sıcacık ve sırlısıklamdı. Matthew aletini dibinden sıkıca tutarak hızlı hızlı sallamaya başladı.Ağır aleti titreyerek, yavaş yavaş aşkının içine girdi.

Kirpikleri titreşerek inleyen Patience'ın kalçaları havaya kalkmıştı.

"Hoşuna gidiyor mu?" diye mırıldandı Matt. Aletini sallamaya devam ediyordu.

Patience gözlerini sıkıca kapatıp dudaklarını araladı."Evet,evet."

Ufak ufak ilerleyen Matthew onun vajinasının bu kadar dar olduğunu tahmin etmemişti. Derken, bekaret zarını hissetti. Patience'ın gözleri birdenbire açıldı. "Ah, Matthew..."

Matthew onun gözlerine bakınca şehveti daha da koyulaştı. Aletine daha çok kan hücum etmiş, onu becermeye teşvik ederek dolduruyor, bir yandan da kafasının içindeki en ilkeller haricindeki bütün düşünceleri boşaltıyordu.

357

Elini aralarından çekip ağırlığını onun üzerine vererek, Patience'ın direnen etine daha sert ve kararlı bir kuvvet uyguladı.

Patience'ın soluğu kesiliyordu."Matthew..."

"Neden her sabah sertleşmiş halde kalktığımı biliyor musun?"Sesi ta derinlerinden boğukça çıkıyordu."Çünkü Havva'yı dünyaya getiren Adem de böyle uyanırdı.Sence - "dirseklerine dayanıp ellerini yavaşça kürek kemiklerinin altına kaydırды-"Adem onu gördükten sonra, Havva'nın bakireliği ne kadar sürmüştür?Bir saat sürmüş müdür?"Kalçalarını öne doğru itti.Patience inledi."Yoksa bir dakika mı?" Biraz daha itince Patience kıvranmaya başladı "Ne kadar, aşkım?" Onun parlayan gözlerine bakarak dişlerini gıcırdattı. "Aleti kalkmış Adem onu becerip rahmini tohumuyla doldurmadan önce ne kadar beklemişti?" Patience'a abandı. "Ne kadar!"

Patience ılığını zor zapt etti. "Birkaç saniye." Gözlerinde yaşlar panlıyordu. "Al beni!"

Matthew titriyordu. "Kimsin ve nesin?"

'Ben Havva'yım ve seninim."

"Benimsin!" Matthew inleyerek vücudunu ileri doğru itti. Pateince altında bağırıyor, kıvranıyordu. Ancak bu Matthew'  daha çok ateşliyordu. "Benim," dedi bir kere daha yüklenerek. Patieace'm çığlığı arzu doluydu ve nemli gözlerinin ardında aşk dolu bir teslimiyet ışıldamaya başlamıştı. İneleyen Matthew' n yüreği aşkla çarpıyordu. "Benim," diyordu.

Sonra büyük bir gayretle içine girdi ve kanıyla yıkanarak rahmini kalın aletiyle doldurdu. "Sonsuza dek benim."

Patience Matthew'e sıkıca sarılmış, bacaklarının arasındaki ıstıraplı zevkten kıvranıyordu. Bu keskin ve sert zevkle klitorisi

358

zonkluyordu.Ne tam haz ne tam acıydı bu, Patience adeta Araf'ta kalmış, eline iki fırsat da verilmiş, ama ikisinide kullanamıyordu.Ne yaparsa yapsın rahatlayamıyordu."Lütfen, Matthew...Lütfen, biraz daah gir, biraz daha gir!"

Matthew' n çenesi kasılmıştı."Beni ikna et."

Patience inleyerek onu kendine çekti ve öpmeye başladı.Nefessiz kalıncaya dek  p şt kten sonra ağzını çekti."Bacaklarımın arasındaki vücudunun ağırlığına bayılıyorum, Matt.İçimdeki kalın aletine de...üzerimde dolaşan ellerinin gücüne tapıyorum.Ve beni korkusuzca becermen çok hoşuma gidiyor."

Matthew geri çekilerek, şehvetten kararmış gözleriyle ona baktı.Patience onun yanağına düşen sağına dokundu, yanağını okşadı." zerimde titreyen gücünü hissediyorum, Matthew."Diğer eliyle onu ensesinden çekerek kulağına fısıldadı."Gücünü üzerime sal."

Matthew inleyerek aletini daha ileri itti.

Patience  ığlıklarıını zor zapt ederek tırnaklarını onun sırtına geçirdi. Mutluluk ve ıstıraptan perişan haldeydi.

"Çok sıkısın," diye homurdandı Matt. "Ama seni kendime uyduracağım, Patience." Bir eliyle saçlarını diğeriyle kalçasını kavradı. "Seni becereceğim..." dedi abanarak. Patience'in göğüsleri hopladı ve Matthew'ün vahşi sesi onu içeriden dışarıya kadar yumuşattı. Matthew daha derine giriyordu. "Becereceğim..." Kalınlaşan sesi Patience'ı eritiyordu. Matthew'ün pübik kemiği onunkine çarpıyordu. "Seni aletime uygun hale getirinceye kadar becereceğim."

Patience uzun, göğsünü şişiren bir nefes aldı. Nemli gözleriyle Matthew'e bakarken kısa ve sığ soluklar alıp veriyordu. Matthew gerçekten içindeydi; rahminin girişine dayanmıştı. Patience'ın vücuduyla ruhu aynı anda titriyordu. "Matthew." dedi soluk soluğa, "becer beni, lütfen."

359

"Evet. " diye inledi Matthew."Tekrar tekrar becereceğim seni." Onun kalçasını sabit tutup kendi kalçasını çevirmeye başladı.

Patience bacaklarını Matthew'ün beline dolamış, Matthew aletinin başını dairesel hareketlerle rahminin ağzına bastırırken inliyordu.

"Oh, Matt!"Onun omuzlarına tutunarak şehvetle alevlenmiş gözlerine bakıyordu .Matthew hızlandıkça, Patience onu daha gözlerine bakıyordu.Matthew hızlandıkça, Patience onu daha çok içine çekiyordu.Sanki vücudundaki bütün kan ve sıvılar girdap olmuş, rahmine dolmuştu.Titreterek içeri doğru büzüldü.Matthew hızlanarak onun arzusunun sularını kabartırken bile, girdap derinleşerek ikisini birden vücudunun merkezine çekiyordu.nihayet Patience boğuk bir çığlıkla birlikte kendi ilkel şehvetinin girdabı içinde koydoldu.

Döne döne hayatın, şehvetin ve aşkın birleştiği noktaya gelirken her şey kararıp sessizleşmişti. Ve o nokta, Patience'ın içine sığmayacağı kadar küçük, dolduramayacağı kadar büyüktü - bu yüzden o, sinirleri boşanarak patladı.

Bitkin ve hafiflemiş halde yatıyordu. Ama Matthew hâlâ gidip geliyordu. Birden Patience onun inlemelerini ve kendi çığlıklarını duymaya başladı. Onun kalçalarını tutup kendi kalçalarını yukarı kaldırırken yarılmış etinin acısını ve bunun altında kabilen, delici ve keskin hazzı duyuyordu.

Gözlerini açıp onun parlayan kara gözlerine baktı.

"Kanının kokusunu alıyorum," diye homurdandı Matt. "Seni istiyorum. Seni seviyorum."

Patience ağlıyordu. Artık yüzünü saklamak, gözyaşlarını tutmak zorunda değildi. Nitekim

Matthew nefes nefese gidip gelirken o, doya doya gözyaşı döktü. Bunlar acının ve arzusun; sevincin ve aşkın gözyaşlarıydı. Bu kanla kutsanmış aşkı; bir haykırıyla boşalarak onu hayat sıvısıyla dolduran Matthew'ün gözlerinden dökülen aşkı.

360

Matthew'ün odasının banyosunda ayakta duruyorlardı ve Patience ayağını küvetin kenarına koymuştu.Yeşil gözleriyle Matthew'e tatlı tatlı bakıyordu ve kızıl saçları karmakarışık.

Matthew onun bacaklarındaki kanı süngerle temizliyordu.Bir yandan da diğer eliyle onun poposunun alt tarafını tutuyordu.Bunun aralarında meydana getirdiği özel yakınlıktan müthiş bir zevk duyuyordu.

Süngerini lavabonun içine sıkıp kalın bir havlu alarak onu iyice kuruladı."Bitti."

Patience bacagını indirip ona gülümseyerek yan tarafından sarıldı. "Teşekkür ederim aşkım."

Sonra da süngerini alıp onun aletini silmeye başladı.Hafif dokunuşlarla tahrik olan Matthew'ün aleti sertleşmeye başlamıştı. "Biraz daha devam edersen bacaklarını yine açman gerekecek."

Patience kızarak gülümsedi ve süngerini bırakıp havluya uzandı. Matthew havluyu ondan alıp kurulandı.

Patience onu izlerken diliyle dudaklarını ıslatıyordu. "Sen muhteşemsen benim suçum ne?"

Matthew onu kendine çekerek dudaklarını ıslak bir öpücükle yoğurdu. "Teşekkür ederim." "Rica ederim."

Matthew onun gergin karnına bakarken az önce onu döllemiş olabileceğini düşündü. Kalbi hızla çarparak eliyle onun karnını okşadı.

Patience elini onunkinin üzerine koydu. "Ne oldu. aşkım?"

Matthew onun yeşil gözlerine baktı. "Seni hamile bırakmış olabileceğimi düşünüyordum."

Patience yüzü kızarak karnına baktı. "Senden önce çocuk sahibi olmayacağımı düşünürdüm. Ama şimdi, er ya da geç olağım. Hatta daha önce öyle düşünmüş olmam bile garip geliyor."

Matthew gülümsedi."En kısa zamanda evlenmeliyiz.Bence aralıkta evlenelim."

Patience başını yana eğdi."Ama Matthew Aralık ayında evlenmeye pek fırsat olmaz."

"Ben Aralık ayını severim."

"Neden?"

Matthew omuz silkti. "Matty Hala'ya Noel'den önce evleneceğimize dair söz vermiş olmam bir yana ben Noel'i severim. Senden daha çok islediğim bir şey de olmadığına göre, bence Noel düğünümüz için çok uygun bir zaman."

"Malty Hala'ya söz mü verdin?"

"Evet."

"Ne zaman?"

"Avdan bir gün sonra."

Patience başını salladı. "Ah, siz yok musunuz?"

"Ee. Aralık için ne diyorsun?"

"Babamdan beni isteyene kadar Aralık için bir şey diyemem."

"Babandan seni çoktan istedim aşkım."

Patience şok içindeydi. "Ne? Ne zaman?"

"Hawkmores Malikanesinde ayrılırken."

"Ne dedi? Yok, dur, sen ne dedin?"

"Sana delice aşık olduğumu söyledim. Sensiz yaşayamayacağı, gerekirse seni bir ömür bekleyeceğimi söyledim "

Patience'ın gözleri parlıyordu. "Peki, o ne dedi?"

"Sensiz nasıl idare edeceğini bilmediğini ama önemli olanın senin mutluluğun olduğunu söyledi.Sonra uzun düşünceli ve sessizdi.Nihayet seni çok sevdiğini söyledi.Ardından da elimi sıkıttı."

Patience gülerek onun boynuna atıldı."O zaman Aralıkta evlenelim aşkım."

362

Yüreği kanatlanmış Matthew de ona sıkıca sarıldı.Kulağına, "Sana bir şey vereceğim," diye mırıldandı.Şifonyerin üst çekmecesinden siyah kadife kutuyu çıkarıp Patience'ın eline verdi."Bu size, Bayan Hawkmore."

Patience şaşkınlık ve kararsızlıkla kaşlarını çatmıştı."Bu nedir?"

"Aç."

Elini kadife kutunun üzerinden geçirerek kilidi açtı ve yavaşça kapağı kaldırdı.

"A. Matthew! Bunlar ne kadar güzel."Kutuyu konsolun üzerine koyup parmaklarıyla ışıldayan takıları okşadı.Matthew onun önce yüzüğü deneyeceğini sanmıştı ama o önce tokaları aldı.

Matthew onları elinden alıp birer birer saçlarına taktıktan sonra onu aynanın karşısına götürdü. Patience hayran hayran aynadaki yansımasını seyretti.

Matthew de hayran hayran onu seyreliyordu.Milford balosunda ne kadar göz alıcı gözükecekti.Onu koluna takıp herkese göstermek için can atıyordu.

"Hiç bu kadar güzel bir şeye sahip olmadım, aşkım "

Matthew gülümsedi. "Sana en çok elmas yakışacağını düşündüm."

Patience ona döndü. "Ben mücevherlerden değil, senden bahsediyorum."

Matthew'ün kalbi bir an durup yeniden çalıştı.

"Mücevherler muhteşem ve senden geldikleri için daha da değerliler. Teşekkür ederim. Gururla takacağım bunları." Kollarını boynuna sardı. "Ama benim en büyük hediyem sensin.' Parmak uçlarında yükselip dudaklarını değdirdi. "Bugün için de çok teşekkür ederim. Her şey için - özellikle de sevgin için ama bilgin ve anlayışın için de..." Gözleri yumuşacık bakıyordu "Seni seviyorum, Matthew ve seninle kalmaya karar verdiğim için hiç,

363

Pişmanlık duymayacağım.Bu kararı vermem için bana zaman vermenede minnettarım.Sabırın ve dürüstlüğün için de teşekkürler.Ve bana hayatımın en mutlu gününü

yaşattığın için sana çok teşekkür ederim."

Matthew onu kucağına bastırdı."Asıl ben sana teşekkür ederim, aşkım."

364

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DOSTLAR

Kalkıp kenti dolaşayım, sokaklarda , meydanlarda sevgilimi arayayım...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 3:2

Gwenellyn

"işçilerin onu çok sevdiler," diye yorumda bulundu Fitz Roy. Matthew bir maden işçisinin karısıyla konuşan Patience'a bakarak gülümsedi. "Hakikaten öyle."

Onunla iftihar ediyordu. Patience yakasıyla manşetleri siyah kadifeden, sade gri bir elbise giymişti. Parlak saçlarının üzerinde kadifeden siyah bir bone vardı. Kenarları siyah dantelle çevrilmiş ve çenesinin altından kırmızı renkli bir kurdeleyle bağlanmış bonesi yüzünün güzelliğini onaya çıkarıyordu.

"Şu veledede bak. Bayan Dare'e adeta yapışmış, bırakacağı da yok," dedi Fitz Roy.

Matthew, Patience'ın eteğine yapışmak suretiyle, köyde sessizce onlarla dolaşan küçük çocuğa baktı. Küçük kız mavi gözlerini Patience'ın yüzünden alamıyordu, şimdi de Patience'la birlikte konuştuğu kadının evine giriyordu.

365

Matthew iç geçirdi."Bu küçük, Bayan Dare gibi birini görmemiştir ki."

"Ona bakarsan," dedi Fitz Roy ağır ağır," ben de hiç Bayan Dare gibi birisini görmedim."

"Doğru."Matthew şapkasını düzeltti."Ben de."

İkisi büyük gri bir kayaya yaslandılar.

Güneşsiz ve soğuk bir gün olmasına rağmen bütün köyü yürüyerek dolaşmışlardı.Onların orada olduğunu duyan herkes köye akın etmişti.Ama gelenlerin görmek istedikleri Matthew

değildi -o zaten orada artık tanınan bir simaydı.Fitz Roy'un şıklığını da görmeye gelmemişlerdi.Patience'ı, kırmızı dantelli başlığıyla bu güzel kadını görmeye gelmişlerdi.Fakat onun görünüşü için gelenler, onu group dönmemişlerdi zira Patience sadece görüntüden ibaret değildi.Patience Gwenellyn halkına samimi bir ilgi ve saygıyla yaklaşıyordu.Onlara sorular soruyor ve cevaplarını dikkatle dinliyordu.Köhne evlerine davet ettiklerinde onları geri çevirmiyor ve kendisine gösterilen parçalanmış sıralara yahut sert sandalyelere çekinmeden oturuyordu. Kirli ellerivle eteklerine tutunsalar da çocukları kendinden uzaklaştırmıyordu. Herkese içten bir şekilde gülümsüyordu.

"Burası değerli bir mülk olacak"-Fitz Roy tırnaklarına baktı- "ama aynı zamanda sana epey masraf çıkaracak. Zira eğer nişanına onun sorularını iyi tarttıysam, o bu küçük köyün şartlarının iyileştirilmesi için uzun bir liste çıkaracağı benziyor."

Matthew gerilmişti. Fitz Roy'un haklı olduğunu biliyordu. 'İnsan bir papazın kızına tutulunca, hayırsever olmaya da hazır olmalı."

Fitz Roy harap evlerin sağlı sollu sıralandığı dar sokağa baktı. 'Alınma ama Hawkmore burayı derli toplu bir yere çevirmek için epeyce hayırsever olman gerekecek." Kollarını göğsünde

366

bağlayarak diğer yöne de dikkatli bir bakış attı.Kaşlarını kaldırarak Matthew'e döndü."Böyle bir hayırseverlik de tek bir adamın harcı değildir."

"Doğru," dedi Matthew, sokakta göz gezdirerek.Burası kaldırımsız bir sokaktı ve soğuğa rağmen paçavralar içindeki çocuklar, toz kaldırarak çukurlu yolda oynuyorlardı.Yıkık dökük bir ahırın önünde , sarsak bir arabaya bağlanmış emekli bir yük beygiri üç bacağının üzerinde duruyordu.Dördüncü bacağını pis zeminden tiksindircesine zarifçe havaya kaldırmıştı.Küçük ve birbirine sokulmuş evler bakımsızlıktan dökülüyorlardı.İhtiyar dilenciler gibi birbirlerine dayanmıştı ve çatlak gri duvarlarıyla incelen sazdan çatıları, içlerinde oturanların zor hayatlarının simgesiydiler.

Görünüşe gore Benchley muazzam karının ufak bir bölümünü dahi, ailesi olan maden işçilerine tahsis edilen evleri tamir ettirmeye ayırmamıştı.Yine de Matthew sokağın öbür ucuna bakınca, kadınların kapılarının önünü süpürüp gösterişsiz bahçelerine baktıklarını gördü.İhtiyar bir adam yanında bir oğlan çocuğuyla bir kapıya deriden menteşeler çakıyordu.İki kız çocuğu dikenli bir çalıdan böğürtlen topluyorlardı.

Matthew Fitz Roy'a döndü. "Daha kötü de olabilirdi."

Fitz Roy'un kaşları havaya fırladı. "Olabilir miydi?" Şüpheli bakışlarını sokağa çevirdi, omuz silkti. "Sen öyle diyorsan..."

Onlar orada konuşurlarken Patience evden çıktı. Ev sahibiyle vedalaştıktan sonra, yanında hâlâ küçük askıntısı olduğu halde çabucak onların yanına geldi. "Ah, Matthw"-onun elini tuttu- "bugün beni buraya getirdiğin için çok teşekkür ederim. Burayı görüp bu güzel insanlarla tanışabildiğime çok memnunum. Onlar için yapılabilecek çok şey var, Matthew." Kaşlarını kaldırdı. "Yapılması gereken çok şey var."

367

Bende para yok. Matthew onu koluna taktı ve üçü -daha doğrusu dördü- birlikte yürümeye başladılar. "Ne gibi?"

"Öncelikle, kiliseleriyle papazları yok. Nikah, vaftiz ve cenaze gibi dini törenler için on kilometer ötedeki Gwenderry'ye gitmek zorunda kalıyorlar. Manevi rehberliğe gelince, bu insanlar Gwenderry'deki papazdan ziyade pub'da nasihat almaya daha meyilliler."

"Aşkı, buraya papaz getirtsek bile bu insanlar pub'da nasihat almaya devam edecekler."

"Olabilir," dedi Patience. "Ama kilisemiz olursa kilise okulumuzda olur. Matthew buradaki çoğu yaşı büyük çocuk ıslahattan önce yer altında çalışmış. Yıllarca beden gücüyle çalışmakla karanlıktan başka birşey bilmemişler. Heba olan çocukluklarının karşılığı olarak onlara biraz olsun iyiliğimiz dokunamaz mı? Ya küçük çocuklara ne demeli? Ben çelloya beş yaşında başlamıştım " Elini yanında yürüyen kızın başına koydu. "Bu yavrucağın çalmayı bırak hayatında herhangi bir enstrüman görebilecek mi acaba?"

Matthew Patience'ın içtenlikli gözleriyle buluştu. "Kilise binamız bile yok, aşkı."

"Az önce konuştuğum, Bayan Jones, sokağın sonunda eski bir taş bina olduğunu söyledi."

Matthew başını salladı. "Evet, var. İçi eski ray, kırık kızak ve başka malzemelerle dolu."

"Orası kilise," diye ileri sürdü Patience.

Matthew kaşlarını çatmıştı. "Sen nereden biliyorsun?"

"Bayan Jones söyledi. Arka tarafında bir mezarlık, tavandan sarkan bu eski çan varmış." Patience gülümseyerek Matthew'ün koluna sarıldı. "Tabii burayı yenilememiz gerek."

Param yok.

368

Parmaklarıyla onun kolunda trampet çalıyordu."Bir sure babamla beraber çalışmış bir ilahiyat ğrencisi vardı.İri yarı bir Galli...Birahanede de en az kilisedeki kadar rahattı.Çoktan bir yere atanmıştır ama çağırırız belki buraya gelir."

Fitz Roy gülüyordu."Ben sana söyledim," dedi alayla.

Patience dönüp ona baktı."Ona ne söylediniz, Lordum?"

Fitz Roy kara kaşlarının tekini kaldırdı."Hawkmore'a sizin bu yerle ilgili düşüncelerinizin masraflı olacağını söylemiştim."

"Lordum, duyduğuma göre kumar masalarında bir gecede, bu köyün bütün evlerini temizleyip, boyamaya ve çatılarını onarmaya yetecek kadar para dönüyormuş."

Fitz Roy ellerini paltosunun cebine soktu "Eh, Leydimin hakkı var, değil mi?"

Matthew'ün gerginlikten boynu ağrıyordu. "Var tabii."

Patience ona gülümsedi, "ücretlere zam yaptığını biliyorum, Matthew. Çok iyisin."

Matthew kaşlarını çattı. "Bunun iyilikle alakası yok. Standardın altında oldukları için ücretlerini arttırdım .Bir de onları şevklendirmek istedim. Bana sadık olmalarını isterim, bunu da en çabuk bu şekilde sağlayabilirim."

Patience başını salladı. Bir dakika sonra, "Duydum ki, yeraltındaki bütün işler için madenci feneri kullanılması talimatı vermişsin ve lamba temin etmişsin. Aynı zamanda kuyuları havalandırmak için radyal fanlar da taktıracakmışın"

Matthew durup Patience'ın cin gibi gözlerine baktı. "Patience, bunlar yapmam gereken şeyler. Güvenli bir maden ocağı, verimli bir maden ocağıdır. Bana da verimli bir maden ocağı lazım.

"Sen çok akıllı bir iş adamısın, aşkım.Bu kadar başarılı olmana şaşmamak gerek."

Matthew kaşlarını çatmıştı ve midesi ağnyordu.

369

Patience ise mutluluktan uçuyordu.

"Biliyor musun, aşkım" - Matthew'den sonra FitzmRoy'a baktı- "ve lordum, buralarda böğürtlen bol olurmuş."

Matthew başıyla tasdik etti."Çok lezzetli olur."

"Hem de nasıl," diye Patience de onu tastik etti."Bir de bu yakınlarda eski bir elma bahçesi varmış.Yerliler elmayla böğürtlen yetiştirmeyi öğrenseler, ne güzel olurdu.Bu iki ürünü yetiştirip işleyerek faydalanabilirler." İç geçirerek etrafına baktı. "Hem sizce ağaç ve çiçek dikerek köyü güzelleştireniz miyiz? Düşünsenize, buralar cıvı cıvı olurdu."

Matthew'ün ona bakınca karşılaştığı coşkulu gülümseyişi karşısında kalbi tekledi. Bu fakir insanlara çok şey vermek istiyordu. Matthew GWR'yi yeniden tam randımanlı çalıştırmaya başlayınca Patience'ın isteklerini yerine getirecekti. "Seni seviyorum."

Patience kızardı ve zekice bakan gözleri yumuşadı. "Ben de seni seviyorum."

Matthew onu öpmek istiyordu.

Ve de becermek...

Patience gözleri karararak dudağını ısırıldı. Fitz Roy onlara doğru eğilerek dikkatlerini çekti. "Ona böyle bakmaya devam ederseniz, her istediğinizi alırsınız, Bayan Dare." Sonra da koşarak maden ofisinin merdivenlerini çıktı.

Onun peşinden ofise çıkarlarken Patience Matthew'e şımarık şımarık güldü. "Doğru mu?"

"Bilmem," diye cevap verdi Matt. "Ben de çok talepkar bir adamım."

Patience şimdi cilveli cilveli gülümsüyordu. "Şanslısın ki ben senin bütün taleplerine boyun eğmeye hazırım."

Fitz Roy onlara kapıyı tuttu ve Patience Matthew'ün önünden geçerken elini onun penisine sürttü.

370

Matthew önce irkilip sonra, Patience arkasına bakıp göz kırpınca başını salladı."Bunun hesabını sorarım ben sana," dedi alçak sesle.

"Söz mü?"

"Küstah kız."

"Hah, geldiler!" diye yüksek sesle ilan ediyordu Matty Hala.

Patience sırtıp halasının sesini takip ederek ön büroya girdi.

Matthew ile Fitz Roy da paltolarını çıkardıktan sonra onun peşi sıra içeri girdiler.

"Geline çay için."Lord Riverz'la şöminenin önünde oturan Matty Hala onlara el etti. "Bu buz gibi günde dışarıda dolaşarak kendinizi öldürmeye mi çahşıyorsunuz?"

Matthew şömineye doğru ilerlerken Patience'ın bonesiyle eldivenlerini çıkarışını seyretti. Patience bunları şöminenin üzerine koyduktan sonra çocuğun omzuna dokundu. "Otur da çay iç,Lucy."

Çocuk kirli yanakları etekleri sökülmüş elbisesi ve üzerine çok küçücük gelen süveteriyle bulundukları yere hiç uymuyordu. Fakat Patience ile Matty Hala masalarında hırpani bu veledin oturmasında hiçbir tuhaflık yokmuş gibi davranıyorlardı.

Patience'ı çocuğun yanına oturtttuktan sonra Matthew de Fitz Roy'un yanına oturdu. Aşkını seyrediyordu. O. ıslak bir peçeteyle çocuğun yanaklarıyla ellerini silerken. Matty Hala da çay doldurarak oradaki marketin ne kadar harika olduğu hakkında gevezelik yapıyordu.

"Bir madende ihtiyaç duyulabilecek her şey var değil mi lordum?" Patience'la çocuğun önüne birer fincan çay itti. "Öyle, Bayan Dare," diye cevap verdi Lord Rivers.

Patience halasını ilgiyle dinlerken, Lucy'nin çayına şeker,önüne de bir çörek koydu. "Ev için ürün var mı?" diye dordu halasına, kızın kucağına bir peçete sererken.

371

"A, evet." Matty Hala Matthew ve Fitz Roy'a da çay doldurdu."En gerekli ev ürünleri vardı galiba.Gerçi, ben, evimde bilhassa meyankökü bulundurmak isterim ama markette yoktu."

Matthew ile Patience göz göze gelerek gülümsediler.

"Matt' çiğim, bir de dükkanda şekerleme azdı," dedi Matty Hala.

"Gerçekten mi. Matty Hala?"

"Hı hı. evet - hem de böyle bol çocuklu bir köyde... Doğrusunu istersen limon şekerine bile razıydım. Ama ondan da yoktu." İç geçildi. "Sadece nane şekeri vardı ki nefret ederim."

Fitz Roy soluk renkli gözlerini Matthew'e çevirdi. "Bunu da not et." dedi ağzını yayararak. "Meyanköküyle limon şekeri - ama nane şekeri istemez."

Matthew ona sertçe baktı.

Patience ise gülüşünü fincanının arkasına saklıyordu. "Ben de nane şekerine bayılırım," dedi Lord Rivers. Matty Hala şöyle bir geri çekildi. "Ciddi misiniz, lordum?"

"Meyankökü, limon şekeri ve nane şekeri," diye düzeltti Fitz Roy.

Matthew masanın altından onu tekmeleyince soğukkanlı lordun yüzü beklenmedik bir hayret ifadesine büründü.

Patience gülüyor, Lucy de ona bakarak fincanını aynı şekilde tutuyordu.

"Evet, Bayan Dare.Aslında" -Lord Rivers ceketinin cebinden küçük bir teneke kutu çıkardı- "yanımda hep taşırım."Kutunun kapağını açtı.İçinde kırmızı beyaz şekerler vardı.

Matty Hala önce şekerlere sonra Lord River'a baktı."Lordum, galiba ilk defa bir konuda anlayamıyoruz."

"Umarım bu bizim dostluğumuzu etkilemez. Bayan Dare," dedi lord kibarca.

372

"İlahi, lordum." Matty Hala lordun kolunu okşadı."Bizim gibi iki olgun insan arasında bir nane şekeri yüzünden soğukluk olur mu hiç?" "

Lord Rivers gülümseyerek Lucy'e baktı."Peki ya sen, Lucy? Sen nane şekerini sever misin?"

Küçük kız hiçbir şey söylemedi.

"Bir tane ister misin?" diye sordu lord.

Lucy Patienca baktı ama o sadece gülümsemekle yetinip herhangi bir tavsiyede bulunmadı.
"

Nihayet çocuk başını salladı.

"Al hepsi senin olsun." Lord Rivers kutuyu çocuğun önüne itti. "Ben bunların hepsini yiyemem."

Kız yine Patience'a baktı.Patience yine gülümsedi ve çayını içti.

"Ailene de götürürsün," dedi Lord Rivers.

Kız Patience'a son bir kere daha baktıktan sonra şeker kutusunu aldı. Onu cebine koyduktan sonra tekrar Patience'a baktı .Patience onaylar tarzda hafifçe başını salladıktan sonra eğilip kulağına bir şey söyledi. Lucy ona bakıp sonra Lord Rivers'a dönerek *teşekkür ederim* der gibi dudaklarını oynattı

Lord Rivers da *teşekkür ederim* der gibi dudaklarını oynattı. Lucy utangaçça gülerek Patience'a yanaştı.

Patience ona hiç dokunmadı ama şefkatli gözleri çok şey söylüyordu. O anda Matthew onun nasıl bir anne olacağını gözünde canlandırabilirdi. Anlayışlı ve dikkatli bir anne olacaktı. Gerekecekti cevap vermeyecek, çocuğun her utangaçlığında yahut acemiliğinde başını okşamayacaktı. Ama diğer yandan sabırsız yahut tahammülsüz de olmayacaktı. Bütün temas ve tebessümlerinde , bütün söz ve hareketlerinde sevgi olacaktı.

"Çocukların kalbini kazanmayı biliyorsunuz, lordum,"dedi.

373

Matty Hala'nın tatlı sesiyle.

"Teşekkürler Bayan Dare."Lord Rivers bir buruşuk elini diğer buruşuk elinin üzerine koydu."Yaşlandıkça, çocukların samimi sadelikleri hoşuma gider oldu."

Patience tatlı bir ifadeyle lorda bakarak,"Kardeşim Primrose da sizinle aynı fikirde Lord Rivers" dedi. "O hep, çocukların dünyayı beceremediği bir açıklıkla görebildiklerini söyler. İnsan bir tavsiye istiyorsa, gidip bir çocuğa danışmalıymış"

"Öyle söylüyor, "dedi Matty Hala. "Çünkü kendisi de çocuk gibi Aa"-birden gözlerini Fitz Roy'a dikti-"eğer onu tanısaydız onun tatlı mı tatlı bir genç hanım olduğunu görürdünüz. Melek gibi uysaldır, ablalarından güzel olmasın, eşsiz bir güzelliğe sahiptir."

Fitz Roy açık mavi gözlerini Matty Hala'ya doğrulttu. "Bayan Dare. ben altısı erkek, on çocuklu bir ailenin en küçüğüyüm. Bu talihli durum benim evlenme mecburiyetinde olmadığımı anlamına geliyor. Ben özgürüm, böyle de kalmaya niyetliyim, o yüzden çöpçatanlık becerilerinizi benimle harcamayın."

Matty Hala ona acıyarak baktı. "Kendi aileniz olsun istemez miydiniz, lordum, kendi çocuklarınız?"

"Yirmi sekiz tane yeğenim var, hanımefendi, hepsi de belli seviyelerde gevezelikten yahut da inatçılıktan mustaripler. Bana kalsaydı, çoğunu geri gönderirdim."

Yılmayan Matty Hala gülümsedi. "Böyle düşünmediğinizi biliyorum, lordum. Hem bir insan kendi çocuğunu daima başkalarının çocuklarından daha çok sever. Biliyor muydunuz, erkek aslan başka bir aslanın yavrularını öldürebilecekken kendi yavrularına kuzu gibi müşfik davranır."

Fitz Roy kınayan gözlerle Matty Hala'ya bakıyordu. "Heyhat! Ben aslan değilim."

374

"Amani lordum.Çocuklar neşedir."

Fitz Roy itiraz ederken, Matthew çenesini eline dayayarak Patience'a döndü."Bana gösterdiği ilgiyi özleyeceğim."

Patience ona sıcak bir şekilde gülümsedi."Evet.Biz nişanlanır nişanlanmaz-"

"Sizi duyuyorum," diye Matty Hala söze karıştı."Benden kurtulduğunuzu da sanmayın.İkiniz evleninceye kadar tepenizdeyim..."

Matty Hala'nın yüzündeki neşeli ifade gözlerinin Matthew'ün arkasına kaymasıyla birlikte soldu Od ada bir sessizlik meydana geldi. Matthew arkasına döndü.

Kapıda uzun ine bir adam duruyordu.Adamın üzerinde uzun siyah bir palto, elinde bir evrak çantası vardı. Paltosu onu daha da ince. uzun ve uğursuz gösteriyordu."Bay Matthew Morgan Hawkmore'u arıyorum."

"Londra'ya gidiyorum." Matthew masasına dosyaları istifliyordu. "Karşı dava açacağım ve hızlı karar talebinde bulunacağım."

"Benchley bunu uzatmaya çalışacaktır," diye görüşünü belirtti Rivers. "Karar senin lehine olsa bile, kesin temyize başvuracaktır."

Pencere doğramasına yaslanmış olan Fitz Roy ise kollarını göğsünde bağladı ve sessizliğini sürdürdü.

Rivers haklıydı. Dava Matthew'ün, yasal malik belirlenene kadar Gwenellyn Madeni'ndeki tüm faaliyetlerim durdurmasını şart koşuyordu. Benchley'in davayı kazanmasına bile gerek yoktu, mücadeleyi sürdürmesi yeterliydi. GWR'nin birkaç hafta içinde beli bükülür ve Matthew mahvolurdu.

Mickey nerede kalmıştı böyle?

Matthew masasının arkasında bir ileri bir geri yürüyordu.

375

"Mahkemenin üretim yasağını iptal ettirmem lazım.Sürede kısıtlama yapılsa dahi burada belli bir süre çalışılmasına izin vermeliler.Makinelerim her gün azda olsa çalışmalı."

Masanın arkasındaki pencerede durdu.Farnsby ile Asher aşağıdaki çayırda köylü çocuklarla top oynuyorlardı.Paslaşarak savunmayı geçiyorlardı.Sonrada oğlan müthiş bir şutla gol attı.Farnsby takımının tezahüratları eşliğinde havaya zıplıyordu.Kendi holünü fazla büyütmeyen oğlan takım arkadaşlarının övgülerini yürürken Kabul etti.*Çocukların samimi sadelikleri.*

"Ben Benehley ile düelloya tutuşurken Gwenellyn halk, ne yapacaklar diye sordu Matt. "Kış yaklaşıyor, iş olmazsa nasıl yaşayacaklar? Buradan başka ocaklara gitmek zorunda kalacaklar." Çayırda top süren çocukları seyrediyordu. "Bu köyün çocukları genellikle burada doğmuştur. Hayatları burada geçmiş." Fitz Roy'la Rivers'a döndü. "Kaçı aç kalacak? Kaçı yoksullar evine düşecek?"

Lord Rivers başını onaylar tarzda sallıyordu. "Mahkemeye de bu savunmayla başvurmalsın. İnsani ve vicdani yanlarına hitap et" Rivers yavaşça ayağa kalktı. "Ben de senin Gwenellyn halkı için duyduğun kaygıyı duyurayım zira insanların senin lehine düşünmeleri sana fayda getirir." Bastonuna dayandı. "*Bir noktada çoğu insan şöyle düşünecektir: Tanrı düşürmesin, yarın bir gün aynı şey benim de başıma gelebilir.*"

Matthew sıska adamın kapıya yürüyüşünü izledi. "Teşekkür ederim, lordum," dedi, Rivers çıkarken.

Adam dönüp yaşlı gözünü kırptı. "Bir şey değil, oğlum."

O gidince Matthew, Benehley'in davasını özetleyen ince bir dosyayı açtı. Bu adi adam, Danforth maden ocağını kumarda ortaya koyarken resmi devir belgelerinin henüz düzenlenmemiş

376

olduğunu ileri sürerek ocağı geri talep ediyordu. Tapuda devir imzasının olmasıysa umurunda değildi. "O dosyayı ban aver." Fitz Roy Masaya gelip elini uzattı. "Ben ilgilenirim."

"Sen nasıl ilgileneceksin?"

"Ne demek nasıl?İlgileneceğim işte." Matthew dosyayı vermeyince Fitz Roy elini indirip gözlerini devirdi. "Davanın karara bağlanma süürecinde ocağın açık kalmasını sağlayacağım. Masraflarla gelirler de kazanana kalacak."

"Bunu nasıl sağlayacaksın?"

"Mutlak kudrete sahip birinden yardım isteyerek "

Matthew kaşlarını kaldırdı "Ben kraliçenin toplumsal ve mali meselelerle ilgilenmediğini sanırdım ."

"O ilgilenmez diye Prens Albert de ilgilenmeyecek değil ya."

Matthew karşısındaki soluk gözlü adamı inceliyordu. Skandaldan önce Roark Fitz Roy'un ona yardım edeceğini aklına bile getirmezdi. "Bana neden yardım ediyorsun, Fitz Roy? Hatta burada ne işin var? Haydi Farnsby ile Asher'ı anlarım, onlar kiminle gezdiklerine aldırmayan şen şakrak adamlar. Lord Rivers ömrünün sonuna yaklaşmış ve babalık edeceği bir oğlu yok. Ama seni anlamıyorum. Sen benim önceki çevremden kulan tek kişisin. Neden?"

Fitz Roy dalgın dalgın ellerini ceplerine soktu. Nihayet omuz silktilti. "Canım sıkılıyordu."

Matthew kaşlarını çatı. "Yani benimle mi oyalanıyorsun?"

Fitz Roy uzun zaman gözlerine baktı "Evet sen iyi bir meşgalesin. Benim anlamsız varoluşumda anlamlı bir meşgalesin. " Yine kelimeleri uzatarak, yayararak konuşuyordu ama bu sefer ses tonuyla soluk gözleri ciddi. "Senin başına bu olay geldiğinde

377

Ve işler iyice çığrından çıktığı zaman ben senin bununaltında ezileceğini düşünmüştüm.

Ama maskeli baloda seninle konuştuğumda o kadar kararlı ve hırslı görünüyordun ki, bilmiyorum içimdeki uyuyan, az gelişmiş adalet duygusunu uyandırdın."- Yine omuz silkti. "Yahut da içimdeki *piç dostu* veya buna benzer bir saçmalık canlanmıştır."

"Saçma hakikaten. Sen kral soyundan geliyorsun. Bense bir bahçıvanın soyundan geliyorum. Aramızda böyle 'önemsiz' bir fark bulunuyor."

"Ancak sen dünyada benden daha iyi işler yaptın. GWR'yi kurdun, meclis üyesi oldun, şimdi de bu madenin sahibisin. İnsanlar sana güvenebilirler, Hawkmore, güveniyorlar da." Durak- sayarak soluk gözleriyle Matthew'ü inceledi. "Sen iyi bir adamsın yani, hep böyle oldun. Bu zorluğu yeneceksin. Sana yardımcı olabilirsem, belki ben de iyi bir adam olurum." Kaşını kaldırdı. "En azından ortaklık yoluyla."

Matthew gözlerini Fitz Roy a dikmişti. Birbirlerini uzun zamandır tanımalarına rağmen hiçbir zaman şu andaki gibi yakın olmamışlardı. Matthew onun işe yarama, yardım etme ihtiyacını anlıyordu.

Dosyayı alıp ona uzattı. 'Teşekkürler, dostum "

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

DÜŞMANLAR

... rekabet ölüler diyarı kadar katıdır.

NEŞİDELER NEŞİDESİ 8:6

Millford Balosu

"Hiç kendini panayırda ödöl olarak verilen bir domuz gibi hissettiğin olur mu?" diye sordu Patience. "Bazen öyle hissediyorum."

Vals müziği eşliğinde aşkıyla dönüp duran Matthew gülümsedi. "Gerçekten mi? Sen hiç de domuza benzemiyorsun. Ödöl olabilirsin ama domuz değilsin."

Patience gülümsedi. O Matthew'ün ödülüydü. Gözlerini bininci kere onun üzerinde dolaştırıyordu. Patience altın sarısı taftadan bir elbise giymişti. Yakası ve omuzları çift pliseli ve sarı dantel fırfırlarla süslenmişti. Fırfır yakasının altından dışarı çıkarak, iç çamaşırı görünüyormuş havası veriyordu. Bu manzara karşısında Matthew parmağını oradan içeri sokmak istiyordu. Oğlak derisi eldivenler Patience'ın zarif kollarını sarıyordu ve harikulade saçları tepede toplanarak, Matthew'ün ona hediye ettiği elmas kolye, küpe ve tokaları ortaya çıkarıyordu.

Patience rüya gibiydi ve Matthew'e aitti. Nihayet bunu

379

salondaki bütün erkekler de öğrenmişti zira nişanlandıklarını ilan etmişlerdi. Herkesin hor gördüğü, elinden parası ve gücü alınarak köşesine itileceğini sandığı Matthew, piç Matthew onu kazanmıştı.

Matthew Patience'ın yüzüne bakarak onu kendine çekti. O onun babasının kim olduğuyla ilgilenmiyordu. "Senin kadar güzel bir kadın görmedikleri için sana bakıyorlar. Ama bilmiyorlar ki seni böyle güzelleştiren şey görünüşünün altındaki şeylerdir. Merhametin ve gücüdür. Ahlakın ve dürüstlüğündür. Sadakatin ve tutkudur. Sevgidir."

Patience şefkatle bakıyordu. "Burada daha fazla kalmamız gerekiyor mu?"

"Benimle dans etmek hoşuna gitmiyor mu?"

"Seninle dans etmek çok hoşuma gidiyor. Sırılsıklam oluyorum. E, bu da gitmek için iyi bir neden, değil mi?"

Matthew derin bir nefes aldı. "Beni uyandıracaksın. Çok yaramazsın."

"Öyle miyim?" Bakışları şuhlaşmıştı. "Ama seninle dans ederken tahrik oluyorum, ne yapayım?"

Matthew'ün kanı iyiden iyiye ateşleniyordu. "Yaramazın yaramazı."

"Aşkım...?"

"Kendini teşhirde hissettiğini biliyorum ama bu baloyu erken terk edemeyiz."

"Edemez miyiz? Neden?"

"Söylemiştim, Benchley'ler gelecekler."

"Evet, geleceklerini söylemiştin.Onların gelmesinin bizim baloya katılmamıza engel olmasına müsaade etmediğin için seni takdir ediyorum.Ama onlar geliyor diye balodan ayrılamamamızı anlayamadım. Ortalarda bile yoklar."

380

Matthew kalabalık balo salonunda göz gezdirdi."A, gelirler."Tekrar Patience'a döndü.Patience her şeyi bilmediği için anlayamamıştı.Matthew onun herşeyi bilmesini istemiyordu."Bu bir iş meselesi, Patience.Archibald Benchley ile aynı ortamda bulunabildiğimi, onu önemsemediğimi göstermem gerek."

Patience başını eğdi. "Ama Lord Benchley'i umursamadığımızı göstermek için kalırsak, aslında onu umursadığımızı göstermiş olmaz mıyız?"

Matthew kaşlarını çattı. Esasında Patience haklıydı ama Matthew aklın ve mantığın hükmündeki bir oyun oynamıyordu."Bu bir algı meselesi, aşkım. Bizim değil başka insanların algısından bahsediyorum."

Patience başını salladı ama sonra kaşlarını çattı "İyi de bu insanların ne düşündüğünden bize ne, Matthew? Senin itibarının ve işteki başarının, Lord Benchley ile aynı salonda bulunmaktan daha etkili olacağını sanırdım. Hem Gwendlyn senin. Lord Benchley'i zaten alt ettin."

Fitz Roy Prens Albert'le görüştüktan birkaç gün sonra Matthew'ün eline Gwendllyn'in dava sırasında tam kapasite çalışma ve GWR'nin buradan piyasa fiyatına kömür alma hakkının devam edeceğine dair bir tebligat ulaşmıştı. O hafta Benchley davayı geri çekmişti. Matthew şimdi Gwenellyn'in tartışmasız malikiydi. Dolayısıyla Benchley'le yüzleşmek için bundan iyi fırsat olamazdı. Bu fırsatı elde ettiği için seviniyordu.

Patience'ın zarif omuzları hafifçe yukarı kalktı. "Belki Lord Benchley bu gece gelmez bile. O zaman boşuna beklemiş oluruz." Yeşil gözleriyle yalvarırcasına bakıyor, parmaklarıyla ensesini okşuyordu. "Gidelim aşkım."

Matthew Patience'ın aşk ve şehvet dolu güzel gözlerine baktı.

381

Patience'ın nemli dudakları öpülmek için yalvarıyor, vücudu onun vücuduna sokuluyordu.

"Seni-"

Birdenbire kalabalığın uğultusu artarak Patience'ın sesini bastırdı. Matthew kaşlarını çaltrak başını kaldırdığında dans pistinin öbür ucundaki Archibald Benchley'in kibirli yüzüyle karşılaştı.

Patience dönerek Lord Benchley, Leydi Benchley ve Lord Danforth'a baktı. Aile reisi önde olmak üzere yan yana dikiliyorlardı. Onlarla bu yandakiler birbirlerini süzerken - Lord Benchley Matthew'le çarpışırken, Leydi Benchley ile Patience da birbirlerini ölçüp biçtiler - müzik duyulmaz olmuş, zaman durmuştu.

Patience'ın başını başka yöne çevirmesiyle birlikte ses geri geldi ve zaman akmaya devam etti. Benchleylerle Danforth sağa dönerken,Matthew Patience'ı döne döne sola götürdü. Salon çomak sokulmuş biran kovani gibi vızılıyordu.

İki saat sonra Patience direncinin tükenmek üzere olduğunu hissediyordu. İnsanların ona bakmasına, süzmesine alışkındı. Ama bu gece farklıydı. Herkes adeta bir beklentiyle gözlerini onlara dikmişti. Bu sadece ilgi yahut merak değildi. İnsanlar sanki bu durumdan eğleniyorlardı.

Bir rezalet çıkmış değildi zira iki taraf da durmadan birbirlerinin etrafında dönmekten başka bir şey yapmıyorlardı. Yan yana gelseler de asla karşı karşıya gelmiyorlardı. Ama herkes büyük bir hadise çıkmasını bekleyerek onları açık açık seyrettiği için Patience rahatsız olmuştu.

Matthew onun koluna dokundu.Kabul salonlarında gezinti yapmış, şimdi balo salonunun önünde Matty Hala'yla birlikte ayakta dikiliyorlardı."Müsadenizle gidip Lord Wollby ile konuşmam gerekiyor, aşkım."

382

"Tabii."Patience ondan ayrılmak istemese de başını salladı.Fakat o dab u fırsattan istifade edip kendine çeki düzen verebilirdi..."Hanımlar odasına çıkalım mı, Matty Hala?"

"Tabi hayatım."Matty Hala monoki gözlüğünü bırakıp yeğeninin koluna girdi."Söyle bakalım, canım, bu evi beğendin mi?" diye sordu üst kata çıkarlarken.Kendine gore alçak sesle konuşuyordu."Bana sorarsan Angel's Malikanesiyle yahut Hawkmore Hanesi'nin yanından bile geçemez.Sence?"

Karşılaştıkları tanıdıklara başıyla selam veren Patience gülümsedi. Halası hiçbir şeyin onların ailesinin sahip olduğu şeylerden daha güzel olamayacağını düşünürdü.Halası Buckingham Sarayı'nın bile kendi evi kadar şık halılarla çiçeklerin, yahut resim çerçevelerinin yeğeni Langley Kontesi'nin evindekilerden daha güzel olmadığını söylerdi.

Patience girişi aydınlatan büyük avizeye baktı, "Bence burası çok şık bir ev, Matty Hala."

Halası aynı avizeye bakarak başını salladı. "Hayır, ben Hawkmore Hanesi'nin girişindeki avizeyi tercih ederim. Angel's Malikanesi'nin merdivenleri de bundan daha geniş. Şu tuttuğum tırabzan bile bir garip."

Patience halasını hanımlar odasına çekerek alçak sesle, "Arabamıza binene kadar bu konularda yorumda bulunmasak daha iyi olur," dedi.

"Ne? Aman, Patience, fısıltıyla konuşuyorum," dedi yüksek sesle. "Hey Tanrım, ben bile kendi sesimi duymuyorum, başkası nasıl duyacak? Sen beni nasıl duydun onu da bilmiyorum."

Loş hanımlar odasında sadece birkaç yaşlı ilerlemiş kadın vardı. Hepsi Matty Hala'nın sesiyle irkilerek onlara baktı. Patience gülümseyip başıyla selam verdikten sonra halasını odanın en ucuna götürdü.

383

"Kanepeyi mi istersin, koltuğu mu, canım?" diye yüksek sesle fısıldadı Matty Hala.

Patience özel bir balkona açılan camlı kapıya baktı. Soğuktan dolayı balkonda kimse yoktu. Koltuk oraya daha yakındı. "Ben koltuğa oturayım," diye fısıldadı.

"A, pekala ben kanepeye uzanayım. Gerçi hiç yorgun değilim. Isarar etmiyorum çünkü Lord Rivers'la iki dansım daha var, bari ayıklarımı havaya dikeyim."

Ateşin yanında uzanmış olan bir kadın onlara sinirli sinirli baktı.

"Aman.'" diye her zamankinden yüksek sesle fısıldadı Matty Hala ve kendini bir genç kız gibi hışımla kanepeye attı.

Patience halasını yan yatırıp üzerini kürkle örterken gülüyordu. Sonra onun elini tutarak yanındaki kabarık koltuğa oturdu. Loş ışıkta halasının beyaz saçları parlıyordu, yüzünün kırışıkları yumuşamıştı. Pamuk gibi görünüyordu.

"Konuşmak ister misin?" diye fısıldadı bu sefer Patience'ı şaşırtacak kadar alçak sesle.

Patience halasının elini hafifçe sıktı. "Hayır, teşekkür ederim."

"Bu akşam çok iyi idare ettin. Halan olmakla iftihar ediyorum, Patience."

Patience duygulanmıştı. "Ben de senin yeğenin olmakla iftihar ediyorum."

Matty Hala gülümsedi, sonra esnemesini bastırdı "Hiç uykum yok," diye mırıldandı. "Ama madem konuşmak istemiyorsun ben de biraz gözlerimi kapatayım "

"Olur, halacığım." Halasının elini yine sıktı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

384

Birkaç saniye sonra halası hafif hafif horlamaya başlamıştı.

Patience ayağa kalkıp elini yavaşça halasının elinden çekti ve halasının elini kürkün altına

soktu.Sonrada başının tepesini öpüp balkon kapısını açıp kapayarak sakın balkona çıktı.

Soğuk gecehavası insanı zindeleştiriyordu.Derin, arındıran bir nefes aldı.Nihayet yalnız kalmış, kendini toplama fırsatı yakalamıştı.Nefesini koyuverip çıkan buharı seyretti.

Matty Hala'nın övgüsü çok hoşuna gitmişti.Başkalarının -en azından iyi alanların- da halası gibi düşünüyor olmasını umuyordu.Zira Matthew'ün onunla tanıştırdığı insanların çoğu kibar insanlarken, onu açıkça küçümseyenler de az değildi.Bilhassa, gürültücü arkadaşları eşliğinde Leydi Humphreys Matty Hala'yla onun yoluna çıkmıştı.

Rosalind Benchley geldikten sonra her şey daha kötüye gitmişti. Leydi Humphreys ile dalkavukları da dahil, kadınların pek sevdiği Leydi Rosalind'in varlığı kadınların Patience'a karşı düşmanlıklarının derecesini arttırmıştı. Akşamdan beri onu görmezden gelenler şimdi açıkça ona öfke ve nefret dolu bakışlar atıyorlardı. O bu bakışlara aldırmıyordu fakat bu yinede yorucu bir şeydi.

Parmaklığa yaslanarak aşağıdaki boş bahçeye baktı ve alnına düşen saçını arkaya itti. İyi ki Matthew vardı; onun güçlü, koruyucu varlığı bir kalkan gibiydi. Onun verdiği emniyet duygusu sarihti ve hem o nefret dolu kadınlar yanında o varken o kadar cüretkar davranamıyorlardı hem de o Patience'ı kiminle tanıştıracığını, kiminle hoş sohbet edileceğini biliyordu. Ne de olsa skandaldan önce o da bu çevrenin içindeydi.

Parmaklıktan çekilerek eteklerini düzeltti. Bu tahterevalliye binmek gibi bir şeydi. O inmek istiyordu ama Matthew'ün hem onlar hem de işi için neyin en iyi olduğunu bildiğini kabullenmişti.

385

Ellerini elbisesinin üzerine sürerek son bir kez derin nefes aldı.Bu saçmalık zamanla geçecekti.Ama şu anda fırtınayı göğüsleyecek kadar güçlüydü.

Arkasına döndüğünde kapı birdenbire açılıp karşısına Leydi Rosalind çıkınca şaşırdı.Leydi Rosalind kapıyı kapatıp tekrar ona döndü. Bir an sessizee karşılıklı dikildiler.İlginçtir, Leydi Rolind'in aşağıda o kadar tatlı ve mütebessim olan ifadesi şimdi Patience'ın böyle güzel bir yüzde görmyi beklemeyeceği kadar soğuk ve uğursuz hatlara bürünmüştü. Leydi Rosalind siyah saçları ıslıl ıslıl gözleriyle çok güzel bir kadındı ama şimdi bebek gibi yüzü çirkin bir maske halini alınıştı.

"Sana bir şey söylemeye geldim," dedi tıslayarak.

Daha uzun olan Patience ona tepeden bakıyor, bir şey söylemiyordu.

Rosalind asık suratı sinirden daha da çarpılarak ona doğru bir adım attı. "Matthew seni sevmiyor. O beni seviyor." Ona doğru uzandı. "Hep beni sevdi. Yani sen nişanlandığını ilan etsen de, onun kalbinin sahibi benim."

Patience yerinden kımıldamadan başını salladı. "Zavallı kız."

"Zavallı kız mı?" dedi Rosalind alayla. "Sensin zavallı kız." Patience iç geçirip gözlerini Rosalind'e indirdi. "Leydi Rosalind, bu çocukça hareketler size hiç yakışmıyor. Siz aşkımı en zor zamanında terk ettiniz ve babanız onu mahvetmeye çalışırken de kenarda durup seyrettiniz. Sizi sevmeyi bırakın, size güveni bile kalmamıştır." Rosalind'in öfkeli gözlerinin yaşlarla dolduğunu gördü ama ona hiç acıımıyordu. "Şimdi de Lord Danforth'la nişanlısınız. En iyisi s"z aşağı inin de Matthew'e gösteremediğiniz sadakati ona göstermeye başlayın. Bir ihtimal, mutlu olursunuz. Müsaadenizle, aşkım beni bekliyor."

386

"Benimle gizlice buluştu."

Patience donakalmıştı. "Size inanmıyorum."

"Av günü sabah saat beş civarı beni görmeye geldi. Ben Hawkmore Hanesi yakınlarındaki Gillyhurst'te kalıyordum. Eski değirmende buluştuk. Beni yanına Mickey adlı bir uşak götürdü."

Patience sırtında bir ürpermeyle Rosalind'e baktı. O sabaj Matthew onun yanından erken ayrılmıştı. Aynı sabah Mickey ile Matthew'ün çalışma odasında tanışmıştı. Ama bu doğru olamazdı. "Size inanmadığımı söyledim."

Rosalind gözleri parlayarak çenesini kaldırdı. Kendinden emin bir hali vardı. "Beni sevdiğini söyledi ve bana beraber Gretna Green'e gitmeyi teklif etti."

Patience'ın göğsüne acı taş gibi oturdu. Bu olamazdı onu seviyordu. Bacakları titremeye başlamıştı. "Hayır."

"Onu reddedip başkasıyla nişanlandığımda beni ne kadar kışkırdığını itiraf etti. O zaman ebediyen gizli aşklar olmaya karar verdik."

Ebediyen. Patience'ın gözlerinin önünde siyah benekler uçuşmaya başlamıştı. "Hayır."

"Ona sor - aşkına sor dedi Rosalind alaylı. Yaşlı gözleri parlıyordu. Sen onunla nişanlanmış

olabilirsin ama ben onun daima ilk ve ebedi aşkı olacağım."

Hayır! "Yalancısın sen," dedi Patience titrek sesiyle.

"Asıl o yalancı." Rosalind ona doğru uzandı. "Tabii, ben onu affederim." Başını yana yatırdı. "Ama ya sen?"

"Söylesene, kadın arkasında küçük mavnalar filosu dolaştıran büyük bir mavnaya benzemiyor mu? dedi Fitz Roy, Leydi Humphreys ile dalkavuklarını kastederek."Hepsi süslü ama hiçbirisi öndeki ana gemi kadar süslü değil."

387

Matthew güldü. Bunlar gerçekten de filoya benziyorlardı.

"kim söylemiş buna devekşu tüyü yakıştığını? Tanrım, kadın tam bir çirkinlik abidesi."

Matthew yine gülünce birkaç kişi onlardan tarafa baktı. Matthew'ün umurunda değildi. Güldüğünü görmeleri daha iyiydi, kendini muazzam hissediyordu. Benchley'in varlığına ve hor görenlerin sayısının çokluğuna rağmen bu gecenin muzafferiydi. Gwenellyn onundu ve oradan çıkardığı kömürle GWR'yi yavaş yavaş toparlıyordu. Lord Wollby ile konuşmuştu ve GWR'nin ikinci en büyük hisse sahibi hissesini satmaya niyetinin olmadığını, hatta madene yatırım yapmayı düşündüğünü söylemişti. Eski çevresinden birçok kişi adeta hiçbir şey olmamış gibi onunla sohbet etmişlerdi. Fitz Roy ile Farnsby onun yanındaydı. Patience da yanındaydı.

Patience karşı tarafın sürekli bakışlarına ve sarih kınamasına mertçe tahammül etmişti. Matthew zaten ona güveniyordu. Ama onun öylesine zarif, seçkin tavrını görünce onunla iftihar etmişti. O yanına döndüğünde, isterse bir iki dans daha edecek, sonra da evlerine döneceklerdi.

"Birazdan balodan ayrılırsınız, sen hazır mısın?" diye sordu Fitz Roy'a.

Adam kara kaşlarını kaldırıp soluk mavi gözlerini devirdi. "Hazır da laf mı? Benim için gece çoktan bitti."

Matthew gülüp merdivenlere döndü. "Patience ile"-gülüşü soluverdi-'Matty Hala...' Kaşlarını çattı.

Fitz Roy başını kaldırdı. "Bir terslik var."

"Evet." Matthew merdivenlere gitti. Patience merdivenlerden iniyordu ama halinde bir tuhaflık, gözlerinde tuhaf bir parıltı vardı. Heyecanını saklamayı beceremeyen Matty Hala ise tasalı bir şekilde kaşlarını çatıyor, ikide bir yeğenine bakıyordu.

388

Matthew onları son basamakta karşıladı.Onun soğuk ellerini tutarak dosdoğru gözlerine baktı."Aşkım neyin var?Ne oldu?"

Patience yere bakarak yanından geçenlere sırtını döndü."Seninle yalnız konuşmam gerek."

Burada yalnız kalmaları mümkün değildi ve her an izleniyorlardı.Matthew'ün sakın bir yer bulması gerekiyordu.

Matthew Patience'ı koluna takıp Fitz Roy'la Matty Hala'ya, "Bizimle gelin," dedi. Sonra da Patience'ı merdivenlerin altındaki yüksek ve derin girintiye götürdü.Hepsi içeri girdiler ama Matthew Patience'ı içerilere çekerken Fitz Roy ile Matty Hala girişte durdular.

"Ne oldu, aşkım?"

Patience ona baktı. Gözleri yaşla doluydu.

Matthew iyice gerilmişti. "Sana bir şey mi yaptılar?"Mendilini çıkarıp Patience'ın eline tutuşturdu."Danforth?Benchley?"

Patience mendili elinde buruyordu "Umarım bu soruyu sorduğum için beni affedersin ama mecburum."Nefesi tıkanıyordu.

"Nedir? Sor."

Patience'ın dudakları titriyordu. "Ava çıkılan günün sabahı gizlice Rosalind'le buluştun mu?"

Matthew'ün sırtında buz gibi bir ürperti dolaştı.

Patience yüzünü buruşturdu. "Tanrım!" dedi dehşet içinde.Gözyaşları döküldü.

"Patience." Onun ellerini tutmaya çalışıyor, ama o geri çekiyordu.

Gözleri kederle doluydu. "Ona beraberce Gretna Green'e gitmeyi teklif ettin mi?"

Matthew'ün kalbi sıkışıyor. "Hayır."

"Hayır mı?" dedi Patience inanmayarak. "Gözlerin tam tersini söylüyor."

389

Matthew onun bileğini tuttu. "O sözleri söyledim, Patience ama senin düşündüğün şekilde yahut sebeple değil."

"Ama söyledin, Matthew." Başını sallıyor onun elini itmeye çalışıyor. "Gizli aşıklar? Ah. sana güvenmiştim. Sana güvenmiştim? Bırak beni." diye yalvardı gözyaşları içinde.

"Hayır." dedi Matthew öfkeyle. Öbür elini de tuttu. "Beni dinle, Patience. Hiçbir şey görüldüğü gibi değil."

"Nasıl görüldüğünden bana ne?" dedi Patience göğsü tıkanarak. "Ben sana güvendim."

"Açıklamama izin ver!" diye bağırdı Matt.

"Hawkmore," diye araya girdi Farnsby'nin sesi.

"Tanrı aşkına bırak beni," diye yalvardı Patience fısıltıyla.

"Hawkmore."

Matthew başını kapıda duran Farnsby'ye hışımla çevirdi. "Gider misin?" dedi sertçe.

Farnsby geri çekildi fakat altüst olmuş bir hali vardı. Patience'a, ardından Matthew'e baktı. "Kusura bakma ama gidemem. Bir şey oldu."

Patience ellerini Matthew'den kurtarıp döndü. "Patience, bekle!"

Patience Matty Hala'nın kollarına koştu. "Seni seviyorum," dedi Matthew üzerine basarak. Patience başını çevirip omzunun üzerinden ona baktı ve gözlerindeki keder Matthew'ün yüreğini paramparça etti.

Matty Hala'nın çehresi ıstıraplı bir şaşkınlık ifadesine bürünmüştü. Fitz Roy'un soluk gözlerine ise gölge inmişti.

Matthew aşkının gözlerine bakıyordu. *Lütfen beni terk etme Patience.* "Patience..."

Patience dönüp halasını peşinden sürükleyerek dışarı çıktı. "Patience!" Matthew arkasından koştu.

390

Fitz Roy ile Farnsby onu tuttular.

"Bırak gitsin," dedi Fitz Roy. "Herkes bakacak."

"Umurumda değil," dedi Matthew onları üzerinden atarak.

"Bekle," dedi Fitz Roy.

Ama Matthew kalabalık fuayenin ortasına gelinceye kadar durmadı. Patience'ın parlak başından hiçbir iz yoktu.

"Hawkmore!" dedi Farnsby. Fitz Roy ile birlikte Matthew'ün peşinden gelmişlerdi. "Sana bir haberim var."

"Şimdi olmaz, Farnsby!"

"Madende bir patlama olmuş, Hawkmore."

Matthew döndü. Bütün vücudunu ateşler sararak, Farnsby'ye bakakaldı. "Ne?"

Haberi getiren, çok korkunç olduğunu söyledi. Ana kuyu aşağı yukarı yüzüncü metrede çömüş ve diğer iki tunnelede de çökmeler öeydana gelmiş."

"Hayır." Matthew titremeye başlamıştı. "Kaç kişi göçük altında kaldı?"

"Göçük kuyular arasında olmuş ama aşağıda rayları temizleyendokuz çocuk varmış. Sadece ikisi dışarı çıkabilmiş." Farnsby gözlerini indirdi. "Bir tanesinin cesedi çıkarılmış, kalanlar içinse ümit yok."

Bu ne büyük bir felaketti! Birkaç dakika önce gülüp zaferinin tadını çıkarırken şimdi, ölüm, felaket, yıkım, hepsi birden üzerine çullanıyordu.

Farnsby'nin yanından ayrılarak insanları ite ite kapıya ulaştı. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Daha yeni madenci fenerleri almıştı. O güvenliği sağlamak için elinden geleni yaparken bu çocukların ölmesi kaderin onun için hazırladığı haince bir oyun muydu?

Tam Gwenellyn onun eline geçmişken...

Yavaşladı, sonra birdenbire durdu. Yakıcı ve ısrarcı bir şüphe göğsüne yerleşmişti. Tam işleri yoluna koyarken başına bunlar geliyordu.

391

Bu kaderin cilvesi felan değil düpedüz Benchley'in oyunuydu.

Geri dönüp fuayeyi araştırmaya başladı. Bir an düşmanıyla göz göze geldi. Karşı duvarın dibinde duran Benchley'in soğuk mavi gözleri Matthew'e dikiliydi ve Matthew bakınca adamın dudakları ağır, kinci bir tebessümle kıvrıldı.

Matthew ağzının içinde bir küfür yuvarlayarak ona doğru yürümeye başladı, insanları yolundan kaçırtarak attığı her adımda Benchley in çenesi biraz daha havaya kalkıyordu.

Fitz Roy'un. "Dikkat et," dediğini işitti.

Ama o düşmanına yaklaşırken ihliyatı tamamen elden bırakmış bulunuyordu.

Yumruğunu kaldırıp ona savurdu ama hedefine ulaşamadı. Etraftan panik çığlıkları geliyordu. Fitz Roy ile Farnsby onu zapt etmeye çalışıyor, Matthew onlarla boğuşuyordu.

"Yapma, seni saldırıdan tutuklatır," diye fısıldadı Fitz Roy onu daha sıkı tutarak. "Bu hiç iyi olmaz."

Suluk soluğa kalan Matthew öne doğru uzanıp öfke dolu gözlerini Benchley'e dikti. "O madende çocuklar vardı, şerefsiz! Bir tanesi öldü! Altısı göçük altında!"

Benchley soğuk gözleriyle onu inceliyordu. "Neden bahsettiğini anlamıyorum."

Müstakbel kayınpederinin yanında duran Danforth kıs kıs güldü Matthew yine ileri atıldı. Danforth geri kaçtı ve kadınlar dehşet nidaları koyuverdiler, ama Fitz Roy'la Farnsby Matthew'ü yine tuttular.

"Şimdi yeri değil" diye mırıldandı, Fitz Roy.

Matthew yavaşça sakinleşerek Benchley'in buz mavisi gözlerine öfkeyle baktı. "Seni mahvedeceğim," diye hırladı.

"Beni mahvedemezsin," dedi Benchley, sakince. Ona doğru eğildi. "Çünkü önce ben seni mahvettim."

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

YİTİRİLEN CENNET

...alev alev yanar, yakıp bitiren ateş gibi...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 8:6

Patience Matthew'ün bürosundaki pencerede dikiliyordu. Ayın solgun ışığında bahçenin ortasına çöken sisi seyrediyordu. Şöminenin üzerindeki saat gece yarısını vurdu.

"Aşağı indiğin için teşekkür ederim," dedi Matt. "Yüzüme bakmayacak mısın?"

Patience ağlamaktan acıyan gözlerini kapattı. Arabada Lord Asher da olmasına rağmen kendini tutamamıştı. Yol boyunca Matty Hala'nın elini tutarak sessizce ağlamıştı. Matthew, ardından balodan ayrılmış olacaktı zira Matty Hala'yla odasında henüz oturmuşlarken hizmetçi Matthew'ün onu çağırdığını bildirmişti. "Sana bakmak canımı yakıyor."

"Lütfen, Patience. Açıklamam lazım."

Patience gözlerini açarak pencereye doğru tırmanan sise baktıktan sonra Matthew'e döndü. Ceketini üzerinden çıkaran olan Matthew kara gözlerinde hem yumuşak hem kasvetlibir ifadeyle şöminenin yanında ayakta duruyordu. Saçları dağılmıştı. Patience'ın yüreği buruktu çünkü onu çok seviyordu ama o,

393

Patience'a yalan söylemiş, ihanet etmişti. Şişmiş gözleri yine yaşlarla doldu fakat o yaşlar akınsın diye başını kaldırdı.

Yine de pek tutamadı: birkaç damla dökülüverdi.

Matthew yüzü yumuşayarak ona doğru yürüdü. "Aşkım-"

"Hayır?" diye uyardı Patience, geri sıçrayarak. "Ne söyleyeceksen söyle."

"Patience..." Matthew ona bir an sessizce baktı. "Archibald Benchley beni mahvetmeye çalışıyor." Öfkesi sesinden ve gözlerinden okunuyordu. "Av sabahı Rosalind'le bilgi elde

etmek için buluştum. Benimle yeniden birleşmek istediğini söyleyen bir not göndermişti. Ben de bunu buluşmamız için bahane olarak kullandım. Onu sevdiğim için gitmedim. Onunla Gretna Green'e kaçmak istediğim için gitmedim. Onun gizli âşığı olmak niyetiyle hiç gitmedim."

Patience ona dikkatlice bakıyordu. Gerilimini hissetmemek mümkün değildi, daha odaya girdiğinde bunu hissetmişti. "Fakat o sözleri nasıl söyleyebildin?"

Matthew ateşin önünde volta atmaya başladı. "Mecburen söyledim, Patience. Hem dikkatini çekerim, ona asla onu sevdiğimi yahut da gizli âşığı falan olacağımı söylemedim." Şömineye tükürdü. "Düşüncesi bile midemi ulandırıyor."

"Evet, benim de." Matthew durup ona baktı. Patience kollarını bağlamıştı. "Ama ona Gretna Green'e gitmeyi teklif ettin."

Matthew kaşlarını çatıp ellerini kalçalarına koydu. "Hayır, bunu teklif etmedim. Oraya gidebileceğimizi söyledim. Bunun onu zor duruma sokacağını biliyordum. Bahane bulamadı." Ateşe doğru dönerek ağrıyormuş gibi alnını ovdu. "Patience, onunlayken hep seni düşündüm. O gelmeden önce de seni düşünüyordum Orada olmayı hiç istemiyordum. Sırf belki bir şey öğrenirim diye gittim." Döndüğünde alnı pişmanlıkla kırışmıştı.

394

-Sonra da suçluluk duydum zaten.Ona onunla niçin buluştuğunu söylemediğim hatta kalbim, bedenim ve ruhum sana aiten onunla buluşmuş olduğum için suçluluk duydum.O günden beri bana yazıp duruyor,Patience.Yazdığı notları okumadan atıyordum, ilk notuda öyle yapmalıydı."Bir an sustu."Maskeli baloda sana istediğim tek kadının sen olduğunu söylemiştim ya.Doğruydu, hala doğru ve hep doğru olacak."Yine sustu."Seni seviyorum Patience.Beni affet."

Patience ağır uzun bir nefes alıp düşündü.Ona inanıyordu ama ağlamaktan helak olmuştu ve hala canı acıyordu -yine de eskisi kadar değil."

Matthew'ün ona söyleyecek çok şeyi vardı ama vakit daralıyordu."Belki Benchley'in kötülüğünün derecesini bilersen buluşmamın sebebini daha iyi anlarsın."

"Belki," diye kabul etti Patience.'Çünkü işin beni rahatsız eden tarafı burası, Matthew." Başını salladı. "Ne gibi bir zaruretle babası hakkında bilgi almak için eski nişanlıyla buluştun?"

"Sen söyleyince iğrenç bir şey gibi geliyor ama bunu başlatan ben değildim. Archibald

Benchley başlattı, burada ahlaksız, ięrenę biri varsa odur. Ben sadece kendimi savundum, bir insanın da en azından bunu yapmaya hakkı vardır, ister piç olsun, ister olmasın!"

"Matthew, ne oldu?"

Matthew gülerek ellerini saçlarından geçirdi. Nereden başlasaydı, baştan mı yoksa sondan mı?

"Bir söylenti işittim. Matthew. Ama inanmadım."

Matthew ona acı bir ifadeyle baktı."Söylentilerin gerçek payı vardır, Patience.Söylentiler bu yüzden bu kadar tehlikelidirler gerçeğin temeli ondan filizlenen yalanlara dayanır ster istemez."

395

O yalanların tohumlarını da başkalarının sırtına basarak kendilerini yüceltmek isteyen insanlar eker "

"Biliyorum, Matthew. Bu yüzden dedikoduları ciddiye almam."

"Evet ama şöyle bir sorun var. Patience." Yürümeye başlamıştı. "Ciddiye almamak dedikoduyu ortadan kaldırmıyor. Bilakis daha da güçlendiriyor. Çünkü insanlar sessizliği suçluluğu kabul etmek olarak görüyorlar."

"Olabilir. Ama gerçek er ya da geç ortaya çıkacaktır. Matthew. Sabırlı olmak gerek."

Matthew durup ona baktı. "Sabır mı. Patience? Ben sabrettim." Onun yanına gitti. "Benchley her yerde benim gayrimeşru doğumumla ilgili gerçeği, bunu benim baştan beri bildiğim yalanıyla süslerken sabrettim." Tekrar yürümeye başladı. "İnsanlar beni hor görür, sokakta görünce yollarını değiştirirken de sabırlıydım. Arkadaş bildiklerim benden uzaklaştıklarında yine sabırlıydım. Ben bu kadar sabır gösterirken ne oldu biliyor musun, Patience?" Durup ellerini kalçalarına koydu. "Benchley'nin bana karşı fesadının derecesi arttı. Yalanları bana karşı bir nefret yarattı, nihayet hakkımda kötü düşünmeyen insanlar bile Benchley'in fesat dalgasına kapıldılar. İşte benim sabır meselimde işler bu noktada daha da sarpa sardı. Bana karşı bir nefret birliği oluşturmayı başaran Benchley ięrenę nüfuzunu kullanarak benim iş bağlantılarımı etkilemeye başladı. Çok kısa bir süre içinde büyük paralar kaybetmeye başladım." Patience bir şey söylemiyordu.

Matthew ise henüz bitirmemişti. "Rosalind'le 'gizli' buluşmamda Benchleyin benim

mahvımı istemekle kalmadığını aynı zamanda şirketimi de istediğini öğrendim. Ben hiçbir şey olma- mış gibi 'sabır' ve 'aldırmazlık' içinde hayatıma devam ederken

396

Adam harekete geçmişti. Bir baktım o ve kömür madeni sahibi dostları bana kömür satmayı reddediyorlar yahut da fahiş fiyattan satıyorlar. Sattıkları zaman da mal ya geciyor yahut eksik geliyor, hatta kayboluyordu. On ton kömürü nasıl kaybedersin, Patience?' Cevap bekliyordu.

Patience sessizdi, gösterdiği tek heyecan belirtisi göğsünün hızlı hızlı inip kalkmasıydı. Boynundaki elmaslar parlıyordu.

Matthew hızla şömineye dönüp ağır ızgarayı tekmeledi. Kûtükler kımıldadı ve ona doğru kıvılcımlar fırladı. Matthew şömince taşına tutunarak öfkesini yansıtan alevlere bakmaya koyuldu. Sonra, sesini güçlkle kontrol altına alarak devam etti "Madeni Danforth'dan kazandığım zaman, sorunlarımın çözüldüğünü sandım. Kendi kömürümü çıkarıp, GWR'nin vagonlarıyla hizmet veremediğimiz müşterilere ulaştıracaktım. Ama Benchley yine kötülüğünü yaptı, beni dava etti. Dava görülürken benim maden işletemeyerek iflas etmemi umuyordu. Bu da işe yaramayınca, yapılabilecek en adi numarayı yaptı." Matthew Patience'a döndü. "Madeni havaya uçurdu."

Dehşet dolu bir inleme koyuveren Patience gözlerini iri iri açmıştı. Sendeleyerek ileri doğru bir adım attı. "Ne zaman?"

"Bu gece, sekiz yirmi altıda."

"Kimseye bir şey-" elini göğsüne bastırdı. "Kimseye bir şey oldu mu?"

"Kuyuda dokuz çocuk varmış. İki çıkabilmiş, bir tanesi ölmüş, altısı kayıp."

"Kayıplar için ümit var mı?"

"Pek yok."

Patience gözleri dolarak başını eğdi ve elini ağzına kapattı. Matthew kendi öfke ve acısına rağmen onun kederine de üzüldü. Yanına gidip onu kollarına aldı. "Yarın durumu bizzat

397

Değerlendirip daha ayrıntılı bilgi sahibi olurum.Onların bulunması için her türlü imkanı kullanacağım."

Patience onun göğsüne dayalı başını salladı, hemen sonra başını kaldırıp yaşlı gözleriyle ona baktı. "Bunu Benchley'in yaptığını söyledin, Matthew?"

Matthew onaylar tarzda başını salladı. "Ona karşı daha erken önlem almış olsaydım, bu felaketin önüne geçebilirdim."

"Hayır." Patience onun kollarını tuttu. "Öyle deme. Bunda senin suçun yok, farklı davranmış olsan da olanları önleyemezdin. Daha kötü şeyler de olabilirdi."

"Daha güzel şeyler de olabilirdi."

"Ya da daha kötü şeyler de olabilirdi." diye tekrarladı Patience. "Gwenellyn halkına karşı sorumluluk hissettiğini biliyorum, aşkım ama biz ancak olanlarla başa çıkabiliriz, olabileceklerle başa çıkamayız ki."

Matthew başını salladı. "Öyle olsun." Onun haklı olduğunu bilse de morali çok bozuktu. "Bu gece onunla karşı karşıya geldiğimde adamı görecektin. Adeta yaptığı işle gurur duyuyordu." Çenesini sıktı. "O karaktersiz Danforth da yanında sırtıyordu."

"Yetkililere başvuralım."

"Yetkililer mi?" diye alay etti Matt. "Resmi soruşturma yapılacak, Patience, ama ona karşı kanıtım yok. Fitz Roy ve Farnsby ile Benchley'in - suçu işlediği imasını yansıtan - bu geceki konuşma ve tutumuna tanıklık etsek de, adam inkar edip çıkar işin içinden."

"Olsun. Matthew, yine de bu yapılmalı. Adalet Gwenellyn halkının da hakkı, senin de hakkın."

"A, adaleti bizzat sağlayacağım." Şu Mickey bir gelseydi.

Patience geri çekildi. "Ne demek istiyorsun? Neden böyle söyledin?"

398

Matthew ona baktı. "Ne demek istediğim ortada, Patience."Dönüp masasına yürüdü.

"Sen olayın fazla içindesin. Matthew. Adalet herkes içindir"

"Gerçekten mi?" Yumruklarını masasına dayadı "Buna inanmıyorum. Bu teoride geçerli olabilir ama uygulamada imkansız."

"Aman Matthew, adaleti sen kendin mi sağlayacaksın? Ben de buna inanmıyorum. Galeride de söylemiştim şimdi de tekrarlayayım: *İntikamın bedeli vardır*. Ve bu bedelin ne olduğunu ii işten geçene kadar öğrenemezsin, Matt."

"Ben de sana galeride Aziz Matta olmadığını söylemiştim " Aralarında gergin bir sessizlik doğdu, sonra, tam zamanında kapı vuruldu.

Matthew diziyle masasındaki bir çekmeceyi kapattı. "Sen üzülme. Patience. Benchley'in aksine, ben insan hayatını önemserim." Kapıya gitti. "Onun suçlarıyla kıyaslanınca benim 'adaletim' hafif kalır."

"İntikam asla hafif değildir."

Matthew kapıyı kolundan tutup birdenbire açtı ve karşısında Mickey Wilkes'i buldu. *İşte buna mükemmel zamanlama denir!*" Kanıtı getirdiğini söyle."

Mickey ceket cebinden kalın bir deste mektup çıkarıp ona verdi.

Matthew mektuplara bakarken geri çekilip Mickey'i içeri aldı.

Oğlan ağır ağır yürüyerek içeri girdi. "Neden herkes ayakta. Bay Hawkmore? Ben herkes uykudadır sanıyordum." Patience'ı görünce hemen bir doğruldu. "İyi akşamlar, Bayan Dare!" Mickey'in gözleri hevesle Patience'ın üzerinde dolaştı. "Prenses gibi olmuştunuz." Belinden biraz eğildi. "Önünüzde eğileceğim geldi."

399

Patience ona zorla gülümsedi. "Teşekkürler, Bay Wilkes. Ama prenses olmadım, eski sade Patience'ım."

Matthew kapıyı itip kapattıktan sonra masasına döndü. "Bütün ev ayakta, Bay Wilkes, çünkü Gwenellyn Madeninde bir patlama meydana geldi. Hepimiz çok üzgünüz ve-" Patience'a baktı-" bazı şeyler meydana geldi."

"Yaa.." Mickey başını salladı. "Kimseye birşey oldu mu?"

"Evet." Matthew bunu her söylediğinde göğsü sıkışıyordu. "Bir çocuk öldü, altısıda yaralı."

Mickey'in rengi atmıştı."Yaa."Kaşlarını çattı."Bu Benchley'in işi mi?"

"Evet" Matthew Patience'a baktı.

Patience mektuplara baktı "Onlar nedir?"

Matthew parmağını mektupları bağlayan solmuş kırmızı kurdelenin üzerinde gezdirdi "Rosalind Benchley'in piş olduğunu ispatlayan mektuplar."

Patience afallamıştı.

Mickey başını salladı. "Rosalind değilmiş."

Matthew birdenbire ona döndü. "Rosalind değil mi? Kim o zaman?"

"Benchley'in kendisi."

"Ne?"

"Evet. Biddicwick'in anlattığı her şey Benchley ile ilgili, kızıyla alakası yok.MacQuarrie'yi görür görmez bir yanlışlık olduğunu anladım çünkü adam yaşlıydı. Sonra onu biraz tanıyıp konuşturunca bana oğlu olduğunu falan anlattı. Oğlunun önemli biri olduğunu ama onu yetiştiren adamın, kendi oğlu olmadığı için ondan nefret ettiğini söyledi."

Matthew'ün ensesindeki kaslar fena halde çekiliyordu. "Demek öyle," diye homurdandı.

400

"Evet." dedi Mickey. "MacQuarrie bana oğlunun kimliğinden dolayı hor görülmesine ne kadar içerlediğini anlattı.Ama bu konuda yapabileceği birşey yokmuş."

Matthew Patience'a baktı.Sinirden titriyordu ama aşkına bakmak onu biraz yatıştırmıştı.

"Benchley kendi babası durumunu bilip onu cezalandırdığı için senin babanı. sır olarak saklamasını bırak, seni cezalandırmamasına inanamıyordu." diye Patience fikrini belirtti.

"Önemi yok." dedi Matthew sertçe. "Yakında herkes onun ne ikiyüzlü bir adam olduğunu öğrenecek."

Patience kaşlarını çattı. "Ne yapacaksın?"

Matthew ona döndü. "Bu mektuplar, yayınlatacağım. O beni mahvedemeden ben onu mahvedeceğim."

"Yani onun sana yaptığını sen de ona yapacaksın?" Patience başını sallıyordu. "Yapamazsın, Matthew."

"Pardon?"

"Yapamazsın dedim."

Matthew Mickey'e döndü. "Dışarı."

Oğlan başını eğerek dışarı çıktı.

Matthew yeniden Patience'a döndü. "Neden yapamazmışım?"

"Çünkü bu şerefsizce olur, Matthew. Mickey'e bu mektupları çaldırmışsın. Bunlar senin değil. Hem söyler misin, sen babasının sırrını ortaya çıkarınca Rosalind'in hali ne olur?"

"Bana ne, Rosalind'den? Sana ne Rosalind'den? Rosalind daha bu akşam, üzerine zehrini kusuyordu. Şimdi tutmuş onu skandaldan korumaktan bahsediyorsun."

"Ben seni skandaldan korumak istiyorum - şerefsiz konumuna düşmekten..."

"Şerefsiz mi?" Haşin bir kahkaha attı. "Şerefsiz olan Benchley!"

401

Herkese yalan söyleyen; şirketimi batırıp elimden almaya çalışan o idi."Yumruğunu masaya vurdu. "Madeni havaya uçurup insanları öldüren de o idi! Bana şerefsizlikten bahsetme! Yanlış düşünüyorsun, Patience!"

Patience çenesini kaldırdı. "Hayır, yanlış düşünmüyorum. Ben seni Benchley ile kıyaslamıyorum. Onun hareketleri şerefsizliği aşmış,suçta giriyor. Ama bu yüzden kanunlar yoluyla adalet aramalısın."

"Pekâlâ." Matthew mektupları masanın üzerine attı. "O zaman sen söyle Patience ne yapayım?"

Patience kollarını göğsünde bağladı. "Ben her şeyi bildiğimi söylemiyorum, Matthew. Ama en çok yanlış tutumlar doğru geldiği zamanlar bu tutumları sergilemekten kaçınmalıyız." Yanına gidip ellerin tuttu. "Hiç kolay olmadığını biliyorum Matthew ama birlikte bir çözüm bulabiliriz. Benim doğruluğa inancım tam."

"Bu mu planın? Doğruluğa inanmak?" Matthew başını salladı. "Ben Benchley'in ikiyüzlü bir

piş olduğunu ilan edeceğim, Patience. Bunu yapınca toplum bizim lehimize düşünecek. Sonra da maden sahipleri yeniden benimle çalışacaklar, GWR kurtulacak ve yavaş ama emin adımlarla eski konumunu yeniden kazanacak."

Patience kollarını yine göğsünde bağladı. "Ya Gwenellyn ne olacak? Oranın hali planında yer alıyor mu?"

Matthew'ün yine göğsü sıkışıyordu. "Almıyor. Gwenellyn'i kurtaramam. Gelen haberlerin yarısı bile doğruysa orayı kurtaramam Şimdi sadece GWR'yle ilgilenmem gerek. Burası bizim mali açıdan ve toplumsal itibarımız açısından tek ümidimiz."

Patience ona aklını kaçırmış gibi bakıyordu. "Onlan nasıl yüzüstü bırakırsın? Maden olmazsa, köy de olmaz. O insanlar ne yapacaklar?"

402

"Başka yerde iş ararlar."

"Onlara yardım etmeyeceksin ha?"

"Neden anlamak istemiyorsun? Elimde neredeyse hiçbir şey kalmadı, Patience! Son paramı Gwenellyn'e mi harcayayım? Niçin?" Hesap defterini açıp görmesi için Patience'a doğru çevirdi. "Elimdeki parayla zaten işe yarar bir şey yapamam. Zaten bu paraya yaşamak için ihtiyacımız var. Her şey parayla, Patience - bu ev, bu bayıldığın mücevherler. Gwenellyn'deki o barakalardan birinde yaşadığını hayal bile edemiyorum"

Patience'ın ona doğrulttuğu gözlerinde öfke ve kırgınlık vardı. Hesap defterini işaret etti. "Bu nedir?"

Matthew Cavalli'ye gönderdiği paranın girişini görünce birdenbire rengi attı. Bir an hiçbir şey söylemedi. Sonra "Patience ben-"

Patience onun sözünü keserek. "Sanırım buradaki tarih resital gecesine denk geliyor," dedi. Gözleri öfkeden parlıyordu. "Niçin resital gecesi Cavalli'ye beş yüz sterlin gönderdin?"

Korkuyordum. "Gitmeni istemiyordum."

"Bu kararı benim vermem gerekirdi, Matthew!" Benim irademi hiçe sayamazsın! Paranı nereye harcadığını görüyorum." Enseline uzanıp kolyesinin kilidini açtı. Sonra küpelerini çıkardı. Onları defterin üzerine sertçe koydu, sonra tokalarını çıkardı. Bunları da, bir an

hasretle baktıktan sonra diğerlerinin yanına bıraktı. "Bu mücevherleri sen verdiğin için o kadar' sevmiştim. Kesme cam boncukları da aynı gururla taşırdım. Bu eve gelince"-odanın içinde göz gezdirdi-'burayı hiç sevmiyorum. Baştan beri sevmedim." Gözlerinde yaşlar birikmişti. "Buraya neden Angel's Malikanesi denildiğini de hiç anlamıyorum, çünkü burada melek falan yok."

"Patience..."

403

Patience topuğunun üzerinde dönerek kapıya yürüdü.

"Patience!"

Patience uzanıp kapıyı açtı.

"Patience, gitme!" diye gürledi Matt.

Patience durdu, sonra yavaşça döndü.

Onları ayıran mesafenin öbür ucundan Matthew'e baktı ve çenesini kaldırdı. Yanakları ıslaktı ve Matthew onu ilk defa bu kadar soğuk ve asi görüyordu. "Hayır Matthew," dedi. "Bu sefer sana itaat edemem." Dönüp çıktı.

Zangır zangır titremekte olan Matthew küçük gaz lambasını alıp ateşe attı. Lamba kırılıp alev aldı.

Matthew sadece ateşin aydınlattığı karanlık dünyasında bir başına kalmıştı.

404

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

PERSEFONE'SİNİ KAYBETMİŞ HADES

Sevgilim gitmişti...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 5:6

Matthew yedi toprak tepeciğe bakarak Peder Dafydd'in yirmi üçüncü Mezmur'un sözlerini okuyuşunu dinliyordu. Bu soğuk günde, Gwenellyn'in bütün sakinleri ölen çocukları uğurlamak için mezarlığa gelmişti.

Peder Dafydd'in gür sesi insana güven veriyordu ve Matthew onun cenazeye gelmek istemesine çok sevinmişti zira onun varlığı Gwenellyn halkına büyük bir teselli veriyordu.

Patience'ın onun hakkında söyledikleri doğrudu. Bu peder tam buranın güçlü, cesur halkına göre idi.

Patience da tam buranın halkına göre idi. Neden Matthew'e dönmemişti?

Ona ne zaman dönecekti? Matthew odasının penceresinden dışarı bakıyordu. Mark da yanındaydı. "Sana karımı üzecek bir şey yapma demiştim, Matt. Passion çok üzgün, perişan oldu - ikinize de üzülüyor." Matthew'ün omzunu tuttu. "Ben de öyle. Patience

405

ile aranızda ne olduysa, unutup barışın, ne yapman gerekiyorsa yap, ama onu kaybetme."

Ama Matthew ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

Önceleri Patience'ın ona döneceğinden emindi; hele bir bu konuyu sağlam kafayla bir düşünsün, sonuçlarını bir tartsın... Hem kimse ona onun verdiğini veremezdi.

Fansby ile Asher'ın raketleri arasında gidip gelen tenis topunu seyrederken bir iç geçirdi. Mark, Fitz Roy ve Rivers da en az onun kadar sıkılmışa benziyorlardı. Farnsby ile Asher'ın bile eski neşeleri yoktu.

Aslında hava tenis oynamak için fazla soğuktu.

Kış yaklaşıyordu.

'Mutsuz görünüyorsun, Bay Wilkes." Matthew Angel's Malikanesinin ana bahçesinin tam ortasındaki sıraya kurulmuş oğlanın yanına oturdu. Ev etraflarını çeviriyordu.

Mickey ona baktı. "Mektupları size daha çabuk getirseydim bir şeyler yapabilirsiniz diye düşünmeden edemiyorum. Madendeki patlamayı diyorum yani." Gözleri yaşla dolmuştu. "Ben okuma bilmediğim için mektupları bir arkadaşıma gösterdim. Yani o mektuplarda hiçbir şey olmayabilirdi de' Başı ellerinin arasına düştü. "Ne kadar aptalım!"

"Hayır. Hayır, değilsin." Matthew'ün göğsü sıkışıyor. Mickey'in duygularını çok iyi anlıyordu. "Kendine eziyet etme. Patlama senin hatan değildi. Hem farklı olsaydı daha iyi olup olmayacağını da bilemezsin."

Patience'ın ciddi yüzünü gözünde canlandırdı sonra Mickey e baktı."Biz sadece olanlarla başa çıkabiliriz, Bay Wilkes, başka tûrlü olsaydı nasıl olurdu diye düşünmenin faydası yok."

406

Ayağa kalkıp Angel's Malikanesi'nin yüksek duvarlarına baktı; hepsi birbirine bakıyor ve her bir pencere karşısındaki duvarı yansıtıyordu.Burası tam bir hapisaneydi.

Burası Matthew'e hakikaten uygun bir yer miydi?Kendisini birdenbire hep içine dönük ama içini göremeyen bir adam olarak düşündü.

Eve koştı.

Giyinme odasına ulaşana kadar durmadı. Orada boy aynasının karşısında nefes nefese durdu. Sadece kendini görebilmek için aynanın kenarlarını tutarak biraz daha yaklaştı. Çünkü birdenbire arka plan olmadan nasıl görüldüğünü bilmediğini fark etmişti. Arkasında hiçbir şey yokken, tek başına kimdi?

Kendi kara gözleriyle kendini süzdü.

Kimsin ve nesin sen, Matthew Morgan Hawkmore?

Kendi arka planını kendin resmet.

Birden zihninde çocukluğundan bir görüntü canlandı. Uzun bir aynanın önünde dikiliyor ve arkasında tıraş olan adamın hareketlerini özenle taklit ediyordu. George Hawkmore daima kendi tıraş olurdu. Uzun boylu adam aynanın karşısında elinde usturayla dikilir ve komik, abartılı mimikler yapar, Matthew de bunları taklit ederdi. Hiç konuşmaz, sadece tıraş olurlardı.

Biz sadece olanlarla başa çıkabiliriz, başka türlü olsaydı nasıl olurdu diye düşünmenin faydası yok.

O gayri meşru bir ilişkinin çocuğuydu, evet. Ama Benchley gibi doğduğundan beri bu yüzden horlanmamıştı. Hayır, o, George Hawkmore'dan hep sevgi ve mükafat görmüştü. Adam hiçbir mecburiyeti bulunmamasına rağmen onu en iyi şekilde yetiştirmişti.

Matthew aynada gözlerinden akan yaşları gördü. Gözyaşlarını ne sildi ne engellemeye çalıştı, çünkü bunlar ihtimallere değil, olmuş olanlara dökülen minnet gözyaşlarıydı.

407

Ve nihayet gözünde her şey basit ve sarıh bir hal almıştı. Kalbi saadetle çarpıyor, ruhu hafiflemiş uçuyordu.

Şimdi ne yapması gerektiğini biliyordu.

Çünkü kim ve ne olduğunu biliyordu.

O George Hawkmore'un oğlu ve dürüst bir adamdı.

408

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

YENİDEN KAVUŞULAN CENNET

Sevgiyi engin sular söndüremez, ırmaklar süpürüp götüremez...

NEŞİDELER NEŞİDESİ 8:7

Bir ay sonra

"Birazdan içeriye girip çay içelim mi?" diye sordu Primrose.

Patience ablası Passion'dan gelen mektubu katlayıp küçük kız kardeşine baktı. Prim büyük bir ağaç kütüğüne, Patience da ona yaslanıyordu. Hava mevsime göre sıcak olduğu için çocukluklarından beri sığınakları olmuş göle gelip kıyıya örtü sermişlerdi. "Mecbur muyuz?"

"Hayır." Prim gülümseyerek Patience'ın saçlarını okşamaya devam etti. "İstediğin kadar kalabiliriz."

Patience iç geçirip kardeşine biraz daha sokuldu daha önce hiç yapmadığı bir şeydi. Prim'e sarılırdı ama teselli bulmak için değil sadece teselli vermek için. O artık farklı bir kadındı.

Gözlerini kapatarak kardeşinin vücudunun sıcaklığıyla kış

409

Güneşinin tadını çıkardı.Ve hep olduğu gibi, gözlerini kapattığı an Matthew'ün hatıraları kafasının -ve kalbinin- içine dolmuştu.

"Güzelim "

"Efendim. Matthew."

Dudaklarının dudaklarına değişini hissetti. "Uyan. "

Gözlerini açıp onun kara gözlerine baktı. Tirizli bir pencereden içeri giren güneş ışığı onun uçları sararmış saçlarına vuruyordu. Matthew gülümseyip ışığa doğru döndü. Sırtı pürüzsüz ve kusursuzdu. Kanatları havada dalgalanıyordu.

"Matthew. " diye seslendi Patience.

Matthew başını çevirip ona baktı. "Uyan. aşkım."

"Uyan, Patience. Uyan."

Patience Prim'in omzunu sıktığını hissediyordu. Kendini zorlayarak gözlerini açtı. "Ne oldu?"

Prim tatlı tatlı gülümsedi. "Seni görmeye gelen biri var."

"Ne?" Patience uyku uyku kaşlarını çatarak doğruldu. "Kim?" Dönünce gölden yansıyan ışık yüzünden gözlerini kıstı. Elini gözlerine siper etti.

Matthew

"Ah, Tanrım!" Sırtını doğrulttu, kalbi güm güm atıyordu. Matthew gölün etrafını dolaşan yoldan yanlarına gelirken gözlerini onlardan ayırmıyordu. Patience onun uzun ve zarif endamını doya doya seyretti. Matthew şapka takmamıştı, uçları sarı saçlarının uzun tutamları Patience'ın sevdiği gibi şakaklarına dökülüyordu.

Prim ayağa kalktı. Bacakları titrediğinden Patience'ın ayağa kalkması daha uzun sürdü. Ve Matthew güzel gözlerini ondan ayırmadan yanlarına gelince bütün vücuduyla titremeye başladı.

Prim gülümseyerek öne çıktı. "Merhaba, Matthew." Onu hep böyle karşılıyormuşçasına şöyle bir kucaklayıp yanağından öptü "Seni gördüğüme çok sevindim."

410

Matthew de gülümsüyordu. "Merhaba Primrose. Teşekkür ederim." Gözlerini yeniden Patience'a çevirdi. "Ben de burada olduğuma çok seviniyorum."

Prim dönüp örtünün üzerinden bonesini aldı. Patience'ın yanına gidip hafifçe elini sıktı.

"Ben gidip çay hazırlayayım"

Prim onu yanağından öperken Patience başını salladı. Sonra kardeşı, Matthew'e veda ederek patikaya doğru yürümeye koyuldu.

Onlar aralarında beş altı adım olduğu halde sessizce dikiliyorlardı. Birbirlerine hasret dolu gözlerle bakıyorlardı. Ama nihayet Patience gözlerini indirdi; zira ona baktıkça ağlayacağı geliyordu. Tek düşünebildiği şey, paylaştıkları ümit ve saadetti. Tabii bir de sevgi... Ama o sevgi darbe yemişti.

"Seni çok özledim," dedi Matt.

Patience derin bir nefes alıp onun gözlerine tekrar baktı. "Ben de seni özledim," dedi sakın kalmayı başararak.

Matthew'ün gözleri parlıyordu. "Çalıyor musun?"

Angel's Malikanesi'nde ona kendi Guiseppe Guameri marka, Patience'ın Gwyn Hall'de gördüğü sarı, kızıl, turuncu enstrümanını vermişti. Patience onu terk ettiğinde enstrümanı da bırakmıştı. Ama Matthew, *Bu senindir*, yazılı bir notla enstrümanı ona göndermişti. Patience onu çalmayı çok seviyordu. "Evet, Guameri'ye hayranım. Gönderdiğin için teşekkür ederim. Her gün çalışıyorum." Ellerini eteklerine bastırdı. "Sen?"

Matthew başını olumsuz manada salladı. "Ne yazık ki Montagnana son zamanlarda sessiz. Çok meşgulüm."

Patience kaşlarını kaldırdı. "Meşgul müsün?"

"Evet." Onun yüzünü inceliyordu. "O yüzden daha önce gelemedim."

Patience başını sallayarak kollarını göğsünde bağladı. ' Planın nasıl gidiyor? Henüz gazetede bir mektup göremedim "

411

"Mickey'e mektupları geri götürmesini söyledimi Patience."

Patience yavaşça kollarını çözdü."Öyle mi?"

Matthew onaylar tarzda başını salladı."Evet, hepsini."

Patience mutlulukla titredi."Peki ya Gwr?Benchley'I mahvetmeden onu nasıl ayakta

tutacaksın?"

"Tutmayacağım.GWR'deki bütün hissemi Lord Wollby'ye sattım."

Patience şaşkınlıkla başını salladı."Anlamadım?"

Matthew elini ceplerine sokarken dudaklarının uçları bir tebessümle titredi. "Lord Wo'lby'ye Benchley'in GWR yi ele geçirme planını anlatım, böylece o da kendince bir plan yapabilirdi. Sonra ben yönetimden ayrıldım. Grand West Railway artık benim sorumluluğumda değil." Matthew omuz silkti "Eh ben çekildiğim için de, Benchley diğer maden sahiplerinin yanında yer almaya ikna etmekte zorlanacaktır. Bir bahçıvanın gayrimeşru çocuğuna mal satmayı reddedebilirler ama bu çevrenin en nüfuzlu lordlarından birine mal satmamak yürek ister.

Patience deli gibi atan kalbini sakinleştirmeye çalıştırdı.

'Hani GWR senin için hayatın anlamıydı?"

"Öyle sanmışım." Matthew ona büyük bir sevecenlikle bakıyordu. "Ama anladım ki benim için hayatın anlamı başka bir şeymiş." Ona doğru iki adım attı. Kirpikleri titreyordu. "Benim için hayatın anlamının ne olduğunu söyleyeyim mi?"

Patience sık nefesler alıyor, ellerini göğsüne bastırıyordu. "Söyle."

"Sana layık olmak."

Patience titrek bir nefes aldı.

Matthew ona doğru bir adım daha attı. "Ve kendime layık olmak." Patience'in gözleri dolmuştu. Onun kollarına atılmak istiyor

412

ama yerinden kımıldayamıyordu. Yerinden kımıldarsa büyüünün bozulacağından korkuyordu.

Matthew onun elini tuttu. "Angel's Malikanesi'ni sattım,Patience. Mobilyaları, sanat eserlerini herşeyi...Mark, Fitz Roy ve Rivers'ı da Gwenellyn'e ortak yatırıma ikna ettim.Patlamanın meydana getirdiği hasarları gidereceğiz. Bu, aylar sürebilir ama orası adam olduğunda bize çabucak gelir getirmeye başlayacaktır."

Patience yanaklarından yaşlar süzülürken onun kumru gözlerine bakıyordu.

Matthew onun elini kaldırarak parmaklarına hafifçe dokundu "Sizin Peder Dafydd de kalmayı kabul etti. Mickey'le birlikte eski kilisenin içini temizlediler bile. Mickey de bunun karşılığın da ondan okuma yazma öğreniyor. Farnsby ile Asher okul kuruyorlar. Görünüşe göre birbirleriyle girdikleri o bahisler gerçekmiş. Küçüklüklerinden beri paraları biriktiriyorlarmış, nitekim kilise binasını kullanmaktansa yeni bir bina yapabileceğiz. Ve nihayet Matty Hala'ya söyle, köyün bakkalını her türlü şekerlemeyle doldurduk - özellikle de meyankökü ve limon şekerleriyle. Gelip alabilir yani. A, bir de Mark'dan Gwyn Hall'i satın aldım, Patience."

Patience ağlıyordu.

Matthew mendilini ona verip önünde diz çöktü. "Bayan Patience Emma Dare. Sana deliler gibi âşığım. Sensiz yaşayamam. Seni gerekirse bir ömür beklerim." Onun elini yanağına bastırdı. "Sen benim umut, sevinç kaynağımsın, senin sade yanında olmak bile beni mutlu ediyor. Güçlü kişiliğine ve zekana hayranım." Onun parmaklarını öptü. "Seni düşününce bile kalbim çılgınca çarpıyor, nefesim kesiliyor. Yanındayken adeta kanatlanıyorum."

413

gözlerinde yaşlar belirmişti. "Benimle evlenir misin, Patience? Sana maddi açıdan sunacak fazla bir şeyim yok. Ama sana iyi dürüst davranacağıma, seni bir ömür boyu seveceğime yemin ederim."

Patience ağlayarak dizlerinin üstüne düştü ve kendini onun kollarına bıraktı. "Evet! Evet! Evet, aşkım!"

Matthew onu hararetli bir şekilde öptükten sonra geri çekildi. "Sana bir hediyem var," diye mırıldandı.

Ceket cebinden küçük bir kutuyla bir zarf çıkartıp ikisini de onun eline koydu. "Bunlar senin. Bayan Matthew Morgan Hawkmore."

Patience kutuyu açtı. İçinde krem rengi saten kurdeleye sarılmış elmas tokaları vardı. Patience kalbinin mutluluktan duracağını sandı.

"Takımın diğer parçalarını sattım, Patience. Para zarfın içinde." Patience zarfın içine baktı, yüzlerce sterlin vardı. "Bu parayla sazdan çatılarını, badananı yaptırabilir ve ağaçlarla çiçekleri diktirebilirsin."

Patience kutuyla zarfı göğsüne bastırdı. Sonra Matthew'ün yanağına uzandı. "Neden bu

kadar geç geldin, aşkım? Seni bekliyordum."

Matthew onun gözlerine baktı, şimdi kendi gözleri de ıslaktı. "Geldim ya." Elini onun saçlarının arasına soktu ve elinin titrediğini hissetti. "Bana istediğimi vermeye hazır mısın?" Patience gülümsedi. "Ne istiyorsun?"

Gözyaşları akıyordu, ama gözlerindeki o baskın parıltı yerindeydi. "Seni istiyorum, Patience, çünkü sen benim karanlık dünyamı aydınlattın."

Patience uzanıp onun gözyaşlarını öptü."O zaman beni alıp götür ve gölgede sakla, aşkım.Beni kendine zincirle ve tesli-

414

miyetimi iste."Onun tatlı ağzını öptü."Her şeyimi al, alırken de bana arzuladığım her şeyi ver."

Matthew onu sıkıca kucakladı."Sonsuza dek, aşkım, sonsuza dek!"

415

Sonsöz

16 Ocak 1852

Çok sevgili Henrietta.

Sana kışı İngiltere'de gerektiğini söylemiştim! Demedim mi ben sana. ' Henrietta, güzel memleketin İngiltere 'de kal. " diye? Ama sen dinledin mi? Hayır! Doğrusunu istersen, bin yıl uğraşsam insanı böyle şoka sokan bir hikaye uyduramazdım.

Ortaya çıkan gerçeği tahmin etmeni isterdim ama asla tahmin edemezsin, o yüzden ben sana her şeyi anlatayım. Okumaya başlamadan önce ayaktaysan otursan iyi edersin.

Anlatıyorum: Lord Benchley komplo ve cinayet suçundan tutuklandı!

Evet. canım! Bay Hankmore 'un maden ocağındaki korkunç kazayı hatırlıyor musun? Hani çocuklar ölmüştü? İşte bu bir kaza değilmiş meğer! Lord Benchley madeni havaya uçurmak için birkaç adam tutmuş, maksadı da, Bay Hawkmore 'u kömürsüz bırakıp iflasa sürükleyip mahvetmekmiş. İflastan sonra GWR'yi satın almaya niyeti varmış! Ne şeytanlık ama!

Tabii intikam hiç de tatlı değildir, hayatım. Lord Benchley intikamının genç hayatlara mal olacağını bilemezdi. Ama yine de yaptığı işin çok tehlikeli olduğunu, birine bir zarar gelebileğini bilmeliydi. Hem geçimlerini o madenden sağlayan zaval-

416

lı insanları da hiç düşünmemiş Koynumuzda yılan beslemişiz Henrietta'cığım.

Bu arada bütün bunların nasıl ortaya çıktığını merak ediyorsundur. Benchley her şeyi yeni damadı Lord Danforth'a itiraf etmiş, o da böyle alçakça bir şeyi sırolar saklayamayacağını anlayarak , polise gitmiş. Heyhat, eğer onun olaydan, meydana gelmeden önce haberi olsaydı, o çocukları ölümden kurtarabilirdi. Ama hiç değilse bazı ayrıntıları ve suça iştirak edenlerden bazılarının isimlerini vermiş. Onlar da tutuklanmışlar.

Lord Danforth böyle bir suçla lekelenmiş bir aileye damat gitmekten büyük mutsuzluk duysa da. Leydi Rosalind'in kocası olarak Lord Benchley 'in bütün malvarlığının idaresi ona

geçtiği için bir bakıma şanslı. Ancak aramızda kalsın. Henrietta Lord Danforth'un şu fena kumar ve para harcama alışkanlığı yüzünden bu serveti kısa zamanda eriteceğini sanıyorum. Benchley tutuklandığından beri her türlü fuzuli harcamayı yaptı zaten, Leydi Rosalind dersin, o da aynı hastalığa yakalanmışa benziyor. Daha geçen gün duydum ki bütün gardırobunu yeniliyormuş ve bu yaz Benchley Hall'de bir hafta sürecek şaşalı bir kutlama düzenleyecekmış. Lord Tuttieworth'le katılır mıyız, bilmiyoruz.

Lord ve Leydi Danforth 'lardan haberler bu kadar. Asıl gözde çiftimiz hâlâ Bay ve Bayan Matthew Morgan Hawkmore. Sana özel düğünlerinin ayrıntılarını öğreneceğimi söylemiştim. Öğrendim de, hem de gelinin halasından! Evet. Henrietta! Onunla tamamen tesadüf eseri tanıştım; Lord Rivers 'la ikisine St.James 'teki çay salonunda rastladım, işte sana ilk ağızdan ayrıntılar hayatım:

Çift Gwyn Hall'deki evlerinin küçük şapelinde evlenmiş. Düğün sadece aileleriyle yakın arkadaşlarının katılımıyla soğuk ve kapalı bir havada yapılmış.

417

Langley kontu'nun düğününde olduğu gibi bunda da nikahı özel bir izinle gelinin babası kıymış. Gelinin küçük kız kardeşi şarkı söylemiş (evet, demek bu Dare kardeşlerden bir tane daha var) ve Langley kontu ile Kontesi de kardeşlerinin düğününde hazır bulunmuşlar.

Gelin (çok güzel olduğunu biliyorum) krem rengi ipekli damaskodan sade bir elbise, üzerine ona uygun, uzun kollu ve duvak yerine taktığı derin bir başlığı olan bir ceket giymiş. Elinde kendi saçının renginde şakayık görünümlü narçiçeklerinden oluşan bir demet tutuyormuş. Damat ise bildiğin gibi esmer güzeli ve bağlılık, sevgi itaat sözlerini verirken gözlerini gelinden alamamış.

Düğünden sonra gelinle damat ve konuklar eve doğru yürürlerken üzerlerine biraz kar yağmış (ne romantik değil mi?). Ha, bir de gelin yemekte ceketini çıkarmış ve çok güzel olan omuzları açık elbisesiyle oturmuş. Elbisenin korse kısmı sivri uçlu, yakası pilili ve sırma ve inci işlemeliymiş. Başkaca süs olarak sadece boynunda krem rengi bir kurdeleyle saçlarında elmas tokalar varmış.

Düğün pastası baharat ve Madeira şarabı ile tatlandırılmış (tarifini ele geçirmeye çalışıyorum).

Yemeğin sonunda gelinle damat ve diğer davetliler, Lord Fitz Roy'un piyanosu eşliğinde dans etmişler. Lord Fitz Roy çok iyi çalıyormuş fakat sorduğum kimse onun piyano çaldığını

bilmiyordu. Sonra da Noel ilahileri söyleyerek gece sona ermiş.

Ne hoş bir düğün olmuş, değil mi Henrietta? Duyan herkes böyle düşünüyor. Tabii bizim de katılma fırsatı bulduğumuz Lord ve Leydi Danforth'un muhteşem ve şaşalı düğünüyle tezat teşkil ediyor ama biliyor musun, Henrietta, o düğünün bütün debdebesine rağmen ben ormandaki küçük düğüne katılmayı tercih ederdim.

418

Ah, böyle işte...

Bazıları Hawkmoreların düğününün yeni bir moda başlatacağını söylüyorlar. Hawkmorelar iş konusunda da yeni bir moda başlatacak gibi görünüyorlar. Kimse Matthew Hawkmore'un GWR'den ayrılıp Gwenellyn Madeni'ni kurtarmak için sahip olduğu her şeyi sattığına inanmıyor, Henrietta.

Ama bu kararını anlayamayan yahut onaylamayanlar bile ona hayranlık duyuyorlar. Hem Hawkmore yeni teşebbüsünde ilerlemekaydetmeye başladı bile. Geçici bir kuyu kazılıyor ve yeni yatırımcılar buldu. Bu arada Bayan Hawkmore da köyün güzelleştirilmesiyle ilgileniyor, hatta oraya bir kilise kurdurttu. Ayrıca köyün çocuklarının müzik ve diğer eğitimleri için burs sağlamak amacıyla yardımtopladı. Hakikaten Henrietta bu kıyıda köşede kalmış küçük köyü geliştirip güzelleştirmek için büyük emek veriyorlar. Ben şahsen emeklerinin hem maddi hem manevi açıdan karşılığını almalarını ümit ediyorum. Sadece ben de değil, birçok insan bunu umuyor.

Bay ve Bayan Hawkmore çoktan birçok önemli konuk listesindeki yerlerini almış bulunuyorlar. Zaten Benchley'in tutuklanmasından beri herkes onların yanında, herkes onları istiyor. Mesele şu ki yeni evli çift çoğu daveti geri çeviriyor, arkadaşları konusunda da çok seçiciler. Bu da daha ziyade peşlerine düşülmesine sebep oluyor.

Bir de onların verdikleri yemek davetleri var ki, çok neşeli ve samimi geçiyormuş. Henrietta, Kraliçe ile Prens Albert bile evlerine misafir oldu! Hiç habersiz, Lord Fitz Roy'la birlikte gelmişler. Söylentiye göre, çok güzel vakit geçirmişler ve onlar da ormanda - sık sık gittikleri Balmoral 'da - bir ev almaya karar vermişler.

İşte böyle, hayatım. Birkaç ay önce kimin aklına gelirdi, her şeyin Matthew Morgan Hawkmore'un lehine sonuçlanacağı? O zamanlar karanlık bir dünyaya mahkum gibi görünüyordu.

Ama Şimdi...

Eh... Şimdi ormandaki eski Tudor evinde bir çay ya da yemeğe davet edilirsen Şanslı sayılırsın. Partide az sayıda ama yakın insanlar olur. En önemlisi de ev sahipleri çok asil ve kişilik sahibi insanlar...

Sevgiler,

Augusta